

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Pars Secvnda De Svbditis Crucifixis Et Cruciferis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

SACRI
SANCTVARIII
CRVCIS

ET

PATIENTIAE

PARS SECVNDA

DE

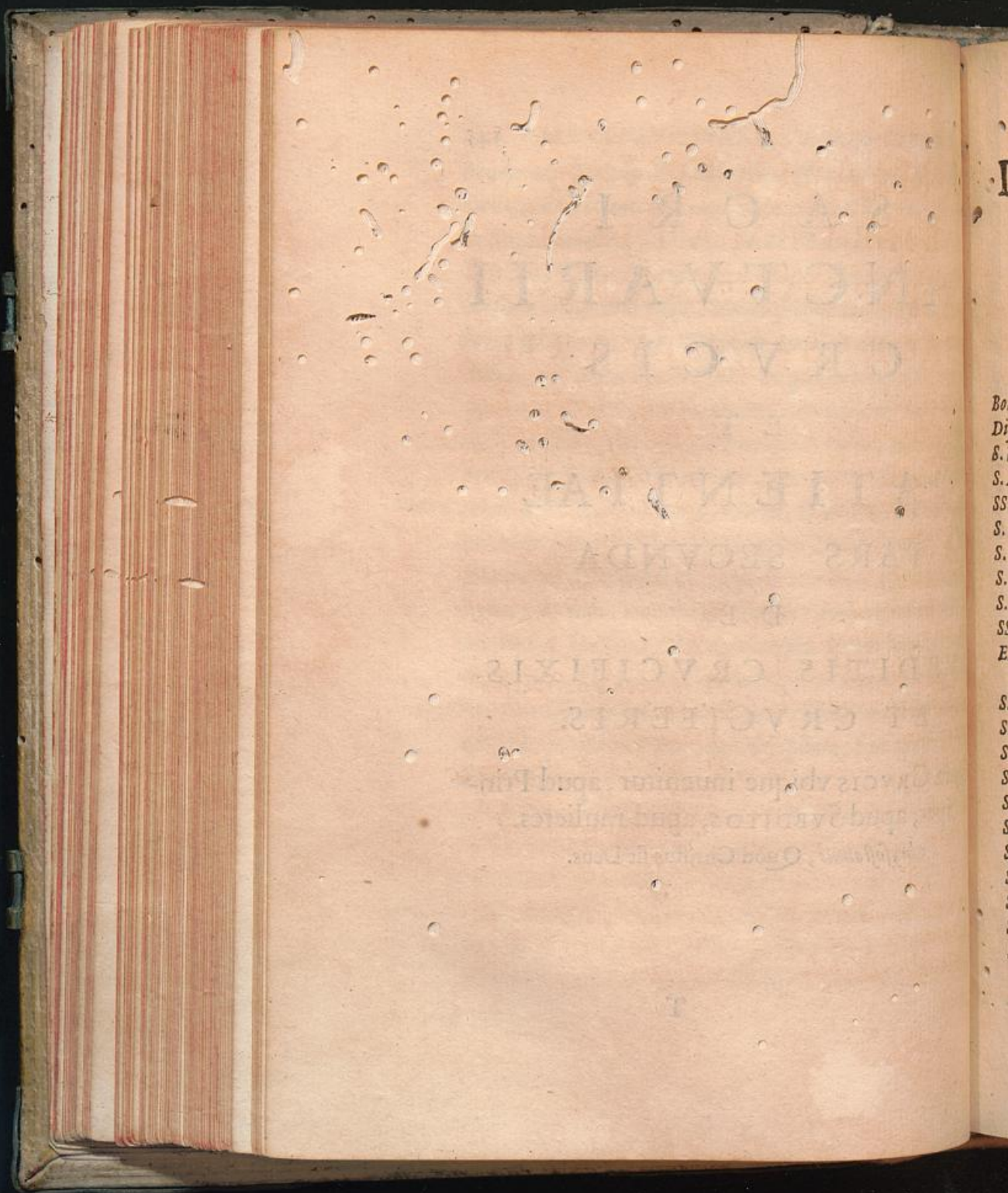
SVBDITIS CRVCIFIXIS
ET CRVCIFERIS.

Figura CRVCIS vbi que inuenitur, apud Prin-
cipes, apud SVBDITOS, apud mulieres.

Chrystomus, Quod Christus sit Deus.

T

Sanctuarium
Crucis
PATIENTIAE

I
Bo
Di
S. 1
S. 2
SS.
S.
S.
S.
SS
E
S.
S.
S.
S.
S.
S.
S.
S.
S.
S.
S.

I M A G I N E S
 E M B L E M A T I C Æ
 P A R T I S S E C V N D Æ
 S A C R I S A N C T V A R I I.

Boni Latronis.

Discipulorum Petri & Pauli.

S. Vitalis.

S. Agricolæ.

SS. Cosma & Damiani.

S. Vincentij.

S. Alexandri.

S. Theodori ducis.

S. Theodori militis.

SS. Marci & Marciani.

Exercitus decem millium Mar-
 tyrum.

S. Lycarionis.

S. Lucilliani.

S. Venantij.

S. Timonis Diaconi.

S. Fausti.

S. Pionij.

S. Apollonij.

S. Theoduli.

SS. Scillitanorum.

S. Balsami.

SS. Theophimi & Thali.

SS. Leontij & Carpophori.

SS. Zotici & Discipulorum.

SS. Claudij, Asterij & Reonis.

SS. Diomedis & Socorum.

S. Gemelli.

S. Philemonis.

SS. Decem crucifixorum.

SS. Incognitorum.

SS. Cleonici, Eutropij & Bas-
 lisci.

S. Marini.

BB. in Iaponia crucifixorum.

Hiorami.

Alphonsi Castrij.

Venerabilis Sacerdotis.

Petri Helcij.

Puerorum crucifixorum,

Simonis,

Guilielmi,

Hugonis,

Richardi,

Christophori.

Sanctus Laurentius Iustinianus cap. 21.
de Humilit. Sanctor.

Religionis praeclarum speculum, ac diuini cuius
dam praeaeque attendebant imaginem, per
quam ad bene viuendum alliciebantur, considerantes
se illos tanto uel euentius, quanto ardentius pro
ficere cupiebant. Et quidem in hoc perlucido specu
lo, & uita Sanctorum perfecti uiri conspiciunt.

Prodeat in publicum spectaculum bonus LA
TRO, in quo perlucido speculo apparet effigies fe
rentis iustum supplicium & morbum.

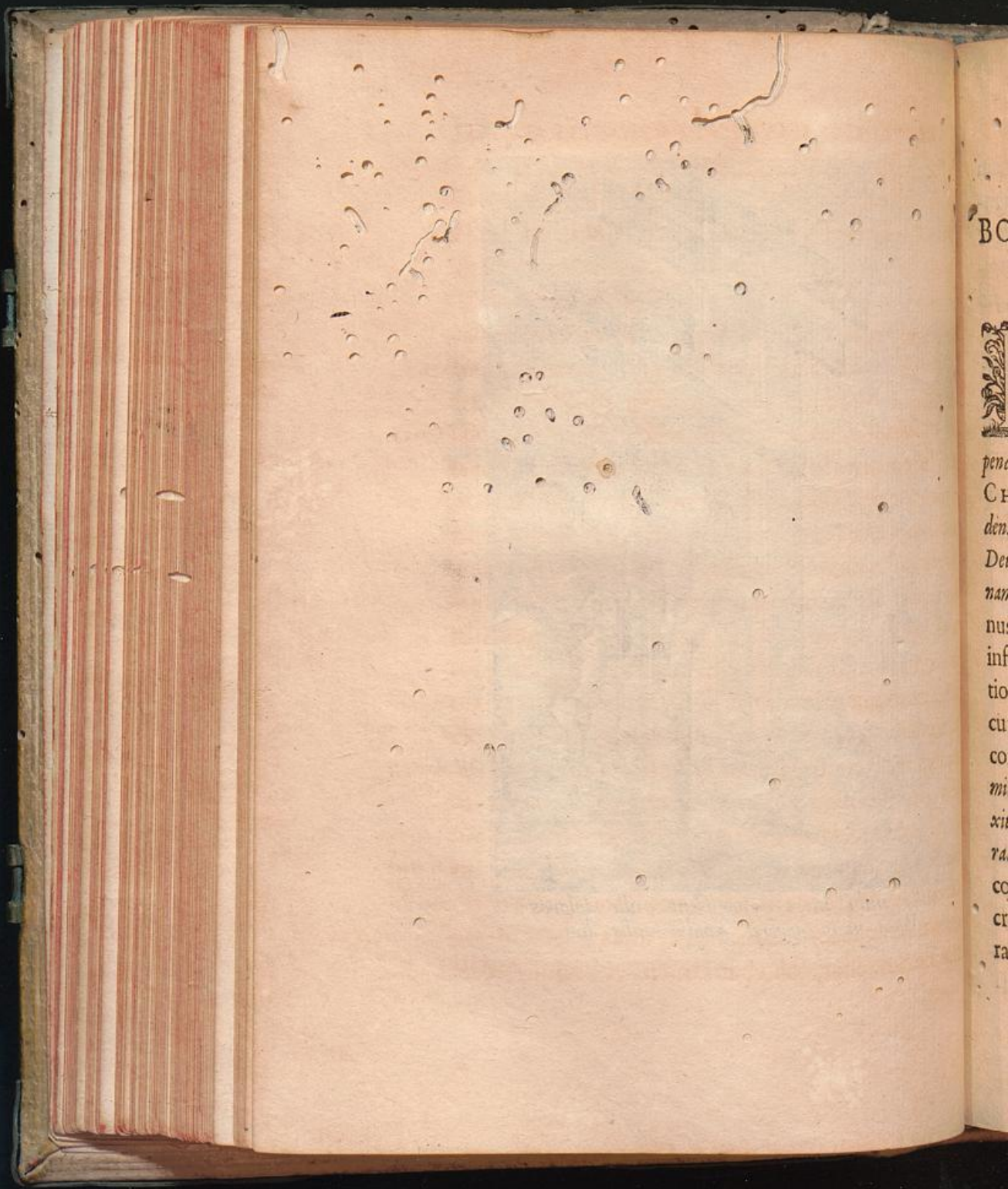
Mille mihi lucas peperissent mille dolores:
16. Unica nunc peperit gaudia mille dies.

Quartum
Lucis
IN ENI
8

21.
ni cu
n, pe
deras
s pra
specu
nt.

L.
es fe

M.

BC

B

pen

CH

den

De

nan

nu

inf

tio

cu

co

mi

xi

ra

co

cr

ra

EMBLEMATICA IMAGO XVI.
BONI LATRONIS CRVCFIXI

EXPLICATA.

PRIMVS subditorum crucifixorum apparet in Sanctuario bonus LATRO, qui pro Rege suo glorioso primus stetit; stetit ille, socius corruit. *Vnus autem de his, qui* Luc. 23. 39. *pendebant, latronibus, blasphemabat eum dicens: Si tu es CHRISTVS, saluum fac te metipsum, & nos. Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, qui in eadem damnatione es. Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit. Bonus LATRO se reum esse fatetur, & supplicium sibi inflictum æquum ducit, & admittit. Quàm pretiosa sit, & quanti valeat iniunctæ pœnæ acceptatio cum vera CHRISTI fide & fideli confessione rei coniuncta, hæc declarant: Et dicebat ad IESVM: Do-* Luc. 23. 42. *mine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi IESVS: Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. Dignas pœnas luis pro culpis atque flagitiis* Sympathia Christi crucifixi & boni Latronis Artificum acceptatis supplicij. *commisiss; patiens esto, vt boni huius LATRONIS crucem feras & sustineas. CHRISTVS ipse quæ non rapuit exsoluebat, soluebat tamen, vt bonum doce-* ret

ret LATRONEM, pro rapinis, quas exercuit, dignam
reddere solutionem. Quid inde? Respondet Augu-
stinus Serm. de bono LATRONE: *Latro de crucis im-
mortalitatem, & latrocinatur celeste imp-
rium. Vim facit regno celorum, non virtute propria,
per fidem vincens, ipso Domino dicente: Regnum celorum
vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Iterum Augu-
stinus lib. de Origine animæ cap. 9. *Nemo fit membrum
CHRISTI, nisi aut Baptismate in CHRISTO, aut morte
pro CHRISTO.* Unde & LATRO ille non ante crucem
Domini sectator, sed in cruce confessor, de quo non
quam præiudicium captatur, siue tentatur contra Baptis-
tis Sacramentum, à Cypriano sancto inter Martyres con-
putatur, qui suo sanguine baptizatur.

Cruce boni LATRONIS, Cruce acceptati
supplicij.

*Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.*

Nihil prorsus inultum, nihil omnino impu-
tum Deus relinquit: Deus enim ultionum est.
Cum pius ac clemens sit, pœnis nostris ille non
gaudet: cum sit Iudex æquus & iustus, exigit debi-
tam à nobis satisfactionem. Quæ quidem cruce
commodum nostrum vertitur, dum pro meritis
fluctum nobis supplicium, & à nobis patienter ad-
missum Deo offertur. Huc pœnitentiæ impostæ in
Confess-

Confessione, huc amissiones honorum & fortuna-
rum, huc iactura parentum, propinquorum &
amicorum, huc detrimenta salutis siue valetudinis
pertinent. Qui culpam dolet, pœnam non sentit: di-
cit enim S. Bernardus de Altitudine cordis: *Culpa*
ipsa, si intus sentitur perfecte, vtiq; exterior pœna pa-
rum aut nihil sentitur. Non sentitur pœna, ex qua
propenit lucrum, quod ex sententia Cyrilli Ie-
rosolymitani memorat Petrus Damianus cap. 2. de
Principis officio: *Mors qua pœna causa infertur pro*
peccato, purgatio est peccati ipsius pro quo iubetur inferri.
Sic itur ad Paradisum: iuit LATRO, nec non fortif-
simi Martyres, de quibus agit Ephræm Sermone de
Pœnitent. & patient. *Martyres, inquit, in terra cer-*
tantes crimina deleuerunt, & munera non acceperunt in
hac vita, sed, quod amplius est, regnum calorum atque pa-
radisum consecuti sunt.

CruX boni LATRONIS, CruX morbi pro
meritis acceptati.

Nemo salutis gaudet dominio. *Domini est salus:* Instrumen-
tum bene
moriendi.
Plal. 3, 9.
Plal. 143,
10.
hic est, qui dat salutem Regibus. Deus est, qui
sanitatem impendit, vt bene valentes sibi debitum
obsequium reddant. Cùm quis salutis abutitur be-
neficio, & in malos vsus impendit, inuito Domino
facit,

V

facit,

facit, & furtum committit. Furti reus lecto cruci affixus ægræ caueat, ne mali latronis instar impatienter crucem ferat, & pereat; boni potius LATRONIS exemplo ductus, recognoscat crimen suum, pœnam acceptet & dicat: *Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.* Discat in lectulo infirmus agere bonum infirmum, cum bono fateatur LATRONE, *Nos quidem iuste, nam digna factis recipimus.* Non id solum fateatur cum patitur infirmitatem, sed etiam cum Medici & medicinæ non profunt. Nouit Deus iustus & æquus iudex scientiam Medicorum fallere, & vim à medicinis auferre, ut iuste puniat ægrotum. Nouit sibi reseruare facultatem restaurandæ sanitatis, & tunc potestate sua utitur, cum æger peccatum suum recognoscit. Reseruauit sibi Paralytici curationem, quem cum in Euangelio curasset, monuit, caueret sibi in posterum, ne recidiuam pateretur. *Ecce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Interim dum lecto affixus luit pœnas miser homo, cor suum dabit in similitudinem boni LATRONIS, totusque supplex orabit Rex gloriose, qui LATRONEM exaudisti, audi miserum ægrum gementem, & simul reum confitentem atque dicentem: *Nos digna factis recipimus.* Sic itur ad paradysum, sic salus æterna comparatur.

Excit. 60
agrotans.
Psal. 118,
137.

Luc. 23,
39.

Ioan. 5,
14.

Luc. 23,
39.

Leua-

*Fax, hostia, corona
Subditi, leuamini's, honoris.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus in ara crucis suæ, quæ non rapuit exolvebat, vt furta boni LATRONIS compensaret: idem ipse nunc consecratur, & immolatur pro venia & indulgentia peccatorum, & simul proponitur laborantibus & ægrotantibus, vt supplicium sibi inflictum melius & facilius ferant. Hæc virtus venerabilis Sacramenti, cuius institutor & auctor morbis, laboribus, & etiam peccatis grauatos vocat & inuitat ad se, dum ait, *Venite ad me omnes,* Matth. 11, 28.

V 2

qui

qui laboratis & oneratis estis, & ego reficiam vos. Con-
firmat hoc ipsum S. Bonaventura in Compendio
Theologiae lib. 6. cap. 15. vbi munitus D. Bernardus

Viaticum. testimonio, inquit: Corpus CHRISTI est agris medica-
na, peregrinantibus via, debiles confortat, languorem se-
nat, sanitatem conseruat. Errat igitur agrotus, cum
existimat actum esse de se, si Viaticum percipiat
saepè namque è lecto sacratissimum Corpus CHR-
ISTI sanos eleuat, quos facinora commissa lectuli
doloris addixerunt.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiae,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.
Psal. 50
19.*

PER crucem boni LATRÓNIS itur ad illud mar-
tyrium, siue sacrificium illud, quod est grati-
simum Deo, sacrificium Deo, spiritus contribulatus, con-
tritum & humiliatum Deus non despiciet. Accedit Iu-
stinianus disceptans de Iustitia, cap. 6. *Quemadmo-
dum omnis professio, omnisque ars certum habet modum
& exercitium, quo ad sui finem facilius ducatur; ita et
virtus iustitiae tantò efficitur Deo propinquior, quanto
in his exequendis extiterit promptior, quia reuera nulla
maior est iustitia, quam seipsum Deo offerre sacrificium
immaculatum. Primum enim sacrificium, propter quod
homo ad perfectam proficit iustitiam, est sacrificium contriti
cordis,*

cordis, pro perpetracione scelerum suorum. Quisquis in ^{Laureola} mente tolerat hoc martyrium, vt iustitiam sibi ac- ^{tolerari} ^{supplicij.} quirat, propter iustitiam patitur, cui merces magna in calo promissa est.

Hac laureolæ illustris merces respondet sacrificio iustitiæ, quo delicta omnia tolluntur, additque propterea citatus Iustinianus: *Aliud quoque est sacrificium iustitiæ, quo nihil in hac peregrinatione perfectius gratiusque Deo offerri potest, de quo sic legitur: Tanquam* ^{Sap. 3, 6.} *aurum in fornace probauit eos, & quasi holocausti hostiam accepit illos. Vtique tales sunt, qui pro veritate & iustitia animas suas tradiderunt tormentis, conuitiis, & morti. Consummatio autem huius est introitus ad gloriam. Ad eò enim placet hoc sacrificium Deo, quòd per ipsum omnia mundantur peccata. Huic patent regna calorum. Nulli namque tam securè datur exire de corpore, quàm cui donatum est per iustitiam se Deo offerre. Hic est cursus, & hac est perfectio veræ iustitiæ, pro qua quicumque occubuerit, perpetuam recipiet à Domino coronam gloriæ. Hanc optabat, hanc postulabat bonus LATRO, cum esset constitutus in extremis, & extrema verba pronuntiaret, & rogaret, Domine, memento mei, cum* ^{Extrema} ^{verba mo-} ^{rientis.} *veneris in regnum tuum. Exaudiuit Deus LATRONEM,* ^{Luc. 13,} ^{42.} *donauit veniam & regnum. Hoc ipsum cupiebat sibi, cum animam ageret, clarissima & sanctissima*

femina Galla, cui D^s Petrus apparuit, & intrepide
 rogauit, *Quid est, Domine mi, dimissa sunt mihi peccata
 mea?* Cui ille, *benignissimi, vt est, vultus, inclinato ca-
 pite annuit, dicens: Dimissa, veni.* Hæc Gregorius li-
 bro 4. Dialog. cap. 13.

Prodeant in publicum spectaculum DISCIPULI
 PETRI & PAULI, perlucidum speculum patientiæ
 in labore calumniæ & morbi.

Seuiat immanis ferro, flamma, cruce tortor;
17. Hoc plures aditus aula Tonantis habet.

EMBLEMATICA IMAGO XVII
DISCIPVLORVM PETRI ET
PAVLI CRVCFIFIXORVM
EXPLICATA.

DISCIPVLI Principum Apostolorum PE-
TRI & PAVLI per calumniam delati
sunt apud Neronem, quòd urbem variis
in locis inflammassent; quam ob cau-
sam de mandato eiusdem Cæsaris multi feris, mul-
ti flammis, multi crucibus addiæti sunt. Calumnia
impiorum hominum grauißima crux est. Confir-
mat id ipsum Ambrosius Serm. 17. in Psalm. 118. Non
unum genus est nostræ afflictionis: est & tentatio, est &
calumnia; sed tentatio leuior, calumnia grauior: siquidem
tentatio potest esse calumnia, calumnia in se & tentatio-
nem habet. Est humana tentatio, quam ferre possumus; ca-
lumnia autem grauis est & ideò Dominus quæ sunt gra-
uiora suscepit, & calumniis appetitus silentium detulit
triumphale. Quantò maior & acerbior est humana
calumnia, afflictio, tantò maior & sublimior pa-
tientia est, quam DISCIPVLI Apostolorum in suo
martyrio ostenderunt, præ oculis habentes CHRI-
STVM, & hunc crucifixum, grauib; calumniis af-

Martyrol.
Rom. Ba-
ron. c. 1.

Sympathia
Christi
crucifixi
& marty-
rum Arti-
ficum to-
lerata ca-
lumnia.

X

fc-

Quartum
crucis
PETRI
8

Heb. 12. 1. factum, de quo Paulus: *Ideoque & nos tantam habentes impositam nubem testium, deponentes omne pondus, & circumstantes nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen: aspicientes in auctorem fidei, & consummatorem IESVM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet. Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem: ut ne fatigamini, animis vestris deficientes.*

CRUX DISCIPVLORVM PETRI & PAULI,
CruX calumniæ.

*Instrum-
tum artis
bene vi-
uendi.
Psal. 118,
134.*

DVra ac dira crux falsa calumnia est, à qua liberum se esse cupiens Dauid, orabat: *Redde me à calumniis hominum, ut custodiam mandata tua.* Magnam obstaculum seruandæ legis, calumnia; & species quædam redemptionis est, ab ea posse liberari. Nouit Salomon quantus sit iste labor, cum testis oculatus fateatur, & simul deponat: *Veri me ad alia, & vidi calumnias quæ sub Sole geruntur, & lacrymas innocentium, & neminem consolatorem: nec posse resistere eorum violentiæ, cunctorum auxilio destitutos. Et laudaui magis mortuos quàm viuentes: & feliciorum utroque iudicauit, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Cùm sit adeò grauis crux, vix inueniunt.*

ueniuntur homines, qui pares ferendo sint: sunt
 DISCIPVLI Apostolorum, & quidem non omnes,
 cum lib. 2. de Perfect. Religiosor. cap. 36. dixerit Bo-
 nauentura: *Plures videmus castos, abstinentes, paupe-
 res, semetipsos humiliantes, eleemosynas facientes, bona
 discetes, fide constantes, sed paucos admodum contume-
 lias, & detractiones, & despectiones humiliter portan-
 tes.* Inuenietur vnus Achilles Abbas, cuius memo-
 ria est inter Apophthegmata Patrum, cum ex ore
 eiceret sanguinem, rogatus quid esset, respondit:
*Sermo contumeliosus est cuiusdam fratris, qui me contrista-
 uit. Et deprecatus sum Deum, vt auferretur à me, & fa-
 ctus est sermo ille sanguis in ore meo. Ecce expui illum, &
 requieui, & dolorem illum oblitus sum.* Cruci huic sub-
 iecta vita humana est, vt Epist. 54. Athanasio scripsit ^{Excitatio}
 Basilii: *Quod quidem vita hominis calumniis non sit* ^{laboran-}
obnoxia, difficillimum esse, ne dicam impossibile, & ipse
persuasus sum, & bonitatem tuam non ambigere. Ferebat
 hanc crucem Gregorius, de quo Basilii Epist. 84. Lu-
 get & ipse cum omnibus aliis, irremissis contumeliis quasi
 quibusdam insolentibus plagis percussus.

CRUX DISCIPULORVM PETRI & PAULI
CruX ægrotantium.Instru-
tum artis
benè m-
riendi.

PRinceps calumniatorum diabolus est, & tunc
maximè calumniatur, cùm in extremis est ho-
mo. Felix ager, quem calumniæ istæ non tangunt,
per omnia similis DISCIPVLIS Apostolorum, &
mul beato Martino, qui cùm ageret iam animam,
inreparit calumniatorem. *Quid adstas, inquit,
cruenta bestia? nihil in me funeste reperies.* Felix ille,
quò tantus calumniator nihil damnationis esse de-
prehenderit. *Etenim generosi athleta, teste Basilio
Orat. 27. quamuis omni tempore vitæ suæ superarint, ta-
men cùm animam agunt, à principe huius sæculi exani-
nantur, num vulnèra in luctaminibus acceperint, et
maculas aliquas, vel typos à peccatis impressos retineant.
Quòd si nulla vulnèra accepisse reperiantur, nullasque
maculas concepisse, tamquam inuicti existentes ac liberi,
à CHRISTO reficiuntur: atque hoc ab ipso discere po-
tes, qui tempore passionis suæ dixit: Venit princeps huius
mundi, & in me non habet quidquam.* Satis generosè
certauit S. Catharina Senensis, & tamen cùm age-
ret iam illa animam, vt eius historia tradit, quali
aliquid ipsi obiiceretur, respondit: *Vanam gloriam
numquam, sed veram gloriam & laudem Domini utique.*
Felix

Ioan. 14,
30.

Felix anima, quæ in extremo agone posita, suam sic ^{Excitatio} agere causam possit. Interim vir Christianus, dum ^{grotan-} calumniis impetitur, exercetur & instruitur ad subeundum certamen, quod cum dæmone calumniatore tandem initurus est. Quisquis in hoc exercitio est, virtutem patientiæ colat, imitator sanctorum Martyrum factus, qui per calumnias satanæ & ministrorum eius crucibus adiudicati, cælestem aulam intrarunt. Quotusquisque sanus & aeger similes labores patitur, *Cor suum dabit in similitudinem pisture*, ^{Eccli.; 8.} ^{28.} recurret supplex ad Deum, orabitque: Rex gloriose, in quo nihil damnationis esse deprehendit princeps mundi huius, *redime me à calumniis hominum*, ^{Psal. 118.} ^{13.} dum apud homines viuo; & à calumniis dæmonum, dum morior: vt tam viuens quàm moriens mandata tua custodiam. Non est cur timeat calumnias, nec timeat satanam calumniatorem, qui viuens & moriens CHRISTVM suum habet patronum, defensorem ac redemptorem, suadentem excitantemque ad patientiam, de qua agens S. Ephræm ait: *Quantum in nos malignus insurgit, tanto nos in patientia inueniamur viriles ac strenui vsque ad mortem, sicque omnes eius insidia mox dissoluentur.*

Leuamen laborantis & agrotantis.

*Virtus
charit.*

Rex gloriosus in sacra sua passione summis et
impetitus calumniis, quarum passionis me-
moriam agit in sacrosancta Eucharistia, quæ virtu-
tem hausit ex cruento sacrificio, ut sumentibus se
afferat robur, quo falsas criminationes facilius susti-
nere queant. Magnum hoc munimentum est, quo
se munit ager contra diaboli calumnias; Viaticum
hoc refectus, vel ipsi dæmoni terribilis in lecto ap-
paret. Hostiæ apud veteres dicebantur sacrificia, quæ
immolabantur antequam exercitus ad copias ho-
stium accederet: & dux noster IESVS CHRISTVS
sacram obtulit hostiam, & adhuc offert & præfert
commilitonibus suis, ut tanto sacrificio innixi, non
solum cum morte, sed etiam cum ipso mortis au-
ctore, animosè confligant. Quod si veteres pro com-
paranda victoria suas hostias immolabant, & post
hostes iam deuictos victimas sacrificabant, utrum-
que hoc sacrificium inuenitur in Eucharistia, quæ
victima est & hostia: hostia, cuius vi atque virtute
mors vincitur, atque prosternitur hostis: victima,
cuius ope & opera parva de hoste victoria celebratur
ab eo, qui post acceptum Viaticum victor & trium-
phator post obitum in cælum recipitur.

viaticum.

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Calumnias patientis martyris vox illa esto: Homo, alis
artem be-
ne uen-
di & mo-
riendi.
Psal. 118,
161.
Principes persecuti sunt me gratis: & quidem ex ore & calamo diui Ambrosij Sermon. 21. in Psalm. 118. Bene hoc martyr dicit, quod iniuste persecutionum tormenta sustineat, qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putauerit esse violandum; qui nihil legibus debeat, & grauiora latronum cogatur sustinere supplicia: qui loquatur iusta, & non audiatur: qui loquatur plena salutis, & impugnetur; ut possit dicere: Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine: impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur; cum pietas omnium virtutum fundamentum sit. Hic martyr sic impetitus calumniis, dixerat paulo ante: Principes persecuti sunt me gratis; subiungitque consequenter: Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui inuenit spolia multa.

Spolia multa aureæ coronæ, & laureolæ martyrio Laureola
tolerata
calumnia.
Psal. 118,
134.
calumniæ debentur, & pro meritis suis patiens graues calumnias rogat & orat Dauid, *Redime me à calumniis hominum.* postulatque dein præmium: *Faciem tuam*

Quatuor
vices
in e
8

tuam illumina super seruum tuum. postulat visionem

Dei, coronam nimirum gloriae, & illam quidem

lustrem, caelesti laureola decoram. Haec magna

debita merces, quae persecutionem patientibus

fasque calumnias subeuntibus adiudicatur in Eua-

gelio: *Beati estis, cum maledixerint vobis homines, &*

persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersus

vos, mentientes, propter me. Gaudete, & exultate, quia

merces vestra copiosa est in caelis. Verbum quidem

asperum calumnia est, de quo David Psalm. 90.

liberabit me de laqueo viuentium, & a verbo aspero.

filius in Scholiis: A calumnia dixit. Tales autem sunt

calumniatores. Attamen & horum multi sunt per spem

Deum facti victores, utpote magnus Ioseph, & Salu-

na, & alij quotquot in calumniam inciderunt, coronati

sunt. Liber a criminationibus, verbisque asperis

calumniatorum Leo martyr agens iam animam dixit

Letor, quod in manus Angelorum tuorum, Domine, trans-

spiritum, liber conseruandus a iudicio improborum.

Extrema

vel a mor-

rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sancti Vir-

LIS, in quo veluti in speculo apparet imago ferentis

feruitatem & morbum.

E.M.

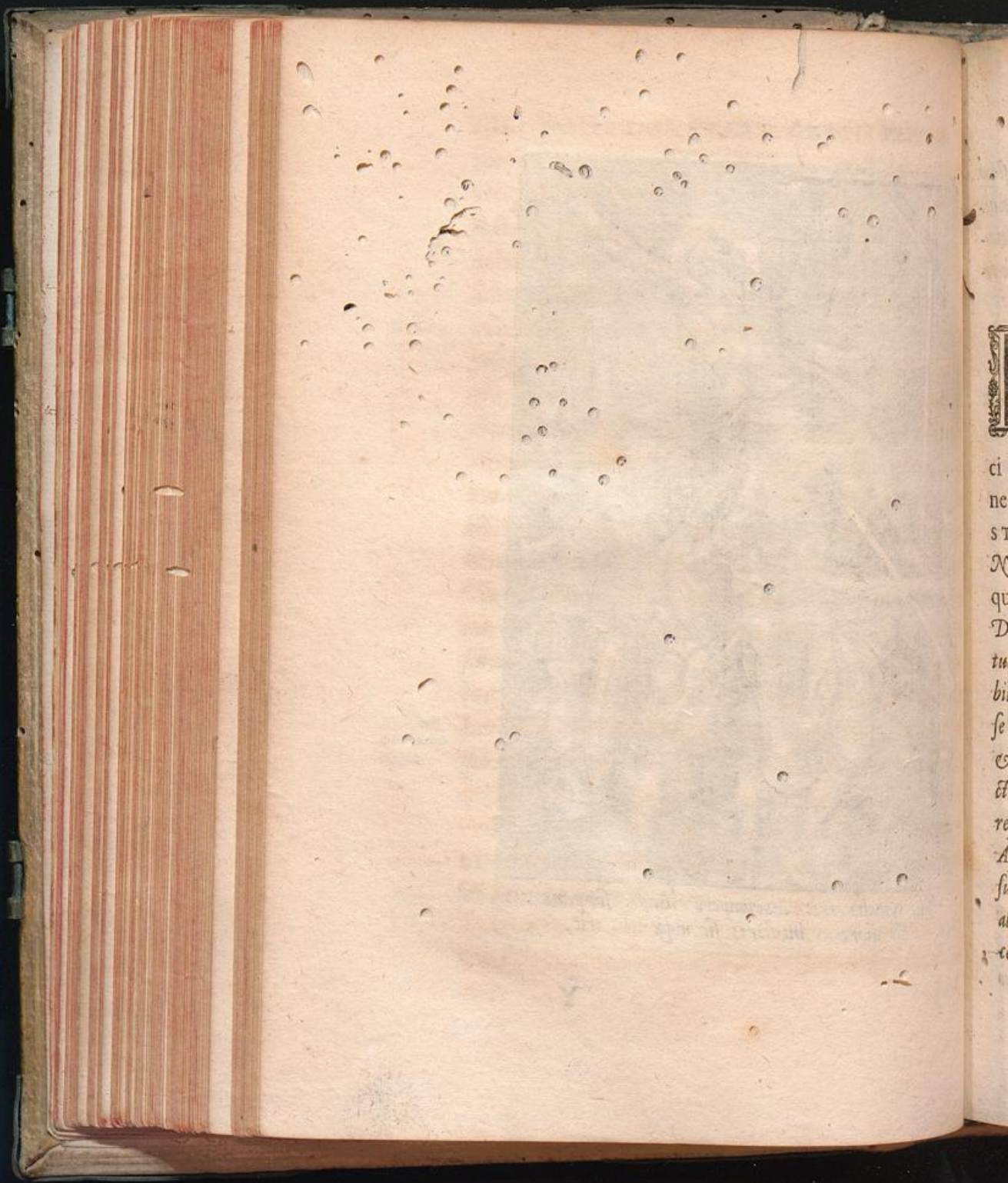

Hic vitalis erit: disrumpere liuide serpens .
18: Si mortem intuleris, sic mage talis erit.

Y

II.
fionz
dem
agna
bus
n Euz
ines,
duer
ate,
quid
90.
ero. B
sust
spen
Sola
onati
beris
m di
se, tra
m.
VIT
feren

Quaritur
Lucis
EPI
8

EMBLEMATICA IMAGO XVIII.

S. VITALIS CRVCIFIXI.

EXPLICATA.

DIVVS VITALIS seruus Agricola^e Marty- Ambros.
Beda.
Surius.
ris, post varios ac diuersos cruciatus vi-
tali crucis ligno adstrictus est. Seruitutis
cruci adstrictus, CHRISTI Domini cru-
ci affigitur. Et quidem in vna & altera conditio- Sympathia
Christi &
Vitalis
ne instructionem CHRISTI habuit, cum CHRIS- Artificum
tolerata
seruitutis.
Matth. 10,
28.
TIVS accipiens formam serui, seruituti natus sit.
Non enim veni ministrari, sed ministrare. Huc pertinet
quod dicit Bernardus Homilia 1. super Missus est:
*Disce homo obedire, disce puluis obtemperare. De auctore
tuo loquitur Euangelista: Et erat subditus illis, haud du-
bium quin Maria & Ioseph. Erubescere superbe cinis: Deus
se humiliat, & tu te exaltas. Deus se hominibus subdit,
& tu dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis au-
ctori. Utinam mihi aliquando tale aliquid cogitanti, Deus
respondere dignetur, quod & suo increpando respondit
Apostolo, Vade post me satana, quia non sapis ea que Dei Matth. 8,
35.
sunt. Accedit Basilii in Regula breuiori 125. Alij
aliis obedientiam prestabimus tamquam serui dominis,
conuenienter praecepto Domini: Qui vult esse in vobis Luc. 22,
26.*

Y 2

ma-

magnus, & sit omnium Ultimus, & seruus omnium: sed
 filius hominis non venit ut ministraretur ei, sed ut mi-
 straret. Humana seruitus, quæ homini propter ho-
 minem impenditur, mortalis est, vitalis verò Chri-
 stiana, quæ homini propter Deum exhibetur.

CRUX VITALIS, CRUX seruitutis Christianæ.

*Instrumen-
tum artis
bi. id vi-
uendi.*

Qui se mancipat alieno seruitio, se alterius
 constringit: & cum homo homini obsequium
 præstat, adstrictus in crucem agitur. Quisquis
 patitur iugum, non terram inspiciat, sed cælum
 sublime intueatur. Cælum, non terram; Deum
 non hominem suspicit in cruce seruus VITALIS, &
 officij sui Christianum famulum monet è cruce,
 quod monuit S. Augustinus Serm. 3. de Dedicat. Ec-
 clesiæ: *Audi quisquis temporaliter seruus es, & quisquis
 liberis iure dominationis adstrictus. Quisquis conditione
 libet obnoxius es, esto seruus, & esto liber: esto seruus,
 humiliter obediendo; esto liber, fideliter seruiendo.* Hic seruus
 funibus seruitutis adstrictus, liber aliquando dicitur,
 ac simul canet: *Funes ceciderunt mihi in præclaris, et
 enim hereditas mea præclara est mihi.* Et quidem Chri-
 stiana obedientia, quid nisi decora seruitutis est? Re-
 gat Basilii Epist. 115. quomodo alius alteri obedire
 debeat. Respondet: *Sicut seruus Dominis, iuxta quod*

*Excitatio
laboran-
tis.*

Psal. 115, 6.

Domini

Domino præceptum est: *Qui vult inter vos esse magnus, sit omnium postremus, & omnium seruus.* Præstat alienæ voluntatis seruum esse, quàm suæ, quemadmodum adstruit Ephraem, agens de rectâ viuendi ratione. *Propriæ voluntati, inquit, ne te seruum feceris. Filij Israël è seruitute liberati, incolumes mare rubrum transierunt, in continenti naufragati sunt, quòd propriæ voluntatis imperio nimium se subderent.*

CRUX VITALIS, CRUX ægrotantis.

DUm homo iustus in hoc mundo detinetur, corruptioni suæ seruit; tunc incipit esse vitalis, cum ad vitam accedit æternam. accedit autem, cum iam extremè laborat. *Iustorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.* Ergo vir sanctus, cum definit esse mortalis, incipit esse immortalis; & affixus lecto suo, similis est VITALI. Excitet seipsum, & dicat: *Conuertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi. Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu. Placebo Domino in regione viuorum.* Hæc regio cælestis est, quæ mortuos & mortales reiicit, admittit vitales & immortales. Mortalis non potest non ægrotare; non potest, dum viuuit, valere & benè habere; ac proin-

de neceſſe eſt vt, adhuc vitalis cum ſit, ſuſtineat crucem VITALIS. Homo ſemper vtitur medicinjs, ſemper enim occulta aegritudine laborat, vt oſtendit Auguſtinus in Pſalm. 102. *Stando laſſatus eras, ſedendo reficeris: ipſum ſedere medicina eſt laſſitudinis. In ipſa medicina ruruſus laſſaris, diu ſedere non poteris. Quidquid curuſt eſt, vbi fatigationi ſuccurritur, alia fatigatio inchoatur. Quid ergo iſta deſideras languidus? Aliquando aegrotat homo in dno ſua, in lecto ſuo aegritudine manifeſtiore. Semper ſua corruptioni ſeruit, tunc manifeſtius, cum iam laborat in lecto, & gemens ſub onere crucis, diuiniſque implorans auxilium ait: Rex glorioſe, qui natus eſ ſeruituti, & conditionem ſeruilem VITALI tuo tribuiſti, ſuccurre miſero homini corruptioni naturae ſuae ſeruienti, & pro libertate ſua ſuſpiranti. Haud dubie, dum homo viuit, libertate ſua caret, cum in carcere corporis ſit: & ſi quis eſ miſeris vinculis, quibus captus detinetur, exire non curat nec optat, VITALIS non eſt. Captiui, qui in publica detinentur custodia, ſi ſuam ſperant liberationem, exitum ſuum deſiderant: ij vero, qui adſtricti vinculis ſunt, & reos ſe eſſe cognoscunt, timentque pro meritis damnationem & extremum ſupplicium, egreſſum eſ carcere minime amant, ſed horrent.* Mysticus ergo VITALIS corſuum dabit in ſimilitudinem

nam *picura*, & optabit se à noxiis corporeæ seruitutis liberari, & in libertatem filiorum Dei cooptari.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus formam seruilem induit, nec illam ad extremum vsque spiritum posuit: in cuius seruitutis memoriam, sacram Eucharistiam reliquit, quam seruis humilibus elargitur, vt onus humanæ & mortalis subiectionis patienter tolerent. *O res mirabilis, manducat Dominum seruus, pauper & humilis!* Manducat Dominum pauper, & ditescit; manducat seruus, & in libertatem vindicatur; manducat humilis, & in cælis exaltatur. Qui corruptioni naturæ seruit, de carne CHRISTI, quam sumit, non corruptionem metet, sed potius incorruptionem. Eapropter cum vicina iam est mors, & vt metat, falcem mittit, sapienter æger recurrit ad sacram Hostiam, vt pro carne sua mortali immortalem *viaticum.* CHRISTI carnem sibi assumat. Magnum certe hoc fœnus est, vt pro serua, domina, pro humana, diuina caro detur & accipiatur, in quam mors nullam iam habet ditionem. *Mors illi vltra non dominabitur: Prou. 6, 9.* quin potius in mortem illa suum exercet dominatum, & ad eius postea imperium, quam humanam carnem capit, tempore suo restituet.

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Honorat
artem be-
ne vive-
di & mo-
riendi.

Vera seruitus propriæ voluntatis abnegatio est, cui adiunctum martyrium est, quemadmodum Thomas Kempensis libro de Fidei dispensatione cap. 3. notauit: *Si est aliquod genus supplicij, quod martyres facit, tunc maximè illi martyres fiunt, qui totum verbo Dei tamquam gladio submissi plectuntur, quoties sibi ipsis per obedientiam moriuntur.*

Laureola
tolerata
seruitutis.

Ephel. 6. 8.

Hoc igitur genus martyrij dignum corona, dignum laureola est, cuius consideratione animans seruos Apostolus, *Scientes, inquit, quoniam vnusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet à Domino, siue seruus, siue liber.* Accedit Ambrosius cap. 3. ad Coloss. *Si benè egerit, non erit apud Deum seruus despectus, sed remunerabitur quasi liber inter homines.* Liber utique inter homines cupiebat Simeon esse, cum re & nomine seruus obediens foret, dicens: *Nunc dimittit seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace.*

Luc. 2. 29.
Extrema
verba mor-
ientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus AGRICOLA; in quo, veluti in speculo, conspicitur forma amoris Dei & patientiæ in inorbo.

19. *Parcite tot clavis: me, lancea vincla ligabunt:
Hec si defuerint, in cruce figet amor.*

Z

pe
in
fa
T
vi
ap
ra
pe
le
in
c
ch
n
C
p
e

EMBLEMATICA IMAGO XIX:
S. AGRICOLÆ CRVCIFIXI
EXPLICATA.

BONONIAE S. AGRICOLA martyr, Mar-
tyris Vitalis Dominus, sub Diocletiano
Imperatore in crucem sublatus est, in
qua sacri eius corporis iuncturae clavis
perforatae sunt, cuius tormenti vi, Breui temporis
interuallo, vitae suae finem imposuit. Celebratur
sacrosanctam eius memoriam Paulinus, Gregorius
Turonensis, & Ambrosius, qui in Exhortatione ad
virginem ait: *Nomen utique habuit AGRICOLA
aptum Martyris: nam & bonus agricola cum parat ter-
ra solum vertere, & vitae alimenta perquirere, non nisi
per signum crucis facere conatur. Dum enim aratro denta-
le subiicit, affigit aures, stiuam ingerit, formam crucis
imitatur. Qui timore Dei percussitur, alter AGRICOLA
est, qui & crucem CHRISTI portat, &
clavis simul configitur. Expende axioma non mi-
nùs certum quàm sacrum illud Apostoli, *Qui sunt Gal. 5, 24.
CHRISTI, carnem suam crucifixerunt. Non manus &
pedes solum, sed totum etiam corpus crucis clavis
confixerunt. Prædicti clavi diuini timoris sunt, qui-**

bus artus omnes sui corporis transfigi cupiebat, & mulque petebat Dauid, cum diceret: *Confige timore tuo carnes meas.* CHRISTVS ipse tempore passionis timuit, cepit pauere, & tædere: cum expauit sacrosancta eius caro quasi quibusdam clavis confixa est.

Psal. 118,
120.

Sympathia
Christi &
Agricolæ
Artificum
discipuli timoris.

Mat. 14,
33.

CRUX AGRICOLÆ, CRUX timoris Domini.

Instrumentum artis bene viuendi.

Dan. 13,
22.

Luc. 23,
40.

Excitatio laborantis.

Psal. 118,
120.

Qui Deum timet, ad omnem eius offensam omnino immobilis est, eius voluntati ac legi infixus adhæret. Cruci diuini timoris affixa Susanna erat, cum diceret: *Angustia sunt mihi undique.* Habebat profus immobilis, nec vlla violentia poterat dimoueri. Quanti referat in cruce clavis AGRICOLÆ capi, vel ex hoc intelligi potest, quod cum illis malus latro careret, vel in ipsa cruce peccauit, & illum peccantem plenus diuino timore socius redarguerit, *Nelque tu times Deum, qui in eadem damnatione es?* Si timuisset, non deliquisset: nec bonus latro perstitisset fidelis, nisi clavis timoris diuini confixus foret. Crede Basilio in Psalm. 33. *Nisi timor instituenda vita nostra rudimenta iaciat, impossibile fuerit castitatem sanctitatemque legitime obseruari.* *Confige, inquit Dauid, timore tuo carnes meas.* Nam quemadmodum qui corporis membra

habent confixa, ad actionem quamlibet immobilia ea retinent: sic ij quorum animam occupauit Dei timor, omnem prorsus importunam peccati & obstreperam occasionem vitant. Accedit & Augustinus in Psalm. 118. Tali timore carnes crucifiguntur, quando carnales delectationes, quæ legis litera vetantur potius quam vitantur, spiritualium bonorum delectatione vincuntur, & eadem vsque ad perfectionem, crescente victoria, perimuntur. De his clauis Iustinianus cap. 2. de Sobrietate benè monet. Non est in hac vita tempus euellendi clauos, de quibus Psalmus, Psalm. 118, 110. Confige clauis à timore tuo carnes meas.

CRUX AGRICOLÆ, CRUX ægotantis.

Q Vis tam fortis ac robustus æger, vt diram mortem non timeat? Foris ac robustus Abbas Elias erat, & relatus in Apophthegmatis Patrum ait: Ego tres res timeo: Unam, quando egressura est anima mea de corpore; aliam, quando occursum sum Deo; tertiam, quando aduersum me proferenda est sententia. Instrumentum artis bene moriendi.
CHRISTVS ipse, cum partes infirmi ageret, cepit Marc. 14, 23. pauere & tædere. Tædium & pauorem tulit, cum diceret, Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Matth. 26, 41. Magnus Arsenius, vt memorat Metaphrastes, mori timebat, rogantibusque discipulis, Et tu, Pater, times mortem? Reuera, inquit, hic metus, quo nunc me

*videtis affigi, nunquam omnino à me recessit, ex quo
 Etus sum Monachus. Non derogat sanctitati, quòd
 iustus, more CHRISTI, mortem timeat, & affixum
 suo lecto martyris AGRICOLAE clavis transfigatur.
 Transfixus CHRISTVS clauos ipsos dulces omnino
 reddidit. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens po-
 dera. Et quidem ita timet iustus mortem, vt & non
 paruum suauitatem & dulcedinem experiatur, illam
 hauriens à crucifixo Rege, qui pendens è cruce cru-
 cem & clauos dulces effecit. Habes in cruce Marty-
 rem totum confixum clavis, qui & exemplo suo
 confirmat, quod iam antè cap. I. dixerat Ecclesiasti-
 cus: *Timenti Dominum benè erit in extremis, & in die
 mortis suae benedicetur.* Certus & verus hic aphorismus
 est. Timor diuinus salutaris est medicina, & haec
 cum agricultura magnam habet consonantiam. va-
 de mirum non est, quòd AGRICOLA partes medici-
 è cruce agat. Basilius in Ascet. *Postquam paradiso ex-
 les in hanc terram venimus, & sententiam hanc à Deo
 Gen. 3, 19. audivimus, In sudore vultus tui vesceris pane tuo: per
 longam experientiam, propter accisum terra prouentum,
 agricolandi artem ad solatium molestiae, quae est ex terra
 maledictione, intellectu cognitionem nobis eius artis la-
 giente Deo, instituimus, ita etiam posteaquam iussi sumus
 reuerti ad terram de qua sumpti sumus, & dolorose carere**

*Excitatio
 agrotan-
 tis.*

ad corruptionem propter peccatum condemnata coniuncti,
 & ob eam causam passionibus istis subiecti, data est nobis
 etiam hic laborantibus ex medendi arte refocillatio, qua
 vel aliquid vsque nos recreet. Et quidem in eo posita
 est ars agriculturæ, vt terram purget, scindat &
 componat, vt iacta semina recipiat, foueat & fru-
 ctum ferat: & ars medica circa terram corporis no-
 stri negotiatur, vt illam scissione venarum, & purga-
 tionum medicamine curet, aptet & ordinet, vt sa-
 lutarem recipiens cibum homo alatur ac sustente-
 tur. Terra non nisi in patientia fructum producit,
 nec æger sine tolerantia poterit corpore & animo
 conualescere.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, dulce lignum, dulces clauos cru-
 cifixus mirabiliter effecit, & ad perpetuam sui
 recordationem, *memoriam fecit mirabilium suorum mi-*
sericors & miserator Dgminus, escam dedit timentibus se.
 Dedit se timentibus escam, non vt clauos diuini ti-
 moris tolleret, sed vt eos dulces ac suaues redderet.
 Eapropter qui vel ipsam timent mortem, admo-
 nendi serio sunt, vt sacra se reficiant Eucharistia,
 cuius ea virtus est, vt cor humanum confirmet, &
 totum hominem contra mortis impetum firmet.
 Habet

*Virtus Eu-
charistia.*

Psal. 110.

Viticium.

Habet hic mundus magnam consonantiam cum mari, in quo tres virgines vel potius meretrices frangebantur, sirenae scilicet, quae illectos nauigansuo cantu in naufragia traherent. Vna canebat voce altera tibiis, tertia verò lyra mulcebat auditum. Et ne earum melodia deciperetur, & simul traherentur Vlysses dum nauigaret, nauis arbori se fortiter alligari permisit. Nauigat in mundo homo, quem accipiant & deducant in naufragium, cantionibus & simul incantationibus alliciunt *concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitae.* Ne rapiantur & trahatur ad miseram ruinam, nexibus ac vinculis, quae secum sacrosancta Hostia defert, alligetur & vinciat. Vincit & ligat, qui dicit: *Qui manduca meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet.* Manet clavis affixus cruci, manet affixus lecto, in quo iturus è mundo, virtute sacri Viatici appetitionibus carnis, oculorum & vitae humanae minime mouetur.

1. Ioan. 2, 16.

Ioan. 6, 57.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiae, corona aurea & laureola.

Honor alie
artem be-
nè vincendi & moriendi.
Psal. 2, 11.

CVM dominorum Dominus vnus & solus necessario Deus fit, omnino timendus est, ac proinde Dauid ait: *Seruite Domino in timore, & exultate.*

tate ei cum tremore. Comes martyrij diuinus hic timor est, quandoquidem vox illa martyri adscribitur: *Principes persecuti sunt me gratis, & à verbis tuis* Psalm. 118. 61. *trepidauit cor meum.* Adscribitur, auctore Ambrosio Serm. 21. in Psalm. 118. vbi martyrem trepidantem proponit ac repræsentat in hæc verba: *Pone ergo martyrem inter pericula constitutum, cum inde immunitas bestiarum ad incutiendum terrorem infremat, aliunde cadentium stridor laminarum, & flamma ardentis fornacis exarsuet, ex parte alia personent tractus grauium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat: pone, inquam, circumspectantem omnia plena supplicii, deinde cogitantem mandata diuina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam pœne recrudescens ærumnam; trepidare corde, ne, dum presentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis; trepidare animo, dum futuri iudicij rhomphæam illam terribilem quadam conspectus specie constituetur. Nōne ad hanc trepidationem fiducia viri constantis equalis in eundem concurrat affectum confidentia cupientis aterna, & diuina trepidatio?*

Clavis diuini timoris totus confixus Martyr, concupiscit aterna præmia, coronam gloriæ, & laureolam quæ viris virtute præditis destinata est. Quòd si timere infirmitatis est, & infirmis negatur laureola, fortibus conceditur; occurrit sapienter Ambrosius,

A a

fius,

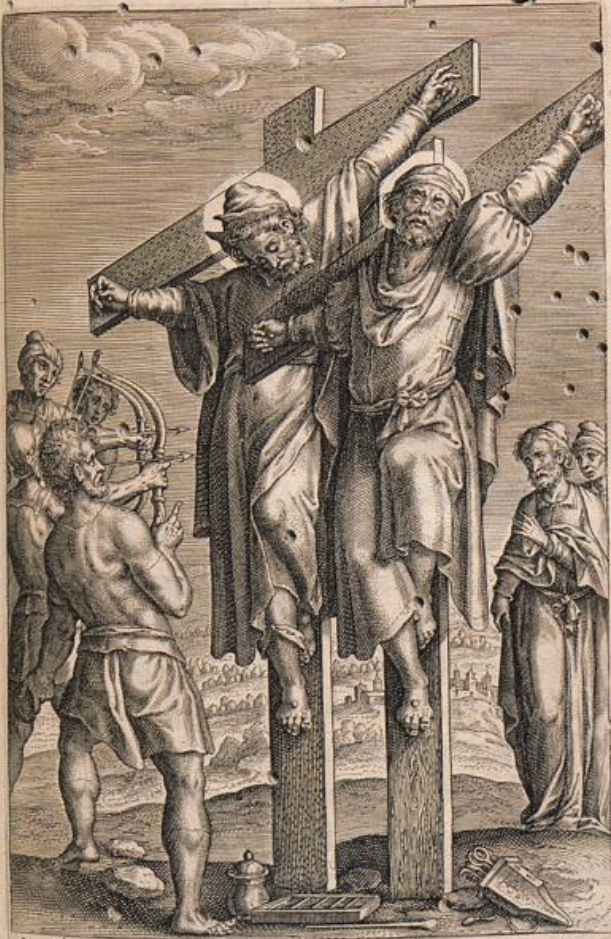
Laureola
timoris.

fius, qui martyris constantiam cum eius trepidatione coniungit. Constans animo vir timoratus, et dignus corona & laureola, qui martyrem clavis confixum exprimit in seipso, & de quo canit Damianus.

psal. 111. 1. *Beatus vir qui timet Dominum, in mandatis eius non defecit. Potens in terra erit semen eius, generatio rectorum benedicetur. Gloria & diuitie in domo eius. Hæc gloria viri timorati est cælestis remuneratio, cuius consideratio dulce lignum, dulces clauos efficit. Myrtus Agricola clavis timoris confixus Hilarion erat, qui iam moriturus dicebat: *Egredere, quid times? Egredere anima mea, quid dubitas? septuaginta prope annis seruisti CHRISTO, & mortem times? Quibus in verbis spiritum exhalauit.**

*Extrema
verba morientis.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti COELMAS & DAMIANVS; in quibus, velut in speculo, ferentis ingratitude & morbum forma conspicitur.

Arte Machaonia vita producere metas
20. Quis pia cura fuit, qui meruere mori?

Quarüum

vicis

VERI

81

II.
pidatis
utus, e
uis co
Dau
ius va
reclon
e glori
s com
Myth
on era
d time
ropè a
ibus

gi Co
becul
confi

E.M.

EMBLEMATICA IMAGO XX.
SS. COSMÆ ET DAMIANI
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

RATRES germani COSMAS & DAMIANVS ; nobiles Medici, ægrotis sine stipendio seruibant : dominante Diocletiano, rogati de fide, fidei Christianæ cultores se esse coram Lysîâ responderunt. Quam ob causam in mare præcipites acti, & diuinitus liberati, ad palum tandem damnati, lapidibus impetiti, sagittis transfixi, cæsi gladio, martyrium suum absoluerunt. Venit è cælo CHRISTVS, vt ministraret ægrotis, quibus opitulatus gratis, loco mercedis crucem, clauos & lapides benefactor inuenit. *Sustulerunt ergo lapides Iudæi, vt lapidarent eum. Respondit eis IESVS: Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? Gloriosum CHRISTI obsequium, quod humanam mercedem nec quærit, nec expectat. Pulchrè Ambrosius lib. I. de Abraham c. 3. Minuit fructum triumphi mercedis susceptio, & beneficij arrodit gratiam. Plurimum enim refert, vtrum pecunie, an gloriæ dimicaueris.*

Antonin.
Metaph.
Martyrol.

Sympathia
Christi &
Sanctorum
Artificum
tolerantia
ingrati-
tudinis.
Ioan. 3.
31.

Aa 3 Alter

Quaritur
icis
E. P. I.

Alter mercenarij loco dicitur, alter dignus habitus conferuatoris gloria. Maluerunt itaque martyres COSMÆ & DAMIANVS conseruatorum potius quàm mercenariorum loco haberi, vt seruatori suo similes per omnia euaderent.

CRUX COSMÆ & DAMIANI, CRUX obsequij exhibiti ingratis.

*In cruce
sum artis
bonè vi-
sendi.*

CRUCEM suam secum humanum obsequium adfert, & exhibitum ingratis, præter crucem, ictus lapidum & sagittarum importat. Qualis sit is qui pro meritis gratiam non refert, definit Ambrosius libro 1. de Officiis cap. 31. *Conferre gratiam bonum est, & qui referre nescit, durissimus.* Quod si loco gratiæ lapides & sagittas simul mittat, summus iste labor est, summa iniuria, nec tamen propterea gratia omittenda est. Pecunia mutua non datur, si refundenda non sit, conferenda tamen gratia, quamvis irrefunerata existat. Adhuc, quod amplius est, benefacere oportet homini, licet malum pro bono reddat, Deus enim compensabit. Monet hoc ipsum Augustinus lib. de Verbis Apostoli Serm. 22. *Benefecisti homini? ingratus est homo? non te pœniteat benefecisse, ne fundas pœnitendo, quod implexisti miserando. Dic in corde tuo: Non videt iste in quem feci, videt ille propter quem*

*Excitatio
laboran-
tis.*

quem feci. Hoc est militare gloria, vt dixerat ante Ambrosius. Militarunt gloriae fratres COSMAS & DAMIANVS, militauit gloriosus noster IGNATIVS, qui gratuitum obsequium suum multis ingratis contulit, praecepitque Sociis, *Quae gratis accepistis, gratis date.* Hanc regulam sibi propriam statuit & constituit in Societate, quae Natalitiis sanctorum COSMAE & DAMIANI ad maiorem Dei gloriam nata est.

CRUX COSMAE & DAMIANI, CRUX
aegrotantium.

COSMAS & DAMIANVS de ingrata eorum manu, quorum prosperam salutem procuraue-
rant, mortis supplicium receperunt, & patienter illud portarunt. Curam ingratorum egisti, & morbum
contraxisti adeo grauem, vt parua aut nulla spes
salutis affulgeat: ad tolerantiam morbi excitant te
COSMAS & DAMIANVS, quibus cura aegrotantium
crucem & mortem attulit. Ambidexter vterque est,
quando non solum corporibus, sed curandis etiam
mentibus operam suam impendit, & instruit Medicos,
quales se gerere debeant in curatione infirmorum.
COSMAE & DAMIANI instar procedebat Eustachius
medicus apud Basilium, de quo Epist. 80. ita legimus:
*Est quidem omnium vestrum officium, quotquot
artem*

Instrumentum artis bene moriendi.

Excitatio aegrotantis.

artem medendi exercetis, in philanthropia positum. At ubi
 sibi maximè ambidextra est ista scientia, latioresque tibi
 philanthropie terminos constituis, dum non medendis dan-
 taxat corporibus scientiæ istius gratiam adstringis, sed et
 de animarum languentium restitutione cogitas. Et quidem
 quemadmodum salus animæ pendet à Deo, & ne-
 mo sibi eam adscribere potest; ita etiam valetudo
 corporalis à Deo provenit, ac proinde Medici nec
 debent nec possunt attribuere sibi restitutionem sa-
 nitatis. Discant ex utroque Martyre, utriusque
 salutis auctorem Deum ipsum recognoscere. Iudica-
 bant sic faciendum, & instruebant ægros suos ut fe-
 cerent, COSMAS & DAMIANVS. Cauent ægri, ne
 illum committant errorem; quem damnat S. Basilius
 in Ascet. *Propriæ salutis spem in manus ponere Medi-
 corum, irrationale est & absurdum, quod miseris quibusdam
 accidere videmus, qui Medicos non verentur suos vocare
 saluatores. Saluator quidem vnus est CHRISTVS, qui
 cunctis laborantibus & ægrotantibus ait: In patientia
 vestra possidebitis animas vestras. Hoc fac, & viues.*

Luc. 21,
19.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eu-
charistia.

Rex gloriosus cum instituit sacrosanctam Eu-
 charistiam, in ipsius institutione ingratus se
 dæ animum expertus est, nec tamen propterea delin-

tiq̄ tantum Sacramentum condero, vt cum eius serui indignè compensari præstita beneficia sentirent, recurrerent ad Eucharistiam, in qua malè remuneratus CHRISTVS ipse continetur, reficit, solatur ac re-creat malè remuneratos Christianos, qui post eius refectionem humanæ ingratitude iugum leue & suaue inueniunt, præsertim ægri, qui, vt ingratis beneficerent, grauem sibi morbum contraxerunt. Et quidem sacrosancta altaris Hostia nominatur & est *gratiarum actio*, quam exhibuit Patri Filius, & exhibendam tradidit, ac reliquit, vt quod decrat in homine gratitudinis, sua ipse gratitudine suppleret. Hæc autem virtus sacri Viatici est, vt hominis ægro-^{vaticum.} tantis ingratitude medeatur, soluat & compenset per se, quod in homine desiderabatur. Si quid gratitudinis erga se deesse cognoscat infirmus, nouerit compensare defectum, quem CHRISTVS in ipso factorum oblatione & communicatione mysteriorum omnino suppleuit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Rex Martyrum CHRISTVS, quàm sibi acerba <sup>Honor alit
artem be-
ne diuen-
di & mo-
riendi.</sup> fuerit ingratitude Iudæ, declarat ipse Psalm. 54. *Quoniam si inimicus meus, &c.* Hæc passio adeò grauis

Bb

CHRI-

Pfal. 57.3. CHRISTO erat, vt dixerit in eodem Psalmo: *Cop-
tristatus sum in exercitatione mea, &c.* Hoc opus, in
labor confessoris CHRISTI est, qui, teste Ambrosio
Sermon. 21. in Psalmo. 118. *loquatur iusta, & non audiat
qui loquatur plena salutis, & impugnetur.* Cum hac
magna martyrij sit, erit etiam causa præmij & re-
munerationis patienti viro, qui diuino ductus obli-
quio beneficia ingratias confert. Nam, vt Ambrosio
declarat, *minuit fructum triumphi mercedis susceptio, &
beneficij arrodit gratiam.* Ergo vt maior existat triu-
phus, maior corona, & laureola fiat illustrior, pe-
mittit interdum Deus, ne gratia pro impensa gratia
habeatur. Eapropter Eugenius Abbas suorum salu-
consulens, in puncto mortis suæ exhortabatur: *Om-
ergo omnes & obsecro, filioli, vt accepta ac tradita Pa-
trum instituta in omnibus inuolabiliter ad gaudium meum
Sanctorumque omnium ac vestrum, ad palmam victoriam
perducatis.*

*Laureola
tolerata
ingratias
dinis.*

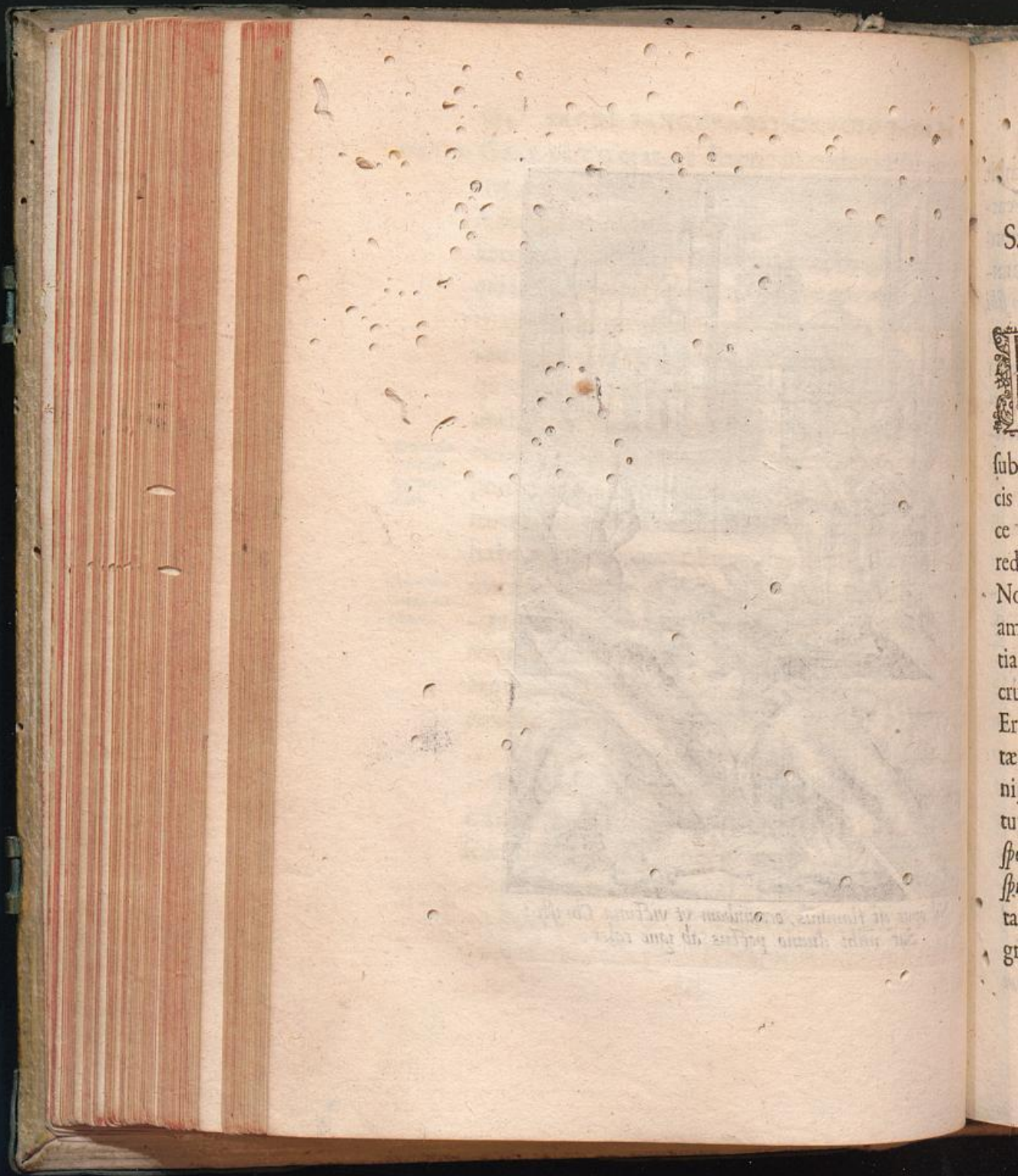
*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus VINCENTIVS; in quo, veluti in speculo, fulget imago
ferentis carnis passionis & morbos.

21. Nil opus est flammis, occumbam vt victima Christo:
Sat mihi diuino pectus ab igne calet.

Quartium
Lucis
E. P. L.

S
sub
cis
ce
red
No
an
tia
cu
Er
ta
ni
tu
sp
sp
ta
gr

... in ...
... in ...

EMBLEMATICA IMAGO XXI.
S. VINCENTII CRVCIFIXI

EXPLI CATA.

FERAX Sanctorum patria, quæ Lauren-
tium victorem protulit, & VINCENTIVM Metaph.
Surius
Prudent.
martyrem laureatum produxit. VINCENTI-
TIVS Diocletiano & Maximiano Impp.
sub Præside Datiano diuersa tormenta passus, cru-
cis patibulo adiudicatus est. Non multo post è cru-
ce iam depositus se subduxit, & vtrò ad crucem
rediit, flammisq̃ue sacra eius latera concremata sunt.
Non poterat auelli à cruce, qui crucem ardentem
amabat. Ablatus Martyr è cruce, de mandato Da-
tiani in culcitra molli iacuit; assuetusq̃ue gloriosæ
crucis deliciis, lectuli floridi pœnas ferre non potuit.
Ergo VINCENTIVS molles ac floridas delicias per-
tæsus, nec ferens mollitiem teneræ culcitæ Dâti-
ani, mortem deliciosæ vitæ prætulit, & gloriosè mor-
tuus est. S. Ephræm de Patribus agens ait: *Vocem ex-
spectant quæ ipsos excitet, & instar florum suauem odorem
spirantium efflorescant.* Floridus moritur, floridus exci-
tabitur VINCENTIVS. Crux, & satis grauis, est æ-
gro, cum ciborum fastidio laborat, ad escam capien-
dam

Bb 3

dam

dam compelli: nec parua crux accedit, & inuolu-
caelestibus viris diuino amore languentibus, & ce-
nales delicias horrentibus, si quando ad illas capta-
das vi tentationis impellantur. Hæc crux VINCENTII

Heb. 12, 3. TII est, imò & ipsius CHRISTI, qui *proposito* su-
Syr parhia gaudio, *sustinuit crucem*. Maluit CHRISTVS crucem
Cl' isti & quam thronum, maluit VINCENTIVS crucem
Vincentij quam thronum, maluit VINCENTIVS crucem
Artificum quam thronum, maluit cruciatum quam volupta-
contemptus tem, maluit mori quam non pati. *Res tristes, vt scri-*
voluptatis. bit Basilio Gregorius, *quæ sponte feruntur, coactis deli-*
cis potiones habentur.

CRUX VINCENTII, CRUX terrenæ
voluptatis.

Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.

Voluptas lenis & blanda, dura & dira crux est
Viris qui sublimi cælo gaudent, & Deo suo re-
creantur. Arsit in cruce VINCENTIVS, cum eius la-
tera tosta sunt, nec non cum in lectulo molli iacuit
& qui carnis deliciis pulsatur, ytrumque tormentum
patitur; inflammatur cum VINCENTIO, & cum
VINCENTIO decumbit. Erat in hoc statu Augu-
stinus, cum inter molles flammis positus ac totus
tatis cum aliquo loqui incipio, in tentationem incurro, vel
vitio curiositatis ineptæ succumbo, vel malarum cogitatio-

num turpitudinis motus illicitos. & impudicos in ipsis materioribus meis sustineo. Væ tantæ infelicitati, tantæ perditioni! Dum enim quæ retrò sunt obliuiscens, ad ea quæ antè sunt extendere me volo, subita, nescio qua, miseria relabi ad inania & noxia me conspicio, & tamquam mors subita interueniens, vel quemadmodum canis rabidus, qui nec percussus à laceratione hominis se non temperat, ita delectatio perforat mentem meam. Non defuit in cruce & lecto VINCENTIO martyri Deus, non defuit Augustino patienti, nec deerit tentationes istas sentientibus, si tamen mori malint, quàm earum suggestionibus acquiescere. Huc pertinet quod Dei Mater lib. 4. Reuelat. cap. 16. Birgittæ significauit: Qui omnem voluntatem suam committunt Deo, & stant reluctantes discretè motibus carnis suæ, hos quasi gallina pullos subiicit sibi Deus, faciens eis iugum suum leue, & consolando eos in difficultatibus. Huc pertinet quod cap. 2. de Sobriet. asserit Iustinianus: Congruit statui nostro, ut donec peregrinamur in hac miseriarum & periculorum valle, reprimendarum carnalium voluptatum crucem nobis ipsis faciamus, sicut Apostolus dicit cap. 5. ad Galatas: Qui autem sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitis & concupiscentiis.

Excitatio
laboran-
tis.

CRUX.

CRUX VINCENTII, CRUX ægrotantis.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
viendi.*

CVM atas iuuenilis floret, Deus efficere solet
vt flos ille iuuentutis infirmitatibus emar-
scat. Præstat ægro cum VINCENTIO flammæ & æ-
dentes febres subire, quàm blanditiis & deliciis fle-
ridæ iuuentutis perire. Cedat igitur blandus lectulus
Datiani asperæ & duræ cruci. Cedat lectulo gra-
uis & molestæ infirmitatis deliciofa adolescentiæ
Custodia castitatis, ægritudo corporalis est, ac pro-
inde pro eius fida custodia gaudebant Sancti se mor-
bis & infirmitatibus afflicti. De horum Sancto-
rum numero vnus, & satis notus propter morbos
iuuentute contractos, S. Basilus est, qui plus mor-
roris in deliciis quàm in morbis esse adstruit, cuius
hæc sententia est in Psalm. 33. *Oleētatio humana plus
habet sæpenumerò doloris quàm voluptatis. Delicia, &
satietas, & mollis victus multos ac varios secum trahunt
morbos, ac afflictionum varia genera. Ex morbis itaque
iuuentutis sanitas manat, ex adolescentiæ deliciis
vlcerosus morbus procedit, cum Serm. 146. dixerit
Augustinus: Periculosum vlcus est iuuentutis, quod cupi-
ditatibus ignescit, spe tumescit, voluptatibus tabescit. De-
textit Augustinus morbum adolescentiæ, qui & mor-
bo pellendus est, sicut & ipse Serm. 1. de Visitat. in-
firmorum*

firmorum ostendit, & moneat: *Certè si toto corpore* Ex statio agrotan-
 proualeres, infirmitatem medicinale à Deo debueras om-
 nibus votis expetere, & ne sanitas corporis infirmitas es-
 set animæ, metuere. Nihil aliud scio; sed quia infirmaris,
 utiliter debes gaudere; quia iusta est vocatio diuina, de-
 bes ei totis visibus letus adesse. Adfuit crucifixio VIN-
 CENTIO Deus, aderit & crucifero, qui cor suum dabit Ecclesi. 38. 28.
 in similitudinem picturæ, deprecabiturque suum Re-
 gem, vt & ipse sibi assistat: Rex gloriose, qui pro-
 posito tibi gaudio, passionem crucis prætulisti, ac
 VINCENTIO præluxisti, vt crucem spinosam sibi
 mallet, quam floridum Daciani lectum; concede,
 vt & ego potius eligam tecum extremè infirmari,
 quam sine te benè habere atque valere.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, qui, proposito sibi gaudio, pas- Virtus Eu-
charistia.
 sionem crucis tulit ac prætulit, hanc indidit
 vim venerabili Sacramento, in quo memoria passio-
 nis eius celebratur, vt quisquis eius particeps efficia-
 tur, crucem laboris & morbi deliciis carnalibus an-
 teponat. Consonat Bernardus, dum Serm. de Cœ-
 na Domini ait: *Quis poterit tam efferos motus frangere?*
quis prurimum vlcis ferrè queat? Confidite, quia & in
 hoc gratia subuenit, & vt securi sitis, Sacramenti Domi-
 ni

Cc nici

CHRISTI dicentis: *Sint luxbi vestri praeingeti, & lu-* Luc. 12.
cerne ardentes in manibus vestris. & vos similes homini- 35.
bus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à
nuptiis. Expectet seruus fidelis dominum remune-
ratorum, dicit enim statim ipse: Beati serui illi, quos Luc. 12.
cum venerit dominus, inuenerit vigilantes: amen dico 37.
vobis, quòd praeinget se, & faciet illos discumbere, &
transiens ministrabit illis. Et si venerit in seconda vigilia,
& si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt
serui illi. Summa hæc felicitas est, summus honor, in
tali mensa discumbere, vbi seruitium seruitio com-
pensat Deus, coronatiq; & laureati Laurentius &
VINCENTIVS sedent. Mortifica ergo corpus tuum, &
crucifige, & accipe huius martyrij coronam. Hæc coro- Laureola
na VINCENTII est, hæc laurea, vincentis Epipodij victa vo-
martyris est, qui oblatas sibi delicias recusauit, & lupratis.
dixit crudeli tyranno: Non ita me CHRISTI ac fidei Extrema
Catholicæ armauit affectus, vt sensum meum misericordie verba mo-
tue signenta permoueant. Pietas enim ista crudelitas est: rientis.
vobiscum viuere, mors est æterna. Ceterum à vobis per-
ire, gloriosum est. Post hæc Martyr gloriosus purus &
mundus obiit. Mysticus certè VINCENTIVS Vifi-
nus presbyter erat, de quo Gregorius lib. 4 Dialogor.
cap. 11. Hic ergo venerabilis Presbyter, cum longam
vita impleffet ætatem, anno quadagesimo ordina-

tionis suae inardescēte graui ter febre correptus, extrema deductus est. Sed cum cum presbytera conspiceret, solutis iam membris, quasi in morte tentum, si quod adhuc ei vitale spiramen in uentribus eius apposita curauit aure dignoscere. Quae ille sentiens, cui tenuissimus erat flatus, quantum adnisi ualuit ut loqui potuisset, inferuescente spiritu collegit uocem, atque erupit, dicens: *Recede a muliere, adhuc igniculus uiuit, paleam tolle.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus ALEXANDER; in quo, ueluti in speculo, conspicitur forma euiscerationis & infirmitatis.

Improbe cur imas animæ scrutare latebras?
22. Quanta sit hæc, durâ certior esto cruce.

Quartum
Lucis
E. P. L.
8

A
C
rit
st
tu
ap
A
gr
rit
ai
ni
an
in
in
te
fi
ti

EMBLEMATICA IMAGO XXII.
ALEXANDRI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS ALEXANDER martyr sub An-
 tonino Vero fustibus cæsus, donec eius
 viscera diffluerent, pænè iam euisceratus
 palo crucis affixus est. Retulit in cruce
 CHRISTVM, qui tempore passionis suæ viscera cha-
 ritatis suæ profudit. *In finem dilexit eos.* Post CHRI-
 STI obitum sacrum eius latus punctum ac perfora-
 tum est, & interna præcordia patuerunt, & simul
 apparuerunt exemplaria, ad quorum imitationem
 ALEXANDER crucifixus viscera sua effunderet, vt
 gratam de se victimam Deo sacraret. Carpens aua-
 ritiam, & in auaros inuehens Ecclesiasticus cap. 10, 9.
 ait: *Auaro nihil est scelestius. Quid superbit terra & ci-
 nis? Nihil est iniquius quàm amare pecuniam: hic enim &
 animam suam vendalem habet, quoniam in vita sua proiecit
 intima sua.* Quod vitiosum in auaro est, honestum
 in ALEXANDRO, quo patiente nihil melius. Cùm
 terra & cinis sit, sanctè & altè sic se effert, vt cruci-
 fixo similis esse affectet. Nihil æquius, quàm præ-
 tiosam crucem amare: hic enim & animam Deo
 ipsi

Beda.
Vsuat
Asto.

Ioan. 13, 2.
Sympathia
Christi &
Alexandri
Artificum
euiscera-
tionis.

ipſi venalem habet, quoniam in vita ſua effudit
ſcera ſua, vt de præcordiis ſuis oblationem arduam
& ſublimem, operoſam & laborioſam conficit.
CHRISTVS & ALEXANDER ara crucis vſi ſunt,
in ea præcordia ſua litarent. Omnes igitur qui por-
tis crucem CHRISTI, *effundite coram illo corda veſtra*
vt gratum & acceptum Deo ſacrificium immoletis.

CRUX ALEXANDRI, CRUX euifcerationis.

*Inſtrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.
Prou. 23,
26.
Pſal. 107,
2.*

DEUS maiestatis rogat: *Fili, prabe mihi cor tuum*
Quis ergo tam excors fit, vt non occurrat ro-
ganti, & petenti non respondeat: *Paratum cor meum*
Deus, paratum cor meum, addens deinde, *Quoniam ego*
in flagella paratus sum? Multi Deo offerunt præcordia
ſua, ſed an vera corum immolatio ſit, laborioſa crucis
probare debet. Ecce ALEXANDER euifceratus in
cruce agit, & in cruce ostendit, veram & non
fictam eſſe cordis donationem & oblationem. Ad
cruce per emblema erectæ ſcalæ apponuntur &
appinguntur, vt qui Deo cor obtulerit, animoſè in
cruce aſcendat, & veraciter ostendat, quàm certam
ac vera ſit interna ſuiipſius immolatio. Ostendit ſan-
cta Catharina Senenſis, dum Orat. 13. clamaret: *Ore-
ſurrectio noſtra, alta eſt æterna Trinitas, euifcera anima
meam!*

*Excitatio
laboran-
tis.*

CRUX ALEXANDRI, CRUX ægrotantis.

SI facultas ægrò non datur vt fundat vocales pre-
ces, præ oculis constituat sibi ALEXANDRVM, <sup>Instrumen-
tum artis
bene me-
riendi.</sup> cuius viscera effusa sunt, & CHRISTO simul oblata.

LECTO doloris affixus, cor suum sacrificet Deo. Da-
uid, cùm labiis orare posset, dicebat, *Tribulationem* ^{Psal. 142,}
meam ante ipsum pronuntio; cùm nequiret corde so-
lùm vtebatur, *Tibi dixit cor meum*, & audiebat. Be- ^{Psal. 6, 8.}

nè Augustinus in Psalm. 124. *Quia cor querit Deus*, <sup>Excitatio
ægotan-
tis.</sup> *cor inspicit: intus testis est iudex, comprobator, adiutor,*

*coronator. Sufficit vt offeras voluntatem, & cùm potes,
ore confitearis ad salutem. Cùm autem non potes ore, cor-
de credis ad iustitiam, corde laudas, corde benedicis, cor-
de in ara conscientie victimas sacras imponis. Quas vt
præbeat æger, cor suum dabit in similitudinem picturae,* ^{Ecclesi. 3, 8,}
& ita adscendet in lectum, quasi crucem ascendat. ^{18.}

Nemo crucem CHRISTI scandit nisi per scalam
patientiae, scalæ instar habet gradus tolerantia, per
quas ALEXANDER, & similes ALEXANDRO ægri
ascensus suos componunt, vt patienti se CHRISTO
iungant, cuius cor in cruce patuit, & ex eo aqua &
sanguis simul promanarunt. Sanguis ille semen
Martyrum exitit, & etiam Confessorum Christia-
norum, qui patientes morbos & ægitudines cor-

Dd po

porum, imitatores Martyrum euaserunt. Quod accidat, ut aeger difficultatem patiat in detegendo corporis morbo quo laborat, consideret apud quid acciderit ALEXANDRO, quando secreta precordia propter amorem CHRISTI patuerunt, & consideratione eius martyrij conetur pudorem pungere, imò & vincere, cum oportet, in qua quidem victoria multum solet esse difficultatis iis, quibus innata verècundia est. Tunc gloriosior, cum pro animæ salutē quidquid intus in corde habet, effudit in confessione, quam morti vicinus facit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

Rex gloriosus, cuius in cruce cor patuit, viscera amoris sui aperuit, & effudit in Eucharistia, qua dignus ille est qui nouerit cordis sui penetralia examinare, & in confessione Sacramentali explicare, cum dicat Apostolus: *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat.* Edat de pane altaris, quo non solum CHRISTVS aperit viscera sua, sed aperta clauibus confessionis præcordia mirabiliter recreat. Vnde & communicans dicit: *Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum viuum.* Habet ars medica certa quædam in apotheca remedia, quorum usu per violentiam renitentes intus humores foras attrahit.

1. Cor. II, 22

Psal. 33, 3

attrahat; atq; verò sanctæ Græciæ inuenit & dedit
Confessionis Sacramentum, cuius virtus nec tor-
quet nec extorquet viscera, sed sponte ac volunta-
riè aperit & referat. Vnde monetur vnusquisque no-
strum: *Probet autem seipsum homo; & omnibus sua-*
detur, Effundite coram illo corda vestra. Cùm vltimum
vale dicunt, solent homines notis & amicis sua secre-
ta detegere, & quamuis viri Christiani sani & in-
columes sua corda aperuerint in Confessione, tunc
maximè id præstent, cùm extremum vale dicunt, &
sacrum acccepturi sunt Viaticum.

Viaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

CRUX euiscerationis, qua seipsum immolat
Deo, martyrium secum importat. Auctore Isi-
doro lib. 7. Originum cap. 11. *Duo sunt martyrii gene-*
ra, vnum in aperta passione, alterum in occulta animi vir-
tute. Talis est qui tanto est animo præditus, vt quod
intus in corde habet, effundat exterius, & commissa
sua Deo & eius Vicario aperiat. Rubet cruore mar-
tyrium, rubet & roseo sanguine vultus verecunda
confessio, vt & ipsa martyrium colore, præmio, &
remuneracione referat & amuletur.

*Honor alie
artem be-
nè viuendi
& mo-
riendi.*

Pulchrum monitum Ecclesiastici: *Pro anima tua* Eccli. 4, 24.

ne confundaris dicere Verum. Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam & gratiam. Euiscerata confessio, & veræ pœnitentiæ erubescencia atque confusio gloriosam secum adducit connam vitam. Quapropter Pacianus agens de Pœnitentiâ & confessione, inquit: *Desinite vulneratam te conscientiam. Peccator erubescat perpetuam vitam præstiti pudore, mercari? Nec solum dignus est corona gloriæ, qui sic aperit præcordia sua, sed etiam laureolam triumphatoris, cum S. Gregorius Nazianzenus Oratio de Baptismo, idem argumentum vertat in eius elogium, qui detegit conscientiam suam: Hoc quoque sempiterni illius supplicij pars est, atque perspicuum facit te serio atque ex animo peccatum odisse, dum illud tanquam contumelia dignum traducis, ac velut ludibrio exponis, deique eo triumphum agis. De tanto hoste triumphus dignus palma, dignus laureola est. Hunc eundem celebrem triumphum agens de peccato Læta Martyr, morti vicinus dicebat: *Lator iis, quæ facti sunt, nempe quod pro meis prioribus peccatis novum Victimam accipio martyrium.**

Laureola
victi pu-
doris.

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODORVS Dux; in quo, veluti in speculo, carentis superioris & laborantis capite forma conspicitur.

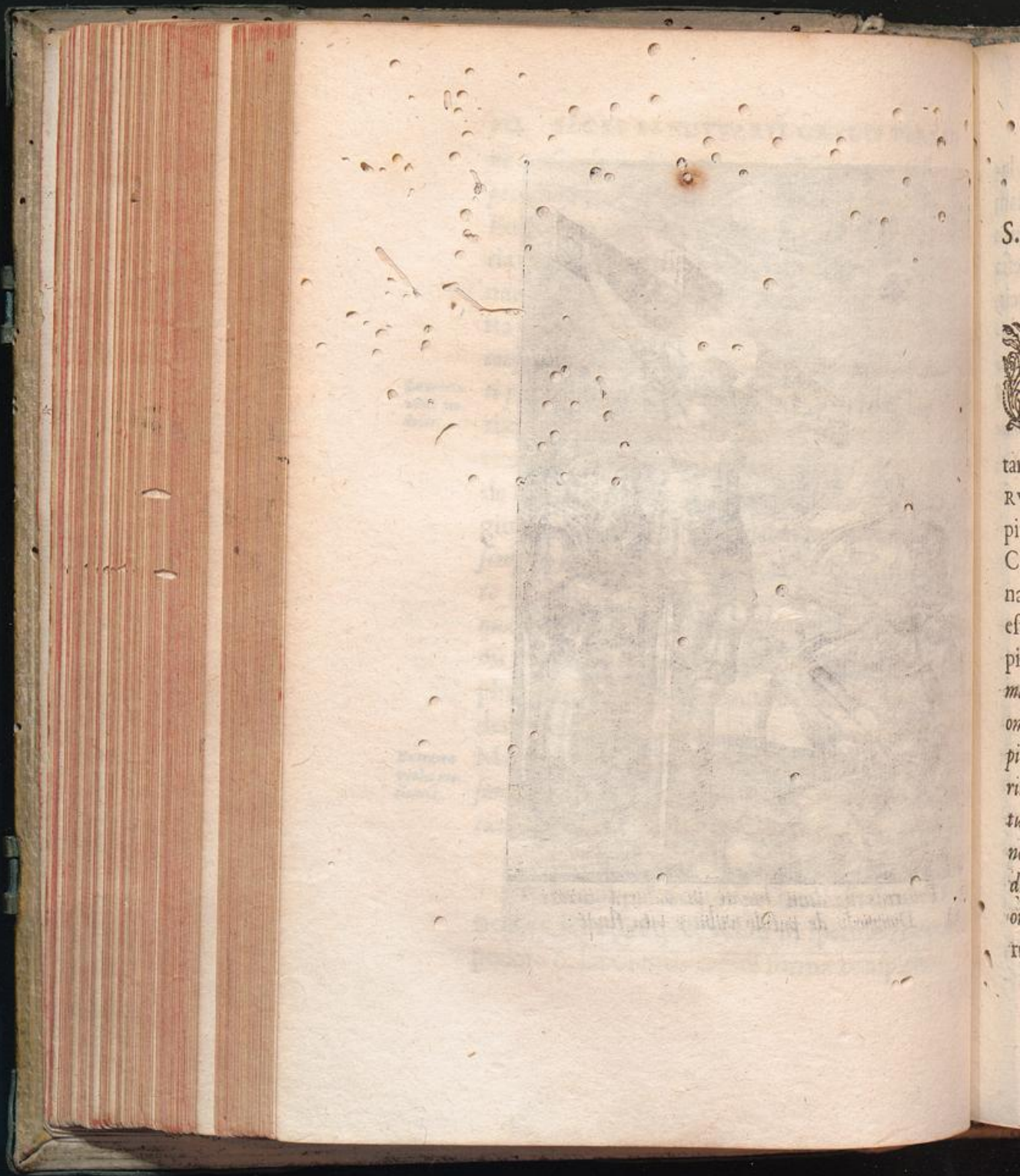
EM.

23. *Fumereas aedum lunate in vulnera taxos;
Dummodo de patalo vulnere vita fluat.*

Quarantena
viciis
EPI
8

II.
adduc
gratia
belen
t con
enite
m top
praj
na glo
aureo
s Or
us elo
quop
facit
id tam
o exp
trium
c eun
o Le
a fati
m Vis
HEO
tis su
EM

S.
tar
R
pi
C
na
ef
pi
m
on
pi
ri
tu
n
d
on
r

EMBLEMATICA IMAGO. XXIII.
S. THEODORI DVCIS CRVCIFIXI
EXPLICATA.

ANCTVS THEODORVS Dux & martyr Meraph. Nicenhor. Martyrol.
sub Licinio Imperatore, delatus quod
pauperibus fracta idola distribuisset, elatus in crucem, sagittis transfixus, capite tandem truncatus in caelum receptus est. THEODORVS crucifixus pro CHRISTO, & pro CHRISTO capite plexus, ornamentum suum amisit, vt ab eodem CHRISTO in caelestibus ornaretur. Quò maior ornamenti iactura in terris, eò maior ornatus in caelis est. Pertinet huc quod Sermon. 20. in Psalm. 118. de capitis portione affirmat Ambrosius: *Caput est, vt formam generis humani consideremus, quod fouet membra omnia, & dirigit, atque implet sensibus; sensus enim sapientis in capite est. Inde ductus venarum, meatusque spiritus, sanguinis vires, & totius corporis partes deriuantur. Lustrat omnia, ornat omnia. Sublato capite corpus sine nomine est, non agnoscitur, nec vlla superest vsura viuendi. Propterea, qui in aliquo damnantur crimine, eò quòd ornamentum est totius corporis, capite abdicatur. Miserum sine capite corpus, totum informe, totum indecorum*

decorum est. Magna & summa miseria, ingens labor, cum corpus Reipublicæ, exercitus, & etiam domus sine capite est, ac truncum e cruce priuatum regimine pendet. Hunc eundem laborem Ecclesiæ experta est, cum CHRISTVS eius sponfus defectus cuius defectum plorans & lamentans Ieremias, clamabat: *Recordare Domine, quid acciderit nobis, intuemur & respice opprobrium nostrum. Hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostra ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. concludit: Quid cidi corona capitis nostri.*

*Composita
crucis Ec-
clesiæ &
Theodori
Artificum
patientia
in iactura
superioris.
Thren. 3, 1.*

CRUX THEODORI, CRUX amissi capitis regentis.

*Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.*

CORPUS, si capite careat, cunctis opprobriis exponitur: sic exposita sine viro mulier, sine Deo exercitus, sine Principe Respublica, quibus omnibus dira ac dura crux ista est. Quam ob rem septem illæ mulieres Rempublicam Hebræorum adumbrantes, nec pares crucem ferendo, apprehenderunt virum vnum, atque dixerunt: *Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur, tantummodo innocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum.* Hoc idem periculum, hoc discrimen imminere solet Reipublicæ, cum Princeps officio suo non vacat.

I sai. 4, 1.

gubernationem deserit, ac publica negotia quasi aliena omittit, arma non attendit, nec curat. Clammat populus, nec Princeps audit. Clamores verò populi Deus non respuit, prouidebit de capite, totumque Reipublicæ corpus, ne pereat, ipse seruabit. Et quidem THEODORVS Dux, & qui similis illi est, non carent optimo capite, si Deum apud se habent, quemadmodum de recta viuendi ratione monet Ephræm: *Quemadmodum inter corporis tui membra nullum est tibi præstantius capite, & siue lapide, siue claua, siue etiam gladio petaris, reliqua tui corporis membra obiciis, vt iectum à capite repellas, certò sciens te absque illo non posse viuere; ita rebus tibi anteponenda est omnibus fides sanctæ & consubstantialis Trinitatis, quòd sine ea vitam, que verè vita sit, viuere nemo queat.*

CRUX THEODORI, CRUX ægrotantis.

Humana vita species militiæ est, in qua ducatum suum gerit caput, quod imperat, ordinat & disponit ceterorum aciem membrorum. Quòd si ingruente & simul sæuiente infirmitate, suo officio & simul functionibus caput priuetur, corpus totum quasi truncum est: lecto affixum, ictibusque dolorum transfixum refert Ducis THEODORI corpus, quod truncum capite in cruce apparet.

E c

Cùm

*Instrum-
entum cuius
benè mo-
riendi.*

Cum caput suis functionibus caret, iam desit esse
 rogandusque corde CHRISTVS, vt vices capitis ge-
 rat. Dicit æger: Rex gloriose, qui caput omnium
 gentium es, adesto mihi ægrotanti, vt qui functio-
 nibus capitis sum omnino destitutus, à te, qui
 meum caput es, non destituatur, sed instituat, qui
 pacto corpus infirmum regere ac moderari valeat.
 Ergo, cui forma huius regiminis desit, quæ in capite
 constituta est, *cor suum dabit in similitudinem patris*
re, & eam sibi formam resumet, & loco capitis sub-
stituet, quam assignat Ambrosius lib. i. de Iacob &
vita beata, cap. 8. Illam formam iusti quis abnuat, vt non
metuat, nihil reformidet, nisi virtutis dispendia, aliorum
que vanas formidines comprimât, quas habeat è pericu-
lorum sollicitudine, mortis timore, corporis infirmitate, &
doceat dissolui in corpore, & cum CHRISTO esse melius.
vt ostendat, quia merita non impediuntur debilitatibus
corporis, sed augentur. Augentur capitis ipsius dimi-
nutione, si tamen non minuatur, sed potius crescat
patientia, in qua salus & vita animarum sita est, de-
cente CHRISTO: In patientia vestra possidebitis animas
vestras. Serpens, cuius tota vita pendet à suo capite,
 illud omnibus modis seruat, & reliquum corpus
 periculis opponit & obiicit; patiens verò ægrotans
 cum non tam à capite quàm à virtute patientiæ pen-

Eccli. 73,
28.

Luc. 21,
19.

dere sciat salutem suam, more THEODORI, non capitis, sed patientiæ potius sedulam curam habeat. Nihil metuat, nihil reformidet nisi virtutis dispensanda. Cùm è duobus vnum amittere debeat quis, vel caput corporis, vel virtutis ac patientiæ iacturam facere, præstat caput amittere, quàm virtutem perdere patientiæ, quandoquidem sine capite vita animæ stare potest, sine patientia verò stare nequit, cùm dixerit CHRISTVS: *In patientia vestra possidebitis animas vestras.* Luc. 21, 19.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, qui caput est corporis Ecclesiæ suæ, defecit in passione sua, cuius memoria recolitur in Eucharistia, & in ea destitutus capite subuenit. Nec solùm Sacramentum condidit, vt mæstos de absentia sui consolaretur, sed etiam tristes de amissione chari sui superioris recrearet. Quisquis boni sui rectoris iacturam fecit, reficiat se venerabili Sacramento, & semel refectus dicet: *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.* Psal. 22, 1. Siue caput politicum desit, siue naturale caput deficiat, cuius regimine corpus gubernatur & administratur, nihil refert, si sacra Hostia sumatur, qua dignè sumpta, viuimus in CHRISTO,

mouemur & sumus. Vivimus, ne vniquam pereamus; mouemur, ne vniquam deficiamus; sumus, ne vniquam emoriamur. Quod si agamus iam animam, & omne subsidium deficiat, quod nobis ministrarum rectores animarum subministrabant, & tenentis omnis, qui residet in capite, desit, nihil nobis deerit, cum adsit Deus, quem, Viaticum sumendo, accepimus, & capitis loco illum elegimus, in nos difficili mortis hora, qua cessat humanum penitus gubernaculum, ipse nos regat, ipse nos gubernet. Hinc pulchrè S. Dionysius sacram hanc communionem & synaxim *Sacramentum Sacramentorum* & spiritale nostrum *caput* appellat, dicens: *Ceterorum Hierarchicorum symbolorum participationibus ex diuinis huius perfectiisque muneribus accedere consummationem.* Et paulò post ibidem ait: *Finis autem omnium est, & caput, cum eum qui initiatur, precipuorum mysteriorum participem efficiat.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientia,
corona aurea & laureola.

*Honor alie
artem bene
viviendi & moriendi
Colof. 1,
18.*

Capitis mystici ablatio tolerata propter Deum secum martyrium affert. Haud dubiè **CHRISTVS** (de quo testatur Apóstolus, *Ipse est caput corporis Ecclesie*) cum sacra presentia moriens Ecclesiam suam

suam priuavit, martyrio illam addixit. Eapropter, cum totius Ecclesiæ forma virgo MARIA foret, ex sancta Crucis passione euasit Regina martyrum, sic & ipse CHRISTVS gloriosus Rex Martyrum extitit. Corpori itaque mystico mystici capitis amissio similis martyrio est, & idcirco cum populus Turo- nensis priuandus esset Præsule suo Martino, dixe- runt discipuli: *Cur nos, pater, deseris? aut cui nos de- solatos relinquis? inuadent enim gregem tuum lupi rapa- ces.* Inuadent lupi, gregem tuum mactabunt, & di- ro martyrio afficient.

Cum caput mysticum Ecclesiæ Ecclesiam suam reliquit, vt de mundo ad Deum Patrem transiret, & in cælum ascenderet, magna fuit occasio gau- dendi, cum dixerit ipse: *Vado parare vobis locum.* Ioan. 14, 2. cum cælestem parauit, coronas & corollas adapta- uit. Magna fuit causa gaudendi, cum Serm. 1. de Ascens. annuntiauerit Leo: *Quia igitur CHRISTI ascensio, nostra est prouectio, & quò processit gloria capi- tis, eò spes vocatur & corporis: dignis, dilectissimi, exul- temus gaudiis, & pia gratiarum actione letemur.* Hodie enim non solum paradisi possessores firmati sumus, sed et- iam cælorum in CHRISTO superna penetrauimus. Magna hæc consolatio est, cum sanctum moritur caput, Princeps, aut pastor in regnum cælorum vocatur;

vt in eius prouectione, & simul coronatione corpus mysticum, quod in terris deserit, assumatur sursum in ipso, & in ipso tamquam in suo capite coronam gloriae recipiat. Ergo, vt ceteri commilitones sequerentur Ducem suum, proximus mortuus THEODORVS in hæc verba illos monuit: *Fraterne succedite Licinio, est enim minister patris sui diaboli, & me de cetero oportet ire ad Dominum meum.* Deinde cruce sacra se obsignauit, & plexus capite, victoriam martyrij sui consummauit.

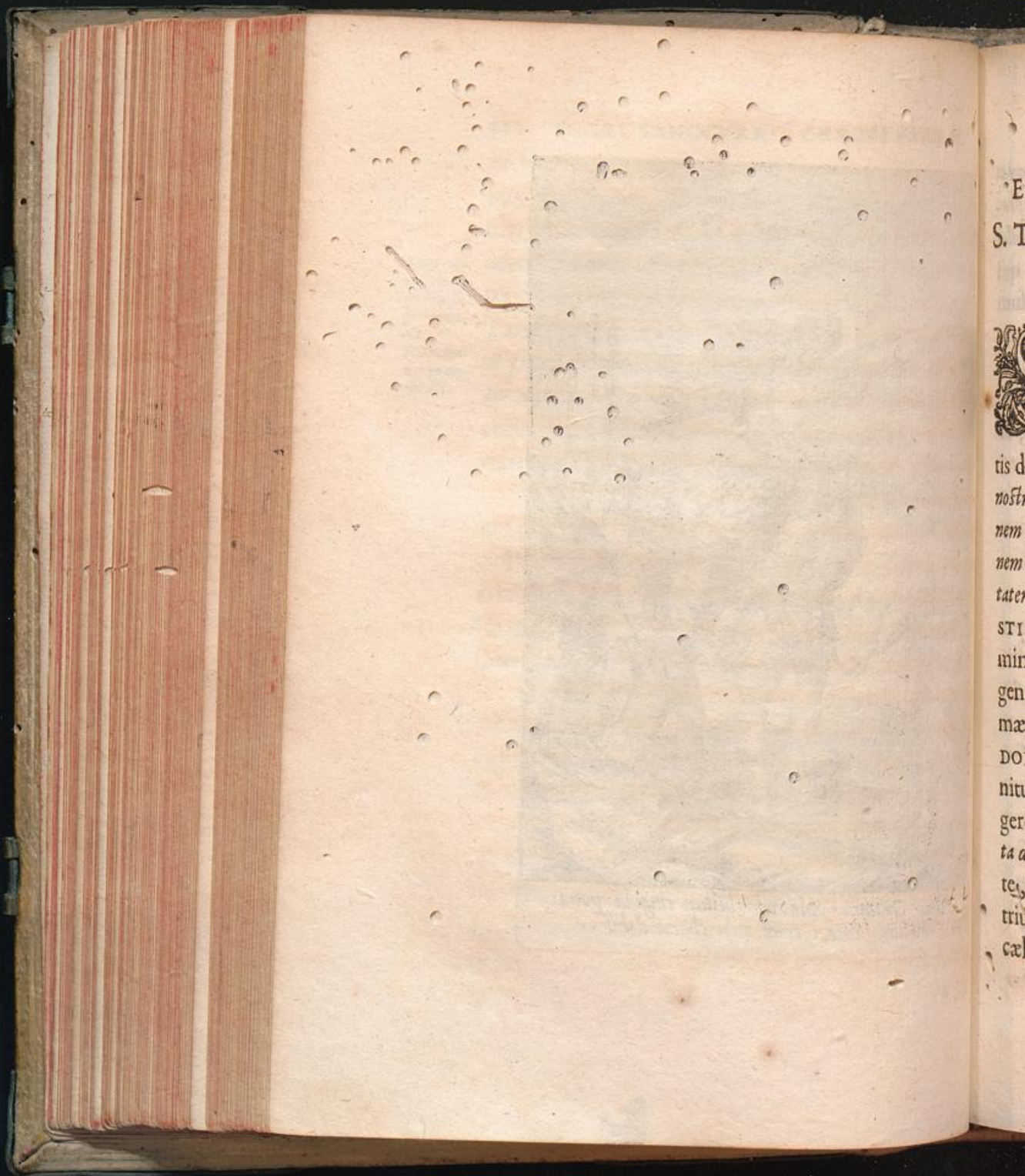
Laureola
in figura
luculenta su-
periorita-
tis.
Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODORVS miles; in quo, veluti in speculo, ferentis CHRISTI militiam & morbi malitiam forma conspicitur.

Nunc Gradiue vale, tibi bellica cingula pono:
24. Virtutis cotem crux mihi chara dabit.

Quarimus
viciis
EPI
8

E
S. T.

tis d
nostr
nem
nem
tate
STI
min
gen
ma
DO
nitu
ger
ta a
te
triu
cael

EMBLEMATICA IMAGO XXIV.
S. THEODORI MILITIS CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS THEODORVS miles apud Pergem Metaph. Niciphot. Martyrol.
 in Pamphilia, Antonino Imperatore, Præ-
 fide Theodoto, pro tuenda veritate cru-
 ci suffixus est. Totus in armis, totus for-
 tis de carnis imbecillitate triumphauit. *Arma militiae* 2. Cor. 10.
nostra non carnalia sunt, sed potentia Deo ad destructio-
nem munitionum, consilia destruentes, & omnem altitudi-
nem extollentem se aduersus scientiam Dei, & in captiui-
tatem redigentes omnem intellectum in obsequium CHRI-
 STI. Natura nostra genuit infirmos & inermes ho-
 mines, gratia verò virtutibus armatos ac munitos
 generat. Quid aliud virtutes nostræ sunt, quàm ani-
 mæ nostræ arma? Armatus miles in crucem THEO-
 DORVS ascendit fide, charitate, virtutibusque mu-
 nitus, vt in patibulo crucis cum morte ipsa confli-
 geret. Confluxit & in cruce CHRISTVS: *Mors & vi-* Sympathia Christi & Theodori
ta duello conflixere mirando, munitusque sua diuinita-
te, & armis virtutum ornatus, duellum pariter & Artificium militiae nostræ
 triumphum egit. Commendatur à CHRISTO ipso
 caelestis Angelus apud Birgittam lib. 1. cap. 36. quod

Ff sem-

semper armatus causam animarum egerit. Tu es qui
 si miles Domini, qui numquam deposuit galeam suam pro-
 pter tedium, & qui pro timore numquam diuertit oculos
 suos a praeliis. Commendetur & THEODORVS, qui
 vixit semper in armis, & in armis obiit, se ipsam
 vincens, & calcans suae carnis imbecillitatem pro-
 ter & infirmitatem. Commendetur miles CHRISTI
 de quo Bernardus Serm. 61. in Cantic. *Vult bonus
 deuoti militis vultum & oculos in sua sustolli vulnera,
 illius ex hoc animum erigat, & exemplo sui reddat ad
 uerantiam fortiolem.*

CRUX THEODORI militis, CRUX militiae
 Christianae.

Instrumen-
 tum artis
 bene vi-
 uendi.

1. Pet. 5, 8.

Laboriosa militia est, quae milites suos semper
 vigilantes, semper armatos requirit. Haec est mil-
 itia Christiana, in qua promulgatum est, *Sobrii estote,
 & vigilate, quia aduersarius vester diabolus tanquam
 leo rugiens circuit, querens quem deuoret, cui resistite for-
 tes in fide.* Memor officij sui, & memores nos omnes
 reddens Bernardus, loquitur in haec verba Serm. 2.
 de S. Andrea: *Nos miseri & miserabiles vicinis tor-
 pentibus, & igneis telis undique volantibus, insurgentibus
 inimicis, nihilominus perfuciosa securitate, & neg-
 gentia dormitamus, torpentes otio, & vanitatibus & se-
 rilitatibus.*

rilitatibus indulgemus, pigri ad spiritalia exercitia, ac si
 iam pax sit & securitas, & non sit militia hominis super
 terram. Concludit: Propterea obsecro vos, dilectissimi, ^{Excitatio}
 ipsa nos excitet hostium malitia peruigil, & instantia eo- ^{laboran-}
 rum maligna, qua tam sedui tam solliciti sunt in nostram
 perditionem, nos quoque sollicitos faciat & circumspectos,
 ut in timore & tremore nostrorum ipsorum salutem ope-
 remur. Ecce enim in cruce salus nostra tantum, ut ei vi-
 riliter inhaeamus. Viriliter inhaeret suae cruci arma-
 tus THEODORVS, & similis THEODORO Christianus,
 qui crucifer CHRISTI, & CHRISTO totus
 armatus, viuens & moriens carnis infirmitatem pes-
 sumdat & calcat, dicitque: *Omnia possum in eo,* ^{Phil. 4, 1.}
qui me confortat. Mysticum THEODORVM armis omni-
 bus munitum describit Iustinianus lib. II. de Inter-
 conflict. cap. 7. & agens de galea dicit: CHRISTVS
 caput tuum veluti spiritalis galea salutis ab inimicorum
 protegat iaculis. Hac quippe galea si fueris decenter orna-
 tus, corporis animaeque tuae custodies sensus, non poterit
 mors habere ingressum, ubi vita suum collocauerit domici-
 lium. Cum hoc eodem loquitur S. Ephraem agens de
 agone spiritali: *Cupis in agone ac luctamine decertare?*
Indue te armaturam Dei, sicut vestimento. Indue te virtuti-
bis animae, caue exuas.

CRUX THEODOKI, CRUX ægrotantis.

Instrum. n.
tum ari.
bene m.
riendi.

DVrus ac dirus mortis conflictus expectat
omnes: aut vincendi à morte sumus, aut mor-
tem victuri. Si velimus esse victores, curemus
inermes & nudos nos vltima hora deprehendat,
timus finis reperiat, mors inueniat. Quòd si THEO-
DORVS miles non nisi munitus & cinctus intem-
potius quàm externis armis, cum morte certare
inuit, quis audeat lectum doloris ascendere, & cum
morte manus conferere, nisi totum prius se spiritaliter
communierit? Christianum militem ægrotantem
lecto se præbeat, & quidem militem agebat loban-
in cuius elogium Ambrosius cap. i. de Secunda in-
terpellat. Dauidis asserit: *Quasi athleta fortis in sterore
re sedens, in tantis vibicibus, & sauis doloribus vulneris,
totum corpus diris perfusus vlceribus mysticè loquebatur,
nec acquirendis propriis remediis ægritudinis, sed ser-
uabat sermonibus. Fortiores itaque sermones ægrotantis,
quàm illorum qui non ægrotabant. Quanta sit huius
sæuientis morbi militia, vel ex hoc intelligi potest
quod in Psalm. 5. dicit S. Chrysostomus: Morbi tempo-
pore huius maxime pugnae tempus est, quando dolores
dique perturbant animum, quando tristitiæ obsident, quan-
do adest diabolus incitans, vt acerbum aliquod verbum*

canus. Incitat diabolus, vt acerbum verbum proferamus in Deum, qui nobis infirmitates immit- tit; in homines, qui nobis ægrotantibus assistunt.

CHRISTVS econtrà nos excitat ad tolerantiam, ^{Excitatio agrotan- tis.} suadet vt gratias agamus Deo, qui nostrorum est auctor morborum, patientiâ nos componit & ar- mat, vt victoriam de diabolo reportemus. Excitat quoque nos, vt & assistentibus gratos nos exhibea- mus, & cupiamus benefactoribus nostris officia ac- cepta rependere & compensare. Hæc lex militia Christianæ est, vt, qui nobis in lecto assistunt, gra- titudinem nostram sentiant & experiantur, quem- admodum CHRISTO assistentes in cruce Mater, Ioannes & bonus Lator, eius beneficentiam expe- rimento didicerunt. Nec vnus persecutorum, nec tortorum acerbum aliquod verbum à CHRISTO iam cruci affixo excepit. Tunc maximè apparuit be- nignus, cum humana crudelitas magis in eum sa- uiebat. Ergo vt per omnia militem THEODORVM referamus, *præbeamus nos veluti milites strenuos pro Re- ge nostro promptè alacriterque mortem appetentes*, quem- admodum hortatur agens de Patientia & Pœnitentia Ephraim.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia

Rex gloriosus, qui non venit pacem mittere sed gladium, & prodiens in campum cum morte ipsa digladius est, prouidit de militari annona Eucharistia, vt qui eius castra sequuntur, tanti Sacramenti virtute ferre labores militares queant. Gratum & faustum nuntium sanis & ægris, qui in castris CHRISTI versantur, vt se Eucharistia reficiant, & nouas vires acquirant, quales in vltima

*viaticum.**Psal. 141, 8.*

firmitate post sumptum Viaticum D. Franciscus acquisiuit, & non multo post, militariter loquendo. *Educ de custodia animam meam*, sanctam animam exhalauit. Hæc sacra Hostia, hæc militaris annona contra sanctæ Ecclesiæ castra nec inuenitur, nec datur. Conceditur Christiano militi, qui viuit semper armatus; nec arma sua deponit, nisi deponat vitam, & tunc porrigitur in Viaticum facer panis munitionis, quo munitur contra mortem, & vallatur contra hostem.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
ne uiuen-
di & mo-
riendi.*

Luc. 12, 50.

Sacrum suum martyrius CHRISTVS vocatus
Baptismum. ait enim: *Baptismo habeo baptizari,*

quomodo

quomodo coarctor vsque dum perficitur? Hinc ortum
& originem habuit, vt sacrum Confessorum mar-
tyrium *Baptismus sanguinis* appellaretur. Christianus
miles sanctæ se militiae adscribit, & castris CHRISTI
tunc assistit, cum tingitur aqua lustrali, cuius laua-
erum miram habet consonantiam cum sacrosan-
cto martyrio. non enim solum titulo & nomine, sed
re ipsa martyrium nominatur *Baptismus*, & est. Ea-
propter professori artis militiae Christianæ Homil.
de Machabæis dicit Leo: *Renuntia voluptati, auertere
ab immunditia, pelle luxuriam, & cum videris te multi-
plicem habere pugnam, tu quoque imitator Martyrum nu-
merosam quære victoriam.*

Cum homo militiae adscribitur per Baptismum,
admittitur in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Math. 28,
19.
in quarum visione diuinarum personarum corona
gloriæ consistit. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit,* Marc. 16,
16.
saluus erit: sed ita saluus fiat, vt candidato numero
Martyrum aggregetur, sicut aggregata Paula Ro-
mana est, de cuius morte dolentem atque lugentem
consolatur filiam D. Hieronymus in hæc verba: *Se-
cura esto, Eustochium, magna hereditate ditata es. Pars
tua Dominus, & quò magis gaudeas, mater tua longo
martyrio coronata est.* Hæc Paula, & Paulus necdum Lan. gola
militia
nostra.
à Nerone adiudicatus morti, sibi martyrij laureo-
lam

lam promittebat, cum miles iam emeritus afferere

1. Tim. 4. 8. *Bonum certamen certavi, cursum consummaui, in reliqua
reposita est mihi corona iustitiae.* Magnum certamen mor-
rientis, cuius extremo agoni corona iustitiae respon-
det. vnde & agonizans, & cum morte simul luctans

Antoninus Florentinus diuinum implorat auxilium

Psal. 37.
69.

Extrema
verba mor-
rientis.

*Deus in adiutorium meum intende: & prae oculis cor-
nam iustitiae habens subiungit, Servire Deo, regna
re est.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti MAR-
CVS, MARCIANVS, & SOCII; in quibus, velut in
speculo, constantiae in labore & morbo forma con-
spicitur.

*Crux mentem haud satiāt; variant tormenta Tyranni.
25. Quidlibet ut variant, Crux tamen istud erit.*

Gg

MANUEL
VICIS
E. P. I.

8

SS.

mis
xi,
fixi
tyr
rea
ma
tier
ci
fen
cer
dit
co
fer
cu
lap

Gg

SS. MARCI, MARCIANI, ET SOCIOR.

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

ANCTI Martyres MARCVS & MARCIA-
 NVS sanguine & spiritu fratres, cum So-
 ciis, imperante Maximiano, variis sunt
 affecti suppliciis; vna pars addicta flam-
 mis, altera in mare præcipitata, nonnulli capite ple-
 xi, MARCVS & MARCIANVS recto corpore cruci-
 fixi, inuerso capite alij crucibus adacti sunt. Mar-
 tyres siue recto siue inuerso corpore cruce inhæ-
 reant, semper stant: quoniam ad CHRISTI for-
 mam & similitudinem crucifiguntur. Nescit pa-
 tientia ruinam, crux CHRISTI casum ignorat: cru-
 ci affixus semper stat, statumque suum vir patiens
 semper conseruat. Consonat his S. Bonauentura di-
 cens: *Seruum Dei crux defendit, comprehendit & osten-*
dit vitam rectitudinis. Quos nos habemus antipodas
 corpore inuerso primo aspectu, primo iudicio cen-
 semus; sed cum res se aliter habeat, & re ipsa nobis
 cum stent, in prima illa censura planè nostra mens
 lapsa est: omnes quidem recti stamus, quoniam in

Euseb.
Martyrol.

Sympathia
Christi
crucifixi
& crucifi-
xorum. Ar-
tisticum
consti-
tia.

Martianus
crucis
E. P. I.

vno eodemque terræ globo versamur, & celestem
 orbem eodem modo spectamus. Cernimus, scilicet
 ac rectos MARCVM & MARCIANVM, Socioſque
 uerſos in effigie contemplamur, ſed Martyres
 nes recti reipſa ſunt, vel ex eo maxime, quòd vna
 & eamdem IESV CHRISTI crucem ferunt, & eor
 dem crucifixum reſpiciunt atque ſectantur. Sic ſta
 in Domino, chariſſimi. Iterum Paulus 1. Corinth. 16. Sta
 biles eſtote, & immobiles, abundantes in opere Domini
 ſemper, ſcientes quòd labor veſter non eſt inanis in Do
 no. Accedit & Auguſtinus Serm. de Decoll. Ioan. S
 procella tempeſtatum fremuerit, ſtabiles eſtote in Domini
 Nolite ab ipſo cadere, qui ſemper ſtat, & pugnantem te
 ſpectat, & adiuvat nos, vt ſtando & pugnando vincamus
 & tunc demum coronandi veniamus.

CRUX MARCI, MARCIANI, & Sociorum
 Crux magnæ conſtantia.

Instrumen
 tum artis
 bene vi
 nendi.

ARdua res eſt ſtatum hominis mutari, & ho
 minem non mutari; res difficilis, ſurſum a
 deorſum omnia verti, & hominem ſemper ſtare, ſi
 bi conſtare ac non peruerti. Confirmat Ambroſius
 lib. 1. Offic. cap. 38. Quid tam difficile, quàm de ſpectu
 tamquam ex arce ſapientia opes, aliaque omnia qua plerumque
 que videntur magna & præceſſa? Deinde, vt iudicemus

tuum stabili ratione confirmes. & quæ iudicaueris leuia,
 tanquam nihil profutura contemnas? Deinde, vt si quid
 acciderit aduersi, idque graue & acerbum putetur, ita fe-
 ras, vt nihil præter naturam accidisse putes, cum legeris,
 Nudus sum natus, nudus exibo, quæ Dominus dedit, abs-
 tulit. Et vtique filios amiserat & facultates. Seruesque in
 omnibus personam sapientis & iusti, sicut ille seruauit, qui
 ait: Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini
 benedictum. Confirmat quoque Augustinus in Psal. 86.
 Attendite similitudinem quadrati lapidis; similis debet esse
 Christianus: non cadit; & si impellitur, & quasi everti-
 tur, non cadit, nam quacumque quadratum lapidem ver-
 teris, stat. Sic ergo conquadrimini ad omnes tentationes,
 parati quidquid impulerit vos non euertat. Stantem te in-
 ueniat omnis casus. Fortis, vt ait Cyrillus in Leuitic.
 lib. 12. omnia tolerat, omnia suffert, & numquam cadit.
 Huc pertinet quod lib. de Prouidentia vel Ethnicus
 Seneca docuit: Non video quid habeat in terris Iupiter,
 si conuertere animum velit, quàm vt spectet Catonem, iam
 partibus non semel fractis stantem, nihilominus inter rui-
 nas publicas relictum. Accedit Basilus Epist. 166. Et-
 enim qui animo sunt inconstanti, illis, haud immeritò &
 vita est inconstans; quibus verò animi sententia est solida,
 semper constans ac eadem, consentaneum est istos vitam age-
 re simili proposito congruentem.

CRUX MARCI, MARCIANI, & Sociorum
Cruces ægrotantium.

*Instrumen-
tum ac is
benè mo-
riendi.*

*Excitatio
ægrotan-
tis.*

CORPUS, quod variis rerum mutationibus, et
porumque varietatibus non cedit, idem ac
bi simile validum perseverat: anima quoque, quæ
modò has modò illas patitur in carne sua infirmita-
tates, & inter diuersas vicissitudines morborum e-
dem semper manet, nec deiicitur, sed semper firma
stat, benè habet, licet corpore non valeat, sicut de
seipso censuit Augustinus Epist. 149. quàm iacens in
lecto scripsit: *Quoniam & Domino placet, quid aliud
dicendum est, nisi quia rectè sumus.* Consonat Augu-
stino Basilius, & ipse æger, Epist. 60. *Ne igitur ad de-
tandos pietatis agones defatigemur, neque per desperatio-
nem, quæ iam decertata sunt, amittamus (non enim
actu fortitudinis, neque modico quodam labore constantiæ
animi specimen datur; sed quia corda nostra probat, longè
nos ad prorogata probatione vult iustitiæ coronam adeptos
demonstrare) dumtaxat constans ac fidelis seruetur animus
noster, fidei nostræ propositum in CHRISTVM custodiat
immutum.* Constantia laborantium atque ægrotan-
tium sine patientia consistere nequit. Haud dubie
languidum constantia reddit patientem, reddit pa-
tientia constantem. CHRISTVS ipse summus seruus

tor patientiæ, constantiæque magister, firmus in cruce stetit, & tamen totus mundus versus & inuersus est, clareque satis ostendit inter mundanas varietates ac mutationes virtutem constantiæ atque patientiæ posse seruari. Solet interdum Deus domesticum rerum statum sursum & deorsum vertere, solet humores & qualitates corporum immutare, vt animum patientem & constantem exploret. Accidit hoc B. Iobo, in cuius elogium Spiritus sanctus ait: *Vir erat in terra Hus, nomine Iob, & erat vir ille simplex & rectus.* Vir vnus erat, quia sibi similis, rectus, quia eiusdem tenoris, ac propositi tenax erat, cum tamen bonis omnibus ac valetudine corporis esset omnino priuatus. Quisquis malè habet, rectusque esse cupit, *cor suum dabit in similitudinem picturæ.* Satis benè Ambrosius Epist. 82. *Assuesce vnus esse, vt vita tua quamdam picturam exprimat, eandem seruans imaginem quam receperat.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, qui constantiæ suæ, dum patretur, præclarum dedit argumentum, & simul exemplum, vt redderet sibi similes laborantes & ægrotantes, sacram condidit Eucharistiam, in qua sibi semper similis est, tenet eandem formam, & rectam

Cant. 2, 9. rectam quidem, in Hostia, cum stet perpetuo. *Ipsa stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras prospiciens per cancellos.* Respicit ac prospicit per fenestras & cancellos accidentium, & excitat ad constantiam in labore & morbo suos. CHRISTVS in Eucharistiâ sic consecratus est, vt si frangatur Hostia, calix vertatur, inuertatur & effundatur, eius status & statura non minoretur, non minuatur: manet semper idem, & idem omnino in CHRISTO.

Ioan. 6, 58. qui CHRISTVM participet in Sacramento. *Qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in illo.* Septem alia Sacramenta certis verbis formantur, conficiuntur ac perficiuntur, & statim desinunt, Sacramentum verò altaris post factam consecrationem permanet ac perseverat, vixente constantiæ symbolum, cuius admirabili virtute constantes atque constantes homines in finem vsque perdurant, & in fine vitæ, sumpto Viatico, constantiam suam confirmant.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alii
artem be-
nè viu-
di & mo-
riendi.*

CONSTANTIA Martyrem facit: fecit & puerum Machabæum, qui cum variis promissis & minis alliceretur & deterreretur, vt vero Deo cultum debitum

debitum negaret, coleret falsos deos, audacter & simul constanter respondit, *Non faciam*. Hæc viri constantis responsio, cum tentatione graui pulsatur vt à Deo suo deficiat, & suis obsequium deferat. Hoc propositum laudabile, vt instar Martyris dicat; *Non faciam*: firmum & perpetuum votum; *Juravi, & stanti* ^{Psal. 106, 8.} *tui custodire iudicia tua*. Hæc firmitas & constantia ornauit martyrem Stephanum, qui vidit stantem in regno caelorum CHRISTVM, & ipse ad eius exemplum stetit. Satis benè Ambrosius in Psalm. 61. *Sacerdos præterit, Leuita pertransit, stetit ille, qui inflicta vulnera curauit*. Concludit: *Ideo Sacerdos non potuit coronari, Leuita non potuit, quia transferunt, & tanquam umbra præterierunt. Stephanus autem martyrio coronatus est; quia stantem videbat Dominum IESVM, immobilem, non prætereuntem. Immobiles ergo fide Stephanus immobilem CHRISTVM videbat; nullo erat mortis timore commotus. Non mouit se Stephanus, non mouit & CHRISTVS.*

Dignus corona & laureola, qui stetit immobilis, ^{Laureola constantia.} nec ipse instantis mortis timore se turbauit, sed fixus ac firmus permansit. Præcessit ille martyrio & virtute constantiæ simul coronatos laureatosque crucifixos & cruciferos, de quibus diuina Sapientia loquitur: *Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos*, ^{Sap. 5, 1.}

Hh

qui

qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores

Cum perfidi homines præter spem videbunt

laureatos & coronatos, clamabunt: Nos insensati

tam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum

honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei,

inter Sanctos fors illorum est. Hæc dignitas, hæc

gloriosa virorum constantium est. Præditus virtutibus

constantia Ambrosius, qui cum rogaretur à suis

Deum pro longiore vita oraret, constantissime

spondit: Non ita inter vos vixi, ut pudeat me

nec timeo mori, quia bonum Dominum habemus.

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum Exercitus
CEM MILLIVM crucifixorum; in quibus, veluti
speculo, vitæ humanæ & infirmitatis forma confi-
citur.

E M

Macte animis generosa phalanx, noua bella capesse:
26. Vincitur hic letho vita, labore quies.

Quarüum
mōis
E PL

8

EX

clar
dei
& c
Fel
dei
fui
pe
inf
M
De
tu
fix
fir
de
au

EMBLEMATICA IMAGO XXVI.

EXERCITVS DECEM MILLIVM
CRVCIFERORVM
EXPLICATA.

SVB Cæsare Hadriano exercitus DECEM MILLIVM Christianorum primùm flagellis cæsus, postea spinis coronatus, deinde in terra prostratus, in ea extensus, clavis confixus est. Miseri peccatores in terram sic deiecti corruunt, vt in sua misera ruina conterantur & confringantur. *Contritio & infelicitas in vis eorum.* P^{sal.} 133.
 Felices iusti, quos vis humana deiicit, nec tamen deiecti læduntur, nec colliduntur: *Cùm ceciderit iustus, non collidetur.* Ad dexteram Dei iustus cadit, peccator ad sinistram ruit: felix est casus iustorum, infelix peccatorum. Exercitus DECEM MILLIVM Martyrum in terra confixus iacet, iacet ad dexteram Dei. *Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis.* Rex gloriosus, flagellatus, coronatus, & crucifixus copiosum Martyrum fructum sibi per omnia similem in terra produxit. *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.* Dum in

Antoninus in Chronico. Vincent. in Speculo.

P^{sal.} 133.

P^{sal.} 36.

24.

P^{sal.} 90.7. Sympathia Christi & Decem millium Martyrum Artificum tolerans mortalitatis. Ioan. 12. 24.

Hh 3 ter-

Quarantena
Hicis
EPI

terra sumus & uiuimus, in consortio facti
 Martyrum terreni corporis crucem nobiscum
 rimus & portamus. Accepimus ex Annalibus Ec-
 clestasticis, Christianorum persecutores grande
 graue tormentum inuenisse, ut Martyres uiuos
 daueribus mortuorum alligarent, & alligatos ten-
 rent, donec in mutuo complexu Martyres uiui an-
 mam suam efflarent. Mortales omnes corporibus
 innexi sumus, & quid simile patimur, dicente Pa-
 lo: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortali
 huius? Morti crux est, crux etiam & cruciatus est
 uiuere. Accedit Bernardus de Modo bene uiuendi
 Serm. 10. Vita presens mors est, quia est plena miseria.*
 Hinc fit, ut Pontius Diaconus, sicut in actis passio-
 nis S. Cypriani legimus, cum esset adiudicatus iam
 morti, clamauerit: *Gratias ago Deo omnipotenti, qui
 me à vinculis huius corporis absoluere dignatur.*

Rom. 7.
24.

CRUX EXERCITUS DECEM MILLIVM,
 CRUX VITÆ HUMANÆ.

Terream crucem singuli nobiscum gestamus,
 terrena quippe vita pondus & onus est, quod
 sentiebat Iob in se, cum diceret: *Factus sum mihi
 metipso grauis.* Sub crucis huius onere gemebat Da-
 uid, *Miser factus sum, & curuatus sum usque in finem.*
 Noui

instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.

Iob 7, 20.

Psal. 37, 7.

Nouit suam conditionem in Pa. opla S. Ephræm,
 oratque: *Respice Domine, & vide, quia terra sum & ^{Excitatio} _{laboran-}*
puluis, nihilque sustinere valeo. De cruce vitæ humanæ
 hæc accipe ex D. Bernardo Serm. de Obed. patient.
 & sapientia: *Nunc in regione corporum habitantes corpo-*
ribus sumus obnoxij, & ex quo dissipauerunt legem Do-
mini parentes nostri, non modo faciendi tempus est, sed
etiam patiendi, & omnium nostrum amplius labor & do-
lor. Durus quidem cibus est hordeaceus panis, sed offenso
Rege pulsus palatio miles, quamuis delicatus, ad unum
fortè, quem solum habet, seruulum diuertere opus habe-
bit, ibi fouere latebras, & insolita capere prandia, apud
eum regales delicias pultibus rusticanis, ac nobiles status
sterquilinio mutari seruili; iuxta illud Prophetica lamen-
tationis: Qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt ster-
Thren. 4, 5.
cora. Ibi que hoc maximè Propheta deplorat, oblitus pro-
prie conditionis ingenuas creaturas tantam dissimulare mi-
seriam: nec modò non reputare quod tolerant, sed tam-
quam bona magna amplecti, quæ paulò minùs extrema sunt
mala. Propterea siquidem & de seipso ait: Ego vir vi-
Thren. 3, 1.
dens paupertatem meam in virga indignationis eius. Ge-
namus nos sub hoc onere, fratres, & presentes deplore-
mus erummas, frequenter quisque nostrum in vocem pie
querimonie erumpat & clamet: Infelix ego homo, quis ^{Rom. 7.}
me liberabit de corpore mortis huius? Nihil ergo miri, ^{24.}
 quòd

quòd cum S. Elisabetha in extrémis vexaretur, & sorores flentes cerneret, miserata humanam carum vitam dixerit, vt tradit Seraphica historia; *Nolite per me flere: magis autem super vos fletu madescite.*

CRUX EXERCITUS DECEM MILLIVM,
CRUX AGROTANTIUM.

*Instrumen-
tum artis
bene mo-
riendi*

*Excitatio
agrotan-
tis.
2. Cor. 12,
10.*

Cum premitur homo aegritudine, perpendat quot millia terra sustineat, quæ eandem crucem patiuntur. Cum sint milleni & milleni, qui malè habentes, peiores moribus fiunt, qui quæ meliores & sanctiores efficiuntur: his se militibus CHRISTI adiungat, vt composito cum illis agmine super terram, more DECEM MILLIVM Martyrum, vim regno cælorum inferat. Humana castra validos ac fortes milites postulant, aegrotos verò & infirmos reiciunt; castra verò cælestia debiles & humiles quærunt, si tamen animosè se gerant, sicut Paulus se gerebat, cum diceret: *Cum infirmior, tamen potens sum.* Concludit inde Ambrosius in Psalm. 107. *Noli ergo timere carnis infirmitatem, quia sanctus caro infirmatur, potens est.* Admonendus est aeger, ortum ex limo duxisse suum, ex terra habuisse principium, & in terram futurum eius regressum, ac proinde cum regreditur, præ oculis terram habere, & eam contem-

plari debere. Consideret sibi datam & innotam conditionem, quam scribit & describit Paulus cap. 8. ad Romanos: *Vanitati creatura subiecta est, non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis in libertatem gloria filiorum Dei. Scimus enim, quòd omnis creatura ingemiscit & parturit vsque adhuc.* Hæc penitio humana est, detrectet nemo, nemo recuset ferre naturæ crucem, quam terra ipsa, ex qua ortus est humilis homo, producit ac generat. Si quis crucem ferre vel sanus vel æger detrectauerit, occurrit recusanti Cyrillus lib. 12. in Ioan. cap. 27. *Dominus quidem noster IESVS CHRISTVS debitâ nobis baiulans crucem, & hoc propter nos, non erubescit: nos autem calamitosi, quorum mater hæc terra est, qui ex nihilo ad esse producti sumus, non audemus labores vel paruos pro pietate suscipere: sed si fortè pro CHRISTO quidpiam nobis acciderit, erubescimus. Ita inanem huius mundi gloriam sequentes in superbiam incidimus. O temeritatem maximam! Ad hanc deponendâ ægri cor suum aptabunt picturæ, quamdiu sub vexillis CHRISTI in castris militabunt mundanis. Ad hanc formam Eugenius Episcopus Carthaginensis mori voluit, de quo Gregorius Turonensis: *Ad sepulchrum Martyris Aramanti diu orauit solo prostratus: deinde expansis manibus & brachiis super pauimentum, spiritum cælo reddidit.**

Letamen laborantis & ægrotantis.

Virtus E-
charistiae

Rex gloriosus, cum pro nobis pateretur, non solum deleuit quod erat contra nos chirographum decreti, sed & terram ipsam deleuit, ac proinde *tenebrae factae sunt super vniuersam terram*, vt virtute passionis suae terram in caelum conuerteret. Huius conuerfionis memoria recolitur in Eucharistia de qua Chrysostomus Homil. 24. in 1. ad Corinthios asserit: *Dum in hac vita sumus, vt terra nobis caelestis sit, facit hoc mysterium*. Ergo qui in terra laborat, vt terra infirmatur, reficiat se caelestibus Sacramentis vt onere, quod patitur, liberetur. Et quidem Paulus, cum esset in tertio caelo, & ab infirmitate eius desideraret & rogaret, ad sacram Eucharistiam missus est, cum dicat ipse: *Ego enim accepi à Domino quod & tradidi vobis*. Accepit quidem in caelo, quod terrae tradidit Eucharisticum mysterium, vt qui participes eius forent, desinerent esse terreni, caelestes fierent: *Qualis caelestis, tales & caelestes*. Caelestis totus CHRISTVS in Eucharistia est, & vt Christianos faciat, calicos omnino faciat, è terris iam decedentes Viniatico caelesti donat.

Luc 23,
44

1. Cor. 11,
23.

1. Cor. 15,
48.

Viniaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corosia aurea & laureola.

Breuis vita humana est, & simul proluxa mors, Honor alie
artem be-
ne viuen-
di & mo-
riendi.
cuius compendio Martyres vitam æternam
possident. Hoc mortis compendium quærebat &
appetebat cum exclamaret Apostolus: *Infelix ego ho-*
mo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Rom. 7.
24. Cum
mortalis omnis, dum viuit & degit in terris, secum
gerat corpus mortis à natura sibi impositum, artem
crucis & patientiæ profiteatur necesse est, vt non
tam vitam quàm mortem acceptam offerat Deo,
qui inflicta iuste pœnas nouit in præmia conuer-
tere. Breuitas humanæ vitæ in proluxam mortem
abiit propter primum Adæ delictum. Venit in ter-
ras CHRISTVS, & docuit Martyres suos non mo-
dò mortalem vitam, sed etiam mortem corpoream
Creatori consecrare, & quidem cum aureæ coronæ
& laureolæ remuneratione.

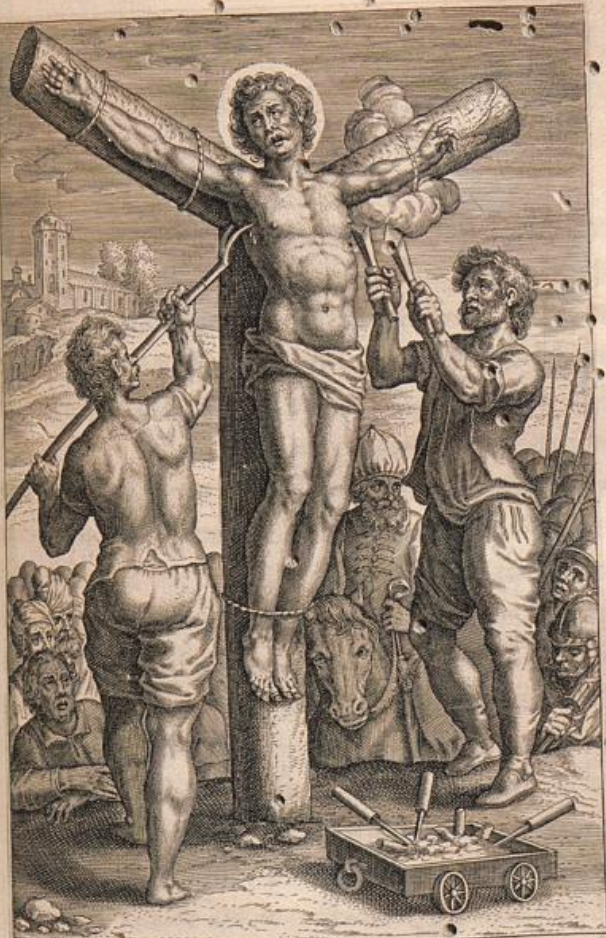
Canit propterea Ecclesia in elogium S. Stephani
primi ac primicerij Martyrum: *Patefacta sunt ianue
cali CHRISTI martyri beato Stephano, qui in numero
martyrum inuentus est primus. Et ideo triumphat in calis
coronatus: mortem enim, quam Saluator noster dignatus
est pro nobis pati, hanc ille primus reddidit Saluatori. Cum*

Stephanus vitæ seu potius mortis humanæ acceptæ
 usuram, pœnam infectæ atque vitiatæ naturæ in se
 ipso expertus est; sed edoctus CHRISTI passio-
 ne, didicit abnegare se & suam mortalem vitam, &
 non iam mortem Adami, sed illam quam Saluator
 noster dignatus est pro eo subire, eandem ipsam
 Saluatori redderet; triumpharetque propterea in ca-
 lis coronatus & laureatus. Similis huic per omnia æ-
 se optabat Richardus Episcopus Cicestrensis, qui po-
 situs in extremis, coram crucifixi imagine protre-
 tus est: *Tu nosti Domine, quòd, si placeret, omnia oppre-
 bria atque tormenta, & ipsam denique mortem pro te pe-
 ratus sum tolerare; & sicut tu nosti me vera dicere, ita
 queso memineris mei, quia tibi commendo animam meam.*
 Dum commendaret animam Remaclus Episcopus
 accedebat ad numerum DECEM MILLIUM Marty-
 rum, & dicebat: *Mors vltima rerum linea est. Puerus
 & vmbra sumus.*

*Laureola
 mortis ob-
 lata.*

*Extrema
 verba mo-
 rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus LYCA-
 RION; in quo, veluti in speculo, salutis animæ &
 infirmitatis corporis forma conspicitur.

27. *Fruges beet campos Nilus Memphisitidos orae:
Lactior ex isto sanguine messis erit.*

Parium
icis
E PL

8

E

S

tem

Igni

sio,

in m

rum

san

uis

per

res

tipe

tur

CE

pro

bic

ion

&

EMBLEMATICA IMAGO XXVII.
S. LYCARIONIS CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS LYCARION apud Hermen in Martyr. l. Menolog. Ægypto cruci adstrictus, membrarum in ea cæsus est, vt virum dolorum CHRISTVM ad viuum exprimeret. Hanc fortem sibi cupiebat Ignatius martyr cum diceret: *Ignis, crux, bestia, confractio ossium, membrorum diuisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantum CHRISTO fruar.* Cum vestis rumpitur, & corpus intactum manet, totum corpus sanum est: cumque caro vestis humana sit, quamuis illa laceretur, tota LYCARIONIS anima integra perseverat. Non frangunt patientis animum labores, pœnæ, dolores, quin potius per mysticam antiperistasin carnis infirmitatibus spiritus roboratur. Hoc mysterium sacrosanctum primus omnium Sympathia Christi & Lycarionis Artificum salutis anime. CHRISTVS inuenit, primus sensit. *Spiritus, inquit, promptus est, caro autem infirma.* Quò maiores & acerbiores cruciatus CHRISTVS experiebatur, eò maiores, eò sublimiores animos in sua passione gerebat Matth. 26, 41. & ostendebat. Hoc sublime sacramentum in tertio
caelo

cælo Paulus nouit, cum CHRISTVS ibi respon-

2. Cor. 12, 9. *Virtus in infirmitate perficitur.* Perficitur in LY-

RIONE, dum caro in cruce infirmatur, disfrum-
tur, dilaniatur. Multi sæua tormenta pro salute
poris patiuntur, quid ni Christianus homo pro
mæ suæ salute pœnas atroces ferat? Hoc argumen-
titur Augustinus lib. de Patient. *Intueamur, quomodo
in laboribus & doloribus homines sustineant, dura pro-
bus quæ vitiosè diligunt, & quantò se his feliciores
putant, tantò infeliciùs concupiscunt.* Concludit: *De-
de, vt illud dicam quod culpabile non est, si tanta
pro salute carnis inter manus secantium & vrentium
dicorum, quanta debet sufferre pro sua anima inter
res quorumlibet inimicorum.*

CRUX LYCARIONIS, Crux saluationis animæ

*Instrumen-
tum Cris-
tice vi-
uentiæ.*

Gen. 3, 18.

Post primum lapsum mulier partus doloribus
addicta est. *In dolore paries filios.* nec illos em-
tur, nisi priùs doloribus angatur & discerpatur. Na-
talitia sua post obitum viri cælestes celebrant, &
quodammodò ex seipsis generantur atque oriuntur.
neceffe idcirco est, vt antequam cælo nascantur
more LYCARIONIS infirmentur, pœnas atque do-
lores sustineant. Consonat dictis CHRISTVS: *Amen
amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus
autem*

Ioan. 16,
21.

autem gaudebit, vos verò contristabimini. Sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier, cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius; cum autem peperit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos tristitiam habebitis. Iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum.

CRUX LYCARIONIS, CRUX ægrotantis.

Augustinus lib. de Grat. noui Testam. q. 2. Cum caro in doloribus est & in pœnis, profecto anima tunc habet magnum agonem patientiæ, in quo ne deficiat, laborandum & orandum est. Orafti, nec tamen melius habuisti; recipe verba eiusdem Augustini in Psalmum 21. Multi clamant in tribulatione, & non exaudiuntur, vt intelligat homo Medicum esse Deum, & tribulationem medicamentum esse ad salutem, non pœnam ad damnationem. Sub medicamento positus ureris, secaris, clamas. Non audit Medicus ad voluntatem, sed ad sanitatem. Sectiones & adustiones patientem visitat idem Augustinus ægrotum, & Serm. 1. de Visitat. infirmor. addit: Vis scire quia infirmitas corporis salutem animæ parturit? audi Dominum Apostolo respondentem: Virtus in infirmitate perficitur. ac si dicat: Complectere quam pateris infirmitatem, quia ita proficies de virtute in virtutem. Sed in infirmitate virtus augmentatur: virtus enim

Excitatio laborantis.

Instrumtum artis bene moriendi.

Excitatio ægrotantis.

K k enim

enim salus est anima, infirmitas corporis; quandoque
 per virtutem animæ parit salutem, donum Dei est. Quia
 si æger non solum corpore, sed etiam animâ læ-
 tur & adurit dum ægrotat, audiat Basilium
 Asceticis. Quemadmodum in curandis corporibus inci-
 nes, vstiones, & acerbæ pharmaca sanitatis gratiâ volu-
 mus, ita & in animarum cura incisiones reprehensionum
 & amara increpationum pharmaca, ut & illa curantur
 admittere debemus. Debet itaque æger admittere per
 animæ curatione incisiones Confessarij reprehensionum
 dentis, & amara etiam pharmaca eius culpas inci-
 pantis. Quisquis hæc patitur, non solum exterior
 sed etiam interior mysticus LYCARION est, totum
 que se componens in picturæ eius similitudinem
 saluationis suæ causam æger, & virtute patientiæ su-
 opus perficiet, perficiet messem, quæ non sine fal-
 aut sectionibus metitur & colligitur, nec sine sectio-
 nibus eam LYCARION collegit & messuit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Virtus Eu-
 charistia.*

Rex gloriosus, cum esset affixus cruci, vitæ cor-
 poralis suæ curam non habuit, habuit tantum
 summam de salute animarum nostrarum sollicitu-
 dinem, quam adhuc in sacra sua Eucharistia seruauit.
 Propter nos homines & nostram salutem descendit

è cælis, & in crucem ascendit, & propter eandem
 animarum sanitatem descendit sæpè sæpius in alta-
 re, vbi memoria eius recolitur. Hinc salus, hinc vita
 pendet. *Qui manducat hunc panem, viuet in æternum.* Ioan. 6, 60.
 Qui multa pro salute animæ patitur, salutare habe-
 bit in Eucharistia leuamen, gustabit & clamabit, *Dic* ^{Psal. 34. 3.}
anima mea: Salus tua ego sum. & addet: *Dominus solli-* ^{Psal. 39.}
citus est mei. Cùm quis sollicitus est, nescit quiescere.
 Patens iunioris Tobix sæpè recurrebat ad vias, per
 quas charissimum filium ad propria rediturum ar-
 bitrabatur. Frequens quidem itus & reditus in lo-
 cum eundem est signum & argumentum magnæ
 sollicitudinis. Cùm toties è cælis CHRISTVS de-
 scendat, quoties in altari consecratur, perspicuum
 est, quàm sit de salute humana sollicitus. Eapropter
 consecratam Hostiam Sacerdos ostendit populo non
 solum in cultum & venerationem, sed etiam in te-
 stimonium descensus, itus & reditus CHRISTI, &
 eius curæ ac sollicitudinis de salute animæ nostræ,
 vt dicat vnusquisque nostrum: *Dominus sollicitus est*
mei. Tunc maximè sollicitus est, cùm affixus lecto
 ægrotus, diris tormentis exponitur, doloribus variis
 distumpitur, & ne salus animæ periclitetur, in eius
 custodiam de sacro Viatico prouidet. ^{Viatuum.}

Gloriosum opus Artis Crucis & patientia
corona aurea & laureola.

Ioan. 1.
25.

Honor alit
artem be-
ne uiuen-
di & mo-
riendi.

Laureola
salutis
anima.
Psal. 715,
19.

Extrema
verba mo-
rientis.

Rex Martyrum ait: *Qui perdidit animam suam in hoc mundo, in vitam eternam custodit eam. Custodit animam, ut corona decoretur: custodit animam, ut etiam ornetur laureola, si tamen pro eius salute tantum patiatur agonem, ut Martyribus, imò & Regi Martyrum assimiletur. Et quidem pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius est, non illa sollicitudo qua Martyres affici solent, sed etiam illa qua zelator salutis suae occiditur mundo, non terminatione finis sui, sed sine vitiorum. Laudabilis ex hac parte S. Benedictus Anglus, in cuius Homilia Beda uenerabilis ait: *Sic longis virtutum studiis exercitatus, longo in super anno semper infirmitatis martyrio excoctus, pro centupla gratiae praesentis munera ad vitam transiit eternam.* Hanc ut acquireret Epipodius martyr, laudabile corpus suum secandum ferro & offerebat, dicebatque zelator salutis suae: *Nos pro anima aduersus corporalia bella suscipimus, nos pro anima aduersus vitia dimicamus.**

Prodeat in publicum spectaculum sanctus LUCIUS CELLIANVS; in quo, veluti in speculo, ferentis peccatorum naturae habitus & morbos forma conspicitur.

EM.

Nummibus vanis Panchæa mense litaram :
28. Parce precor, tibi miæ sanguine, Christe, lito.

Quarūm
licis
EPI

S
in
ach
rite
mi
Fe
far
N
gr
im
pt
ti
er
ue
tu
fu
9

EMBLEMATICAMAGO XXVIII.

S. LVCELLIANI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

LVCELLIANVS sub Aureliano Imperatore Martyrol. Menolog. Metaph. falsorum simulacrorum sacrificulus, ac deinde caelestis Numinis cultor, Constantinopoli post varia alia tormenta missus in ardentem rogam, mirabiliter euasit, ac denique actus in crucem, in crucis ara se suaque omnia pariter immolauit. Dixerat Moyses Exodi cap. 8. *Abominations Aegyptiorum immolabimus Domino Deo nostro.* Fecit idem ipsum LVCELLIANVS, qui eundem profanum habitum, in quo idolis antè seruierat, vero Numini crucifixus immolauit. Nec timuit, vt ingredienti caelum sibi diceretur, *Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem?* Math. 22. 12. Ornatur veste nuptiali, qui nouit in cruce Deo abominations gentium immolare. *Qui sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitis & concupiscentiis.* Gal. 5. 24. Habitus prauos vitiorum secum homo crucifigit, cum prauae naturae motibus ac passionibus reluctatur. Sympathia Christi & Lucelliani Ar. sicum crucifixi natura praua. CHRISTVS super Adami sepulchrum crucifixus esse traditur, & quidem in forma Adami crucem ipse passus est, vt

nos

nos omnes informaret, veteris hominis carnem cum
vitiis ac vitiosis concupiscentiis crucifigendam, &
ara crucis, more LVCELLIANI, mactandam & im-
molandam. Ergo hoc ipsum quod Ambrosius lib.
de Fuga saecul. cap. vlt. asseruit, è cruce sua loquitur
LVCELLIANVS: *Et epim vetus ille homo noster affixus
cruci, distractum est peccatum, obtusus aculeus, vacua
culpa, ut ulterius seruire flagitiis desinamus.*

CRUX LVCELLIANI, CRUX pravi habitus.

Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.
Rom. 7,
21.

CRUCEM pravi habitus expertus Paulus ait
*Condelector legi Dei secundum interiorem hominem
Video autem aliam legem in membris meis, repugnantem
legi mentis meae, & captiuantem me in lege peccati, quae
in membris meis.* *Felix ego homo, quis me liberabo*

Excitatio
laboran-
tis.

Rom. 6, 6.

*corpore mortis huius? Ad crucem istam portandam
tolerandamque se excitabat, proponens sibi di-
uinum exemplar CHRISTI, in quo vetus noster ho-
mo crucifixus est, ut destruat corpus peccati, & in
terra non seruiamus peccato.* Infert ex dictis Apostolus

Verf. 12.

*Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis
concupiscentiis eius.* Anselmus in Commentariis
*Non ait, Non sit, sed, Non regnet peccatum; quippe in
corpore mortali non prohibuit esse, sed regnare, quia in car-
ne corruptibili non regnare potest, sed non esse non potest.*

Hoc ipsum namque de peccato tentari, *peccatum est. Quo,*
quandiu viuimus, perfectè omni modo non caremus. Apo-
 stolus verò quoniam hoc expellere plenè non potuit, ei de
 cordibus nostris regnum tulit, ut appetitus illicitus, et si
 plerumque bonis nostris cogitationibus occultè se quasi fur
 ingerit, saltem, si ingreditur, non dominetur. Si verò diu
 dominetur iniquitas, accidet id quod scribit Basi-
 lius in 1. Psalm. In peccatis diuturnitas habitum quem-
 dam vix mobilem constituit in animis. Antiquus enim ani-
 mi morbus, & mali exercitatio longitudine obdurata, vix
 remediũ, vel potiùs nullum reperiet.

CRUX LVCELLIANI, CRUX ægrotantis.

Magna virtus sanctæ Crucis, quæ in profana Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi. no etiam habitu virum religiosum facit. LV-
 CELLIANVS indutus veste profana cruci affigitur,
 & in ea tantus Dei cultor existit, vt possit esse sitque
 norma cunctorum Religiosorum. Magna quoque
 virtus lecti, cui æger alias profanus affigitur, & re-
 ligiosè disponitur ac componitur. Nouit Deus per
 morbos peccatores iustos reddere, nouit conuersos
 corporea fanitate donare. Quòd autem viros profa-
 nos reddat iustos, pios, religiososque ægritudo, te-
 stis est nobis Chrysostomus Epist. 4. in qua solatur
 Olympiadem ægrotantem, ac dicit: *Tantum bonum*

Ll istud

Excitatio
agrotan-
tis.

isud est illi qui foris ac strenuo animo ferunt, vt etiam
si hominem aliquem, qui maximis peccatis sese deuincit
nanciscatur, grauissima peccatorum sarcina eum liberat.

Haud dubie per morbos & infirmitates peccatis
passionibus nostris Deus sapientissime medetur.
Deus quippe, testante hoc D. Basilio in Ascetico
aliquos cum morborum molestia certare permisit, probat
eos per experientiam reddens. Ita & nos aliquando in-
biliter in occulto contingit, si quando id animabus nos
prodesse cognouerit, aliquando etiam corporalibus remediis
ad curandas passiones nostras vti dignatur, curandi pro-
gatione diuturnam gratie sue memoriam efficiens, vel suam
mam quamdam, vt dixi, curandarum animarum propi-
nens. Sentiebat in se vel ipse Apostolus Paulus ma-
lestam carnis passionem, cui medicamen infirmitatis
Deus medicus animarum adhibuit & applicauit.

2. Cor. 12.

dixitque infirmo Paulo, Virtus in infirmitate perficitur;
vt morbum sibi inflictum aestimaret, & medi-
camento eius vteretur, vt passione carnis liberaretur.
Cum iacet in lecto aeger, nudus iacet, & externis
vestibus exuitur & spoliatur, sed nequit ita nudus
vt prauis passionibus exuatur: proinde decumbens
aeger in lecto, si introspicias eius animam, sicut apparet
in cruce sua LVCELLIANVS habitu profano
indutus, quem cum vita ipsa deposuit. Deponet &

ager; interim tamen *cor suum dabit in similitudinem* ^{Ecc. 38.}
pictura, vt qui ex prauo naturæ habitu infirmatur,
patientia LVCELLIANI firmetur.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus in sacra sua passione cruci se to-
^{Virtus u-}
^{charitatis}
tum addixit, vt veterem hominem cum acti-
bus & habitibus suis crucifigeret, & crucifixi qui-
dem, ac docuit virum Christianum, vt veteri homi-
ni & eius passionibus renuntiaret. Lignum arboris,
& eius fructus, veterem hominem induxerunt & in-
uexerunt: nouum hominem crearunt & perfecerunt
crux CHRISTI & eius fructus ac cibus, cuius refe-
ctionis virtute seipso homo spoliatur, CHRISTVM
sumit, & in CHRISTVM totus transformatur.
Ascendit æger in lectum, vt in eo constitutus vestem
humanam deponat, & vt illam facillè exuat, sacrum
Viaticum sumit, sine cuius adiumento sua se natura ^{Viaticum}
ac vita nudare atque spoliare nullus mortalis nouerit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Qui carnem suam cum vitiis & concupiscentiis ^{Honor alit}
^{artem be-}
^{ne uen-}
^{di q. mo-}
^{riendi.}
crucifixerunt, voluerunt haud dubiè spoliari,
non superuestiri, & vt prauo naturæ habitu spolia-

rentur, vñ sunt sanctæ Crucis instrumento, quæ
tantæ virtutis est, vt hominem passionibus nudum
& liberum reddat. Interim tamen, donec mortuus
homo ad eum statum perueniat, necesse est, vt cruci-
ciatur & torqueatur. Torquebatur Apostolus, & cla-
mabat: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mor-
tis huius?* Hoc habebat in cruciatu ille solatium: *Com-
patimur, vt glorificemur.* Qui prauas affectiones sub-
iiciat, eas terit, & victor agit triumphû, insignem
aurea corona, illustrem cælesti aureola, nobilem floribus
gloriæ, quæ crucifixis & cruciferis in cælo exhibentur.

Rom. 7.
24
Rom. 8,
17.

Laureola
denicæ
prauis ha-
bitus.

Pulchra itaque ars sanctæ crucis & patientiæ qua-
sic naturam reformat. Huiusmodi arte, testante Iusti-
niano cap. 7. de Casto connub. *propitiante gratia, de-
bilitatur consuetudo inueterata, & natura rebellis reser-
matur in melius.* Consonat Iustiniano patiens pro-
stituta Epipodius, qui cum esset in theatro, & afflic-
tus extremo supplicio foret, *Mihi, inquit, vita non
tollitur, sed mutatur in melius. Nec interest, infirmitas
corporea quo sine soluatur, dummodo anima calis inuicta
ad suum reuertatur auctorem.*

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus VERTI-
NANTIVS; in quo, veluti in speculo, ferentis impiorum
& morbos forma conspicitur.

Iam mihi non vno torsistis corpora fumo:
29. Nam tormenta mihi præuia fumus erant.

CHARITATE
ICIS
E. P. I.

E
S
vt
De
nu
tol
no
ret
m
fu
eff
di
fe
pa
in
a
P
to

EMBLEMATICA IMAGO XXIX.
S. VENANTII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS VENANTIVS martyr, quinde- Metaph. Surius. Prudent.
 cim annos natus, primùm fustibus cæ-
 sus, deinde feris obiectus, denique capite
 inuerso cruci affixus est, igni supposito,
 vt eius fumo obrutus suffocaretur. Passus est sub
 Decio Imperatore. Crux grauis, impiorum homi-
 num iactantiam, & eorum vanos & inanes fumos
 tolerare. Nouit tamen Deus elatum sopire fumum,
 nouit & humilitate suorum tumentem arrogantiam
 retundere. Hinc apud Isaiam: *Vide vt fileas, noli ti-* Isai. 7, 4.
mere, & cor tuum ne formidet à duabus caudis titionum
fumigantium istorum. Interim verum & satis verum
 est, quod affirmat Dauid, *Dum superbit impius, incen-* Psal. 9, 23.
ditur pauper. Pauper iste CHRISTVS est, qui dicit de
 se, *Respice in me, & miserere mei, quoniam vnicus &* Psal. 24, 16.
pauper sum ego. Superbiebat valdè impius, cùm esset
 in cruce pauper & dolens CHRISTVS, & per eius
 arrogantiam inflammabatur & pariter obruebatur.
 Pauper quoque iste VENANTIVS est, qui fumigan-
 te superbia, ipse accenditur, ipse suffocatur. Ruti-
 lantis

Sap. 3, 7.

lantis ignis splendorem fumus præcedit, & post
mi obscuritatem splendor flammeus succedit. *Fi-
gebunt iusti, & tamquam scintilla in arundine dissi-
rent. Fulgebit VENANTIUS, fulgebit & ille, qui
uerit mores prauorum hominum sustinere, & e-
rum arrogantiam humilis & humiliatus portare.*

CRUX VENANTII, CRUX alienæ impietatis.

Instrumen-
tum r-
tis
bene vi-
uendi.

Quanta crux ista sit, considerat Augustinus
bro de Vera innocent. cap. 122. & post
lam considerationem concludit: *Magnus labor
rum est, mores tolerare contrarios, quibus qui non offe-
ditur, parum proficit. Tantum enim torquet iustum
iniquitas, quantum recedit à sua. Probantur inter
uorum mores cruciferi IESU CHRISTI: qui
non offenduntur, parum proficiunt; & quidem
profectum iustorum crux alienæ impietatis data est.*

Excitatio
laboran-
tis.

Accipe luculentum testimonium B. MARIAE
Reuelat. S. Birgittæ, cap. 22. *Considera quod mali
re permittuntur ad bonorum probationem, ut ex
morbis exasperati patientiæ fructu remunerentur, &
etiam per exemplum intelligere poteris. Rosa enim
redolet, pulchra est visu, lenis tactu, & tamen non
nisi inter spinas, quæ sunt asperæ tactu, deformes visu,
nil boni redolentes. Sic etiam boni & iusti homines,*

venes sint patientia, pulchri moribus, suaves bono exemplo, non tamen possunt proficere vel probari, nisi inter malos. Proficit rosæ elegantia inter spinas aculeatas, proficit inter tetros & tetricos fumos luminis claritas: perit fumus, splendor manet. *Nouit Dominus dies im-^{Psal. 36.} maculatorum, & hereditas eorum in aeternum erit. Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt. Inimici verò mox ut honorificati fuerint & exaltati, deficientes quemadmodum fumus deficient. Non deficit iustus, qui omnem à se nouit iniquitatis fumum propulsare. Pertinet huc quod ait Ephræm, agens de cordis compunct. Qui fieri potest, ut fumum arceamus, quò minus per eas quæ patent egrediatur fores, ignè contrà assiduè succenso? Quòd si fumum repellere velis, fores obserato, ne tua per res sensibiles nigrescat domus.*

CRUX VENANTII, CRUX ægrotantis.

Quid rei homo est? Humus & fumus. Humus, ^{Instrumentum artis bene memoriendi.} quæ calcatur & atteritur; fumus, qui extenuatur & euanescit. Cùm ita sit, vana vitæ specie homo decipitur, si quid maius se esse arbitretur. Incipiet sapere, cùm in lectum deiiciatur, & more VENANTII iam æger conditionem suam meditetur, & se nihil aliud præter humum & fumum esse deprehen-

M m det.

det. Pulchra hæc meditatio est, & qua Nazianzen-
 Epist. 70. scribit : *Honestum esse censeo, dolori resisteri*
atque animo vel nunc maximè expurgari : at morbum ni-
hil aliud esse ducere quàm vtilem quamdam institutionem
hoc est, vt corporea omnia, & quidquid fluxum est & in-
ducum, aspernans, totum caelesti patriæ addicas, sed sicut
ro auo viuas, mortisque meditationem, vt ait Plato, bonam
vitam existimes. Lucidus ignis est, cui Deus obsec-
rum adiunxit & simul apposuit fimum, vt cedat le-
minaribus cæli, nec cum illis de splendore contende-
dat. Prouidet quoque Deus, vt qui virtutum fulgore
promicant, aliquando infirmentur, ne se efferant &
superbiant. Rutilabat Apostolus Paulus, & ne se ex-
tolleret, infirmitate detinebatur & deprimebatur.
Testatur hoc ipsum de se 2. Corinth. 12. Ne magni-
do reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis
meæ, angelus satanæ, qui me colaphizet. Loco fumi sti-
mulus carnis erat, & hic ipse morbus erat : cum ro-
garet liberari, responsum habuit, Virtus in infirmitate
te perficitur. vnde & Paulus concludit : Libenter igitur
gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus
 CHRISTI. Nec solùm rutilantibus virtute ac sancti-
 tate infirmitas corporalis accidit, sed etiam potesta-
 te ac dignitate fulgentibus, vt fimum & humum
 naturæ suæ considerantes, desinant superbiere. Hanc

Excitatio
 agrotan-
 tis.

2. Cor. 12,
 9.

ob causam in lectum decidunt, qui regnant & dominantur. Et quidem quisquis naturæ fumo sic tangitur, & morbo pulsatur, *cor suum dabit in similitudinem picturæ*, referetque VENANTIUM, caput non extollet vt superbiat, inuertet capitis sublimitatem, vt humilis existat, & in omnibus se submittat.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus impietatem, & simul infirmitatem humanam expertus in cruce est, in cuius Passionis memoriam condidit sacram Eucharistiam, in qua pro vtroque malo salutare antidotum remediumque reliquit. *Dum superbit impius, incenditur pauper.* dum superbit morbus, accenditur & inflammatur æger, accensusque & inflammatus recurrit ad Eucharistiam, in qua inuenit ventum roris flantem, dissipantem fumos, extinguentem incendium, & sopientem ardentem morborum flammam. Non sic refrigerat nix in summis caloribus æstus, quam recreat in magnis ardoribus febrium Eucharistiæ Sacramentum. Ergo quisquis sic in lecto iacet, vt febriles ignes ferat, & naturæ humanæ fumum patiatur & experiatur in se, sacrum sic Viaticum sumat, vt balnei temperati loco habeat, cuius virtute liber ab igne & à fumo *in refrigerio erit.*

Eccli. 38.

Virtus Eucharistia.

Psal. 110. 2.

Viaticum.

Sap. 4. 7.

M m 2

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ
corona aurea & lauseola.

*Honor fit
artem be-
nè viden-
di & mo-
rienti.*

Qui sua prius insequitur more VENANTII, sub-
mittitur & humiliatur : & qui aliena cap-
peccata zelo amoris, exemplo eiusdem Martyris
cenditur, inflammatur, & martyrium sine ferro per-
titur. Dignum sanè corona & laureola martyrium
cui caeleste refrigerium promittitur & conceditur.

Sap. 4, 7.

Iustus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Erat
in refrigerio VENANTIVS, & similis VENANTIUS

*Laureola
sustinentis
præuos a-
liorum
mores.*

Sap. 4, 13.

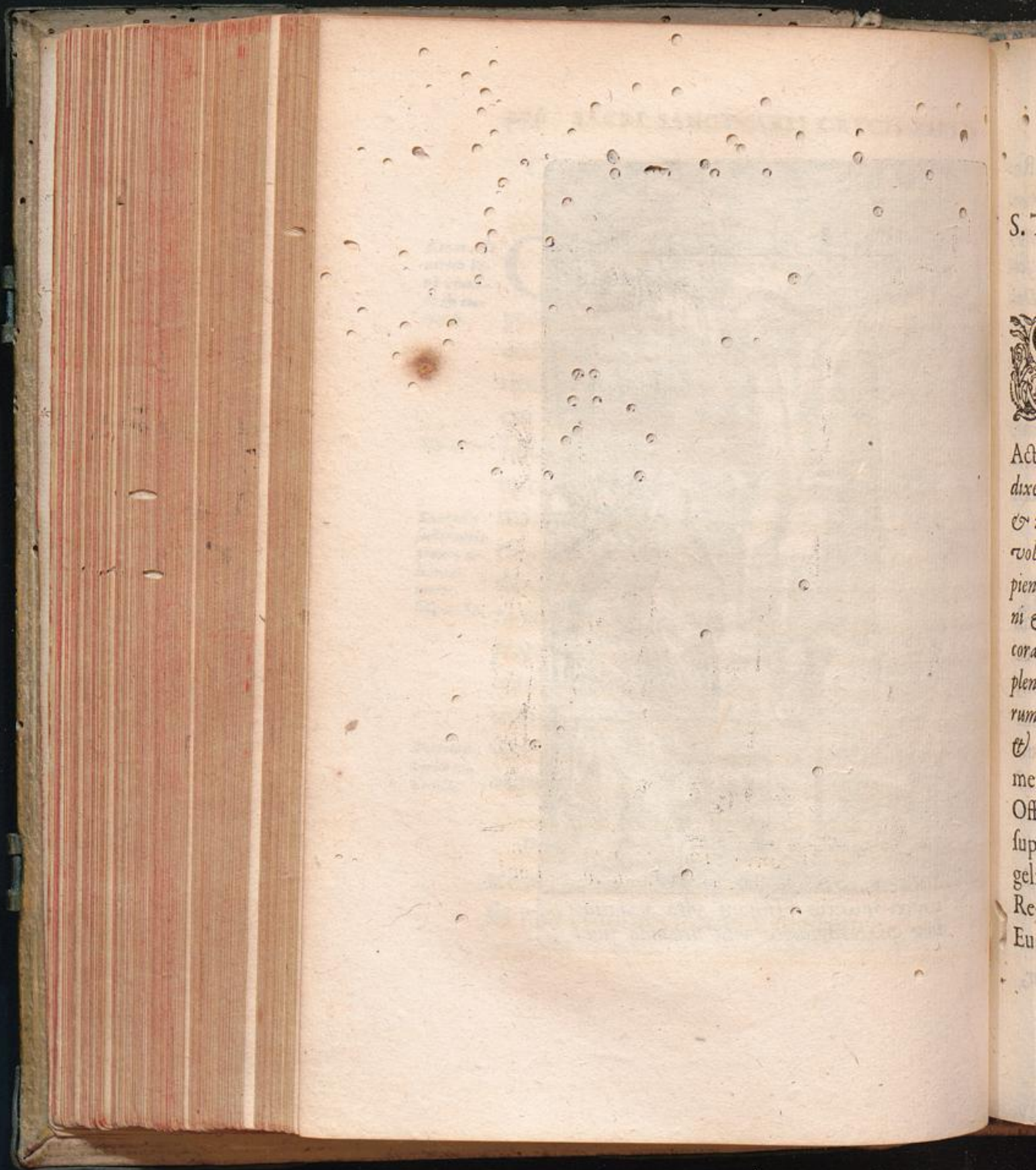
martyr, qui habitat in medio prauæ nationis, &
improbos eius mores sustinet, sicut & sustinuit ille
de quo Sapiens : *Consummatus in breui, expleuit tempus
ra multa : placita enim Deo erat anima illius : propter hoc
properauit educere illum de medio iniquitatum.* Hac ipsius
consideratione solabantur se Paulus & Iuliana, qui
immolandi iam per martyrium, ambo vno ore
vna voce dixerunt : *Saluasti nos ab affligentibus nos, &
odientes nos confundisti.*

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THOMAS
DIACONUS ; in quo, veluti in speculo, candore
vite & morbi forma conspicitur.

30. *Si μισανθρώπω Τιμονι vita negatur;
Anne φιλανθρώπω vita neganda fuit?*

S.

Ad
dix
et
vol
pien
ni e
cora
plen
rum
t
me
Off
sup
gel
Re
Eu

EMBLEMATICA IMAGO XXX.

S. TIMONIS DIACONI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS TIMON è septem Diaconis ^{Beda.}
 vnus, assumptus est vt socius & adiutor ^{Vuard.}
 Apostolorum esset. Memorat eius assump- ^{Ado.}
 tionem & electionem B. Lucas, cap. 6.
 Actor. *Conuocantes duodecim multitudinem discipulorum,*
dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbum Dei,
& ministrare mensis. Considerate ergo, fratres, viros ex
vobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sa-
piencia, quos constituamus super hoc opus. Nos verò oratio-
ni & ministerio verbi instantes erimus. Et placuit sermo
coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum
plenum fide & Spiritu sancto, & Philippum, & Procho-
rum, & Nicanorem, & TIMONEM, & Parmenam,
& Nicolaum aduenam Antiochenum. Electus TIMON
mensis & altaribus inseruiuit. Cùm in sacro Missæ
Officio Diaconus cantat Euangelium, Crucis signum
super sanctum librum format, vt vel ipsum Euan-
gelium signo crucis obsignatum esse ostendat. Hoc
Regio, hoc magnifico sigillo ministerium suum
Euangelicum TIMON clausit & ornauit, qui & cru-
cifixus

cifixus obijt candido habitu indutus. Quid sic? Respondet Isidorus lib. 2. de Offic. cap. 8. Diaconi prope eam altari albis induti assistunt, vt celestem vitam habeant candidique ad hostias immaculatique accedant, mundi licet corpore, & incorrupti pudore. Tales enim decet minimum habere ministros, qui nullo carnis corruptio contagio, sed potius eminentia castitatis splendeant. Quia

Cant. 5, 10. ergo Dominus, talis & minister, Dominus candidus & rubicundus. Candidus, propter vitæ candorem; rubicundus, propter sanguinis effusionem: minister verò candidus & rubicundus, quia candorem morum cum passione sua coniunxit.

Sympathia
Christi
Timonis
Artificum
candoris
vitæ.

CRUX TIMONIS, CRUX candoris vitæ.

Instrumen-
tum artis
bonè vi-
uendi.
Psal. 50, 9.

CANDOR vitæ passione acquiritur, toleranter comparatur. Nouerat Dauid mysterium, dicebat: *Asperges me hyssopo, & mundabor; lauabis me & super niuem dealbabor.* Niueus candor hyssopi passionis sequitur. Quam ob rem beata Agnes apud Birgittam lib. 3. Reuelat. cap. 30. concludit: *Deus sicut optima lotrix, quæ pannum immundum ponens inter procellas, vt ex motione aquæ fiat purior & candidior, diligenter cauet ictus vndarum, ne submergatur pannus: Deus ponit in presenti amicos suos inter procellas puritatis & tribulationis, quibus ad eternam vitam pur-*

Excitatio
laboran-
tis.

tur, custodiens eos diligenter, ne vel nimia tristitia vel tribulatione intolerabili demergantur. Emerferunt viri gloriosi, quos in sua Apocalypsi contemplatus est Ioannes. Vidit in candido & splendido habitu Diaconatus proceres cæli. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui ^{Apoc. 7.} sunt, & vnde venerunt? cui Angelus: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine Agni. Cælestis Sanctorum candor pendet à Sanguine Agni, à tribulatione & cruce, cui adhærens apparet in albis TIMON, apparet candidatus æternitatis.

CRUX TIMONIS, CRUX ægrotantis.

A Vctor naturæ Deus tempore brumali, cum ^{Instrumētum artis bene moriendi.} malè tellus habet, mittere niues solet, quibus totam candidā reddit. Deus ipse gratiæ auctor, cum homo aduersa vitur valetudine, nouit & eius animam dealbare, vt æger affixus lecto TIMONEM affixum cruci referat & imitetur, vnde citatus nuper dixerat Nazianzenus: *Honestum esse censeo dolori resistere, atque animo nunc maximè expurgari.* Expurgandus animus est, vt ipsis niuibus purior & candidior fiat. Hoc exigebat ab Eudoxio suo, & quidem ægro, idem ipse Nazianzenus Epist. 118. apud Basilium: *Nolo te, ^{Excitatio ægrotantis.} neque honestum arbitror, cum philagios sis, inque diuinis*

Nn

ex-

*excellenter instructus, eodem modo affici cum reliqua
 talium multitudine, neque mox malè affecto corpore con-
 nari, aut velut immedicabilem afflictionem deplorare, sua
 passione tolerantem esse, & mentem nunc maximè ex-
 gare. Linea tela primùm aspergitur aquis, deinde
 æstum solis exponitur, vt nitidum ac candidum
 lorem induat. Quisquis candidari desiderat, pati
 se debet, vt & aquam laborum & æstum febrium
 morborum patiatur. Subierunt aquam & æstum
 laborantes & ægotantes, qui dixerunt: *Transiuimus
 aquam, & ignem.* Nec quidem vna sola aspersio
 vel vno ardoris æstu lintheamina candidantur; ma-
 tis indigent ablutionibus, plurimis æstibus, vt
 dem nitescant & refulgescant. Nec satis est se-
 subire laborem, semel morbum tolerare: necesse
 est laboribus ac morbis variis hominem exercere
 vt in eum statum veniat, quem candidus in cruce
 TIMON repræsentat. Repræsentarat hunc eundem
 CHRISTVS ipse, qui & rogandus: Rex gloriose,
 candidus & rubicundus es, & tales cupis esse mihi
 stros, dealba me, & munda cor meum, vt in Sangu-
 ne tuo candidatus, laboribus ac simul morbis de-
 batus, fiam de numero eorum qui venerunt de
 bulatione magna, & cælestibus stolis induti, toti
 & toti candidi in oculis maiestatis tuæ comparantur.*

Psal. 35,
 11.

Lect.

Leuamen laborantis & ægròtantis.

Rex gloriosus candidus & rubicundus in passione sua apparuit, vt ostenderet sine sanguine non posse fieri peccatorum remissionem, quæ est animæ purgatio, & spiritus dealbatio. Hinc CHRISTVS ipse candidus in Hostia est, in calice verò rubicundus, vt in Sanguine Agni candidi spiritus noster candidetur & purgetur. Vnde & Sacerdos celebraturus, cum induit se Alba nitente, dicit: *Dealbame Domine, & munda cor meum, vt in sanguine Agni dealbatus, gaudiis perfruar sempiternis.* Hæc vestis nuptialis est, quæ Baptismo candidatur, pœnitentiâ reparatur, decoratur Eucharistiâ, quam accipit decedens è viuis homo ad cælestes Agni nuptias vocatus & inuitatus, nec licet ad eas ingredi sine nuptialis vestis candore atque nitore.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Cum Rex Martyrum sacræ suæ impenderet se passioni, *frigus erat.* Ad huc hiems non abierat, quæ condit in cælo niues. Patitur mundus in hieme, vt adueniente vere, floribus ornetur. Patiebatur frigoris tempore CHRISTVS, vt candidas se-

N n 2 cum

enim niues inueheret in Ecclesiam, quibus sacra
suos ministros virtute suae passionis dealbaret. Hinc

Psal. 50, 7. appetebat candorem Rex ille, qui dicebat: *Asperge
me hyssopo, & mundabor; lauabis me, & super niuem
dealbabor.* Postquam iam hiemales niues cessantur
coronatur annus solaris, sicut & ipse Rex declarat
Psal. 64, 21. *Benedices coronae anni benignitatis tuae, &c.*

Post niues crucifixis ac cruciferis, qui suarum
candori animarum student, accessus datur secundum
ad coronam: Rex enim Martyrum patienti animae

Cant. 2, 11. dicit: *Imber abiit & recessit, surge, propera amica mea
Cant. 4, 8.* *& veni.* Vocatur illa ad coronam & laureolam, *Veni
de Libano, veni coronaberis.* Libanus à niuibus nominatur

*Laureola
candoris
vita.* habet. Inde anima inuitatur; ut & ipsa dealbatur
candidatum Martyrum numerum in sua coronatione referat,
& comitetur. Vocabatur huc S. Laurentius Iustinianus,

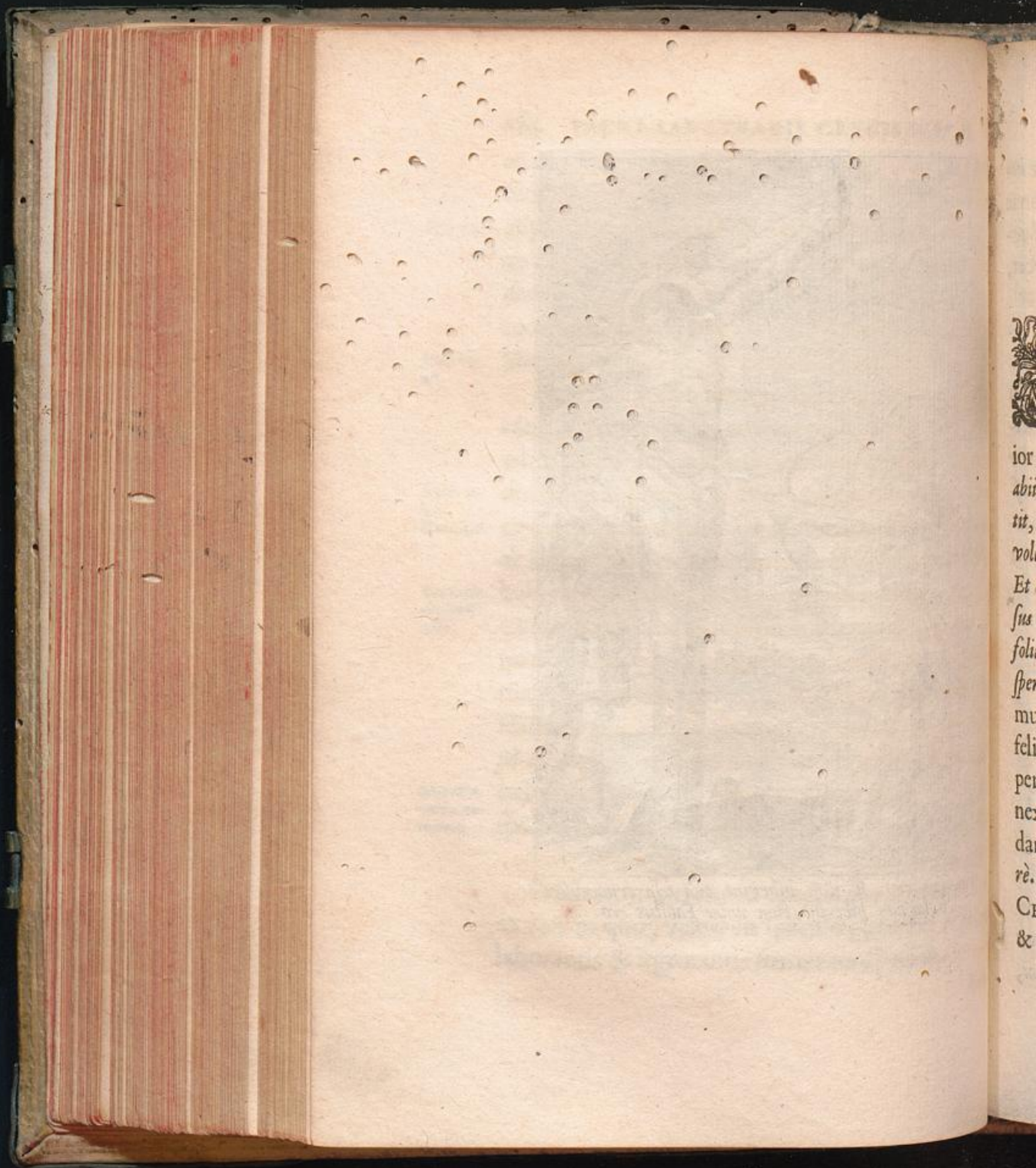
qui proximus morti suos monuit
Haecenus, filij, per iocum res acta est, serio nunc agitur. Pro-

*Extrema
verba morientis.* *pè est sponsus, eundem illi obuiam: & sublati oculis
cælum, Venio, inquit, ad te Domine IESU. Venit ad
sponsum vita candidus, moribus purus & mundus.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus FAVSTVS;
in quo, veluti in speculo, propter iustitiam laborantis & ægrotantis
forma conspicitur.

Faus tus ero, si non biberint tua tela cruorem:
31. Si largum biberim, tum mage Faustus ero.

EMBLEMATICA IMAGO XXXI.

S. FAUSTI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS FAVSTVS sub Decio Imperato-
 re crucis patibulo adiudicatus, suspen-
 susque, spatio quinque dierum, superstes
 fuit, vt, quò pœna productior, eò ma-
 ior esset remuneratio. *Faustus & beatus vir, qui non
 abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non ste-
 tit, & in cathedra pestilentie non sedit, sed in lege Domini
 voluntas eius, & in lege Domini meditabitur die ac nocte.
 Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decur-
 sus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo. Et
 folium eius non defluet, & omnia quaecumque faciet pro-
 sperabuntur.* Mortales omnes expositi infortuniis su-
 mus. Quis adeò fortunatus & felix, vt aliquando in-
 felix non sit? Quis semper faustus, quis beatus sem-
 per existat? Crucis ligno annexa prosperitas, an-
 nexa est beatitudo perpetua. Quapropter canit qui-
 dam: *Crux precedat omnem actum, & succedat prospe-
 re.* Crucis olim typus infortunii erat, postquam verò
 CHRISTVS in ea passus est, imago felicitatis euasit,
 & qui illam pro iustitiâ patiuntur, fausti sunt ac
 fortu-

Meta-
 Martyrol.
 Menolog.

Psalm. 1.

Sympathia
 Christi &
 Fausti Ar-
 tificum in-
 sta passio-
 nis.

Matth. 5, fortunati. *Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum.* Consonat
 40.
 1. Petr. 3, & D. Petrus: *Quis est qui vobis noceat, si boni amatores fueritis? Non officit sagittarius, nec sagitta nocet*
 13.
 2. Petr. 3, *sed, & si quid patimini propter iustitiam, beati.*
 14.

CRUX FAVSTI, CRUX iustitiæ.

Instrumentum artis bene vivendi
 Iacob. 5,
 21.

Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt, & quidem venerando Missæ Sacrificio passionem CHRISTI beatam nuncupamus. dicimus enim: *Vnde et memores, Domine, serui tui, sed & plebs tua sancta, eadem Filij tui Domini nostri tam beatæ passionis. Ideo beatam appellamus, quia non ex culpa, sed ex iustitiae patientis ortum & originem habuit. Multum differant inter se iustitia & culpa; conveniunt tamen in eo, ut sectatoribus suis portandas cruces imponant. Quanta inter cruces differentia reperitur, sanctus Augustinus exponit in Psalm. 45. Inter omnes tribulationes humanæ animæ nulla est maior tribulatio, quam conscientia delictorum. Namque si ibi vulnus non sit, nunquam sit intus hominis, quod conscientia vocatur, cumque alibi passus fuerit tribulationes, illuc confugiet, inueniet Deum. Accedit & Bernardus lib. de Considerationibus. *Quid ditius, quid in corde dulcius, quid in terra pretiosius est & securius bonæ conscientia? Damna rerum non metuntur.**

Excitatio laborantis.

metuit, non verborum contumelias, non tormentorum cruciatus, quæ & ipsa morte magis erigitur quàm deprimatur. Peccatum quidem mortem stimulat, vt sui auctores interimat, *Stimulus mortis peccatum*. Vbi peccatum deest, stimulus etiam abest: ex quo fit, vt vir iustus non tam morte deprimatur, quàm deprimat ipsam mortem, & non tam ab ipsa instimuletur, quàm ipse illam instimulet. Nouerat ita esse S. Ignatius martyr. Ad Romanos scribit ille: *Vtinam fruar bestiis, quæ mihi sunt preparatæ, quas & oro mihi veloces esse ad interitum, & ad supplicium, & allici ad comedendum me, ne, sicut aliorum Martyrum, non audeant corpus attingere! Quòd si venire noluerint, ego vim faciam, ego me vrgebo vt deuorer.*

CRUX FAVSTI, CRUX ÆGROTANTIS.

Quisquis propter excessum ægrotat, infaustus est, cum morbus ex culpa procedat. Qui languidus suapte natura est, sanctus censerì non debet, cum non ex virtute infirmetur, sed ex vitio natura laboret. Faustus & felix æger, qui morbum ex diuino beneplacito, virtute & charitate contraxit. Laborabat hoc morbo Eudoxius apud Basilium Epist. 118. cum diceret: *Gratias tibi ago Pater, ò conditor hominum, quòd nos etiam inuitos beneficiis afficis, & per externum homi-*

Instrumentum artis bene morientis.

Exultatio ægrotantis.

Oo

2877

*nam internam purgas, & per aduersa ad beatum nos firmo-
 rationibus tibi notis perducis. Hæc Eudoxius è lecto, in
 quo iacens decumbebat : laborabat etiam hoc morbo
 Enochius, ad quem Epist. 91. scribit in hanc sen-
 tentiam Nazianzenus : Quomodo corpore habes & anima,
 quomodo illa valeat, non rogabo : noui enim, quomodo
 admodum rectè, quandoquidem præclarè in illis, quæ con-
 spicere concernunt, philosopharis; vt qui quod accidit pro
 virtutis experimento, non ipsius materie disturbance
 beat, vt beatior sis dum malè afficeris, quàm alij dum
 ni sunt. Faustus ac beatus æger est, qui sic laborat
 orat : Rex gloriose, qui iustus ab iniustis passus est,
 vt beatam tuam redderes passionem, beatos ac fa-
 stos eos qui participes eius forent, concede mihi æ-
 grotanti, vt morbum, quem iacens in lecto patior
 non ex mea iniquitate, sed ex virtute, sanctaque
 voluntate feram. Feret ægrotus in hanc formam sua
 infirmitates, si cor eius similitudinem referat pictu-
 ra; & faustum se atque beatum, cum lecto afflic-
 tuerit, iudicauerit, & in diuinas se manus resigna-
 uerit, vt de se vitæque sua pro libito & beneplacito
 suo Deus decernat atque disponat. Quisquis ad hunc
 modum se componat, felicior seipso est cum malè
 afficitur, quàm cum benè habet & valet.*

Leuamen laborantis & ægtotantis.

Rex gloriosus Martyrum primus omnium propter iustitiam passus est, quem postea Martyres omnes secuti sunt, quibus ipse in Euangelio ait, *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam.* Ad has persecutiones ferendas & sustinendas quantum proficit Eucharistia, vel ex hoc intelligi potest quod scribit Cyprianus Epist. 54. *Vincentibus communicatio à nobis danda est, vt quos excitamus & exhortamur ad prælium, non inermes & nudos relinquamus, sed protectione Sanguinis & Corporis CHRISTI muniamus.* Hoc munimento Martyres excitati ad certandum pro iustitia se committebant, & victores existebant. Hoc securi munimine patientes propter iustitiam redduntur & efficiuntur in extremo mortis articulo sancti viri, quos hostis inuadit, & eorum sanctitatem & iustitiam miris modis oppugnat, non expugnat.

Virtus Eucharistia.

Matth. 5. 10.

Vaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ, corona aurea & laureola.

Martyr faustus, & Martyrium simul felix, cui vel in ipsa Crucis passione conceditur beatitudo; *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam.* vnde pulchrè ait Ambrosius: *Si opprobrium tuum*

*Honor alie
artem be-
nè viuendi
et moriendi.*

Matth. 5. 10.

in Ps. 118.

O o 2

glo-

gloria est, Domine IESV, quanta est gloria tua? Tuae igitur participatione quid erimus, cuius sumus opprobria gloriae? Tanti hoc faciebat dedecus, ut tenax eius afferebat. Hoc opprobrium auferri à nobis nolumus, opprobrium Crucis Domini IESV, quo nostra auferuntur opprobria.

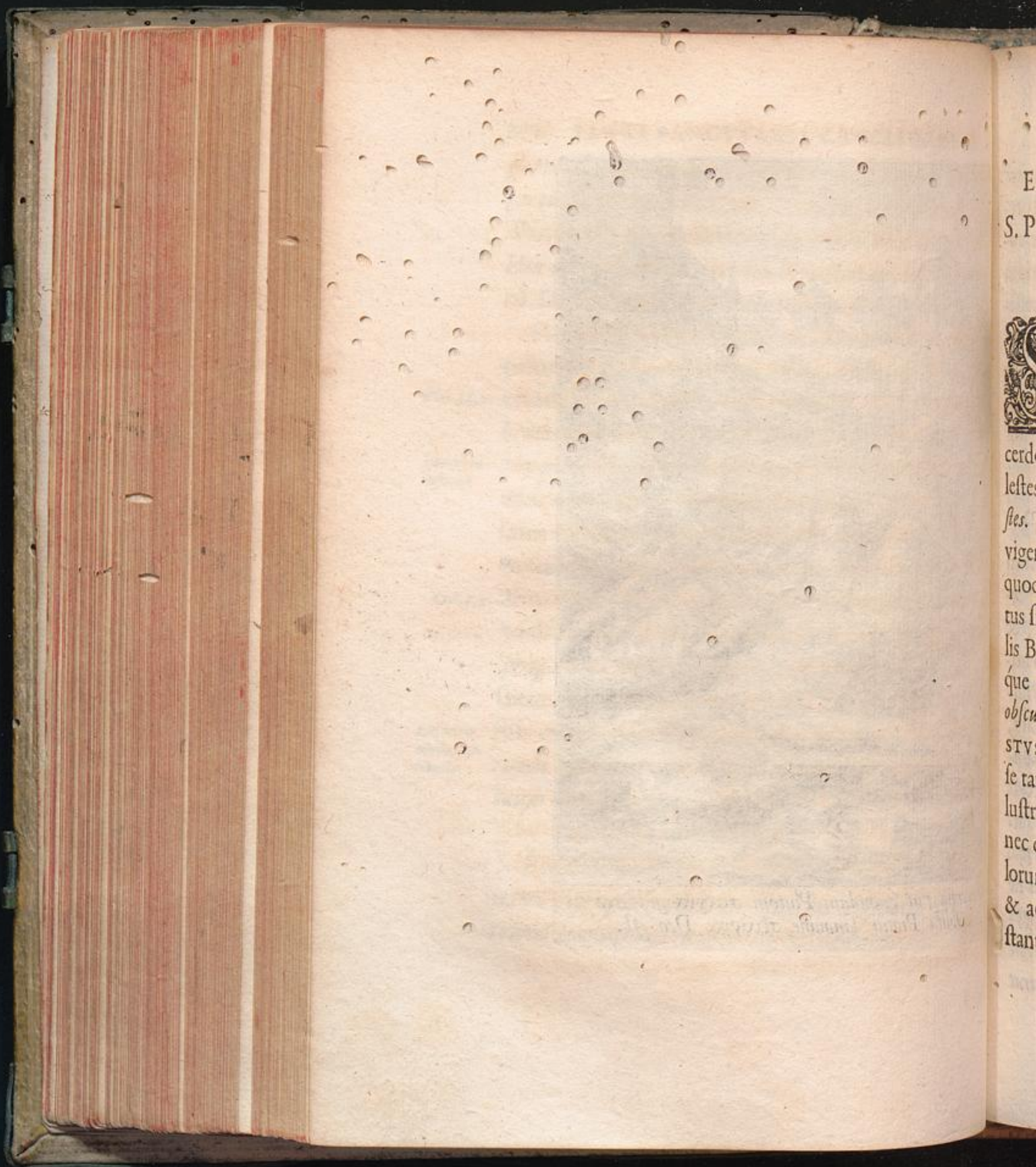
Si tanta gloria hæc est, quanta erit gloria tua, Domine IESV, quam beatæ tuæ passionis sectatoribus eiusdemque imitatoribus parasti, & reseruasti? *Psal. 35, 9.* *Laureola iustitia.* *1. Cor. 2, 9.* *Extrema verba notioris.* *32*
briabuntur ab ubertate domus tue, & torrente voluptatis tuæ potabis eos. Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen. Donec illud lumen veniat, latet necessariò magnitudo sublimis coronæ gloriæ & eminentiæ laureolæ triumphalis, quæ viris patiensibus propter amorem iustitiæ decreta est. *Nec oculis vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ preparavit Deus diligentibus se.* Propter amorem iustitiæ profitebatur pati se Patroclus martyr, cuius fuit extrema vox: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum: tu enim scis Domine, quòd propter nomen tuum has patior pœnas.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus PATROCLUS; in quo, velut in speculo, apparet effigies ferentis incentores malorum & morbos.

Smyrna fuit quondam Plutoni $\sigma\upsilon\upsilon\sigma\upsilon\upsilon\alpha$: sed ecce
32. Oblita Pionij sanguine $\sigma\upsilon\upsilon\sigma\upsilon\upsilon\alpha$ Deo est.

PLUTONI
SACRIS
E. P. I.

E
S. P.

cerdo
lestes
fes.
vigen
quoc
tus fr
lis B
que
obscu
STVS
se tar
lustr
nec o
loru
& ac
stanc

EMBLEMATICA IMAGO XXXII.
S. PIONII PRESBYTERI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS PIONIVS Presbyter sub Decio Metaph. Euseb. Imperatore delatus, quòd Christianus & **CHRISTI** Sacerdos esset, cruci & simul flammis addictus, sui ipsius sacrificio Sacerdotium consummauit. Cælestis **CHRISTVS** cælestes nos omnes voluit. *Qualis cælestis, tales & cælestes.* Cælum quidem, cum calores æstusque magis vigent, magis nitescit, magis splendescit: cælestis quoque **PIONIVS** torretur & inflammatur, & tortus simul & tostus magis emicat & effulgescit, similis **B. Laurentio**, qui martyr æstius extitit, totusque cælestis effectus respondit **Datiano**: *Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescunt.* **CHRISTVS** Dei Agnus in ara crucis torridus extitit, & ex se tantum splendorem emisit, vt omnium oculos illustraret. Nec **CHRISTO** nec Christianis defunt nec deerunt vmquam persecutores & incentores malorum, quales apparent in effigie **PIONII**. Fouent & accendunt ignem persecutionis, qui mala præstant officia. Fouerunt passionis ignem Pontifices & Sacer-

Metaph. Euseb.

1. Cor. 13, 48.

Sympathia Christi Pionij Ar-tificum tollerata criminatio-nis.

CRVCIFIXI
S. PIONII
PRESBYTERI

Sacerdotes, cum CHRISTVM innocentem formae
accusarunt, & ita pertinaciter vrserunt & infre-
runt, vt morte crucis damnaretur. Incenderunt
PIONII, qui flammis & ignibus materiam
subministrarunt: istos vero alij incentores praeced-
erunt, qui & eum apud iudicem detulerunt, qui
Christianus & Sacerdos CHRISTI foret. Gra-
Sanctorum crux, cum apud viros potentes pro-
resque delatores & criminatores se insinuant, vt
noceant & officiant.

CRUX PIONII, Crux incentoris malorum.

Instrum-
tum artis
bene vi-
uendi.
Daniel. 3.

CRUCEM PIONII passi sunt tres Hebraei
pueri, quos apud Regem suum malorum pro-
fidia accusauit & denigravit. Fouerunt ignem,
flammas accenderunt, quibus de Regis mandato
dicti fuerunt. Notat Ambrosius Serm. 20. in Pla-
mum 118. duplicem esse fornacem, ferream vnam
auream alteram: vnam, in qua sectatores suos
dus vrit & consumit; alteram, in qua Deus afflic-
tuos tamquam aurum probat, excoquit, & purgat.
Hebraei quamdiu in Aegypto erant, in fornace erant ferreae.
unde scriptum est, quia eduxit eos de fornace ferreae
Aegypto. Fornax erat ferrea, quia nullius adhuc in Aegypto
opera plena virtutum elucebant, nullius aurum
fuit.

Deut. 4.
20.

fuerat comprobatum, nullius plumbum, iniquitatis exustura.
 Dura fornax, fornax noctis perpetuae. Quam fornacem
 nullus poterat euadere, qua omnes consumeret, in qua es-
 set solus dolor & luctus. Hæc crux, hæc fornax mun-
 danorum est. At verò fornax, in qua Ananias, Azarias, ^{Excitatio}
 Misael hymnum Deo canebant, fornax illa aurea non fer- ^{laboran-}
 rea, per quam toto orbe sapientia fide deuotionis illuxit.
 Erat etiam hæc fornax in Babylonia, ubi aurum non erat
 nisi spiritale, nisi fortè captiuum: captiuam enim duxit ^{Pfal. 62,}
 captiuitatem. Hoc erat aurum in Dei Sanctis, qui captiui ^{29.}
 erant apud Babylonios corpore, spiritu autem liberi apud
 Deum, soluti vinculis captiuitatis humane, iugo gratiæ
 spiritualis innexi. Hæc Crux, hæc fornax eorum, qui
 criminatores & inceptorès malorum, more CHRIS-
 TI & PIONII martyris generosè patiuntur.

CRUX PIONII, Crux ægrotantis.

DEus pius ac clemens, qui non vult mortem ^{Instrumen-}
 peccatoris, antè mortem præmittit ignes fe- ^{tum a Deo}
 briles, vt cum illos delibauerit peccator, æternos ar- ^{benè mo-}
 dores timeat & effugiat. *Descendant*, Psaltes ait, in in- ^{Pfal. 54,}
 fernum viuentes. Quod si cultores iustitiæ infirmi exi- ^{16.}
 stant, indigeantque purgatione, ne acribus Purga-
 torij flammis mancipentur, febriles ignes patiantur: ^{Excitatio}
 & si puri ac mundi sunt, ardor februm ad splen- ^{ægrotan-}
 ditatis.

Pp

do-

dorem deseruiat animarum. Consonant sibi morte
 & martyrium PIONII: consonant sibi rogas & ignis
 Purgatorij, quemadmodum CHRISTVS ipse sicut
 Birgittæ exposuit libro 6. cap. 35. *Uidisti animam illius
 Monachi defuncti in specie stelle, & merito, quia idem
 vita sua lucidus & ardens erat quasi stella, quia me
 omni creatura dilexit, vixit & in obseruantia Precepti
 sui. Hæc etiam anima ostendebatur tibi, antequam mori
 retur, in statu illo in quo tunc fuit, quando monstrata
 tibi, & hoc fuit quando ipsa venit ad vltimum terminum
 vite sue, & quando signa ægritudinis demonstrantia mor-
 tem aderant. Hæc ergo cum ad vltimum terminum mori
 appropinquaret, venit ad purgatorium, & illud purgato-
 rium erat corpus suum, vbi purgabatur doloribus & in-
 firmitatibus. Et ideo quasi stella in vase aperto demon-
 strata tibi, & hoc fuit, quia arsit charitate mea, & nunc
 est in me, & ego in ea. Nec quidem talis anima
 euasisset, nisi inter ardores febriles cor suum in
 similitudinem picturæ efformaret, patientiæ virtus
 fulgeret, splenderet charitate.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Virtus Eu-
charistia.*

Rex gloriosus passus est grauium incertorum
 malorum. Accenderunt illi rogam, in quo terribilis
 Agnus apparuit ipse, & ipse se comedendum

patientibus incentes malorum & morborum præ-
 stitit, vt eorum malignitatem magis tolerabilem sua
 virtute redderet. Sacra Eucharistia cælestis roris in-
 star est iis, qui igne accenso probantur. Et quidem
 dum lecto affixus febribus ardet homo, non caret
 incensoribus malorum, cum in se habeat humores,
 qui accendunt flammam & ignes, vt intus & foris
 crucietur & concremetur. Socrus Simonis in hoc ip-
 so statu erat, cum ingressus eius domum CHRISTVS
 Dominus imperavit febrī, & dimisit illam. Dimisit il-
 lam ad tempus, in tempore reditura. Cum verò
 CHRISTVS morientis domum ingreditur, & in
 Viaticum accipitur, imperat morbo, imperat febrī,
 imperat incensoribus vtriusque, vt relinquunt agro-
 rantem, & liberum abire sinant, in terram illam vi-
 uentium, ybi clamor vltra non erit, nec ullus æstus.
 Non percutientur ab æstu, quorum exitum comi-
 tantur Sacramenta illa cælestia, quæ diuina pascua
 sunt, & tantæ quidem virtutis, vt omnem animarum
 esuriem tollant, omnem sitim planè extinguant.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & lauteola.

Martyrium PIONII vir patiens suo experi-
 mento facilè discit verum esse quod dicit de
 in-
 Honor alit
 ar. in be-
 ne viuen-
 di & mo-
 riendi.

Pp 2.

incentore malorum cap. 28, 11. Ecclesiasticus: *Et nemo iracundus incendit litem, &c. Et is festinans effundit sanguinem: Et lingua testificans adducit mortem, ut eius tyrannidem patitur, martyr esse censeatur, & ignis profecto premio confessoribus destinato, si nomen ignem patienter ferat, Deo suum sanguinem offerat, & inflictam mortem subeat.*

Laurea tolerata criminat[i]onis,

*Hoc illud primum coronæ aureæ & laureæ cuius meminit David Psalm. 30. Quam magna multitudo dulcedinis tue Domine, quam abscondisti timentibus te! Abscondes eos in abscondito faciei tue à conturbatione hominum. Proteges eos in tabernaculo tuo à contradictione linguarum. Sub hac protectione erat martyr laureatus, cui cum diceret tyrannus, Resipisce, atque sententiam muta, & auferentur clavis, respondit martyr: *in esse sensi.* Et cum paulisper cogitabundus mansisset, *Idcirco, inquit, dormire festino, ut celerius surgam.**

Extrema verba no[n] uientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus APOLLONIVS; in quo, veluti in speculo, ferentis perpetuos labores & morbos forma conspicitur.

Extrema verba no[n] uientis.

EM

Facta perennarint tua si malefacta, Perenni;
33. Mors tibi, martyribus vita perennis erit.

MATHEI
10:13
E. P. I.

S.
cu
gis
ci,
co
De
qu
cr
riu
ab
&
pa
ciu
&
fid
op
fec

EMBLEMATICA IMAGO XXXIII.
S. APOLLONII CRVCIFIXI.
EXPLICATA.

SANCTVS APOLLONIVS Iconij sub Præ-
fide Perennio passus crucis suspendium,
vitam absoluit, cæloque donatus est; sub
Perennio passus est, vt incorrecta perfe-
ctoris malitia, & inuicta Confessoris patientia ma-
gis innotescerent. CHRISTVS cùm esset affixus cru-
ci, non admisit, sed reiecit iniquorum Iudæorum
consilia diçteriaque suadentium atque dicentium,
Descendat nunc de cruce, & credimus ei. Videbantur
quodammodo optare, & simul conari, ne perpetua
cruce CHRISTI esset; CHRISTVS verò mentis alte-
rius erat, ne desereret, vt & redemptionem nostram
absolueret, & nos ad crucis perpetuitatem vocaret
& excitaret. Ergo si quis aliquando suggererit, vt
passionem intermittas, & de patientia remittas, ne
cuius suggestionibus acquieueris, memor CHRISTI
& APOLLONII, quorum crux perpetua fuit. Sub Præ-
fide Perennio patitur, quem semper hostis infestat,
opprimit semper & torquet, ne crux vniquam desit,
sed neque deesse oportet, cùm S. Leo dixerit Serm. 9.

Qua-

Metaph.
Martyrol.
Menolog.Sympathia
Christi &
Apollonij
Arifitium
perpetua
patientia.
Matth. 27.

42.

Quadragesimo. Nemo est, dulcissimi, cui per conditionem temporis societas huius gloria aenegetur, tamquam tranquillitas vacua sit occasione virtutis, Apostolus enim prædicat dicens: Omnes, qui volunt in CHRISTO pie vivere, persecutionem patiuntur; & ideo numquam deest tribulatio persecutionis, si numquam desit obseruantia pietatis.

2. Tim. 12.

CRUX APOLLONII, CRUX perpetui laboris

Instrumentum artis bene riuendi.

Habet cum aqua tribulatio consonantiam, & quidem plures tribulationum quam aquarum fontes sunt. Perennis fons laboris, & tribulationis CRUX CHRISTI est, de qua loquitur Augustinus Serm. 12. de Sanct. & ait: *Crux Domini non tantum sola dicitur, quæ passionis tempore ligni affixione conficitur, sed illa etiam, quæ totius vitæ curriculo cunctarum disciplinarum virtutibus coaptatur.* Accedit & Clericus Alexandrinus, qui lib. 7. Stromat. in hæc verba apostolicum Apollonium describit: *Qui cum vera religionem instituerit, maximam inter homines dignitatem consecutus, nec sic quidem eò perueniet, ut dicatur in carceribus perfectus, quoniam hanc appellationem præoccupauit rati finis, cum, qui est martyr ex cognitione, iam eò perueniret ut perfectum opus ostenderet, sanguine per charitatem cognitione profectam, benignè donatum amittens spiritum. Beatus hic fuerit, & iure perfectus vocetur, ut sublimis*

Excursus laborantis.

tas potestatis sit Dei? & non ex nobis. Accedit & Iustinianus cap. 2. de Sobriet. In hac sobrietatis cruce per totam istam vitam que in medijs tentationibus posita est perpetuò debet pendere Christianus.

CRUX APOLLONII, CRUX agrotantis.

HOC APOLLONII, imò & veri Apollinis CHRISTI oraculum est: *Qui perseverauerit, usque in finem, hic saluus erit.* Pulchrè Bernardus, qui semper agrotus vixit, SEM. I. in die Paschat. dixit: *Non cessamus tollere crucem nostram, donec dicet Spiritus, vt requiescamus à laboribus nostris.* Deus quidem, donec mundus absolueretur, more suo laborauit, postea verò quieuit, præluxitque exemplo homini, vt donec ipse mundo, in quo viuit, absoluat labor et & infirmetur, expectetque donec post obitum in requiem cælestem admittatur. *Tunc temporis absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.* Conuenit APOLLONIVS cum CHRISTO dicente: *Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est.* Cùm è cruce iam penderet, opus suum absoluit ac dixit: *Consummatum est.* Diem igitur totum in Patris obedientia posuit, & sanctæ crucis passione ac patientia opus suum om-

Instrumentum artis bene moriendi. Matth. 24. 13. Excitatio agrotantis.

Apoc. 21.

Ioan. 9. 4.

Ioan. 19.

30.

Qq nino

nino perrexit. Conueniat & æget cum CHRISTO, anteactæ vitæ labores, dum iacet in lecto, laudat suæ infirmitatis tolerantia perficiat & consummat. Finis coronat opus, & transactam iam vitam in gloriosa superueniens honorat & illustrat. Huc uenerat iam moriturus Abbas Pambo, & post per tuos labores adstantibus sibi uiris ait: *Ex quo ueni hunc locum solitudinis, & fabricavi mihi cellam, & habitavi, extra laborem manuum mearum non recolo comedisse, nec pœnituisse de sermone quem locutus sum que ad hanc horam. Et sic uado ad Dominum, quoniam qui nec initium fecerim seruiendi Deo.*

Leuamen laborantis & ægotantis.

*Virtus Eu-
charistia.*

Rex gloriosus ingrediens in hunc mundum obtulit se passioni, & à primo momento creationis cœpit laborare, nec quieuit, donec in crucem expirauit. In memoriam tantæ passionis sacramentum charistiam condidit, ut perpetua eius patientia coleretur, & cultores ac communicatores omnes acciperent tolerantiam, qua labores & infirmitates perpetuas sustinerent. Hæc natura, hæc conditio est inuenerabilis Sacramenti, ut quæ in eo colitur uirtus communicantibus illam dispenset ac tribuat. Reliquies laboris perpetui sacrosancta Hostia est, & man-

maximè suam ostendit vim, cum natus ad laborem
 homo sacrum percipit Viaticum, cuius caelesti offi-^{Viaticum.}
 cio ac beneficio mors ipsa finis laborum est, & post
 molestum ac laboriosum humanæ mortalitatis iter
 placida quies & requies promissa datur viantibus &
 laborantibus, qui *in Domino moriuntur*: qui in exitu ^{Apoc. 4,}
 viae ac vitæ illum in Sacramento percipiunt. ^{13.}

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corôna aurea & laureola.

Perpetuum quoddam martyrium professori ar-^{Honor alit}
 tis viuendi indicitur: *Statutum est hominibus se-^{artem be-}*
mel mori. quin potius semper mortificari, vti cum ^{nd viu-}
 Dauide testatur Apostolus scribens ad Romanos ^{di & mo-}
 cap. 8. *Quis nos separabit à charitate CHRISTI? tribu-
latio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum?
an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est. Quia pro-
pter te mortificamur tota die, æstimati sumus sicut oves oc-
cisionis.) Vel ob hanc causam S. Lucam celebrat Ec-
 clesia, cuius hæc oratio est: *Interueniat pro nobis, qua-*
sumus Domine, sanctus tuus Lucas Euangelista, qui cru-
cis mortificationem iugiter in suo corpore pro tui nominis
*honore portauit.**

Quem ferat fructum continua & perpetua mor-
 tificatio, testatur Apostolus 2. Corinth. cap. 4, 8. *In*

omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur; persequimur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deicimur, sed non perimus: semper mortificationem IESV in corpore nostro circumferentes, & vita IESV manifestetur in corporibus nostris. CHRISTVS Rex viuit & regnat perpetuò, ex quo fit, Christianum virum, in cuius corpore vita eius patere debere corona aeterna illustrari; cumque illa perpetua sit, perpetuis debet laboribus comparari. Accidit Iustinianus de Casto connub. cap. 7. *Quosdam pro communem modum, & ultra humanas vires Dei pietia tentari permittit, ut illos continua & acerrima pugna praeter ceteris gloriosiores faciat. Neque ad momentum permittuntur quiescere, ut denicò triumphatoque hostis cunctius in perpetuas gaudeant aeternitates: gaudeant coronati, triumphent laureati. Interim tamen dum perpetuò laborant & aegrotant, sit eorum supplicatio, quae fuit Fulgentij Episcopi Ruspensis extremam aegrotantis: Domine, da mihi hic modo patientiam postea indulgentiam.*

*Laurea
perpetui
laboris.*

*Extrema
verba ma-
patientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODVLVS; in quo, veluti in speculo, ferentis iniquam seruitutem & infirmitatem forma conspicitur.

Obsequium Domino fidum Theodulphus dedisti:
34. Nil potis es facti addere: liber eris.

MARKUS
ICIS
E. P. I.

S. P. I.
amur, qu
timpur, q
es: serm
erentia,
s. CHA
fit, Ch
is patet
la perpe
ri. Acc
ofdam
es Dei
acerrim
uonem
e hoste
leant co
en dant
supplic
extrem
cientia
THEO
niquam
r.
EM

EMBLEMATICA IMAGO XXXIV.

S. THEODVLI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

ANCTVS THEODVLVS, Diocletiano & Maximiliano Imperatoribus, fidus seruus Præsidentis Firmiliani, pro suo in herum seruitiq; crucis tormentum passus, mercedis loco suspendium crucis inuenit, inuenit & apud Deum, cui fideliter inseruierat, cælestis vitæ stipendium. Conditionem probi serui declarat iniqua seruitus. Castitatem & modestiam modesti & casti Iosephi heræ suæ impudicitia satis ostendit. Seruebant Hebræi Ægyptiis, & dominorum sæuitia virtutem seruorum prodidit. Laudabilis seruus, qui vel iniquo domino in rebus decoris obsequium debetum præstat; in rebus verò indecoris suum denegat famulatum. THEODVLVS Firmiliani mandatis obtemperauit, quamdiu æqua & honesta ille imperabat: abusus est dominio suo, & fidelis seruus infidele recusauit imperium, defecit à Firmiliano, qui & eum supplicio immeritæ crucis affecit. Discite, qui seruitio alieno adstringeris, more CHRISTI, dominantis, etiam iniquo, sedulam obedientiam

Euseb.
Martyr.

Sympathia
Christi &
Theoduli
Artis cum
tolerata
iniqua ser-
uitutis.

tiam præstare, si tamen imperata, si iussa fuerint æqua; sin minus, mandata detrecta, nega obedientiam. Nouit Deus obsequia debita heris iniquis æterna mercede soluere, cum iura virtutis seruamus. Auctor est mihi Augustinus libro de Vera inuocacione cap. 34. *Ita à plebibus Principes, & à seruis dominis ferendi, vt sub exercitatione tolerantie sustineantur temporalia, & sperentur aterna: auget enim meritum virtutis, qui propositum non violat religionis.*

CRUX THEODVLI, CRUX iniquæ seruitutis.

*Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.
1. Pet. 2,
18.*

AD THEODVLI crucem vocat Apostolus, cui dicit: *Serui, subditi estote in omni timore domini non tantum bonis & modestis, sed etiam dyscolis; hæc enim gratia CHRISTI Domini nostri.* Non tam æquæquàm iniqua, non tam suavis quàm aspera seruus virtutis meritum auget: vbi maior iniuria, maior est in præmium ius. Eapropter Paulus Apostolus seruis omnibus commendat, vt non modò blandis & mitibus, sed etiam duris ac duris Principibus humile suum obsequium impendant. *Hæc est enim gratia CHRISTI Domini nostri, qui existens in forma Dei, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, vt sub*

*Excitatio
laboran-
tis.*

Phil. 2, 6.

ma serui non Deo Patri solùm, sed & impiis ac ingratis dominis ac Principibus vsque ad mortem, mortem autem crucis inseruiret. Nec dubium, quin gratiâ CHRISTI dispositum sapienter sit, vt THEODVLVS foret sub dominio Firmiliani, quandoquidem ex iniqua seruitute gloriosum eius martyrium ortum habuerit. Benè censet ac iudicat Isidorus libro 3. Sentent. cap. 47. dum sic desinit: *Melior est subiecta seruitus, quàm elata libertas. multi enim inueniuntur Deo liberè seruietes sub dominis constituti flagitiosis, qui etsi subditi sint illis corpore, praelati tamen sunt mente.* Sub domino iniquo ac flagitioso erat Lucius, cuius meminit Nicephorus lib. 3. cap. 3. Martyr hic egit gratias Prefecto, gaudens à malis se dominis liberari, & ad Deum Patrem, & ad Regem optimum transire.

CRUX THEODVLI, Crux ægrotantis.

Seruitutem corruptionis, & illam fatis iniquam, ^{Instrumentum artis bene moriendi.} Somnes homines patiuntur. Nam, vt pulchrè Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 11. ait, *naturam humanam, ab initio diuinis bonis imprudentiâ suâ spoliata, vita passionibus obnoxia, & tetra mortis exitus excepit: vnde homo miserè aternitatem cum mortalitate commutauit, & qui originem à corruptibili generatione acceperat, ad interitum origini suæ consentaneum iure merito*

Rr

pro-

Eccli. 6. *properavit. Quare memento quoniam omnes in corruptione sumus*, ait Ecclesiasticus. Et Paulus Apostolus capite 8. ad Romanos hoc ipsum confirmat: *Uana enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur seruitute corruptionis, in libertatem gloriae filiorum Dei.* Hæc dura & dira, hæc iniqua seruitus est, à qua excipitur nemo, nemo excipitur: hæc nos lecto ægro sepulchro mortuos nos addicit. Cùm ægotamur & morimur, iura huius iniquæ seruitutis soluitur nec in lecto solum, sed etiam in ipso sepulchro debitum à nobis corruptionis exigitur, in corpore soluimus, & illud pendimus. Huius seruitutis impatientissimus Paulus exclamabat, *Infelix homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Corpore mortis appellat, corruptioni omnino subiectum. Nec quidem caro nostra mortalis proprietatis in se solum, sed etiam iure possessionis & apprehensionis ad mortem iam pertinet, quandoquidem *omnes morimur, & quasi aqua dilabimur.* Interim dum homo corrumpitur & moritur, captus tenetur spiritus, & cupit dissolui, & esse cum CHRISTO. In hoc sermone erat Basilii, cùm Epist. 60. scriberet ad Ecclesiam Antiochenam: *Quis dabit mihi alas instar columbæ? Nunc verò non solum alis destituor, sed ipso quoque corpore*

Rom. 7.
24.

2 Reg. 13.
14.

Excitatio
agrotan-
tis.

pore, quod & longa inuidum agrotatione, & nunc con-
 tinuis laboribus prorsus attritum est. Attrita vestis cor-
 poris erat morbis atque laboribus, quæ mutanda
 iam in æternæ incorruptionis ornamentum speraba-
 tur. Pater noster Deus est, qui cum vestes charorum
 sibi filiorum iam tritas & corruptas vider, de indu-
 mentis incorruptionis dandis cogitat, vt habitum
 ferulem in gloriosum ornatum commutent. Com-
 mutauit eum THEODVLVS, commutabit & æger, si
 cor eius in similitudinem euadat picturæ, & in sta-
 tu corruptionis suæ incorruptis moribus Deo sanus
 & æger ipse inseruierit.

Leuamen laborantis & ægotantis.

Rex gloriosus veluti verus Ioseph ante filios Is-
 raëlis missus est, vt iniquam seruitutem patere-
 tur, & exemplo prælucet iis, quos eadem expecta-
 bat conditio seruitutis. Quod si Iosephus fratribus
 de annona prouidit, vt ingredientes Ægyptum ale-
 rentur, & simul excitarentur ad seruitutis Ægyptia-
 cæ tolerantiam; verus Ioseph nobis condidit Eucha-
 ristiam, qua refecti, iugum seruitutis humanæ, et si
 iniquæ, laborantes & ægotantes æquo animo fera-
 mus, donec, sumpto iam Viatico, ex mundi Ægy-
 pto exeamus. Quam bonus est ille exitus, in quo

*Virtus Eu-
charistia.*

Viaticum.

mo 104, 17. *Misit ante eos virum, in seruum vendun-*
datus est Ioseph. Humiliauerunt in compedibus pedes eius,
ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum
eius. Ferrea hæc seruitus erat, cuius meritum adhuc
in ipso seruitutis loco Deus clemens compensauit.
Eloquium Domini inflammauit eum: misit rex, & soluit^{Psal. 124.}
eum; princeps populorum, & dimisit eum. Constituit eum^{19.}
dominum domus suæ, & principem omnis possessionis suæ.
Ut erudiret principes eius sicut semetipsum, & senes eius
prudentiam doceret. Subiungit deinde Psaltes: Et in-^{Verf. 23.}
trauit Israël in Ægyptum. Ingressus Ægyptum est, vbi
iniquam passus populus est seruitutem, cuius præ-
cursor exitit prius Iosephus, præco simul & vates
præmij & remuneratiõnis, quæ ferentibus hanc
cruce diuinitus promittitur & conceditur, post-
quam iniqua seruitus patienter tolerata exitum
suum habuerit.

Habuit exitum gloriosum seruitus illa Hebræo-
rum, quandoquidem in egressu terræ Ægyptiæ, &
transgressu maris Rubri donati iam libertate, voce
consona cecinerunt: *Cantemus Domino: gloriosè enim*^{Exod. 15.}
magnificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare.
Canticum hoc gloriosum non solum in littore Ru-
bri maris, sed etiam in regno cæli sonant ac reso-
nant Israëlita, de sæua mundi huius seruitute so-
lem-

lennem triumphum agentes ac celebrantes, cui
 cap. 15. Apocalypsis Ioannes dicat: *Et vidi tam
 quam mare vitreum mistum igne, & eos qui vicerunt
 stiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, sta-
 tes super mare vitreum, habentes citharas Dei, & ca-
 nentes canticum Moysi serui Dei. Canunt victores
 ronati & laureati, ac celebrant suam ab iniqua
 uitute liberationem. Coronatus & laureatus canit
 hymnum triumphalem THEODVLVS, cuius ex-
 ma vox erat in martyrio suo: *Vestimenta quidem
 corpore diuellere poteris, mentis autem fidem non auer-
 in aeternum.**

*Laureola
 iniura ser-
 uitutis to-
 lerata.*

*Extr. ma-
 verba mo-
 rientis.*

Prodeant in publicum spectaculum Sancti SCILITANI, speculum & forma eorum, qui laboribus & morbis vndique affliguntur.

Dum videt in stadio paribus tot currere fatis
35. Christus; Non vni, Paule, βαρβάρων, ait.

CHRISTUS
NON VNI
PAULO
BARBARORUM
AIT.

SS

G

lix,
nata
tura
nifi
fixu
Hal
paf
qu
tur.
mis
fula
uita
tore
min
ten

SS. SCILLITANORVM
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

SANCTOS SCILLITANOS, Seuero Impe-
ratore, Saturninus Præfectus cruci addi-
xit, & affixit. Nomina Martyrum sunt:
*Speratus, Natalus, Cythinus, Beturius, Fe-
lix, Aquilinus, Latatius, Ianuarius, Generosa, Bessia, Do-
nata, Secunda,* qui omnes ab insula Scilla Nomencla-
turam suam acceperunt. Quid passio CHRISTI est,
nisi vastus & magnus Oceanus? *Veni, inquit cruci-
fixus, in altitudinem maris, & tempestas demersit me.*
Habet mare insulas suas, habet & pelagus sacrae
passionis insulanos, & SCILLITANOS suos, in
quorum martyrio Deus honoratur, Deus glorifica-
tur. *Cantate Domino canticum nouum, laus eius ab extre-
mis terra. Qui descenditis in mare, & plenitudo eius in-
sula, & habitatores earum. Subleuetur desertum, & ci-
uitates eius: in domibus habitabit Cedar. Laudate habita-
tores Petra, de vertice montium clamabunt. Ponent Do-
mino gloriam, & laudem eius in insulis nuntiabunt. Con-
templare SCILLITANOS in insulam quamdam re-*

Beda.
Martyrol.Sympathia
passionis
Christi &
Scillitano-
rum.
Psal. 68, 3.

Isai. 42, 10.

Sf da-

daetos : hinc & inde crucibus plena omnia, in effigie apparet : apparet & apertum cælum, de subsidium expectatur. Insula cingitur mari, cum quis passionibus CHRISTI obsidetur, & dique laborum fluctibus impetitur, similis SCILLITANIS est.

CRUX SCILLITANORVM, CRUX vndique afflictorum.

Instrumentum artis bene viuendi.

Qui degunt & habitant in insulis vasti Oceanus, nihil extra considerant, nisi sæuum mare, & procellas & tempestates : sunt & afflicti & vexati, quæ ex omni parte vexantur : quidquid videtur extra se molestum sibi, graue & laboriosum est. Reducti ad insulam sunt, & tamquam cum insulam colloquitur Bernardus in Psalm. 90. *Vigilate, & ne timeatis, ut non intretis in tentationem : quoniam vndique circumdati estis tentationibus : vnde & legistis, quia tentatio hominis est super terram.* Itaque si tot tentationibus plena est vita nostra, ut non immerito tota ipsa tentatio debeat appellari ; peruigili circumspeditione opus est, ne inducamur in eam : vnde & est illud in Oratione Domini. *Et ne nos inducas in tentationem ; quia vndique circumdatus sic es tentationibus, scuto circumdabit te virtus eius, ut quemadmodum vndique bella, ita & vndique*

Matt. 6, 13. Excitatio laborantis.

Psal. 90, 5.

praesidia. Attende. Ex insulis quidem non solum mare despicitur, verum etiam caelum prospicitur: ex mari labor ascendit, ex caelo vero fauor omnis descendit. *Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei caeli commorabitur. Dicit Domino: Susceptor meus es tu.* Haec vox SCILLITANORVM, & vndique afflictorum est. In hoc statu Basilus erat, ad quem Epist. 39. scribit Gregorius: *Non sum veritus, vt aliquid alienum à Philosophia in hisce rebus tristibus designares: sed arbitror nunc potissimum Basilium meum conspiciuum futurum, illumque quam Philosophiam mecum amplexus est, insultusque velut altos quosdam fluctus superaturum, ac reliquis perturbatis immotè perstiturum esse.*

CRUX SCILLITANORVM, CRUX ægotantium.

Similes SCILLITANIS iudicandi ægri sunt, qui-
 bus ad instaurandam valetudinem omnes viae ^{Instrumentum Artis bene moriendi} intercluduntur: cibus nocet, potus officit, medicina non profunt, desperant Medici, morbus ingravescit. Quisquis ita malè habet, capitur vndique morbis, vndique tenetur & obsidetur, ne subsidium corpori infirmo accedat: patet tamen caelestis via, ^{Excitatio agrotantis.} per quam remedium descendat. In hunc statum re-
 dactus erat Chrysostomus, & ipse æger, cum Epist. 13.

Sf 2 scri-

scribit ad Olympiadem : *Triginta propemodum
aut etiam amplius , cum acerbis febribus colluctari
destiti , atque ita longum hoc & molestum iter agere
alijsque item grauissimis stomachi morbis obsessus.*

Pfal. 40, 4. precatur iacenti in lecto Dauid , cum ait , *Domine
opem ferat illi super lectum doloris eius.* Considerat Da-
uid cinctum vndique doloribus & languoribus
minera agrotantem , qualis ciuitas esse solet , et
ab hostibus arctam obsidionem patitur. Hostes
naturæ nostræ morbi sunt , à quibus illa obsidetur , ca-
pitur , tenetur in lecto , in morte , & in sepulchro
ceter. Nouit Deus sic obsessis auxilium , subsidium

Pfal. 33,
20. opem ferre. *Multa tribulationes iustorum , sed de his om-
nibus liberabit eos Dominus.* Basiliius in hunc locum
*Si quando in morbis , in corporis mutilatione , orbitatione
plagis , ignobilitate , omni denique egestate , ac bonorum
amissione , iustos homines constitutos videris , reminiscere
verbi huius quòd multa sunt tribulationes iustorum ,
ex omnibus liberabit eos Dominus.* Confluant vndique
hostes , vndique & morbi composito agmine in-
dant , non est cur timeat æger , si tamen cultor ius-
titæ sit. *Quis est , qui vobis noceat , si boni emulatores fu-
eritis ?* Muniat se scuto patientiæ , quo se CHRISTUS
communiuit , vt saluus & incolumis ex morbo
euadat , cursum vitæ peragat , & brauium cæli ca-

1. Pet. 3,
13.

piat. Redactus ad insulam erat S. Ephræm, dum loquitur in Testamento: *Omni ex parte languero atque dissoluo, & ferre nequeo, doloresque me grauius conficiunt.* Dum impetum immanem morborum miser homo totus afflictus patitur, opem à Deo imploret, preceturque totus supplex: Rex gloriose, qui nostra circumdatus infirmitate, semper vixisti & obiisti, adesto misero ægro, quem vndique morbi inuadunt, circumdant, ac simul conturbant.

Leuamen laborantis & ægroantis.

Rex gloriosus potestati sæui maris dominatur, Virtus Eucharistia. & frementes eius fluctus imperio suo sedat ac mitigat. In signum huius dominij apud Matthæum cap. 8. *Surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna.* Idem ipse venit in altitudinem maris passionis suæ, vt ostenderet se dominatum & imperium in pelagus tribulationum & morborum habere & exercere, quandoquidem seruis suis afflictis vndique virtute sanctæ Crucis & Eucharistiæ succurrit. Mirabilis Agnus Dei in Eucharistia est, qui sedat mirabiliter sæuum mare, componitque imperio suo animos afflictorum, ne afflictionum timeant fluctus & ictus tribulationum & dolorum non solum illæsi excipiant, sed etiam incolumes

St 3 om-

omnino eos repellant & frangent. Nōuit furor
Dei omnipotentia effrāne comprimere mare, non
turgidum claudere & concludere pelagus, ac po-
indē Deus agens de potentia sua in mare testatur

Iob 38, 10. *Circumdedi illud terminis meis, & posui vectem & ostia*

Et dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic

hic confringes tumentes fluctus tuos. Pulchrē ad hunc

locum Gregorius lib. 28. Moralium cap. 9. *Quid, inquit,*

est mare nisi cor nostrum furore turbidum, rixarum,

marum, elatione superbiae tumidum, fraude malitiae ob-

rum, cui Deus terminum posuit, ne omnia bona ann-

subrueret. Circumdat illud terminis suis, quia cor nostrum

temptationibus timidum, occultis donorum distributionibus

mitigat, ne ad consensum mali veniat. Hinc dum elatio

quisque tentatur vitii, & tamen facere mala suggestio

nititur, quasi mare clausum tenetur, quod mare quidem

tumorem se erigit, sed dum fixa deliberatione cordis illi-

tur, fractum redit. Turgebat & tumescebat magnitudo

Psal. 68, 3. *passionis mare, de quo CHRISTVS: Veni in altitudinem*

maris. Hoc ipsum terminis Eucharisticis con-

cludit, & posuit vectem & ostia, ne per panis & vini

accidentia daretur locus passioni, accessus & ingressus

prohiberetur. Et dixi: Usque huc venies, & non

procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus

tuos. Huc usque venit, & amplius non procedit

factum

scruum dolorum mare, cuius tymentes fluctus virtute sacrae Eucharistiae confringuntur, praesertim cum tempestas mortis assurgit, & sacri Viatici vi ^{gasticum.} deiicitur & dissoluitur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiae, corona aurea & laureola.

Diuus Bernardus docuit & ostendit factum ac ^{Honor alit} validum scutum veritatis, quo ^{artem be-} cingitur, vnde ^{ne viuon-} que homo, custoditur ac defenditur contra concur- ^{di & m-} sum aquarum, & contra confluxum turgentium tu- ^{riendi.} mentiumque in mari fluctuum, quibus vir patiens impetitur & verberatur. Scutum inuenit Bernardus datum & oblatum à Rege Hebraeorum Dauide, qui redactus ipse in insulam, & simul conclusus dicebat: *Circumdederunt me mala, quorum non est numerus.* Psal. 39. & rursus: *Circumdederunt me dolores mortis.* Expertus ^{13.} Psal. 37. 5. ipse diuinum protegentis Dei auxilium, dixit afflicto vndique homini: *Scuto circumdabit te veritas eius.* Psal. 90. 5.

Post hæc in eodem Psalmo Dauid tentatum vndique & afflictatum iubet sperare benè de Deo, qui amanter cum eo loquitur: *Quoniam in me sperauit,* ^{Psal. 90.} ^{14.} *liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum. Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.*
 Longi-

Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutem

*Laureola
omnimod
afflictioni.*

meum. Loquitur cum mystico Iobo, cui bona

*Psal. 90.
10.*

contigerunt; agensque cum eo David, certum

edit, nullum nocumentum mala inflicta paritura,

latura potius coronam & laureolam gloriosam. *Non*

accedet ad te malum. Basilius in Scholiis: *Diabolico*

sultus vinces, nec damni quidquam ex illis patieris.

Iob 1, 10.

hunc modum domum Job diuina gratia obsepsit. Et

huius est hostis ipse clamans: Numquid tu obuallasti

riora & exteriora eius? Ut verò Deus permittit, mox

satan malitiam suam ostendit, & athletam iustus

victoriam consecutum coronauit. Coronauit & Man

*Extrema
verba mo-
rientis.*

num, cuius lecto cum accedere tentaret saeuus &

manis hostis, eum expulit infirmus. Quid, inquit

adstas cruenta bestia? nihil in me funeste reperies.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus

TRYS BALSAMVS; in quo, veluti in speculo,

giosi status, & simul morbi forma conspiciuntur.

Balsama ne functum stpent tibi, Balsame, corpus :
36. E ligno vitæ nulla putredo venit .

Tt

E
S. I

T

cor
fid
qui
bal
illo
eam
ate
qu
gra
sole
ady
cr
M
nu
D
nu

[Faint, illegible watermark or ghosting of text]

IT

EMBLEMATICA IMAGO XXXVI.
S. PETRI BALSAMI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

DIVVS PETRVS, qui cognominatus Surius in
est BALSAMVS, imperante Maximiano Ianuar.
roseum balsami colorem in se præferens
expressit, & in odorem suauitatis, fracto
corporis alabastro, in crucis ara spiritum suum ef-
fudit. Faceſſat hinc proditor Iudas, nec dicat, Ut Matth. 26,
quid perditio hæc? Nisi glorioſus PETRVS in cruce 8.
balsamum vitale effudiſſet, ac perdidifſet, actum de
illo eſſet, & periifſet. Qui amat animam ſuam, perdet Ioan. 12,
eam: & qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitam 28.
æternam cuſtodit eam. Euaſit ſuo prototypo ſimilis,
qui totum ſeipſum dedit, vt nos acquireret ſibi. Niſi Ioan. 12,
granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipſum 24.
ſolum manet; ſi autem mortuum fuerit, multum fructum
adfert. Prior CHRIS TVS pretioſi balsami inſtar in Sympathia
cruce ſeipſum profudit, edoctuſque ab ipſo BALSAMVS, Chriſti &
ſe cruoremque ſuum in cruce deuouit, mo- Balsami
nuitque cruciferos omnes, Vouete, & reddite Domino Artificum
Deo veſtro. Quæ verba verſans & explicans Auguſti- perfectionis
nus Epift. 45. ſcribit: Eſi non vouiſſes, quid aliud tibi reliſioſa.
ſua- Pſal. 75,
12.

suadendum fuit, aut quid melius ab homine fieri potest, ut
 vi restituat à quo institutus est, præsertim quia charitas
 erga nos Dei tantum apparet atque illuxit indicium, ut
 lium suum vnigenitum mitteret, qui pro nobis moreretur.
 Quid si monasticam vitam ingressus, & in ea per-
 fessus, vota religiosa paupertatis, obedientiæ & co-
 nstitatis emiseris? Cruci CHRISTI te adstrinxisti, &
 mysticus balsamus esses, & incruento martyrio
 totum Deo sacrares, mancipares, & afflares gra-
 tam tam Deo quam hominibus fragrantiam. Com-
 tit itaque tali viro, ut reliquos ad te pertrahas, ac qui-
 dam appropinquantes tibi pretiosi cuiusdam congruenti-
 grantiâ, morum tuorum comitate adimpleas. Hæc Ba-
 lius Epistola 45.

CRUX PETRI BALSAMI, Crux hominis
 Religiosi.

Instrumen-
 tum Petri
 bene vi-
 uendi.
 Matth. 19,
 17.

Petrus Apostolus cunctorum Religiosorum
 ces & partes agens asseriuit: *Ecce nos reliquimus
 omnia, & secuti sumus te. Non coactè, sed sponte
 omnia reliquimus. Benè Chrysostronus Homil.
 in Genes. Dominus noster, non quanta dentur, considerat
 attendere, sed voluntatis largitatem, & ob hoc etiam
 ua magna facit. Secuti sumus te non necessitate con-
 pulsi, sed attracti voluntate, quæ nos in tui portu*

tem transtulit. Bene Augustinus lib. i. Soliloq. cap. 7.
Constanter Deo crede, ei que totum te committe quantum ^{Excitatio}
potes. Noli esse velle quasi proprius, & in tua potestate, ^{labran-}
sed eius clementissimi & utilissimi Domini te seruum esse
profiteri. Ita enim te ad se subleuare non desinet, nihilque
tibi euenire permittet, nisi quod tibi prodest, etiamsi nescias.
 Secuti sumus te, non imperio, sed consilio, castas
 animas offerentes, quæ sint templum Spiritus fan-
 cti. Bene rursus Augustinus in Psal. 131. *Quid vovi-*
mus Deo, nisi vt simus templum Dei? Nihil gratius ei pos-
sumus offerre, quam vt dicamus ei quod dicitur in Isaia,
Posside nos. Pretiosum balsamum est, quod sponte
sua ex arbore profluit, & in possidentis manus ve-
nit. Hoc PETRI BALSAMI sacrificium est, & hoc
ipsum in ara crucis religiosæ Deo immolandum est,
 cum CHRISTVS dicat: *Si quis vult post me venire, ab-* ^{Luc. 9, 23.}
neget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & se-
quatur me.

CRUX PETRI BALSAMI, CRUX ægrotantis.

Natura necessitate, voluntate gaudet gratia. Si ^{Instrumen-}
 naturam tuam consideres, necesse est vt malè ^{tum artis}
 habeas, & ex hac vita discedas: si verò gratiâ duca- ^{bene mo-}
 ris, id efficias, vt quod necessarium est, spontaneum ^{Excitatio}
 & voluntarium reddatur. Nouerat Paulus, necessa- ^{agrotan-}
 riò ^{tis.}

T t 3 riò

Heb. 9, 27. *Non sibi moriendum, cum dixerit, Statutum est hominibus semel mori: & necessitatem hanc libera*

Phil. 1, 23. *tate praeueniens asseribat, velle se dissolui, & esse in*

2. Cor. 2, 15. *CHRISTO. Redolebat balsamum Paulus, unde dicit: CHRISTI bonus odor sumus in omni loco, ac*

inde instar balsami desiderio CHRISTI sua sponte liquefactus deperibat. Redolet balsamum

qui inuisentes se virtutum & bonae aedificationis odore reficit ac pariter recreat, unde cum aegri

fuis agens sanctus noster Patriarcha, Regul. 50. S. Marij praescribit: Qui aegrotat, humilitatem & patientiam pra se ferendo, non minorem aedificationem dum

bo laborat, iis qui ipsum inuisent, & cum eo versantur & agent, quam dum valebat corpore, ad maiorem

gloriam prestare curet verbis pijs & ad aedificationem patientibus, quae ostendant aegritudinem acceptam, ut de

de manu Creatoris: quandoquidem non minus donum quam sanitas. Et quidem lectus aegritudinis quae

forma Religionis est, quam & ipse CHRISTVS in cruce sua Crucis condidit & instituit. CHRISTVS

Psal. 68, 30. *cruce dicit, Ego sum pauper & dolens. Apparuit Virginis Filius, iuxta quem Virgo MARIA sterit*

Phil. 2, 8. *obediens fuit, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Mundus paupertati, corpus castitati, daemones obedientiae reluctantur; & qui nuchantur*

lecto iacet, instar luctatoris cum iis tribus hostibus manus conferit. Caueat igitur qui decumbit, ne succumbat, sed hostes suos prosternat, quos BALSAMVS in cruce sua prostrauit, & odore sacrificij sui omnem cupiditatem & arrogantiam fugauit, & attraxit ad se Deum, cui se totum dedit & obtulit in odorem suauitatis.

Leuamen laborantis & ægotantis.

Rex gloriosus non solum formam Religiosi status in cruce sua constituit, sed eandem etiam instituit in veneranda Eucharistia, siquidem Sacerdotis consecrantis voci obtemperat, nihil de mundo accipit, munditiam omnem præ se fert, quam etiam in se sumentibus exigit. Sumat æger Religiosus sacrosanctam Eucharistiam, vt pro statu suo etiam in ægritudine sua religiosam habeat consolationem, & consolatorem eum, cui se in odorem suauitatis obtulit, & religiosè consecrauit. Hæc lex religiosa est, vt quod naturæ necessitate tandem futurum est, cum mortis tempus imminet & vrget, spontanea prius & voluntaria mortificatione fiat. Quis vocanti Deo non obtemperat in morte? Quis in morte carne sua non exuitur? Quis omnibus fortunæ bonis non priuatur & spoliatur? Hic status obe-

Virtus Eucharistia.

obedientia, castitatis & paupertatis, quem
 necessario inducit, mortificatione fit spontaneum
 voluntarius, vt cum homo moriturus iam fit,
 detrectet vocanti Deo acquiescere, bonis tempo-
 ribus exui, carne propria spoliari. Prælium
 tur mortis in statu suo vir religiosus agit, vt
 illa venerit, instructum & paratum inueniat,
 sponte acceptet id, quod aliàs necessarium est. Pre-
 misit Eucharistiam CHRISTVS, in qua futuram

Itai. 53, 7. suæ mortis statum præsignauit, & deinde oblatum
 quia ipse voluit: & qui Religiosus est, præmunit
Viaticum. Eucharistia, vt non coactè, sed spontaneè mortem
 quæ propriæ voluntatis, corporis & bonorum spoli-
 atio est, acceptet & amplectatur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientia
 corona aurea & laureola.

*Honor alit
 arte, be-
 ne uiuen-
 di & mo-
 riondi.*

BALSAMVS martyr in cruce vir Religiosus
 qui bonum & suauem odorem paupertatis
 obedientia & castitatis emittit ex se, quando
 dem Thomas Kempensis Serm. 12. dixerit: *Potes-
 libet in ordine & statu suo religiosè & deuotè
 palmam martyrii obtinere, si contra vitia sua fortiter
 cat, si castitatem illibatam strenuè seruat, si obedientiam
 vsque ad mortem exemplo CHRISTI custodit, si de*

bus terrenis & necessariis huius vitæ semper minus quam plus habere desiderat, si beneplacitum Dei sequitur, & suum velle relinquit.

Adhuc & ipse post multa: Cùm piger aliquis laborare cogitur, tunc manibus & pedibus ad locum martyrii traditur: & si obedierit ad omnia sibi iniuncta, premiabitur cum martyribus, quorum manus vinculis fuere ligatae, & pedes in equuleo suspensi. Cogitare ergo debet bonus obediens Frater, quia proprii corporis non habet potestatem, sed Prælatus, cui propter Deum se resignavit liberè, ut eam & faciat quod ille iusserit, pro animæ suæ salute.

Sic enim obtinebit cum Martyribus patientiæ palmam, & aeternæ vitæ coronam. Balsamum, quod sponte sua fluit, Laureola
victoria
Religiosa. maiore pretio aestimatur, & quidem pretiosa est mors mystica sanctorum Religiosorum, qui non necessitate, sed propria voluntate se diuinis obsequiis per paupertatem, obedientiam & castitatem manciparunt. Hac quidem viuendi ratio, institutio quædam est futurae mortis, in qua summa paupertas erit, perfecta obedientia, & omnimoda carnis denudatio: quæ certè tria mortem naturalem comitantur. Ea propter qui benè atque religiosè instituuntur, planè & plenè disponuntur, ut quod necessarium est, nimirum mori, hoc voluntarium & spontaneum fiat, & sit vel ex hac parte pretiosa in conspectu Domini mors Pfal. i. 15.
15.

Extrema
verba ma-
rientis.

Sanctorum eius. Pretiosa mors Prosperi Aquitani
qui dum voluntarie moritur, ait : *Ea est meta ad quam
diu propero, & ad quam semper omnia contuli vota.* Cum
ad hanc venisset metam Seruulus paralyticus, cui
meminit Gregorius lib. 4. Dialogor. cap. 14. ad ca-
tum suos vocauit, & cum ipse simul cum illis can-
ret Psalmos, *Tacete,* inquit. *Numquid non auditis qua-
ta resonent laudes in celo?* Concludit Gregorius in
stici praefati Balsami elogium : *Dum ad easdem laudes
quas intus audierat, sancta illa anima carne soluta
Qua scilicet exeunte, tanta illic fragrantia conspersa est,
omnes, qui illic aderant, inestimabili suauitate repleuerunt.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti THE-
PHIMVS & THALVS ; in quibus, velut in speculo
culturae labores & aegritudinis forma conspicitur.

Immortale bonum quisquis sectare salutis,
37 Hæc tibi calcanda est semita trita crucis.

carissimi
cis
E. P. I.

EMBLEMATICA IMAGO XXXVII.

SS. THEOPHIMI ET THALI
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

SANCTI THEOPHIMVS & THALVS Laodi-
cæ sub Diocetiano Imperatore, pro tu-
tanda fide CHRISTI multa tormenta pas-
si, tandem crucifixi sunt. Habes in effigie
Sanctorum vnam & alteram sacræ passionis cru-
cem, habes & tortorem malleatorem, habes regu-
lam ac malleum, quibus viui Sanctorum lapides
excoluntur, vt, cum exculti iam fuerint, locis cæle-
stibus inferantur. Hoc sonat, hoc cantat, hoc mo-
dulatur Ecclesia:

Scalpri salubris ictibus,

Et tunfione plurima,

Fabri polita malleo

Hanc saxa molem construunt,

Aptisque iuncta nexibus

Locantur in fastigio.

Saxa siue lapides, qui domorum vsibus parantur &
aptantur, mortui sunt, & tamen cum ferro tangun-
tur & feriuntur, sonum & strepitum edunt: lapides

Vv 3

verò

Metaph.
Martyrol.
Menolog.

verò qui excoluntur & assumuntur in aulae caelestis fabricam, viui sunt, & tamen cum ferreo malleo tunduntur, & cruci affiguntur, tacent, & omnino silent. *Non murmur resonat, non querimonia, sed tunc impauido, mens bene conscia, conseruat patientiam.* Quae regula crucis aptatur, & malleo quatitur ac tunditur, viuus lapis est, & in aulam caelestem affigitur, si tamen grauiam nouerit in silentio pati. Christus ipse primus ac primarius lapis crucem & malleum expertus, siluit in passione sua, sicut mutus aperiens os suum, ut angulari capiti mirabiliter inferretur, & insertus est. *Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est illud, & est mirabile in oculis nostris.*

Sympathia Christi & Martyrum Artificum sanctificationis.
Psal. 37,
14.
Psal. 117,
23.

STVS ipse primus ac primarius lapis crucem & malleum expertus, siluit in passione sua, sicut mutus aperiens os suum, ut angulari capiti mirabiliter inferretur, & insertus est. *Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est illud, & est mirabile in oculis nostris.*

CRUX THEOPHIMI & THALI, CRUX culturae Sanctorum.

Instrumentum artis bene viuendi.

Nouit Deus ex terra debili fortes lapides conficere, nouit ex puluere Adami robustos viros efformare, ut caelorum sedibus annectantur. Attequam pro structura sacri templi lapides adueherentur, iuxta mandatum Salomonis poliebantur. *Mysterium erat, in quo adumbrabatur, quid factum opus viuis & electis lapidibus, ut in fabricam templi gloriae disponerentur. Non aptantur sine malleo*

3. Reg. 5,
6.

mystici lapides. Quapropter Apostolus omnes ac singulos Patriarchas passionibus pressurisq̄ elaboratos esse ostendens, concludit: *Alij distenti sunt, non* ^{Heb. 11.} *sufficientes redemptionem, vt meliorem inuenirent resurrectionem. Alij verò ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt. Crucem & malleum tulerunt, & vtrumque nos ferre oportet. Ad* ^{Excitatio laborantis.} *crucem & malleum nos Augustinus hortatur, Sermone 7. de Ædificat. Eccles. Conquadrâmini, dolâmini in laboribus, in necessitatibus, in vigiliis & ieiuniis, ad omne opus bonum paramini, vt in æterna vita velut in compage, in societate Angelorum requiescere mereamini. Ad malleum Cruciferos CHR I S T I vocat agens de Patientia Ephræm: *Simus tamquam incudes quædam, quamuis cadamur, non tamen ledamur, neque notas in nobis admittamus.**

CRUX THEOPHIMI & THALI, CRUX
ægrotantium.

Vlvi Sanctorum lapides etiam in lecto excoguntur, vbi & regula crucis lectus doloris est, & morbus malleus. Sub cruce & malleo æger diuus Franciscus erat, cum à cellula in cælum assumendus in puncto mortis cantauit, more cælestis cygni: *Vo-* ^{Psal. 147.} *ce* ^{i.}

ce mea ad Dominum clamaui, voces mea ad Dominum
 precatum sum. & conclusit: Me expectant iusti, donec
 tribuas mihi. dein caelesti fabricae inferus est. Au-
 dit & Gregorius 3. Pastoral. admonit. 13. Dicendum
 est agris, ut si caelestem patriam suam esse credunt,
 cessario in hac labores velut in aliena patiantur. Hoc
 enim, quod lapides extra tunc sunt, ut in constructione
 templi Domini absque mallei sonitu ponerentur, quia
 delicta nunc foris per flagella tundimur, ut intus in tem-
 plum Dei postmodum sine disciplina percussione dispo-
 mur, quatenus quidquid in nobis est superflui, modo per
 cussio refecet, & tunc sola nos in aedificio concordia cle-
 tatis liget. Sub hoc malleo Paulus erat, cum in
 excoletur, & iam excultus scriberet ad Corin-
 thios: *Supra modum grauati sumus, supra virtutem,
 ut taderet nos etiam viuere. Sed ipsi in nobismetipsis
 sponsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nos
 sed in Deo qui suscitatur mortuos: qui de tantis periculis
 eripuit, &c.* Quisquis ergo sub malleo est, patiens
 THEOPHIMI & THALI crucem, & excolitur
 Paulo, vnde quod praestitit Apostolus, & ipse pro-
 stet, recurrat ad preces & orationes, & oret. Labo-
 rabat cum testamentum suum conderet Ephraem
 sub malleo erat, cum oraret: *Rogo atque obsecro
 uator meus, ne me affligens miserum reddas, & contem-*

Excitatio
 agrotan-
 tis.

2. Cor. 1, 8.

me dolore afficias, atque condemnes. Roget sub malleo æger: Rex noster crucifixe, qui lapis malleo percussus, & in cruce sancta excultus, excultor Sanctorum tuorum es; cultor patientiæ tuæ ego sum, tunctionibus atque pressuris dolorum atque morborum redde me expolitum lapidem, vt in gloriosi templi tui fabricam tandem assumar.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, cum à Patre suo feriretur, malleo quoque Hebræorum percussus est, ad solatium Sanctorum suorum, qui tamquam lapides viui in eandem omnino formam excoluntur & expoliuntur. Commentum Hebræorum fuit, repertum à Rege Salomone vermem, cuius sanguine lapides pro structura templi blandi ac molles redderentur, vt facilius malleo & regula dolarentur. Hoc certum & verum est, CHRISTVM affirmare de se, *Ego sum vermis*, Psal. 22, 7. & non homo, cuius pretiosus sanguis effusus & conseratus viuos lapides emolliat, vt pro cælesti fabrica melius elaborentur & perficiantur. Cum viui lapides esse debeant, qui fabricæ cælesti deseruiant, virtute sacre Hostiæ obdurantur contra labores & morbos, & simul spiritualiter viuificantur, vt post acceptum Viaticum suis locis collocentur & connectantur. Viaticum.

Xx

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Heb. II.
Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
rieri.

Laurea
cultura
Sancto-
rum.

Extrema
verbo mo-
rientis.

PAulus inter hanc incudem crucis & malleum tribulationis positus quatiebatur & excollebat, nihilominus inter reciprocos ictus mirabiliter gestiebat, cum aduerteret se de eorum numero fore, qui testimonio fidei probati, acceperunt in eorum re promissionem, & simul coronationem, necdum quidem perfectam, donec qui adhuc sunt sub crucis incude & malleo penitus excolantur. Tunc confirmata erit gloriatio, erit perfecta coronatio, cum omnes Crucifixi atque Cruciferi de incude ad lauream, de malleo ad coronam peruenerint, ut cum Rege suo glorioso agant solemnem triumphum. Cum esset iam in procinctu Carilephus presbyter ad celestem hunc triumphum apud Deum celebrandum, liber à malleo & incude dicebat: *Proficiscor à morte ad vitam, à labore ad requiem, ab afflictione & mortificatione ad gaudium, à fame ad epulas, de tenebris ad lucem, à ignominia ad regnum & gloriam sempiternam.*

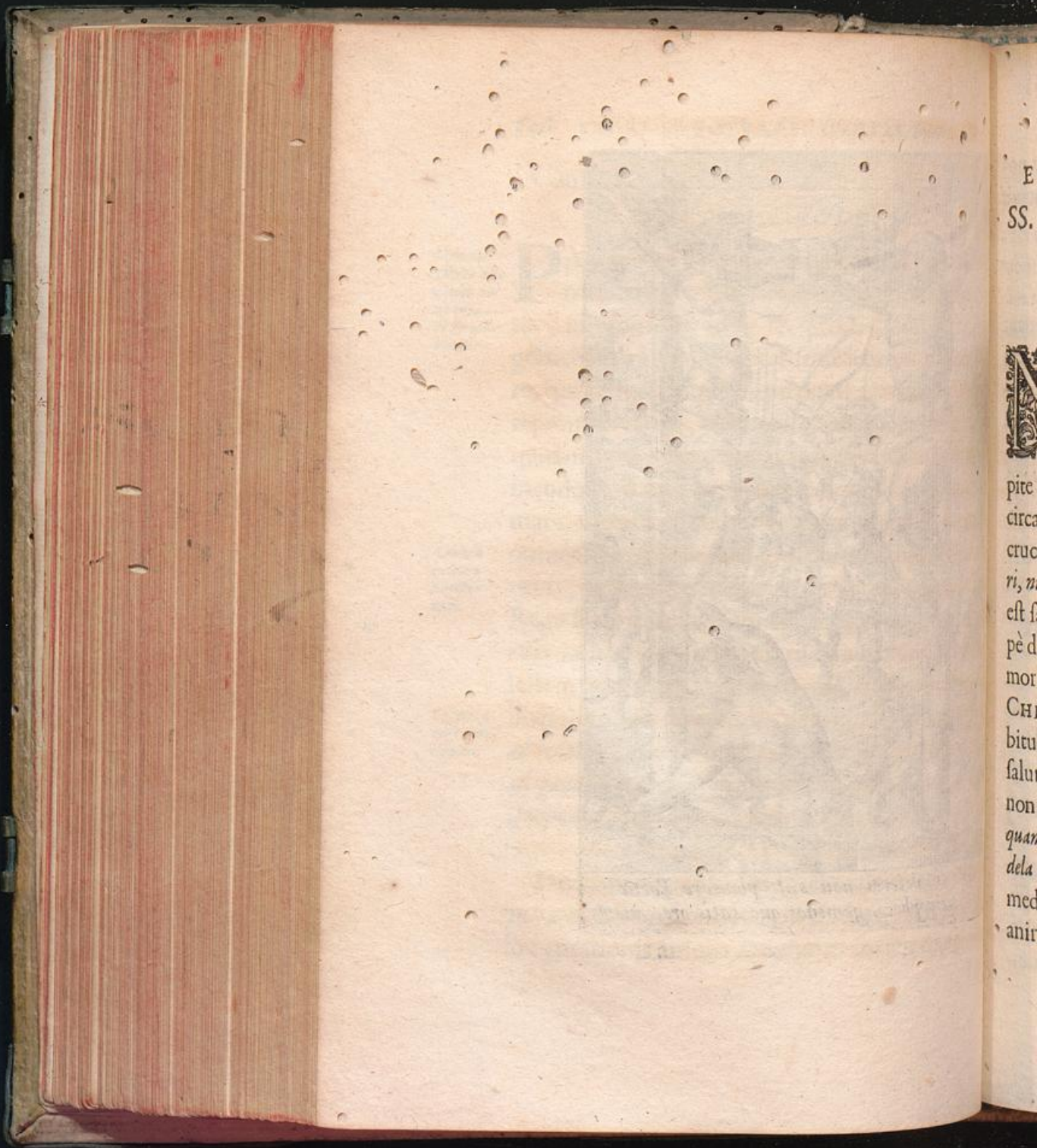
Prodeant in publicum spectaculum sancti LEON-
TIVS & CARPOPHORVS; in quibus, velut in specu-
lo, curationis animæ & corporis forma conspicitur.

E M.

38. *Vni si veteres non sat plausere Poëta
Carpophoro, geminos quo satis ore canam?*

LAURELLER
CIS
E. P. L.

E
SS.

N

pice
circa
cruc
ri, m
est f
pè d
mor
CH
bitu
salu
non
quan
dela
med
anir

EMBLEMATICA IMAGO XXXVIII.

SS. LEONTII ET CARPOPHORI

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

OBILES & illustres Medici LEONTIVS & CARPOPHORVS sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus palo crucis alligati, lapidibus impetiti, telis confossi, capite demum plectuntur. Bona medicinae ars, quae circa vitam salutemque negotiatur. Praestantior ars crucis est, de qua Apostolus: *Mihi autem absit gloria, nisi in cruce Domini nostri IESV CHRISTI*, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra. Ars Medica saepe deficit, saepe fallit ac fallitur, loco salutis & vitae morbum saepe auget, & mortem adfert. Quam alia CHRISTI crux est! numquam errat, numquam labitur, nec decipit aut decipitur, certum remedium salutis, vitae ac resurrectionis est. Canit hoc ipsum non nemo, inquit: *Crux est mundi medicina, per quam bonitas diuina facit mirabilia. Crux est optima medela contra zabolonis tela, valde salutifera.* Cedit ars medici cruci, qua sola caelestis Medicus vsus est, vt animas nostras sanaret & curaret. Salus nostrarum

Martyr. Menolog.

Gal. 6, 14.

Sympathia Christi, Leontij & Carpopphori Artis, cum curationis spiritalis.

animarum tunc perdita, cum proceres nature
stræ vetitum ligni fructum degustarunt. Nota
tunc temporis Deus lignum,

Ut medelam ferret inde,

Hostis unde laferat.

Recipe crucem, si sanus esse cupis. Sic monent
LEONTIVS & CARPOPHORVS, qui per passionem
crucis suæ in primis salutem propriam, dein vero
animæ consulunt, & monent extrema pro salute
agenda. Facessant hinc profani Medici, quos da-
nat Concilium Lateranense c.22. *Cum anima multo
prestantior corpore, sub interminatione anathematis prohi-
bemus, ne quis Medicus pro corporali salute aliquid
suo suadeat, quod in periculum animæ conuertatur.*

CRUX LEONTII & CARPOPHORI, Crux
curandæ animæ.

*Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.*

Luc 4, 23.

EVangelicum illud prouerbum, *Medice cura
ipsum*, in vnoquoque nostrum, qui medicum
proprie animæ est, locum habet, ut & illam di-
uina præseruet, & si lapsa interdum fuerit, animæ
ægrotae succurrat. Quam difficilis & ardua ista
ratio sit, declarat Spiritus sanctus. *Pro iustitia
agere pro anima tua, & usque ad mortem certa pro
iustitia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos.* Non
agere

*Excitatio
laboran-
tis.
Eccli. 4,
33.*

agonizare pro corpore, sed, pro anima tua, vt & illa iusta ac sana fiat. Hinc illa vox Vitalis martyris ad Vrsicinum Medicum paululum in tormentis titubantem: *Vrsicine Medice, qui alios curare solitus es, caue ne te mortis aeternae iaculo conficias.* Composuit de medicina animae celebrem sermonem Augustinus, ex quo pauca hæc delibanda sunt. *Nostis, fratres charissimi, omnes homines sanitatem corporis querere. Quae quamuis sit bona, multò tamen melior est sanitas cordis. Unde omnes Christiani semper debent orare, vt anima incolumis ascendat in caelum. Nam qui solùm pro corporis sanitate sollicitè se gerit, similis est bestiis. Et quàm multi sunt, quod peius est, qui si infirmari cœperint corpore, dolent: si autem in anima non solùm vulnerentur, sed etiam moriantur, non solùm non dolent, sed nec sentiunt?* Addo & alia ex eodem Augustino in Psalm. 115. *Salus animae facit, vt fiat quod faciendum esse cognoscitur, & vsque ad mortem corporis, si hoc flagitat extrema tentatio, pro diuinorum testimoniorum veritate certetur.* Certarunt pro salute animae LEONTIVS & CARPOPHORVS, certemus & nos, vt spiritu valeamus. Legimus in libro Apophthegmat. sanctorum Patrum, quòd cum vrgeret matrem filius pro venia intrandi monasterium, ac diceret: *Saluare volo animam meam, tandem obtinuit.* Factus monachus, vixit gessitque se negligenter.

AR
CIS
E. P. L.

genter. Mortua est mater, & filius magna infirmitate
vexatus, mentis excessum passus, raptus est ad iudicium,
cui mater aderat, & aiebat; *Quid est hoc? Vbi sunt sermone
tui, saluare volo animam meam?* Cuius filius ille rediit ad se,
& vitam asperam egit: cuius que rogaretur vt sibi temperaret,
respondit: *Si proprium matris mee sustinere non potui, quomodo
CHRISTI, & Sanctorum accusationem & obuiam
nem poterō in die iudicij sustinere?*

CRUX LEONTII & CARPOPHORI, Crucis
ægotantium.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

LEONTIVS & CARPOPHORVS affixi crucibus
saluti animarum consulunt. Cùm ægritudo
grauescit, omnes impedit functiones, vt vna tantum
sit de spiritali valetudine cura. Antequam
LEONTIVS & CARPOPHORVS crucibus affigere-
tur, sanandorum corporum habebant curam: in
vero crucifixi, Medici spiritalis sunt, & affixos leuiter
monent, vt illam salutem velint, illam quaerant
quæ in cruce & CHRISTO crucifixo posita est. Hic
ille caelestis Medicus, de quo virgo Elisabetha Episto-
la 7. scripsit ad sororem Bonon. *Sapiens Medicus
concupiuit sanare languores anime vestre, primum appropin-
quans acerbitatem, & postea leuiter palpans, & suam*

guentum imponens, & sic alligauit vulnera vestra, sicut
 olim venit Saluator sanare aegrotos. Nolite à vobis repelle-
 re Medicum salutis, quoadusque sanitatem recipiatis. Alli-
 ciendus est hic Medicus, non repellendus; vocandus,
 & etiam rogandus: CHRISTE sancte, nostra sa-
 luti amator, & curator nostrae aegritudinis, qui
 LEONTIVM atque CARPOPHORVM salutarem cru-
 cis artem docuisti, iuxta hanc salutis methodum
 medere animae meae, propitiare omnibus iniquita-
 tibus meis, sana animam meam, quia peccaui tibi. Quis-
 quis secundum salutarem artem crucis interiorius cu-
 pit sanari, curare non debet, si exteriorius morbis ve-
 xetur, quandoquidem medicina animae & spiritus ^{Excitatis}
 infirmitas corporalis est. Eapropter cum quidam ^{agrotan-}
 Monachus S. Ioannem Abbatem, vti refert in Vitis
 Patrum Hieronymus, rogaret, vt se à morbo & ar-
 dentissima febre, qua laborabat, liberaret, respon-
 sum accepit, Rem tibi necessariam cupis abicere. Vt enim
 corpora linimentis abluuntur à sordibus, ita animae languo-
 ribus aliisque huiusmodi castigationibus purificantur. Hanc
 tibi purgationem CHRISTVS è cruce offert, cum la-
 boras & aegrotas, recipe ac serua, qui quæris & af-
 fectas animo benè habere & valere.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Elevata
virtus
era Ek. ha-
ristia.*

Rex gloriosus princeps est medicina spiritus
lis, quæ sine crucis & passionis amaritudo
non fit, sed eius amaritudo mysterio Eucharistie
mirabiliter dulcescit. Amara potio melle & saccharo
rode sua acrimonia asperitateque remittit; remittit
quoque de rigore & seueritate sua crux laboriosa
non sola capiatur, sed cum melle & saccharo
Eucharistie sumatur. Hæc sacra Eucharistie virtus
est, vt amaritudinem tollat, & contra venenum
veneno infectas sagittas presentaneum antidotum
fit. Amara mors est, & eius iacula venenata
nino sunt, sed qui hunc partem manducat, dulcem
mortem, eiusque salutes sagittas experietur,
quas anima sana redditur. Ergo qui curandæ
mæ vacas, monente sic Iustiniano Serm. de Eucharistia
Vaticum. Hoc cibo sanctificato, hoc caelesti vtere pane, ne peregrinationis huius lassescas in via, neque spiritualis mortis
cumbas articulo. Nec carnis nec spiritus mortis
cumbit homo, qui cibo hoc sanctificato altit
pascitur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Cvratur per corpus anima, cuius salus in cor-
poris infirmitate est. Aphorismus Dei est: *Vir-
tus in infirmitate perficitur*: & iuxta hunc aphori-
smum de se ipso Paulus loquitur: *Cum infirmor, tunc
potens sum*. Ne superbiret caro, & anima male habe-
ret, carnifex sibi Paulus erat, & se martyrio afficie-
bat. *Castigo, inquit, corpus meum, & in seruitutem re-
digo*. Cum morbida dominatur in corpore qualitas,
donec illa subiiciatur, ægrotat necessariò homo, &
dum prauitas carnis humanæ dominium habet in
animam, necesse est, vt spiritus malè valeat: ac pro-
inde castigandum corpus est, donec in debitam re-
digatur seruitutem, ex qua salus tota pendet. Car-
nem suam morbidam nouerat Rex, qui dicebat,
Non est sanitas in carne mea; & vt saluti animæ suæ
consuleret, minimè sibi parcebat, qui & aiebat:
Castigatio mea in matutinis.

Hæc punitio & castigatio similis est martyrio,
quod multiplex & varium pro varietate pœnarum,
quibus addicit se homo, vt propriæ animæ consu-
lat, & prouideat valetudini. Multiplex hoc marty-
rium vna CHRISTI CRUX importat, cum dicat Pau-
lus:

Y y 2

lus:

Gal. 6. 14. *lus: Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini IESV CHRISTI, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra, per quam saluati ac liberati sumus. Vbi crux Dominica est, ibi salus, ibi vita, ibi saluatio, ibi corona, ibi laureola est. Nec coronabitur, nisi per corporis detrimenta fecerit homo curationem animae suae, & per carnis infirmitatem salutem spiritus quaesierit & obtinuerit. Quasiuit & obtinuit curationem suae animae per carnis detrimenta Iustinianus, qui extremo suo morbo dolebat ita sibi providere, dicebat: En quanta ob huius sacci vilis sanitatem periturus, cum interea pauperes CHRISTI non panem, ne stratum, non ignem habent, vbi calefiant.*

*Extrema
verba morientis.*

Prodeant in publicum spectaculum Zoticus & Discipuli; in quibus, velut in speculo, festinantis & agrotantis forma conspicitur.

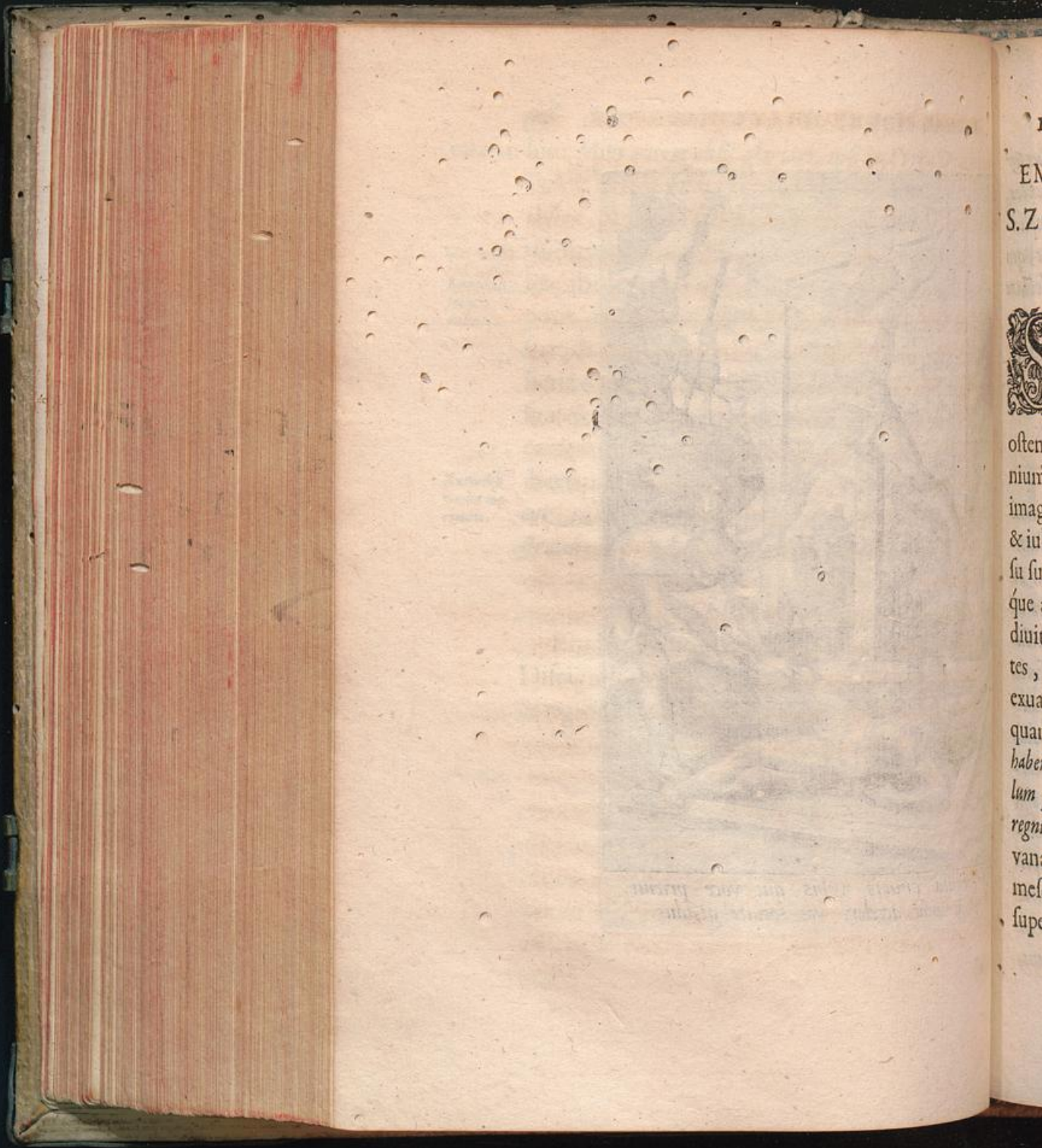
Y

EM

Ad vexilla crucis vobis qui voce precium,
39 Dum vocat, accelero: vos sociate gradus.

ARHUSIA
CIS
E. P. I.

EM
S. Z

S

osten
nium
imag
& iul
su fu
que a
diuit
tes,
exua
quar
haber
lum
regnu
vana
mele
supe

EMBLEMATICA IMAGO XXXIX.
S. ZOTICI ET DISCIPVLORVM
EXPLICATA.

SANCTVS ZOTICVS & discipuli sub Cæsare Maximiano in Põntica regione capti, extremoq̃ue addicti supplicio, viam crucis aggredientes magnis passibus; sicut ostendit effigies, cælum intrarunt. Præcurrit omnium primus magister ZOTICVS, sicut datur in imagine, & vt festinent discipuli, monet, hortatur, & iubet. Præcessit CHRISTVS omnes, omnes cursu suo superauit. Nisi quis seipsum accingat, suoque affectus constringat, non festinat. Quapropter diuites & opulenti, cum fastu & pompa incedentes, vt iter in cælum faciant, opus est vt se nudent exuantq̃ue; sin minus, in via hærebunt, & nunquam portum attingent. *Quàm difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei intrabunt. Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum Dei.* Patiuntur simul hanc difficultatem, qui vanæ sapientiæ opes iactitant, turgescunt & intumescunt, sicut olim Philosophi intumescabant & superbiebant, de quibus Sermone 45. Augustinus in hæc.

Menolog.
Martyrol.Sympathia
Christi &
Martyrum
Artificum
diligentia.Luc. 18.
24.

hæc verba : Fuerunt quidam Philosophi de virtutibus
vitiis subtilia multâ tractantes, diuidentes, definiens
ratiocinationes acutissimas concludentes, libros impo-
tes, suam sapientiam buccis crepitantibus ventilantes,
etiam dicere auderent hominibus, Sequimini nos, sed
nostram tenete, si vultis beatè viuere; sed non intras-
ostium. Veniunt onusti, veniunt onerati & graui
nequeunt festinare, porta clauditur, foris manent.

CRUX ZOTICI & discipulorum, Crux
festinantium ad astra.

*Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.*

AMbrosius Sermone 10. Hæc nostra Christi-
summa est, vt amantibus vicissitudinem, ledi-
bus patientiam rependamus. Qui enim fuerit patienter
iniuriam, potentior constituetur in regno. Non enim
imperium calorum peruenitur superbiâ, diuitiis, præsi-
râ, sed humilitate, pauperie, lenitate. Hæc via crucifi-
rum hæc cruciferorum est, in qua minimè cuncta-
dum, magna opus festinatione est: sicut Apostolus
monet 1. Corinth. 9. Nescitis, quòd ij, qui in stadio
runt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit præmi-
currite, vt comprehendatis. Omnis autem qui in agone
tendit, ab omnibus se abstinet: Et illi quidem vt coro-
bilem coronam accipiant, nos autem incorruptam. Ego
sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi
verberor.

*Excitatio
laboran-
tis.*

verberans; sed castiga corpus meum, & in seruitutem redigo, ne cum aliis predicauerim, ipse reprobus efficiar.
 Currebat CHRISTVS, exultauit vt gigas ad currendam 1. 18. 7.
 viam, & in suo cursu dicit: Si quis vult post me Lu. 9. 23.
 veni, abneget semetipsum, tollat crucem suam quotidie, & se-
 quatur me. Dicamus & singuli: Trabe me post te, cur- Cant. 1. 5.
 remus in odorem vnguentorum tuorum.

CruX ZOTICI & discipulorum, CruX ægrotantium.

TOto tempore quo viuimus, in stadio sumus, Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.
 & currimus vt brauium accipiamus: cum
 ægrotamus, ad metam iam accedimus, & opus est
 vt magis acceleremus. Dictum nobis esse à Paulo
 existimemus, Sic currite, vt comprehendatis. Etenim 1. Cor. 9. 24.
 res omnes suapte natura ductæ, quò accedunt ma-
 gis ad centrum, eò magis properant & festinant.
 Cum extremè laboramus, centro nostro appropin- Excitatio
ægrotan-
tis.
Heb. 4. 11.
 quamus: Festinemus ergo ingredi in illam requiem. Fe-
 stinabat in sua ægitudine Olympias, quam pro-
 pretea laudat & commendat D. Chrysostomus Epi-
 stola 6. dum scribit: Quid ni enim, queso, fabulam ap-
 pelles, cum corpus mortale nacta sis, & tamen mortem
 perinde contemnas, vt qui exteram terram deserere, at-
 que ad suam patriam redire festinant. Humanam vitam

fabulam Olympias appellabat, quæ in cælis veterem vitam sperabat & affectabat, & in eius possessione festinis gressibus rapiebatur. Hæc conditio est beatarum animarum, vt cum iam sint in extremis constitutæ extrema præstent. Extrema præstabat S. Virgo Elisabetha, quæ vicina morti ac centro proxima vt eius historia tradit, adstantibus sibi dixit: *Nemiremini, quod sic anxie tracto de cunctis quæ pertinent ad exitum meum, quia necesse est hoc à me fieri, dum quas vires habeo: ne cum defecerit omnino virtus mea, aliquo imparata inueniar.* Elisabetha non erat de numero illarum virginum, quæ nimis serò venientes clausam portam inuenerunt; erat ex prudentibus virginibus, quæ accelerarunt gradus & gressus suos vt in tempore Sponso occurrerent. Qui festinans, *suum dabit in similitudinem picturæ*, vt iter magnum conficiat, & mortis foueam transiliat, quemadmodum transiliuit Aldephardus, qui exultans præ gaudio, in lecto iam moriturus ait: *Hinc ibo, & ad Deum meum veniam, letus moriar, letusque transibo in gremium huius vitæ foueas.*

Eccli. 3,
28.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus exultauit *ut gigas ad currendam* Psal. 18, 7.
viam, & sic festinauit in cursu, vt dixerit Isaias: Virtus Eu-
charistia.
Voca nomen eius, accelera, festina prædari. Festinos ac Isai. 8, 3.
celeres sectatores suos voluit; & ne de cursu remit-
terent, & in via salutis deficerent, prouidit de vene-
rabili Sacramento, cuius ea virtus est, vt se sumen-
tes magnis passibus facere & conficere iter suum
præstet. Adumbratum est in Elia, cum in fortitudi-
ne cibi illius, qui typus Eucharistiæ erat, ambula-
uit & festinauit vsque ad montem Dei Horeb. Eò
tendimus, transliamus ergo metas ac terminos
mortalitatis nostræ, more **ZOTICI** & discipulo-
rum: toti simus Eucharistici, vt ducti spiritu Eliæ,
festinemus & properemus. Quæ motu coacto atque
violento concitantur & ducuntur, in principio pro-
perant & festinant, at in fine de sua celeritate re-
mittunt: quæ naturali motione cientur & agitan-
tur, quò magis ad metam suam accedunt, eò ma-
gis maturant, & velociùs currunt. Maturemus &
curramus, quibus mors naturalis est, & quibus sa-
cra impenditur Eucharistia, vt, more **CHRISTI**, Viticum.
non coactè, sed spontaneè vitam nostram absolua-
mus.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientia
corona aurea & laureola.

Honor hinc
artem hinc
ne viuen-
di et mori-
endi.
M^{th.} 11,
12.

REX martyrum CHRISTVS totus militaris
& militariter quidem caelestis regni amator
hortatur & monet; *Regnum caelorum vim patitur, &*

violenti rapiunt illud. Cum fit in civitatem insulam
milites inuasores certatim currunt ut illam ingre-
diantur & obtineant, opulentas diripiunt domos,
spoliis fruuntur opimis. *Sic currite, ut comprehendatis*

1. Cor. 9,
24.

Crucifixi atque cruciferi more bellantis David

Psal. 61, 5.

qui de se ipse testatur: *Cucurri in siti: more Pauli*

2. Tim. 4,
7.

qui loquitur de se ipso: *Bonum certamen certavi, cor-
sum consummaui, fidem seruaui, in reliquo reposita est
mihi corona iustitiae.*

Accedit sanctus Laurentius Iustinianus de lita-
riore conflictu, cap. 9. in quo quales esse in pugna
debeant, qui in spiritali sunt conflicturi statim
optimè describit & concludit: *Semper virtutum de-
derio munitus incedat, qui vi caelorum conatur diripi
regnum. Non lassescet, non deficiet, non dormitabit
tutis amator. Currunt in spiritali hoc stadio multi, sed
hic perfectionis accipit brauium. O quam beatos dicitur
rim amantium pedes, qui per virtutum itinera felicitate
gradientes, caelestis patriae deliciis perfruuntur, has per-*

agonis spiritualis consummatum opus perficient clapes. Non enim est eorum labor inanis in Domino. Si igitur, o CHRISTI milites, intima charitatis concupiscitis pacem potiri; si supernae vocationis gloriam festinatis arripere; si imprudabilibus thesauris ditari concupiscitis; si immundorum laqueos vos euitare delectat; spirituales animae vestrae pedes ab omni immoderato affectu excutite, interioris desidia vincula soluite, & seruilis onera timoris abiicite; quatenus, superatis hostibus, gradu concito ad alta tendentes, amoris hymnum Deo cantare possitis. Hoc quippe Prophetam futurum in se sperabat, cum diceret: Deus Dominus fortitudo mea, & ponet pedes meos quasi ceruorum, & super excelsa mea deducet me victor in Psalmis canentem. Ceruorum itaque & vos pedes habete, si victoriae carmen in excelsis charitatis monte cordis cum iubilo decantare nitentini. Nitebatur id ipsum praestare Gothardus Episcopus, qui tempore mortis suae praecipit suis, ut canerent, *Benedictus Dominus Deus Israel.* & cum peruenirent ad versum, *Illuminare iis, qui in tenebris,* & umbrae mortis sedent, Gothardus voce languida cecinit, *Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis: & hymno dicto cursum vitae mortalis feliciter absoluit.* Absoluit & cursum feliciter Vrsinus Presbyter apud Gregorium lib. 4. Dialogor. cap. 11. cuius maturantis festinantisque suprema vox illa fuit: *Venio, venio,*

Laurea festinationis.

Psal. 17, 34.

Luc. 1, 68.

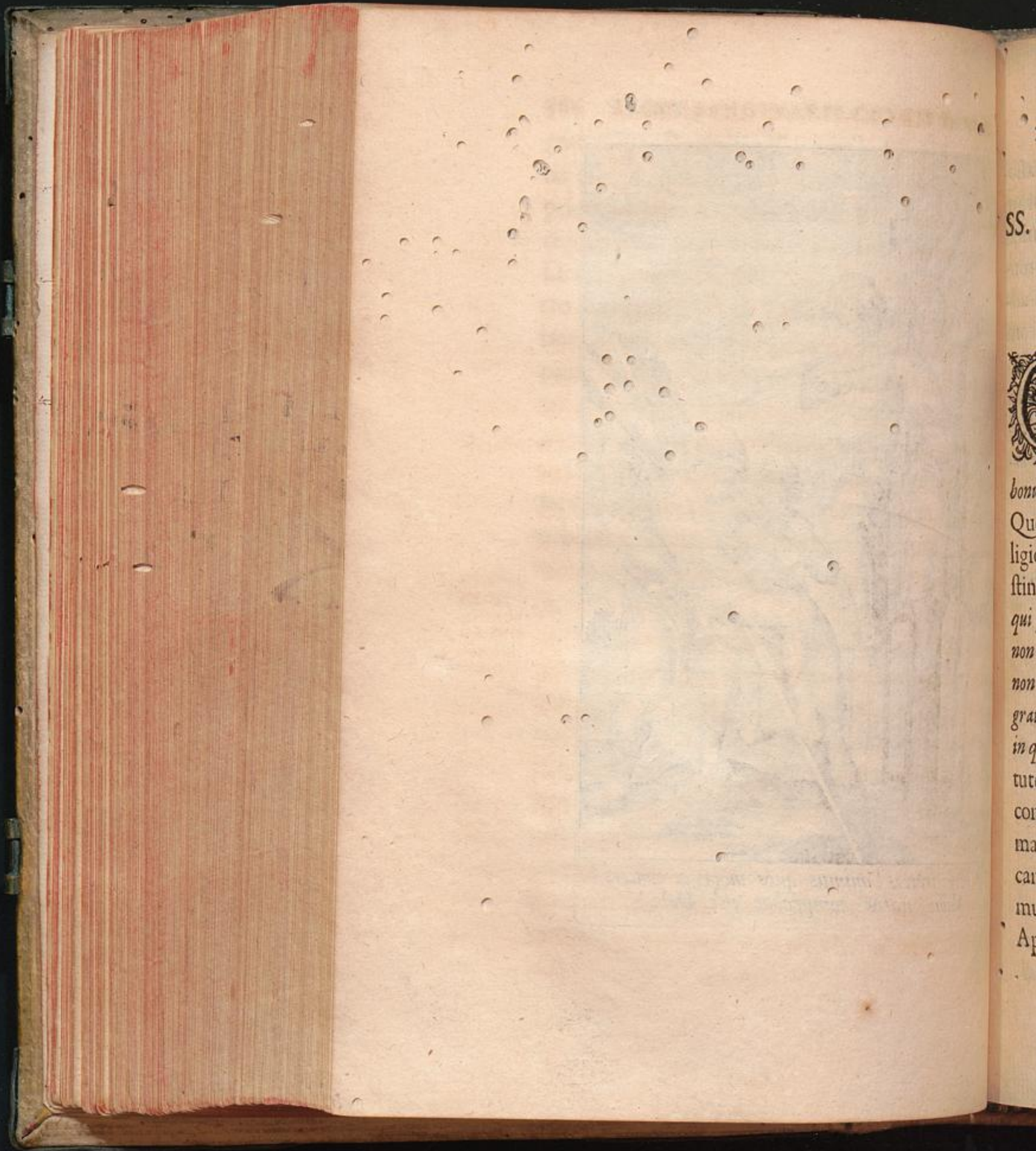
Extrema verba morientis.

gratias ago. Repetitio illa *venio, venio*, vox festiva
 est, & quidem ad centrum diuinitatis. agitur
 præterea gratias pro dono ac beneficio, quod se
 cepisse recognoscit: cum enim sanctæ animæ
 Deum properant suum; vt in eo tamquam in ce
 tro suo conquiescant, summum donum, summum
 beneficium est, vnde principium habet earum festi
 piterna remuneratio.

Prodeant in publicum spectaculum sancti CLA
 DIVS, ASTERIVS & NEON; in quibus, velut in spe
 culo, fraternitatis & infirmitatis forma conspicitur

O verè fratres! animus quos in cruce concurs
40. Vnius natos comprobat esse Dei.

SS.

C

bonu

Que

ligio

stin

qui

non

non

grat

in q

tute

com

ma

can

mu

Ap

EMBLEMATICA IMAGO XL.

SS. CLAVDII, ASTERII ET NEONIS

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

CLAVDIVS, ASTERIVS & NEON fratres ^{Metaph.}
germani in Cilicia, Dioclerjano, ^{Pet. Na-}Impe-
ratore, & Præsida Lyfia, post varia tor-
menta crucis supplicio multantur. ^{Pfal. 132, 1.} Quàm

bonum, & quàm iucundum habitare fratres in unum!

Quos natura fratres genuit, fratres in CHRISTO re-
ligiosa crux effecit. Consentit in Psalm. 87. Augu-

stinus. *Eos fratres suos facere dignatus est CHRISTVS,* ^{Sympathia}
qui sacramentum crucis intelligunt, & non solum de illa ^{Christi &}
non erubescunt, verum etiam in illa fideliter gloriantur, ^{fratrum}
non se de suis meritis extollentes, sed eius gratia non in- ^{Artificum}
grati, ut unicuique eorum dici possit: Ecce verè Israëlita, ^{fraterna}
^{dilectio-}
^{nis.} ^{Ioan. 1, 47.}

in quo dolus non est. Non solum gloriosi Martyres vir-
tute sanctæ Crucis fratres CHRISTI, & in CHRISTO
constituuntur, sed omnes etiam Cruciferi, qui for-
mam vitæ religiosæ sectantes fraternitatem monasti-
cam profitentur. Religiosa haud dubiè communitas
mutuæ crucis communicatio est, ad quam hortatur
Apostolus: *Alter alterius onera portate, & sic adimple-* ^{Gal. 6, 2.}

Aaa

bitis

bitis legem CHRISTI. CHRISTVS quoque ipse
 ciatus crucifigitur, & sociorum secum crucifixio-
 nera pro nostra instructione sustinuit. Fratrum
 carnis & sanguinis bonorum temporalium commu-
 nicationem inducit: fraternitas religiosa secum
 fert onerum, laborum, ægritudinum ac malorum
 communionem. Qui pertinent ad hanc formam
 ternitatis, sibi è cælo dictum putent ab Aposto-
 1. Petr. 1, 22. Petro & Paulo; *Animas vestras castificantes in obedi-
 tia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde
 Ephes. 4, 2. vicem diligite attentius. Supportantes inuicem in chari-
 te, solliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo paci-*

CRUX CLAVDII, ASTERII & NEONIS
 Crux fraternitatis Religiosæ.

*Instrumen-
 tum artis
 bene vi-
 uendi.* **D**Auid Rex omnibus modis curauit, vt
 filios ipse genuerat, mutuam inter se paci-
 concordiamque seruarent, nec tamen obtinere
 Quod intra suam aulam consecutus Rex non
 in templo ac domo Dei esse deprehendit, cum
 Pfal. 132, 1. deus & simul canens exclamauit: *Ecce quàm bonum
 & quàm iucundum, habitare fratres in vnum!* Vnde
 amator fratrum in sola domo religiosa Dei reperitur,
 cuius bonas doctores Bernardus Serm. 12. in Cantica
 Excitatio laboran-
 tis. tica pulchrè describit: *Omnis qui in vobis fraternitas*

firmities, tam corporum quàm animarum, non solum patienter supportat, sed insuper, si licet, & si valet, iuuat obsequiis, confortat alloquiis, consiliis informat; si hoc non potest propter disciplinam, sollicitis saltem orationibus solari non cessat infirmos. Omnis, inquam, qui talia operatur in vobis, bonum omnino spargit odorem inter fratres, & odorem de vnguentis optimis, balsamum in ore huiusmodi, frater in congregatione monstratur digito, & dicunt de eo omnes: Hic est fratrum amator & populi Israël qui multum orat pro populo & vniuersa ciuitate.

2. Mach. 15, 14

CRUX CLAVDII, ASTERII & NEONIS,
CruX agrotantium.

Cum in sacris Religionibus charitas & amor fratrum mirum in modum eluceat, tunc splendet maximè cum Religiosi infirmantur. Omnes inuisunt agros, solantur, excitant, recreant, ac de eorum salute solliciti, Deum salutis auctorem deprecantur, vt malè habentes sanitati pristinae restituat. Laborant cum agrotantibus, cum infirmis infirmantur, communem inter se crucem morborum ferentes & sustinentes. Vnusquisque fratri agrotanti dicit, quod de Gerardo suo Serm. 26. in Cantica Bernardus asserit: *Quis ita mihi pernecessarius? cui aequè dilectus ego? Frater erat genere, sed religione ger-*

Instrumentum artis bene moriendi.

Excitatio agrotantis.

manior. *Dolet quæso vicem meam vos, quibus hæc
ta sunt. Infirmus corpore eram, & ille portabat me, & p
fillus corde eram, & confortabat me.* Hæc charitas
ligiosa erga fratres infirmos est. Considerant in
gulis iacentem in lecto CHRISTVM, & decum
benti auxiliantur more Simeonis, qui & CHR
STVM crucem suam baiulantem comitatus est,
eius adiutor exitit. Adest CHRISTVS fratris infir
vt sujs cruciferis ægris, ac crucifixis Martyribus
sistat. *Ubi duo vel tres fuerint congregati in nomine
ibi sum,* sum in cruce cum fratribus crucifixis, *hic
in lecto cum fratribus ægrotantibus, vt solatium
auxilium eis adferam, & eos ad tolerantiam & pe
tientiam simul excitem.* Excitet se Religiosus æger
& oret: Rex gloriose, qui cunctis fratribus tuis pro
mas in cruce tulisti, & CLAUDIO, & ASTERIO,
NEONI fratribus præcessisti; præi, sequor debili
æger te infirmum, afflictus afflicto, lecto aff
crucifixum. Hic est fratrum amator, adiutor & con
solator, qui bonum spargit odorem, & simul bala
mum, vt recreet, reficiat, & sanet ægrotos.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Vive, s. sa-
cra Eucha-
ristia.*

Rex gloriose in peruiugio passionis suæ
cumbens cum fratribus, instituit & condidit

Eucha

Eucharistiam, vt eos omnes charitatis vinculo sibi annecteret, connecteretque inter se, vt se amore fraterno laborantes & ægrotantes, dum viuerent, complecterentur. Hinc Paulus 1. Corinth. 10, 16. fraterni amoris partes pulchrè agens, arguit & simul conuincit, dum scribit: *Calix benedictionis, cui benedicimus, nõne communicatio Sanguinis CHRISTI est? & panis, quem frangimus, nõne participatio Corporis Domini est? Quoniam vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes qui de vno pane participamus.* Nec quidem solum mysterio cælestis panis vnum hîc corpus componimus, sed etiam in regno Dei: & idcirco cum vicinus morti est, & homo ad regnum iam appropinquat, ministratur Eucharistia, cuius virtute & *viaticum.* fauore ad cælestem veniat gloriosi corporis compositionem.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Veræ fraternitatis elogium composuit sapientissimus David: *Ecce quàm bonum, & quàm iucundum, habitare fratres in vnum! Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron. Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandauit Domi-*

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.
Psal. 132,
1.*

nus benedictionem, & vitam usque in seculum. Satis per
 Chræ similitudines sunt roris cælestis & unguentis
 sacerdotalis, quibus germani in CHRISTO fratres
 comparantur. Ros frigidum ex se est, unguentum
 calidum, & tamen tanta vis charitatis est, ut quæ
 inter se videntur esse contraria, amica faciat, & per
 fraternitatem connectat. Connectit itaque nationes
 conditiones, opiniones, ut nullum sit inter religio-
 sos fratres dissidium, una sit mens, una voluntas.
 Quod si verè fratres efficit passio martyrij, hæc
 religioso statu reperitur, ut dicere possit Ecclesi-
 asticus. *Hæc est vera fraternitas.* Hæc est, inquam, vera fr-
 ternitas dicata & consecrata, cui *mandavit Dominus
 benedictionem, & vitam usque in seculum.* Vita hæc
 æterna est, quæ eos qui similes sibi existunt, in æter-
 num beabit & coronabit. Ad hanc beatitudinis læ-
 reolam in corona fratrum suorum magnus Antonius
 excessit, & omnibus valedicens dixit: *Antonius
 grat, & iam non erit in presenti seculo vobiscum.*

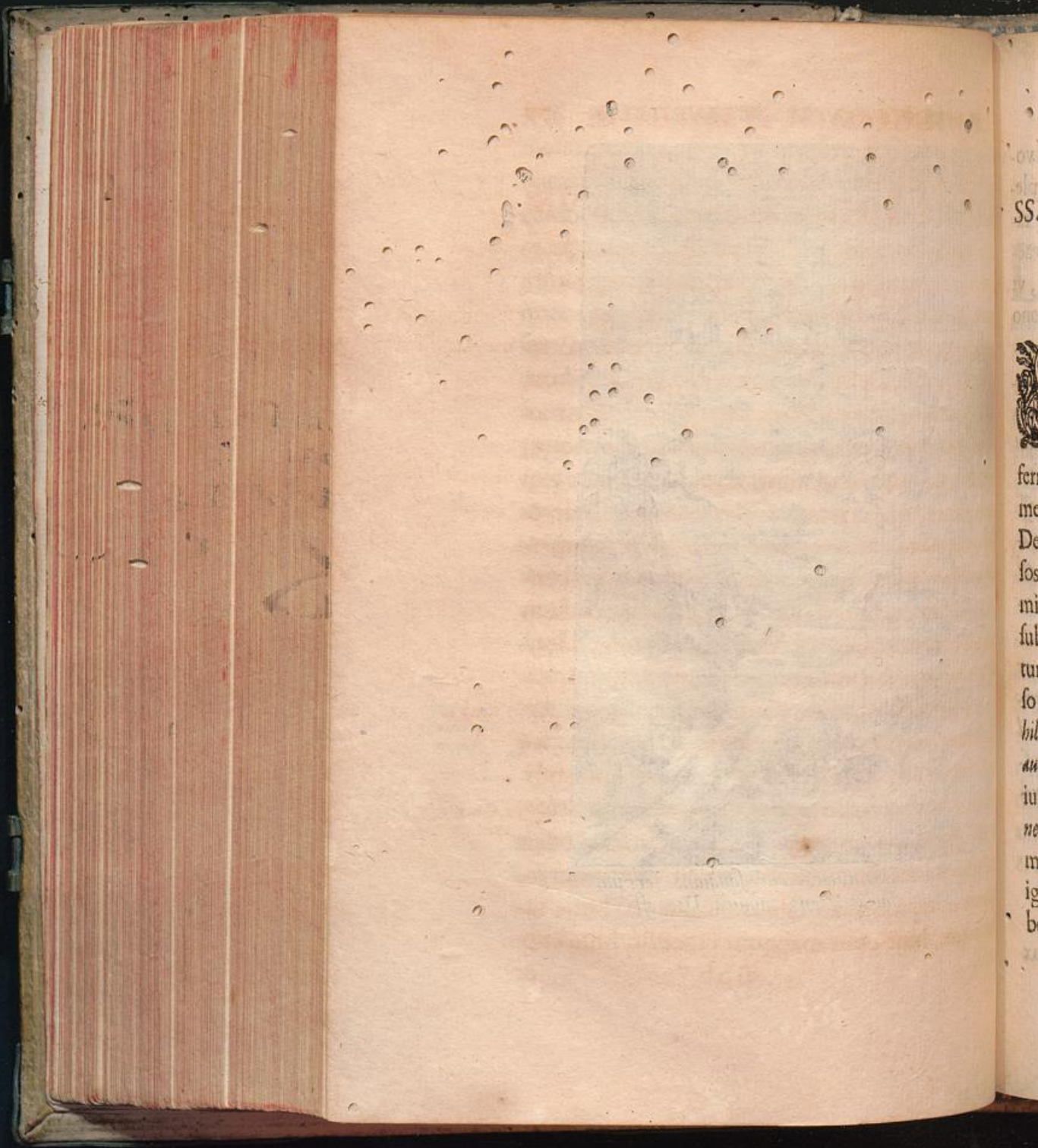
Psal. 133.
 3.

Extrema
 verba mo-
 rionis.

Prodeant in publicum spectaculum sancti Do-
 MEDES & socij; in quibus, velut in speculo, ferent
 suspensionem animæ & morbum forma conspicua

Gens inimica Deo toties cur sanguine ferrum
41. Innocuo satiat? Gens inimica Deo est.

EMBLEMATICA IMAGO XLI.
SS. DIOMEDIS ET SOCIORVM
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

SANCTI DIOMEDES, IVLIANVS, PHI-^{Martyr.}
LIPPVS, EVTYCHIANVS, HESYCHIVS,
LEONIDES, PHILADELPHVS, MENA-
LIPPVS, & PENTAGOPE Hammis, aquis,
ferro & palo adiudicati sunt. Quatuor igitur ele-
menta, aqua, ignis, terra, & aër, Martyres cælo &
Deo caelestes ac diuinõs pepererunt. Mare submer-
sos produxit, terra suo ferro cæsos edidit, ignis flam-
mis combustos protulit, suspensos in cruce extulit in
sublime aër. Accedunt ad Martyres qui suspendun-
tur in aère cruciferi omnes, quorum res in suspen-
so sunt. Pendeat in aère Paulus cum dicebat: Ni-^{1. Cor. 4. 4.}
*hil mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum: qui
autem iudicat me, Dominus est.* Pendeat, cum sub-
iungebat: *Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo,*^{1. Cor. 9.}
ne cum aliis prædicauerim, ipse reprobus efficiar.^{27.} Nescit
mortalis animæ suæ statum, nescit conditionem,
ignorat an reprobus an saluus futurus sit. Hinc la-
bor ingens, hinc opus magnum procedit, hinc crux

Symphonia
Christi
crucifixi
& cruci-
fixorum
Artificum
tolerantia
suspensio-
nis.

& suspensio nascitur. Potuisset, si CHRISTVS
uisset, vel in mari iubmersus mori, vel in terra
cti capite, vel cremari igne & flammis, maluit
men cruci affigi, exaltari, & in media sublimis
ris regione suspensus redimere humanum genus,
redemptos suos in suspensio teneret omnes, bene
animo suspensos esse iuberet, bene de Deo spera-
rent, de seipsis desperarent. Appositè S. Ephra-
agens de Patientia ait: *Debet anima sermonem Domini*

Math. 10,
32.

sequens, atque amplectens crucem eius ferre quotidie,
scriptum est: Qui non accipit crucem suam, & sequi-
me, non potest meus esse discipulus. Hoc est paratum
ad sufferendum amore CHRISTI tribulationem ac tenta-
tionem quamcumque, siue manifestam siue occultam,
spe à Deo aptum esse, atque pendere. Hæc crux Religi-
osa est. Vnde idem S. Ephraem, agens de timore,
Quid porrò est Monachus? Similis est Monachus
alto demisso, qui funem excelso interuallo pendentem
pit, & se illi appendit, & indesinenter pro auxilio
Dominum clamat, sciente, si defecerit, & sumque
que manus perdiderit, precipitem illicò ruiturum
riturum.

CRUX DIOMEDIS & sociorum, Crux
suspensionis animæ.

DEUS in corpore humano animam rationalem
fixit, & corpus ita efformavit, vt crucis for-
mam referret. Crux corporis recta est, quæ animam
suspensam habet, certam quidem finis sui, mali
vel boni futuri sui prorsus nesciam. Quam graue
suspensum huius martyrij sit, vel ex hoc intelli-
gi potest, quod est apud Ecclesiastem cap. 9. *Sunt iusti
atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen
nescit homo vtrum amore vel odio dignus sit, sed omnia in
futurum seruantur incerta, eò quòd vniuersa æquè eue-
niant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo,
immolanti victimas & sacrificia consentienti: sicut bo-
nus, sic & peccator, vt periurus, ita & ille qui verum
deierat. Hoc est pessimum inter omnia que sub sole fiunt.*

Si quis in terra premitur, contradictionis aquis sub-
mergitur, igne persecutionis adurit, dirum mar-
tyrium patitur, hoc est magis laboriosum, sed glo-
riosum nescire se, dum hæc patitur, an dignus sit
amore vel odio, nec scire quò labores isti pergant,
& laborantem deducant.

*Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.*

*Excitatio
laboran-
tis.*

CRUX DIOMEDIE & SOCIORUM; CRUX
ÆGROTANTIUM.

*Instrumen-
tum artis
bene mo-
riendi.*

OMnia elementa, quæ contra DIOMEDEM
socios conspirarunt, conspirant quoque
ægotum, incerto simul euentu. Quamdiu an-
res, & in ambiguo est, manet in suspenso æger,
melius iam peius habet, modò vivit modò perit,
quo fit vt anxius & afflictus æger in vitæ ac mor-
medio constitutus, totus pendeat. Hoc suspensum
patiebatur, cum extremè laboraret, & postremo
confinio vitæ & mortis assereret Ezechias; *Attende
sunt oculi mei, suspicientes in excelsum. Domine, vi-
tior, responde pro me.* Pendet ægotus ad meritum,
iustus fit; si verò iniustus, ad pœnam & supplicium
Suspenditur more peccatoris Absalonis, qui pen-
lus è quercu periit. Pendebat ad meritum in car-
ma infirmitate Elisabeta, quæ in mortis agone
sita, sicut eius historia narrat, asserbat: *Non
ego quidem aliquid certitudinis accepi à Domino, verum
tamen iustum est, vt habeam sollicitudinem animæ meæ,
disponam de iis quæ pertinent ad exitum meum.* Da-
hi iustum virum, in quem omnia elementa con-
rent, vexent, & affligant morbi, inter febriles ac-
res & dirorum tormenta ingentia dolorum, hæc

*Isai. 38,
14.*

*2. Reg. 18,
3.*

gitatio quid de se futurum sit, magis animum sol-
 licitat, oretque ille propterea: Rex noster crucifixe,
 qui in cruce & aere pependisti, & Sanctos tuos pen-
 dere voluisti, respice suspensum agrum in vitæ &
 mortis confinio, quid de se futurum, nescium, to-
 tumque propterea sollicitum. Quis sollicitus non
 sit, cum nesciat homo vtrum amore vel odio dignus
 sit? Soletur tamen seipsum, quod Deus non vult ^{Excitatio}
 mortem peccatoris, sed mauult vt conuertatur, & ^{agrotan-}
 viuat. Soletur seipsum, quod *diligentibus Deum omnia* ^{Rom. 8,}
cooperantur in bonum, etiam suspendium, vt maius ^{28.}
 apud Deum sibi meritum acquirant. Eapropter san-
 ctus Iobus, cum grauiter ægrotaret, assererat: *Elegit* ^{Iob 7, 15.}
suspendium anima mea. Vbi suspendium est, ibi & de-
 speratio est, & quidem Iobus de seipso desperabat,
 vt omnem suam fiduciam in Deo suo statueret. Col-
 locauit illam, cum enuntiaret, Dauid: *Mihi autem* ^{Psal. 72,}
adherere Deo bonum est, ponere in Deo meo spem meam. ^{28.}
 Pendeat à se & à Deo sanctus Rex, pendeat à se &
 diffidebat, pendeat à Deo suo & confidebat. Hoc
 suspendium anima patientis Iobi sibi voluit, & vel-
 le sibi Christianus & potest, & debet.

Leuamen laborantis & agrotantis.

*Virtus fo-
era Eucha-
ristia.*

Rex gloriosus suspendium in cruce elegit, electos suos in sua suspensione solaretur & citaret. In hunc eundem finem sacram condidit Eucharistiam, quandoquidem certum incertae nationis nostrae pignus altaris Sacramentum con- sum est. Exclamat propterea Ecclesia: *O sacrum can- uum, in quo CHRISTVS sumitur, recolitur memoria p- sionis eius, mens impletur gratia, & futura nobis p- pignus datur.* Sacrum hoc pignus talis conditio est; vt si quis de digna eius sumptione & perceptio- ne certus fiat, sciat certò se esse in eo statu, cui vita aeterna respondet, cui summa gloria debetur. Acci- pit hoc pignus ager, vt illud deponat post obitum apud Deum, qui liberans fidem suam, fideli serua- aeternam vitam & felicitatem rependet.

Viticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiae, corona aurea & laureola.

*Honor alis
artem be-
nè viuendi
& mo-
riendi.**Prou. 13,
11.*

Suspenduntur in aëre Martyres, & torquentur. Suspenditur in incertum anima, & patitur magnum tormentum. Grande martyrium, dum nescit vtrum amore vel odio digna existat. Quòd si certa spes, dum differtur, *affligit animam*, incerta omnino expectat.

expectatio maioris afferet afflictionem. Certus de
 statu suo Paulus erat, & cum adhuc expectaret, gra-
 uiter cruciabatur, & inter medios cruciatus in cla-
 mores prorumpebat, & dicebat: *Infelix ego homo,* Rom. 7,
quis me liberabit de corpore mortis huius? Securus erat 24.
 Apostolus de sua felicitate, & tamen se infelicem om. ad reu.
 indicabat, quod cum cuperet dissolui, esse cum
 CHRISTO & regnare, coronatio eius futura pro-
 craftinaretur. Certus & securus erat, cum diceret:
Sic curro, non quasi in incertum: & ob certam spei dila- 1. Cor. 5,
 tionem securus ab afflictione non erat. Si spes certa 26.
 torquet animam, expectatio omnino incerta erit
 causa maioris & acerbioris martyrij.

In hoc spiritali martyrio, ut ait Iustinianus cap. 16.
de Monastic. conuersat. cum reluctatur CHRISTI
seruus, ne succumbat, vterque homo, caro scilicet & spi-
ritus, crucifigitur; & nisi diuina virtute humana in ta-
li conflictu infirmitas roboraretur, proculdubio deficeret.
Præbet autem præsidium diuina misericordia homini sic
oppresso, nunc hostem repellendo, nunc virtutem fortiter
resistendi præstando, nunc dolores & flagella mitigando,
nunc gustum internæ pacis infundendo, nunc celsitudinem,
immensitatemque eterni præmij victoribus repromisso lu-
mine quodam ineffabili patefaciendo. Sicque spiritus sa-
pientiæ de regalibus sedibus spirans in corde afflictæ quando
vult,

Laureola
suspensa
animæ

vult, & quomodo vult, eundem ac instanti pressum
spirare facit. Hæc Iustinianus, cum suspensa animo
agens, ne desperet. Huc pertinet monitum illud
tremum, quod moriturus Antonius discipulis
tradidit: *Incerta conditionis vitam ancipitem quæ
pertractate, & caeleste vobis præmium sine cunctis
tribuetur.*

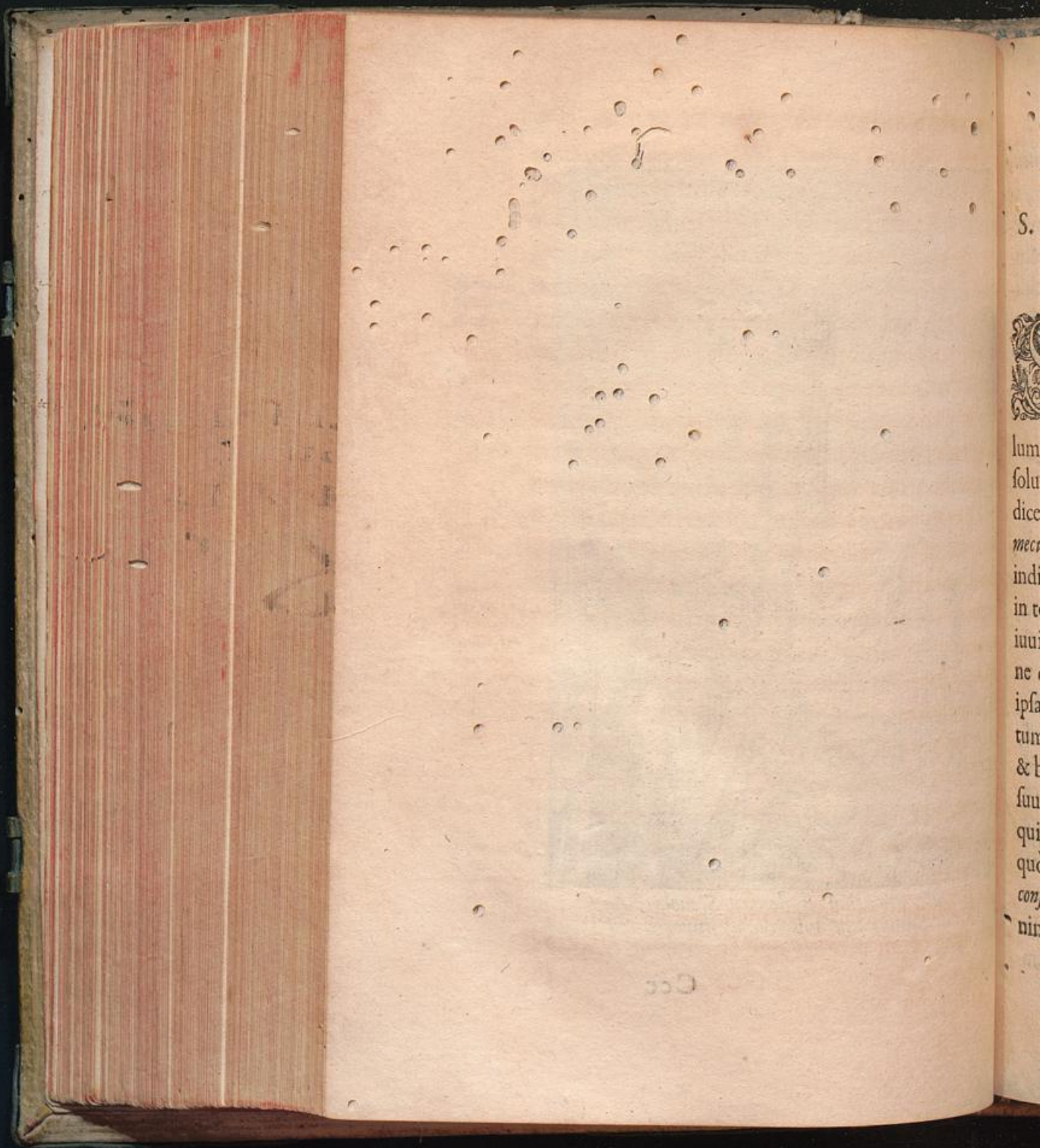
*Extrema
verba mo-
riens.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus
MELIUS; in quo, velut in speculo, laborantis
CHRISTO & simul ægrotantis forma conspicitur.

Perculit attonitum si dextrâ Scœuola Regem;
42. In Gemino gemini causa stuporis erit.

Ccc

S
lum
folu
dice
mece
indi
in t
iuu
ne
ipfa
tum
& b
fuu
qui
qu
con
nin

EMBLEMATICA IMAGO XLII.
S. GEMELLI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS GEMELLVS, imperante Iulia-
no, multis pœnis & tormentis afflicta-
tus, affectus demum extremo crucis sup-
plicio, Ancyrae in Galatia victor ad cæ-
lum migravit. Nullus Martyr, præter CHRISTVM,
solus in passione sua certavit, CHRISTO soli fas est
dicere: *Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir* Itai. 63, 3.
mecum. Nullum adiutorem habuit, nullius subsidio
indiguit. Ceteris Martyribus CHRISTVS præsto Sympathia
Christi &
Gemelli
in tormentis & in laboribus fuit, auxilio & præsidio
iuvit, animos eorum accendit, viresque in certami-
ne dedit. Non tam nomine GEMELLVS quàm re-
ipsa gemellus erat, in quem Iulianus desæviit. Mul-
tum quidem intercedit inter cruciferos CHRISTI,
& baiulos crucis mundanæ. CHRISTVS cruciferum
suum numquam deserit, adest semper laboranti,
qui & dicit: *Cum ipso sum in tribulatione.* Unde fit, Psal. 90,
15.
Philip. 4,
13.
quòd Paulus de se fateatur, *Omnia possum in eo, qui me
confortat.* Mundus verò patientem baiulū suum mi-
nimè curat, omni prorsus ope auxilioque destituit.

Eccle
10.

Væ soli, mundano scilicet homini, quia, cum ceciderit non habebit subleuantem se. Contigit aliquando magnus Antonius, diram ac duram luctam cum troy dæmone passus, amanter exoptularet & postularet à CHRISTO, vbinam tempore conflictus esset. Respondit Dominus, cum Antonio simul ceciderat, & ipse cum victoriam & triumphum reportasset. Cùm ita se res habeat, GEMELLVS hic cruciferus est, GEMELLVS & crucifer CHRISTI est.

CRUX GEMELLI, CRUX CHRISTI & hominis patientis.

Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.

1. Cor. 15,

11.

Gal. 4, 19.

Matth. 28,
29.

GEminus Paulus erat, qui ferens crucem cruciferebat, *Non ego, sed gratia Dei mecum.* Hic dicitur Apostolus, cùm spiritualiter suas proles parturire gemellas singulas edere nitebatur, & enitebatur. *lioli mei, quos iterùm parturio, vt formetur CHRISTVS in vobis.* CHRISTVS ipse de se nequaquam dixit nisi nobis adfuturus ita esset, vt per assistentiam gratiæ suæ gemellus vnusquisque nostrum esset cruciferus. Ferdinandus Rex Castellæ cognomento *Sanctus*, timor & terror Maurorum, Catholicæ fidei gloriosus propugnator, geminus erat, qui scriptura in vexillis præferebat: *Dominus mihi adiutor.*

idem adiutor tuus. Ergo cum crucis onus expendis, ^{Excitatio laborantis.} & te imparem ferendo consideras, memor eris CHRISTI Domini, qui virtutis suae praesidio cruciferis suis assistit. Occurrit Augustinus libro de Symbolo, & monet: *Si vires tuae in pugnando sunt parvae, CHRISTVM inuoca Saluatorem, CHRISTVM inuoca adiutorem. Dum te prospexerit fideliter inuocantem, qui pro te pependit in ligno, victoriam & coronam victoriae praeparabit in celo.*

CRUX GEMELLI, CRUX aegrotantis.

Qui iacet in lecto aeger, si CHRISTVM apud ^{Instrumentum artis bene moriendi.} se habeat, in se quidem gemellus est, & cum Paulo dicere potest, CHRISTO confixus sum cruci: ^{Gal. 2, 16.} potest simul & cum Dauide iactare, ^{Psal. 22, 4.} Non timebo mala, quoniam tu mecum es. Deus est, qui affirmat de se, ^{Psal. 90,} Cum ipso sum in tribulatione, & quidem cum tribus ^{15.} pueris adstitit in medio fornacis, cum Patriarcha Iosepho ^{Sap. 30,} vinctus in carcere mansit: ^{14.} In vinculis non aere liquit eum. Nec Paulum aegrum deseruit, cum scripserit ipse 2. Corinth. 11. *Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus CHRISTI.* CHRISTVS ipse est, qui de se ipso testatur: ^{Matth. 23,} *Volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suos, & noluisti.* Haec singularis pietas indi-

ta huic domesticæ aui est, vt cum infirmis pullis
 firmetur & ipsa, quemadmodum expendit Augu-
 nus Tract. in Ioan. Videtis autem, fratres, quemad-
 modum gallina infirmetur cum pullis suis. Nulla alia
 quod sit mater, agnoscitur. Videmus nidificare pas-
 quoslibet ante oculos nostros, hirundines, ciconias, ca-
 bas videmus quotidie nidificare; quos nisi quando in
 videmus, parentes esse non cognoscimus: gallina vero
 infirmatur in pullis suis, vt etiamsi ipsi pulli non sepe-
 tur, & filios non videas, matrem tamen intelligas. Quod
 si ita se res habeat, cum CHRISTO infirmari
 non gaudeat? Gaudebat D. Bernardus, qui Sermo
 in Cantica dicit: *Optanda infirmitas, que CHRISTO
 virtute compensatur. Quis dabit mihi non solum infirmi-
 ri, sed & destitui, ac deficere penitus à memetipso,
 Domini virtute stabiliri?* Etsi morbo & morte
 ægrotus iustus deficiat, cum apud se CHRISTO
 adiutorem habeat, non est cur timeat, sed habet
 cauam, vt animosè oret & supplicet: Rex mor-
 crucifixe, qui torcular solus calcasti, & socius Ma-
 tyrum in sua passione fuisti, assiste mihi ægrotanti
 mala, quoniam tu mecum es.

Excitatio
 ægrotan-
 tis.

Psal. 22. 4.

*Nam etsi ambulauero in medio vmbre mortis, non timebo
 mala, quoniam tu mecum es.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus vocat nos ad ferendam secum ^{E uata} crucem. ^{uirus sa-} Si quis vult post me venire, abneget se- ^{cræ Eu-} ^{charistia.} metipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. ^{Luc.9,23.}

Hic ipse Rex in sacra collocauit se Eucharistia, non solum vt nobiscum semper esset, sed etiam vt nobiscum laboraret. vnde & dicit: *Ecce ego vobiscum sum* ^{Matth.28,} ^{20.} usque ad consummationem sæculi. Et cum secum labo-

ranti dicat **CHRISTVS**, tollat crucem suam quotidie, vt & cum illo ipse quotidie laboret, orare Patrem iu-

bet, *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.* Qui ^{Matth.6,} ^{11.} manducat hunc panem, mysticus Gemellus est, si-

quidem **CHRISTVS** ait: *Qui manducat meam Carnem,* ^{Ioan.6,57.} & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in illo.

Nouerat ita esse S.Nicolaus Tolentinus, qui extremo laborans morbo, sacrum sibi Viaticum postulabat, ^{Viaticum.} vt & dicere possit in hostes. *Dominus mihi adiutor,* & ^{Psal.117,} ^{7.} ego despiciam inimicos meos.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ, corona aurea & laureola.

CHRISTVS occiditur in crucifixo, **CHRISTVS** ^{Honor alit} ^{artem be-} ^{ndi vni-} ^{di & mo-} ^{riendi.} patitur in crucifero, vt gemellus vterque existat. Cum res de præmio cælesti agitur, solus Martyr cruci-

crucifixus solus & crucifer patiens laureantur & coronantur. Testis mihi Paulus est, qui dum esset laboribus, vnus erat, & geminum se ostendebat.

Phil. 4. 13. dicebat: *Omnia possum in eo qui me confortat.* & alibi

1. Cor. 15. 10. *Non ego, sed gratia Dei mecum.* Hic ipse cum agitur

Laureola coronatus & de laureola, fatetur ingenuè: *Reposita*

2. Tim. 4. 8. *mibi corona iustitiae.* Secus in castris humanis plerumque

que accidere solet, in quibus gregarij milites robore ac virtute sua

prosternunt hostes, hostilesque debellant acies; & tamen, cum duces & Imperatores

rum vel nihil gesserint, sibi victoriam adscribunt sibi palmam & lauream

arripiunt, vt dicere soleat, *Tulit alter honores.* Honores non aufert,

seruienti sibi dicit: *Si quis mihi ministrauerit, habitabit eum pater meus,*

Ioan. 12. 26. *qui in caelis est.* Hinc factum est vt cum se gemellum in lecto

consideraret agens in

1. Reg. 2. 1. man Carilephus Presbyter assereret: *Confirmatum est cor meum in Domino,*

Extrema verba morientis. *& exaltatum est cor meum in salutari meo.*

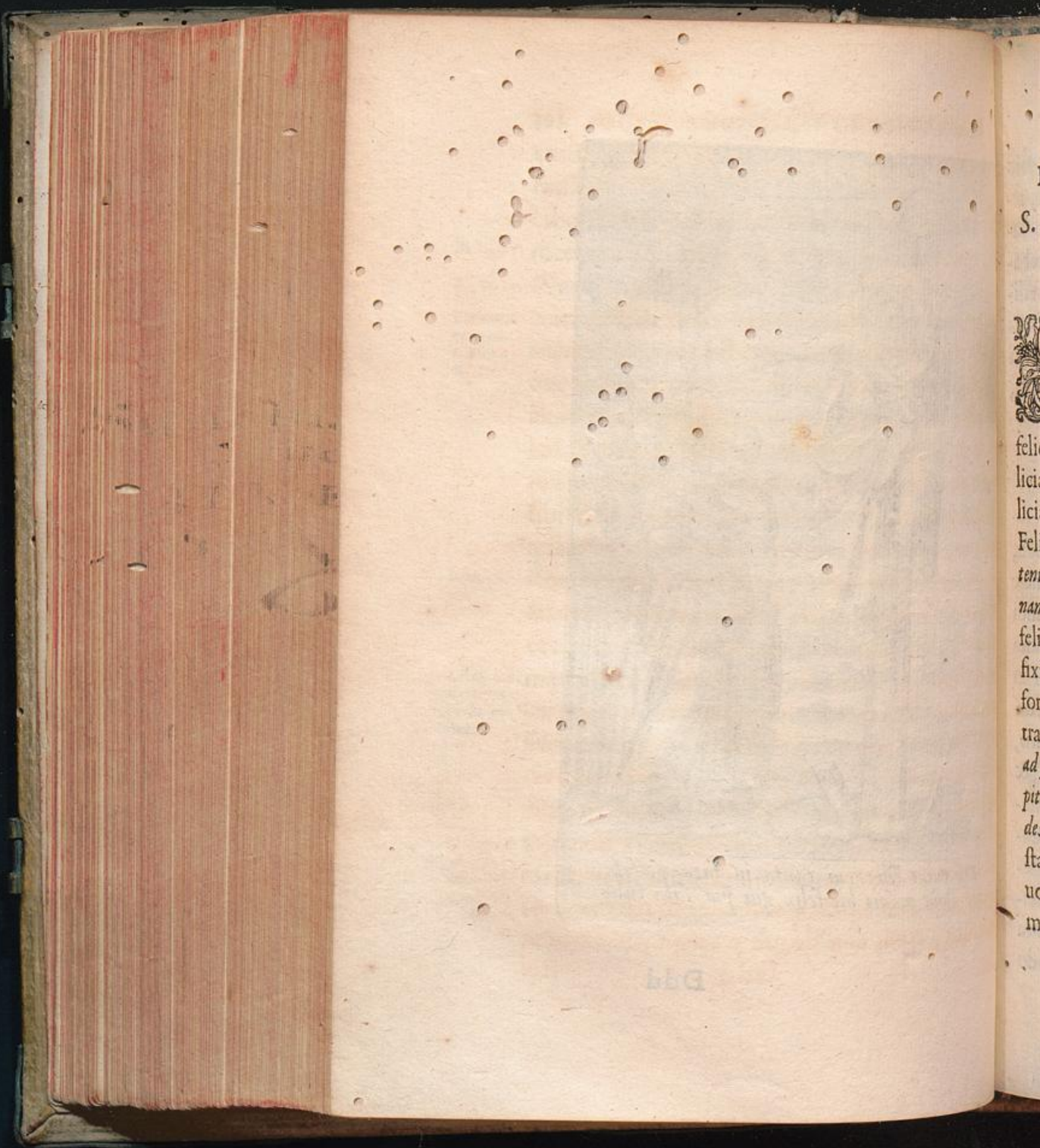
salutari meo.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus PLEMON; in quo, veluti in speculo, forma attentis & ægritudinis conspicitur.

43. *Esse putas Felix, cui tanta in fata potestas?
Quin magis hic felix, qui pia fata tulit.*

Ddd

S

felic
licia
licia
Feli
tent
nam
feli
fixi
for
tra
ad
pit
des
sta
uc
m

EMBLEMATICA IMAGO XLIII.

S. PHILEMONIS CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS PHILEMON martyr sub Cæsa-
 re Aureliano, & Præside Feliciano atro-
 cia tormenta passus, in crucem actus, &
 ictus in capite clauo, clauum fortunæ suæ
 feliciter imposuit. Contenderunt PHILEMON & Fe-
 licianus de consequenda obtinendaque felicitate, Fe-
 licianus agendo, PHILEMON patiendo: victus est
 Felicianus, vicit PHILEMON. *Beatus vir, qui suffert* Iacob. 1,
 11.
tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coro-
nam vitæ. Felicianus re ipsa infelix, at PHILEMON
 felix euasit, qui rotam felicitatis suæ glorioso clauo
 fixit & stabiliuit. Hic clauus diuersus ab eo est, quo
 fortis & animosa Iahel tempora Ducis Sisaræ pene-
 trauit: *Sinistram manum misit ad clauum, & dexteram* Iud. 5, 26.
ad fabrorum malleos, percussitque Sisaram, quærens in ca-
pite vulneri locum, & tempus validè perforans. Inter pe-
des eius ruit. PHILEMON more CHRISTI in cruce
 stat, ruit Sisara. Nemo quidem est, cuius caput cla-
 uo confixum non sit. Si mundanus & terrenus ho-
 mo existat, caput eius deorsum vergit, inclinatur in

Ddd 2.

ter-

Baronius
Tom. 2.
Menolog.
Martyrol.Iacob. 1,
11.

Iud. 5, 26.

Sympathia
Christi &
Philemonis
Artificum
attentio-
nis.

terram, & terræ affixus instar Sifaræ cadit, ac
 Si iustus ac sanctus fuerit, caput in altum erigit,
 bus supernis adhæret, & quasi quodam clauo
 rum meditatione & conuersatione tenetur. Tene-
 tur in cruce PHILEMON, tenebatur Paulus, cum
 ceret, *Conuersatio nostra in celis est.* CHRISTVS
 in altum cælestia meditabatur, & Paulus, qui de
 Gal. 2, 19. de se, *CHRISTO confixus sum cruci*, more CHRIS-
 tianæ sublimia firmâ ac fixa mente speculabatur.

CRUX PHILEMONIS, Crux sanctæ
 attentionis.

*Instrumen-
 tum artis
 bene vi-
 uendi.*

EX primo delicto ortum & originem habet
 vt vaga mens cogitationes colligere, ac tenere
 prorsus nequeat. Non datur facile modus tenere
 cogitationem, per diuersa loca discurret, per vi-
 diuagatur obiecta. Iam domi, iam foris, iam in
 templo, iam in foro, iam in cælo, iam in terra
 uersatur. Hæc crux exigua non est cælestibus vi-
 qui terrena bona contemnunt, affectant cælestia
 tamen, cum minùs cogitant, in oratione & medita-
 tione diuertit animus ad ea quæ mundana & pro-
 fana sunt. Crux ista grauis erat contemplatio Hie-
 ronymo, qui cum esset in solitudine, tenere cogita-
 tionem non poterat, quominùs ad Romana theatra
 aliquando

aliquando diuerteset. Rogandus Deus est, vt caput, in quo mens suam sedem habet, sepositis aliis curis, vni rei attendat, cui attendebat sedens ad CHRISTI pedes Maria, non sic Martha, cui dictum legimus, *Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima: Luc. 10, 41.* porro vnum est necessarium: *Maria optimam partem elegit, que non auferetur ab ea.* Non poterat illa auferri, quoniam pedibus Domini caput, mens, & cogitatio Mariæ adstringebantur, & quod amplius est, affigebantur. Affixam sic animam esse cupiebat sanctus Ephraem, cum ageret de lucta spiritali, ac diceret: *Attende tibi ipsi, Frater charissime, ne in tuis orationibus extollaris, & huc illucque mente euageris, sed cum precaturus ad Deum accesseris, magno cum timore ac desiderio coram ipso consistas. Esto per omnia veluti caelestis Angelus in oratione, & viriliter in agone decerta, vt oratio tua sit sancta ac munda, impolluta & immaculata.*

Excitatio laborantis.

CRUX PHILEMONIS, Crux ægrotantis.

Clauus capitis infirmo est, cum lecto affixus cinharet, & ratione officij sui audire cogitur, quæ caput lædunt & frangunt. Clauus capitis infirmo est, vt cum aliquando lubeat, & velit quiescere, clamantium strepitu, vel etiam præcepto Medicorum optato somno priuatur. Clauus capiti infixus

Instrumentum artis bene moriendi.

Ddd 3 est,

est, cum findere preces cupit, nec tamen præ capitis dolore licet. Cum sit in hoc statu æger, memin- rit dicentis Pauli: *Orabo spiritu, orabo et mente*: mi- minerit canentis Daudis: *Eruetavit cor meum verbum bonum*: oret spiritu, oret corde, oret mente: Rex gloriose, cuius vertex sacrosanctus perforatus spiritus cutis est ad instructionem, & simul consolationem Martyris PHILEMONIS, consolare capite dolentem & penitus deficientem, corde orantem, & operam suam implorantem & expectantem. Respondit sibi membra, & caput perforatum PHILEMONIS manus siquidem & pedes, ac totum reliquum corpus crucis ligno affixum est, & similiter confixus clavo eius apparet caput. Accidit ita ægrotanti, cum caput diris doloribus angitur, cetera quoque membra ægrotantis capiti suo condoleant. Quod capitis dolor per omnia pertinet membra, necesse quoque est ut & virtus patientiæ pertineat. Cum D. Bernardus extremè iam laboraret, clavis doloris capiti affixus erat: cumque Godefridus venerabilis Lingonicæ sedis Antistes multis cum illo ageret, non attendere posset æger ad ipsius Antistitis admirationem, respondit paucis Bernardus: *Ne mireris, ego enim iam non sum de hoc mundo*. PHILEMON de hoc mundo non erat, qui pia fata tulit, idcirco sepe

2. Cor. 5.
15.

Psal. 44, 2.

Excitatio
ægrotan-
tis.

Deus acerbos capitis dolores impmittit iacenti in lecto homini, vt cum nequeat illē attendere, in similitudinem picturæ caput confixum habeat, & fateatur de se: *Ego iam non sum de hoc mundo.* Recipiat se ad cordis & pectoris sui sacrarium, in quo Deus cum infirmis agit, & infirmi Deo loquuntur. Gaudet Deus solitudine, vt & anima sibi attendat, & ipse animæ. *Ducam eam, inquit, ad solitudinem, & loquar ad cor eius.* Osce 2, 14.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, cuius caput spinis perforatum & simul coronatum est, nostræ sic attendit redemptioni, vt esse sui immemor videretur. Hic ipse gloriosus Rex in memoriã sacræ passionis, & simul suæ attentionis reliquit venerabile Sacramentum, cuius virtute positus extra se, non solum temporalium rerum, sed etiam sui ipsius penitus obliuiscatur, vt soli Deo intentus & attentus sit, dicatque diuino refectus cibo: *Quid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram?* Psal. 72, 25. Compertum est quotidiano experimento, vt post acceptum Viaticum homines viaticum. aliàs rebus mundanis distracti ita se colligant & recipiant, vt attendant cælo & Deo, cuius creaturæ sunt, & cuius passionis gratia acceperunt corporis & animæ redemptionem.

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientie
corona aurea & laufeola.

*Honor alii
artem ha-
nè viuen-
di & mo-
riendi.*

CAPUT PHILEMONIS CHRISTVS erat, & con-
suo attentus, sub illo vulnerato vulnerari & con-
voluit, & diram mortem subire. Attentus Martyris
tentos nos esse cupit, vt passionibus Redemptoris
ipso communicantes, etiam cum ipso in reuelatione
gloriæ exultantes gaudeamus. Igitur tamquam
nui bellatores, quodlibet tentationis genus alacri
nimo & virili toleremus. Nequaquam vereamus
tempus membra CHRISTI sub CHRISTO &
CHRISTO pati. Breuis est pugna, & sine vlllo
bens interuallo; remuneratio perpetua & multa
mis. Exempla nos roborent Sanctorum ad pati-

*Laurea at-
tentionis.*

tiam, & innocens vita crucifixi. Hæc est felicitas
stra, hæc laurea, hæc corona, vt cuius mystica
mys membra, in laboriosa passione simus
principales in gloria & remuneratione. Hinc
vox extrema sacri martyris Platonis: *Mibi con-*
CHRISTVS, & pro ipso mori lucrum & gloria.

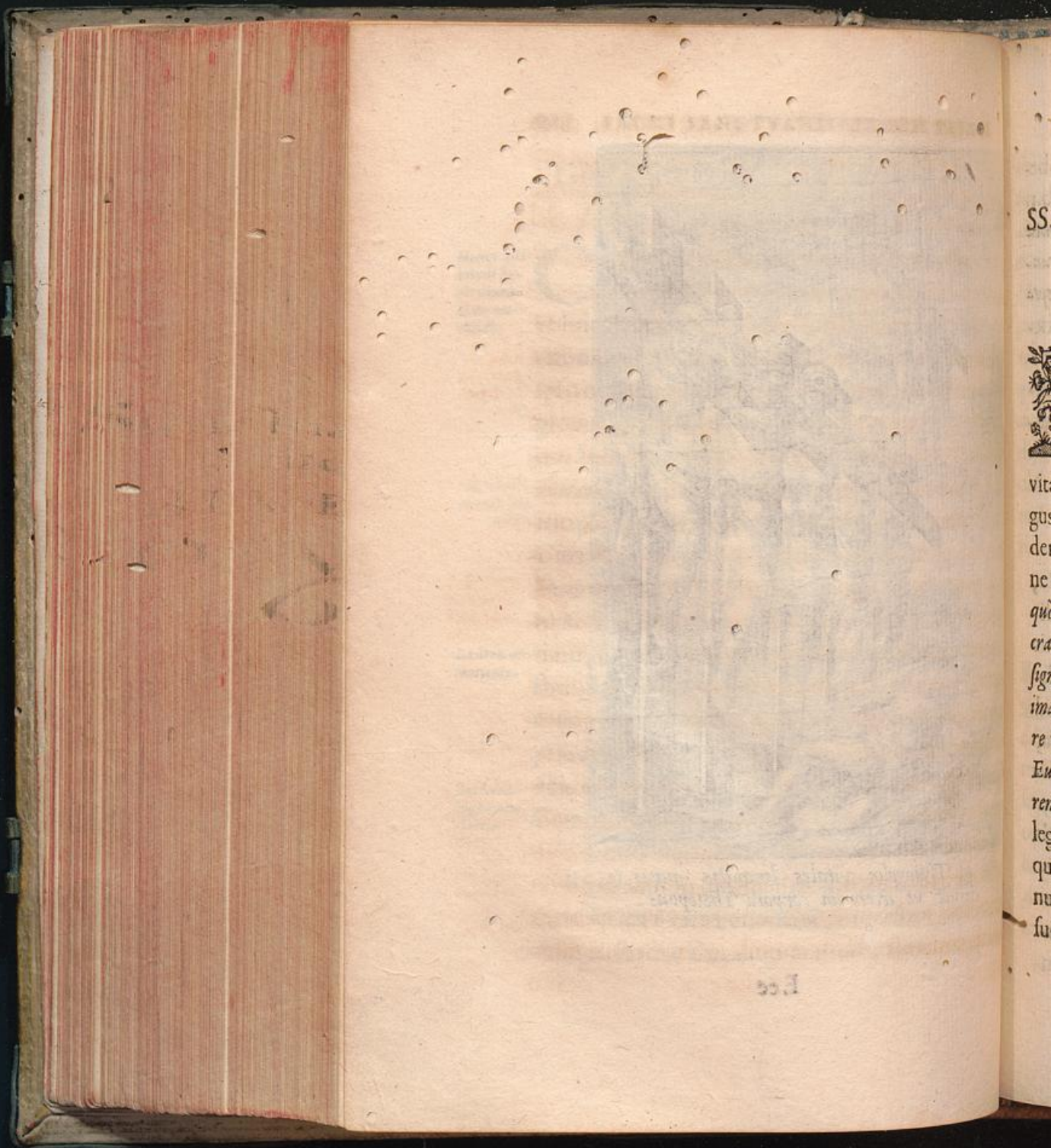
*Extrema
verba mo-
riendi.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti
CEM MARTYRES crucifixi; in quibus, velut in
culo, custodia Decalogi & morbi forma conspicitur

Cur ad Theopolin vitales inquitis auras?
44. Seruet vt aeternum corpora Theopolis.

Ecc

SS

vita
gus
der
ne
qu
cr
fig
im
re
E
ren
leg
qu
nu
fu

100

EMBLEMATICA IMAGO XLIV.

SS. DECEN MARTYRVM
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

HEOPOLI sub Cosrhoë Rege DECEN Ado.
Christiani comprehensi, ab impiis Sa- Beda.
Martyrol.

racenis decem crucibus affixi, agentes
de impiis & de impietate triumphum,
vitam suam concluderunt. Consonant sibi Decalo-
gus legis diuinæ, & Denarius Confessorum, & qui-
dem rectè, cum verum sit quod Damianus Sermo-
ne de Inuentione Crucis affirmat: *Perspicuum est,*
quòd ipsa tabula Legis Crucis Dominica prætulere sa-
cramentum. Denarius enim numerus per litteram X. de-
signatur, quæ non tantum exteriorem crucis prætendit
imaginem, sed & mysticam eius quamdam videtur indica-
re virtutem, videlicet, quòd præcepta veteris Testamenti
Euangelica legi copularit Deus: teste Dauide, finxit labo-
rem in præcepto. Ne nos per fugam laboris custodiam
legis omitteremus, Deus ipse factus est homo, vi-
que ad mortem crucis obediens. Quòd si denarius
numerus per formam crucis signatur, Xp̄s qui Rex
summæ gloriæ est, hunc eundem numerum sacro

Ado.
Beda.
Martyrol.
Psal. 93.
24.
Sympathia
Christi &
Decem
Martyrum
Artificum
custodia
Dei. Alogi.

Ecc 2 suo

suo nomine præferri, & crucifixus perfectam obedientiam Decalogi exprimit. Quare XPS ipse lib. Reuelat. cap. 11. suæ Birgittæ dixit: *Quia manus meæ extense sunt cum clavis, propterea opera tua, quæ figurantur in manibus, extendentur ad pauperes, & ad præcepta mea.* Crucifixum CHRISTVM suum DECEM MARTYRES contemplati sunt, & ad eius formam patientes pro sanctis Dei legibus sanguinem suum proderunt, & cruciferos monuerunt, vt legalem crucem secum sumerent & portarent.

CRUX DECIM CRUCIFIXORVM, CRUX
custodiæ Decalogi.

Instrumentum artis bene viuendi.

Res vna crux est, ex duobus lignis compacti numeri denarij typus. Lex quoque Evangelica vna est, quæ ex duabus præceptionibus charitatis Dei & proximi componitur ac resumitur. Hanc legem simul & crucem sibi imponi precabatur Dominus Rex, *Legem pone mihi Domine.* Lex crux est, crux in qua religiosus custos legis seipsum per obedientiam immolat & sacrificat; cum 1. Regum cap. 22. dixerit Samuel: *Numquid vult Dominus holocausta, & non potius vt obediatur voci Domini? Melior est enim obedientia quam victima, & auscultare legibus quam offerre adipem arietum.* In hanc quoque

Psal. 118. 33. Excitatio laborans.

tentiam loquitur Ecclesiasticus cap. 4. *Custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinqua vt ardeas. Multò enim melior est obedientia, quàm stultorum victimæ.* Dictorum rationem reddit Gregorius lib. 36. Moral. cap. 11. *Obedientia victimis iure præponitur, quia per victimas aliena caro, per obedientiam verò voluntas propria mactatur. Tantò igitur quisque Deum placat, quantò ante eius oculos, repressa arbitrij sui superbiæ, gladio præcepti se immolat. Quot sunt præcepta, tot gladij, tot cruces sunt, & decies se immolat homo, cùm Decalogum legis custodit & seruat patiens. Ait enim Ephræm Orat. 2. de Patient. *Patiens in exequendis mandatis obediens est.**

CRUX DECEM CRUCIFIXORUM, CRUX
ægotantium.

Decem sunt præcepta Decalogi, quæ sub vna Instrumentum artis bene merendi. Rom. 13, 10. dilectione comprehenduntur: *Plenitudo legis est dilectio.* Quamuis varij morbi, & diuersæ sint ægri-
tudines, in vnum amoris morbum conuerti possunt. Laboret quis febre, stomacho, capite, latere, & ceteris id genus infirmitatibus; si tamen iustus sit, & propter Dei amorem mala patiat, dicere fas est, *Amore languero.* Ad vnâ amoris crucem decem legis Cant. 95. mandata referuntur, & in vno charitatis languore

omnes morbi continentur. Et quidem Paulus
 1. Cor. 13, 29. stultus, cum rogaret, *Quis infirmatur, & ego non*

firmiter? quis scandalizatur, & ego non vror? amore
 ritatis ardebat, & in vno amoris morbo mor

1. Cor. 13, 4. omnium complectebatur, ac sustinebat, (*charitas*
tiens est) & quisquis languet amore, patiens in

Excitatio
 agrosan-
 tis. bis erit. Felix morbus qui procedit ex amore, in
 lix ille qui ex defectu charitatis suam originem

cit. Liqueat hoc in paralytico, cuius meminit lo
 nes. *Erat autem quidam homo ibi triginta & octo*

Ioan. 5, 5. *habens in infirmitate sua.* Hæc infirmitas ex defectu
 amoris debiti procedebat, cum asserat S. Augustinus

Si ergo quadragenarius numerus habet perfectionem
 & *lex non impletur nisi in gemino precepto charitatis*

quid miraris quia langueret, quia ad quadraginta duo
num habebat? Nec datur ambigendi locus, quod

languidus ille ex violatione legis infirmaretur, et

Ioan. 5, 14. non multò post dixerit illi CHRISTVS: *Eccum*
factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contu

gat. Cum hic paralyticus ex defectu amoris in pa
 ximum laboraret, mirum non est quòd in argu

dine sua non haberet ille hominem, cuius meminit
 Ioan. 5, 7. *rio vteretur. Hominem non habeo,* inquit. Luit debet

penas æger, cum ab homine deseritur, cui debet
 tum non soluit amoris. Homo derelictus ab homine

ne, à clementissimo Deo, quem diligere debuit, nec dilexit, non deseritur: accurrit ægrotanti, ac dicit: *Vis sanus fieri?* Impertit ægrotanti sanitatem, vt ver-^{Ioan. 5. 6.} bis blandis allectus, & beneficiis attractus discat diligere Deum, & ex eius amore omnes labores, omnes morbos sustinere, sicut & patres sustinuerunt, quorum exequias celebrat S. Ephræm, & ait: *Angeli Sanctos felices ac beatos prædicant, & ad eos dicunt: Beati estis vos, qui CHRISTI amore & desiderio, benè prudenterque magna cum vestra patientia scapham vestram tutò mandatis CHRISTI optimis direxistis: quapropter ad tranquillum iam portum peruenistis, & CHRISTVM recepistis, quem tantopere desiderastis & amastis.* Quàm bona sit medicina, exacta legis custodia, vel vnus agnouit ethnicus Euripides in Belerophonte. *Morbi mortalium, inquit, alij sponte, & alij & nostra culpa fiunt, alij diuinitus immittuntur, quibus lege medemur.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus XPS, qui Decalogum legis nomine suo præfert, & eius obseruantiam legam^{Virtus sacra Eucharistia.} in cruce satis ostendit, vt tædium eius obseruationis à nostris cordibus auferret, sacram instituit Eucharistiam, cuius virtute cor humanum excitatur & confir-

confirmatur, vt tempore prosperæ aduersæque
 ceterudinis legi diuinæ afficiatur, & per custodiam
 Decalogi denarium diuinum, cuius pignus Eucha-
 ristia est, lucretur & consequatur. Conueniunt
 ter se Decalogus & Eucharistia, quandoquidem
 stitutio sacramenti vocari solet *mandatum*, & ideo
 cò sic appellatur, quia tunc CHRISTVS legem am-
 ris fanciuit: *Hæc mando vobis, vt diligatis inuicem.*
 quidem ad vnâ & eandem summam amoris De-
 calogus legis, & mysterium Eucharistia rediguntur
 & è vita decedentibus simul præcipiuntur.

Ioan. 15.
17.

viaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ
 corona aurea & laureola.

Honorabilis
 artem be-
 nè viuendi
 & me-
 viendi.

LEx Decalogi intra Sancta sanctorum seruabatur, & in Altari summo custodiebatur, vt ex loco ipso colligeretur, sanctum esse sacrificium, quo quis per Decalogi obseruationem se dicere consecraret. Legis huius, quæ fit per obedientiam oblatio & immolatio conditionem declarat. Sicut iustitius Iustinianus cap. 9. de Contemptu mundi. *In obedientia, quæ à Deo in paradiso primis est iniuncta parentibus, & quæ per Moysen, iubente Deo, est iniuncta Hebraeis, & quæ per CHRISTVM est prærogata gentibus, facta est merendi seu demerendi occasio, obedientia*

disciplina, liberi arbitrij doctrix, desideriorum cordis pro-
palatrix, & custodita perennis vitæ brauium.

Hæc, inquam, lex, tametsi per diuersitatem tempo-
rum nomina varia sortiatur, vnum tamen habet effectum,
idemque merendi institutum, excepto quòd legem naturæ
atque Decalogi in hoc præcellit lex gratiæ, quòd obseruato-
rem suum transmittit ad cælos, ceteræ autem minime; quo-
niam iusti, qui in ipsis militauerant Deo, præstabantur

CHRISTVM in carne venturum, qui futurus erat pri-
mogenitus mortuorum, Ecclesiæ caput, Dei & hominum
mediator, redemptorque, ante quem nemo dignus fuerat
transferri calo. Transferuntur iam post CHRISTVM
Decalogi obseruatores, qui ex lege ipsa Decalogi si-
bi conficiunt crucem, in qua Deo cæli immolati &
consecrati componuntur, vt vestigiis CHRISTI in-
hærentes, cælestia exemplaria ingrediantur, vbi cu-
stodita lex habet & præbet æternæ vitæ brauium.

Plenitudo legis, dilectio est: & quisquis eam virtute
dilectionis impleuit, gratuletur sibi vel in ipsa mor-
tis hora de accipiendo statim brauiio & denario, cum
Polycarpo, cuius extrema fuit illa oratio: *Pater di-*
lecti & benedicti Filij tui IESV CHRISTI, per quem tui
cognitionem accepimus, gratias tibi ago, quòd me huius
diei & horæ celebritate donasti. Sic dum ad mortem per-
gunt (inquit S. Dionysius Ecclesiast. Hierarch. cap. 7.

*Laurea
Decalogi.*

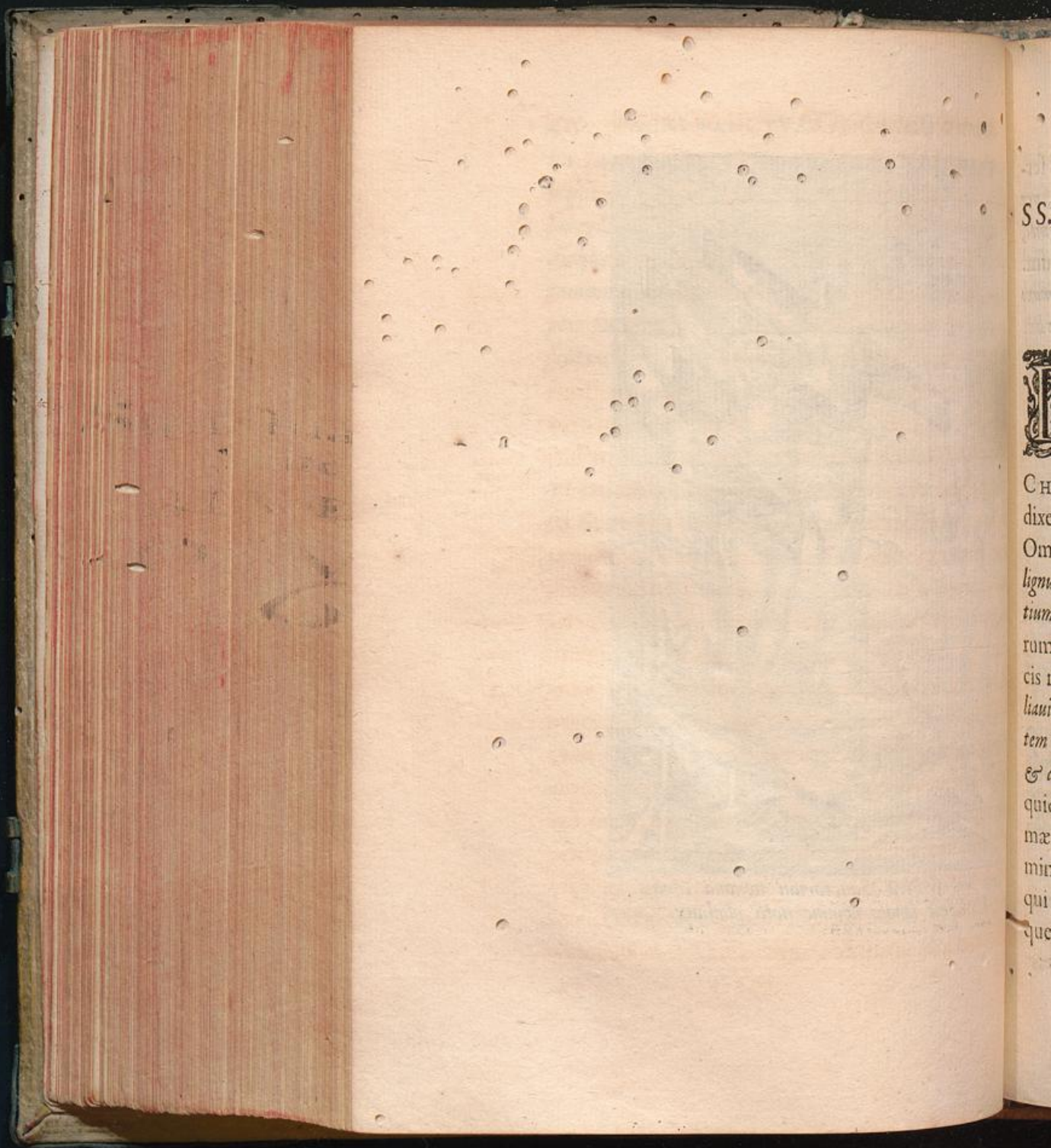
*Extrema
verba mo-
rientis.*

§. I.) qui sanctam vitam traduxerunt, ad veras De
 missiones intuentes, quarum veritatem quodammodo
 resurrectione iam conspexerunt, cum firma & vera spe
 dioque diuino ad mortis terminum, tamquam ad finem
 taminum, proficiscuntur; quod certo sciant, sua omnia
 pter futuram suam resurrectionem in tuto fore in illa
 secta aeternaque vita & beatitudine.

Prodeant in publicum spectaculum sancti Ie
 TI crucifixi; in quibus, velut in speculo, ignobili
 tis & morbi forma conspicitur.

Sæua dies frustra Sanctorum nomina condis:
45. Hæc erit ignoto nomine nota phalanx.

SS

T

CH
dix
Om
lign
tium
rom
cis
liavi
tem
& d
quo
ma
mir
qui
que

EMBLEMATICA IMAGO XLV.

SS. INCOGNITORVM

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

DE mandato Diocletiani in Phœnicia ho-
 mines aliquot Christiani, quorum sunt Niceph. Martyrol.
 incognita nomina, crucis supplicium
 subierunt. Hebræi ignotum omnino Sympathia Christi & Incognito-
 rum Martyrum Ar-
 tificum tolerata ignobili-
 tatis. Psal. 40, 6.
 CHRISTVM & sine nomine esse voluerunt, cum
 dixerint: *Quando morietur, & peribit nomen eius?*
 Omnes vno ore & vna voce clamarunt: *Mittamus*
lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuen-
tium, & nomen eius non memoretur amplius. Phil. 2, 8. *Votis eo-*
 rum minimè respondit euentus, quin potius è cru-
 cis morte nomen sibi *Crucifixus* comparauit: *Humi-*
liauit semetipsum, factus obediens vsque ad mortem, mor-
tem autem crucis, propter quod & Deus exaltauit illum,
& dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Gloria
 quidem nominis nobilitas est, obscuritas verò fa-
 mæ crux mundanæ ignobilitatis est. Crucis igno-
 miniosæ confortes CHRISTVS Sanctos suos voluit,
 qui ignobilia & contemptibilia elegit, vt fortia quæ-
 que confunderet. vnde & Paulus ait: *Vos nobiles, nos* 1. Cor. 4, 11.

autem ignobiles. Hic idem Apostolus monet, *ut i*
 2. Cor. 6, 8. *uiamur omnes Deo per gloriam & ignobilitatem, ut i*
infamiam & bonam famam, sicut qui ignoti & cogniti, ut i
 sicut INCOGNITI CRVCIFIXI vixerunt & obierunt, *tyres*
 Accedit Ephraim de Vita spirituali: *Ne igitur am*
despondeas, videns te in hac vita inglorium, cogita
etiam viros iustos sustinuisse. *terra*
runt
lo to
Hoc
con
Aug
gunt
quar
iusq
STV
STI
hum
cum
tual
obsc
men
glor
perj
obsc

CRUX INCOGNITORVM CRVCIFIXORVM

Crux ignobilitatis.

Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.
 Psa. 125,
 6.

CRUCIFIXOS pariter & cruciferos David com-
 platus canebat: *Euntes ibant & flebant, m*
tes semina sua: venientes autem venient cum exultatione
portantes manipulos suos. Quod feritur, iacet in
 ignotum, iacet prorsus sine nomine; dein verò
 1. Cor. 15, 43. *ignobile & gloriosum refurgit. Seminatur in ignobilitate*
surgit in gloria. CHRISTVS ignobilis factus est,
 Ioan. 12, 24. *postea gloriosus ipse surrexit. Nisi granum fructus*
cadens in terra, mortuum fuerit, ipsum solum maset
autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui
 Phil. 2, 8. *cecidit in terram CHRISTVS, prorsus sine nomine*
fuit; Humiliauit semetipsum, factus obediens usque ad
mortem, mortem autem crucis. Dein verò sublimatus est in no-
mine IESV auctus est. Propter quod & Deus exaltauit
illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen

ut in nomine IESV omne genu flectatur, celestium, terrestrium, & infernorum. Ad formam CHRISTI Martyres crucifixi, atque cruciferi, dum serunt, & in terra seruntur, ignorantiam sui nominis libenter ferunt, cum nouerint in celo nomina sua scripta, nullo tempore obliteranda, nulla obliuione delenda. Hoc idem Christianæ humilitatis institutum, hoc consilium est Apostolicæ perfectionis, sicut adstruit Augustinus in Psalm. 150. *Omnium fidelium qui diligunt CHRISTVM, qui ambulant viam eius humiliter, quam ipse docuit humilis, nomina scripta sunt in celo: cuiusque contemptibilis in Ecclesia, qui credit in CHRISTVM, & diligit CHRISTVM, & amat pacem CHRISTI, nomen scriptum est in celo. Ipsa est perfectio nostra humilitatis.* Facebat hinc humanæ gloriæ studiosus, cum quo rem habet S. Ephræm agens de vita spirituali: *Sed & ego, dices, in miseris atque angustiis vitam obscurus & inglorius transigens, post mortem nullam mei memoriam relinquam. Extrema dementia, & animi vana gloria pleni hic morbus est. Quam multi sunt putas, qui persecutiones pro Salvatore nostro pertulerunt, & adhuc obscuri & ignoti Deo viuunt?*

Cruz

CRUX INCOGNITORVM CRVCIFIXORVM
 Crux ægrotantium.

*Instrumen-
 tum artis
 bene mo-
 riendi.*

AD classem INCOGNITORVM Sanctorum
 tinent ægri, qui de bonis suis testantes, mag-
 nificas sui memorias non extollunt, sed pia opera
 mouent, ex quibus non tam nomen apud homines
 quam apud Deum & Angelos sibi acquirant. Ne-
 quippe Regi & aulæ, licet rusticis sit ignotus, in-
 tempit, nec curat; & vir iustus cum Deo & Ang-
 elis innotescat, parui facit si lateat ipse in mundo, ubi
 rursus paganismus est. Eapropter Patriarchæ, qui
 mem Ierosolymam affectabant, in casulis moran-
 tur, insinuantes se in vasto mundi presentis pagano
 bitare, donec supernam Dei ciuitatem ingredien-
 tur. Cogita, æger, de cælesti Ierosolyma, & car-
 ma, sicut monet Nazianzenus Epist. 124. *motus
 corporalem tibi pædagogiam quamdam esse ad id
 utile est, ut pate contempto corpore; & que corpora
 simulque quidquid fluxum, turbulentum & perditum
 totus ad cæleste consortium transeas, proque præsentis
 culo, viuas futuro.* Vera quippe nobilitas ibi est,
 quam per ignobilitatem aditus aperitur. *Semen
 inquit Apostolus, in ignobilitate, surget in gloria.* Quod
 locum versans Basilus in Psalm. 104. dicit: *Con-*

*Excitatio
 ægrotan-
 tis.*

1. Cor. 15,
 43.

CRUX

ra, *quæso, genesi mortem, ac desine lugere mortuum, ab ignobilitate ista liberatur.* Sordidæ conditionis homo est, & tunc maximè apparet, cum æger in lecto est, & morti tributum pendit. Ignobilis est dum viuit, quia mortalitati suæ censum præbet; ignobilior est in morbo, quia non tam mortalitati quàm morti debitum vectigal reddit. Soletur seipsum recordatione sancta optimi & maximi Regis, qui dum viuit, & dum obiit, tributarius esse voluit, voluit & ignobilis haberi, vt socios suos ignotos esse doceret. Dicat ergo æger, qui iacet in lecto ignotus: Rex noster crucifixe, qui vilis & ignobilis in cruce habitus es; præsta, vt qui ignotus & occultus æger in lecto iaceo, in cælestibus notus fiam. Hic effectus morbi est, vt qui illum patitur, deformetur quidem mundo, Deo verò & cælo formetur, quibus per patientiam suam innotescit.

Leuamen laborantis & ægrotantis. . .

Rex gloriosus, cum summè nobilis esset, tamquam ignobilis habitus passusque est, & in- Virtus sacra Eucharistia. de ortum suum nobilitas Christiana duxit. Nobilitas itaque nostra in cruce est, & quos seruos in ea CHRISTVS nobilitauit, ad epulum Eucharistiæ vocauit & inuitauit, vt eos non solum nobilium more,

Ggg fed

sed etiam ritu Regum tractaret & recrearet. *Panis est panis CHRISTVS, & praebebit delicias Regibus.* Regum conditio est, vt non tam ex proprio nomine, quam ex regali titulo velint cunctis mortalibus esse noti: & Reges in CHRISTI mensa parum humano nomine curant, cum titulo gaudeant. Mysticos Reges sacra reddit & constituit Eucharistia; cuius virtus tanta est, vt eos Serenissimos faciat, quos regaliter tractat & effert. Principes orbis Serenissimos vocat vel ex eo maxime, quod vario rerum euentu non turbentur, turbantur accedit mortis sententia, & esse Serenissimi delinunt. *Viaticum.* Verum enimvero Eucharistici Reges ac Principes suam seruant ac retinent serenitatem, etiam cum mors appropinquat, premit & opprimit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiae
corona aurea & laureola.

I. Cor. 4,
11.

Honor alit
artem bene
viuendi & moriendi.

Ioan. 1, 10.

Inuidebat nequaquam Paulus claris & confisus viris, cum diceret: *Vos nobiles, nos autem ignobiles* contentus quidem sorte & conditione, qua a suo Rege conueniebat. Rex gloriae inglorius in mundo erat. *Mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit.* Vixit ignotus CHRISTVS, tamquam ignobilis ipse ignominiosa morte

ctus est. Regis ad exemplum Paulus componebatur,
 & summæ gloriæ ducebat, esse se cum CHRISTO
 inglorium, & in ipsa crucis ignobilitate totam suam
 nobilitatem, ac nominis claritatem constituerebat,
 cum diceret: *Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Do-* Gal. 6, 14.
mini nostri IESV CHRISTI.

Rex gloriæ IESVS CHRISTVS vbi summum re-
 gnum habet, ibi regalem nobilitatem & dignitatem
 ostendat. Coram Romano Præsidi CHRISTVS sta-
 bat, cum ingenuè fateretur, *Regnum meum non est de* Ioan. 18.
hoc mundo. Fessus est se regnare in cælo velle, & ibi-
 dem velle se post sacram passionem triumphare. So-
 lem nem agens triumphum, cæleste regnum ingre-
 ditur, festiuis excipitur acclamationibus: *Attollite* Psal. 23, 7.
portas, principes, vestras, & eleuamini portæ aternales, &
introibit Rex gloriæ. Cum hæc sit claritas CHRISTI,
Gloria hæc est omnibus Sanctis eius, quibus in Euange- Psal. 149,
 lio annuntiatur, *De mundo non estis,* vt in mundo Ioan. 15,
 ignobiles esse cupiatis, & solùm de vera nobilitate 19.
 cogitatio vestra sit, quæ solùm in regno cælesti in-
 uenitur, & quidem laureata & coronata, cuius *Laures*
 splendore conspicui SANCTI IGNOBILES appare- *ignobili-*
 bunt, quibus visis exclamabunt mundani & profa- *tatis.*
 ni nobiles: *Nos insensati vitam illorum estimabamus in-* Sap. 5, 4.
saniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo com-

putati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos fors illi
est. Hinc factum est, vt nobilis Iustinianus deli-
rans esse ignotus, dixerit moriturus: Facite quod
beo, nolite pompam parare: neque enim is sum quem
stimatis, Antonium imitatus & Hilarionem, qui
locis obscuris, ne colerentur, sepeliri voluerunt.

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti Cea-
NICVS, EYTROIPIVS & BASILISCVS; in quibus
velut in speculo, ferentis mundum & morbum
ma conspicitur.

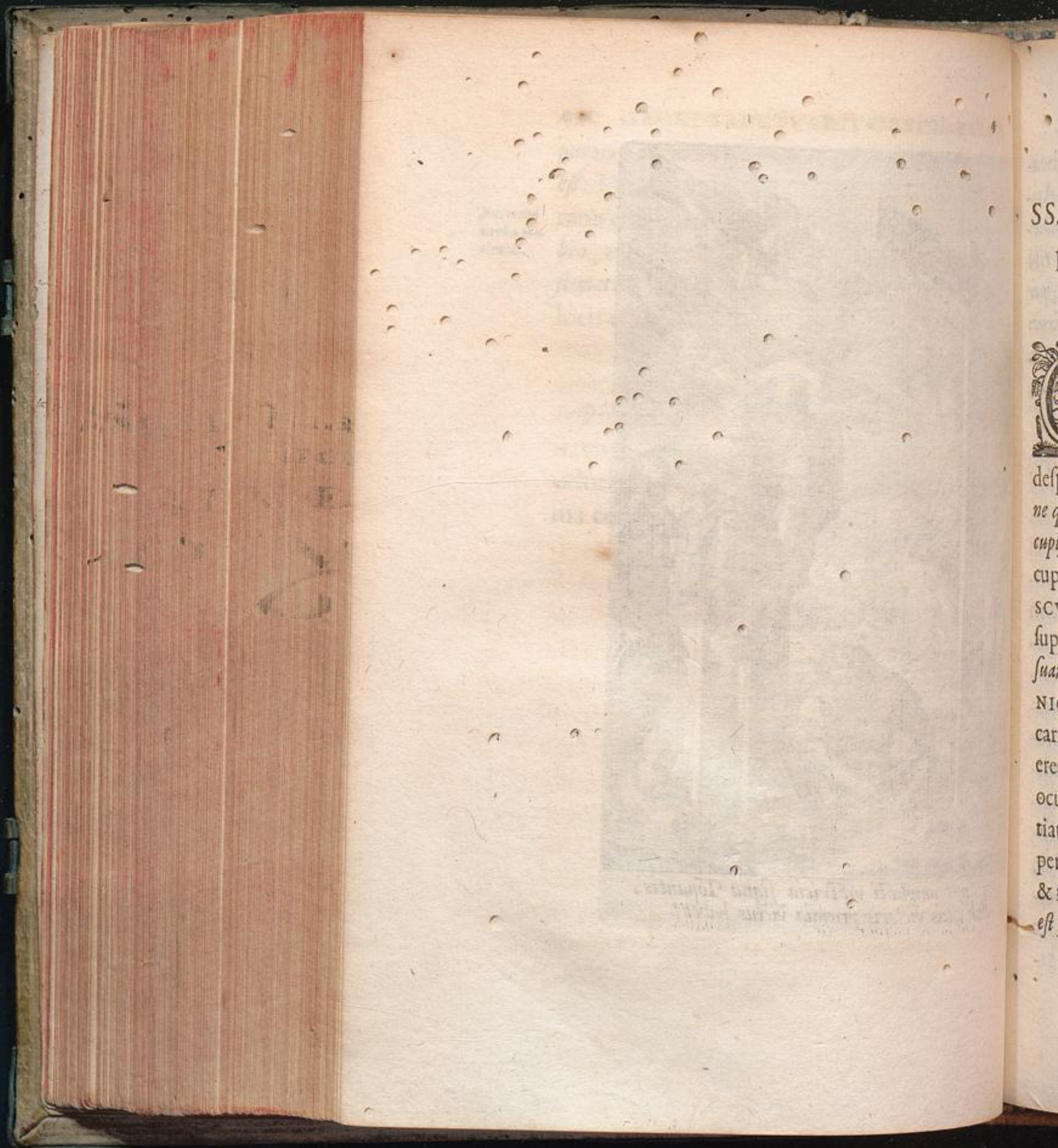

46. *Quis neget amplecti victricia signa Tonantis,
Sub queis victoris premia victus habet?*

W. H. R. L. I. A.

5

F. I.

EMBLEMATICA IMAGO XLVI.

SS. CLEONICI, EVTROPII
ET BASILISCI CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

LEONICVS, EVTROPIVS & BASILISCVS Græca
tabul.
Martyr. ol.

milites insignes CHRISTI, sub Max-
imiano imperante, & Asclepiade Præsi-
dente, quidquid mundus amat & habet
despicientes, cruciatus atque cruces subierunt. Om-
ne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & con-
cupiscentia oculorum, & superbia vitæ. 1. Ioan. 2,
16.

Tres istas con-
cupiscentias CLEONICVS, EVTROPIVS & BASILI-
scvs virtute sanctæ crucis debellarunt, & à nobis

superandas esse monent. *Qui sunt CHRISTI, carnem* Gal. 5, 24.
Sympathia
Christi &
Martyrum
Artificum
superata
concupi-
scentia.

suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. CLEO-
NICVS in effigie sua totus armatus comparet, &

carnis concupiscentiæ bellum indicit. EVTROPIVS
erecto vultu in cruce describitur, & concupiscentiæ

oculorum, id est, rerum terrenarum omnino renun-
tiat. BASILISCVS totus curuatus & humiliatus, su-
perbiæ & elationi humanæ se opponit. Omnes tres,

& singuli cum Paulo dicunt: *Mihi mundus crucifixus* Gal. 6, 14.

est, & ego mundo. Igitur vt mundum & tres eius af-
fectio-

fectio-

fectiones pariter crucifigamus, quid efficere debemus, è crucibus Martyres monent; monet & S. Augustinus Serm. 4. de Ascensione: *Nulla te mundi cuncta inclinent, nullæ aduersitates deiciant. Absit tibi gloriari, nisi in Cruce Domini nostri IESV CHRISTI, quem tibi mundus crucifixus est, & tu mundo crucifigam.* Accedit Bernardus de Modo benè viuendi, Serm. 1. *Qui crucem portat, debet mundo mori; nam crucem ferens semetipsum est mortificare.*

CRUX CLEONICI, EVTROPII & BASILISCI
Cruce mundanæ concupiscentiæ.

Instrumentum artis benè viuendi.

Mundus nos à tribus partibus impetit: quod si vincere velimus, à tribus nos illum partibus inuadamus. Per carnem, per oculos, per vitia nobis bellum ingerit mundus, & nos in eius appellationes crucis arma moueamus. Cùm mundus concupiscentia animam tuam inuadit, maculatione carnis te arma (CLEONICVS ait) hostem pulsabis, & victoriam comparabis. Cùm aggritur per concupiscentiam oculorum, lacrymas facies de coram Deo (sicut hortatur EVTROPIVS) & confessione lacrymarum impetum hostilem retundes, triumphumque reportabis. Quod si impetu superbia deicere te contendat, eius vanitas (vt supra)

BASILISCYS) humilitatis amore dissoluenda est, & deprimis aduersarium. Crux triplex & grauis est, ^{Excitatio} ^{lauroran-} hisce concupiscentiis sæpè impeti, & non succumbere, sed per spem certæ victoriæ leuior crux ista redditur, sicut testatur in hæc verba Bernardus Sermone in Octaua Paschæ: *Vis ergo nosse quis est qui vincit mundum? Quæ in eo vincenda sunt, diligenter intueri; siquidem hoc ipsum beatus Joannes indicat, dicens: Charissimi, nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt, omne enim quod in mundo est, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & ambitio sæculi. Hæ sunt tres turmæ, quas fecerunt Chaldaei. Sed memini quoque S. Iacob fecisse tres turmas, cùm timeret à facie Esau, rediens ex Mesopotamia. Et vobis ergo aduersus triplex genus tentationis triplici opus est munimento, ut carnis concupiscentia ipsius mortificatione vincatur: oculorum verò concupiscentiam superet studium compunctionis, & assiduitas lacrymarum: porrò ambitionis vanitatem virtus charitatis excludat. Cùm Matthæi capite 10. CHRISTVS dixerit, Omnis qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus; explicat Cyrillus in Ioan. lib. 12, cap. 28. Nihil aliud significat, (vt arbitror) quàm mundo propter Deum renuntiare, & huic corporali vitæ bona, quæ per fidem speramus, antepone-
re.*

Hhh Crux

CRUX CLEONICÆ, EVTROPII & BASILISCI
CruX agrotantium.Instru-
tum artis
bene mo-
riendi.

CVM mundo & eius appetitionibus diram
certam homo gerit, & cum incidit in morbum
totum secum mundum quasi prostermit. Prostermit
carnem, ne voluptate trahatur; deiicit oculos,
diuitiarum & opum falsa specie capiantur; dei-
mit omnem superbiam, ne animus inani gloria
ratur & efferatur. Vnde & dicere fas est aegro,
Gal. 6, 14. lecto doloris affigitur: *Mibi mundus crucifixus est, & ego mundo.* Audiamus philosophantem pulchre
zianzenum Epist. 70. ad Philagrium: *Honestius
censeo dolori resistere, atque animo vel nunc maxime
purgari, at morbum nihil aliud ducere, quam vtilem quorundam
institutionem, hoc est, vt corporea omnia, & quidam
fluxum est & caducum aspernans, totum te celestis patrie
addicas.* Prostermit virtute patientiæ aeger mundum
& eius principem, quemadmodum Iobus & Lazarus
prostrauerunt, & quidem cum infirmi essent, &
astruit in Asceticis Basilius. *Fit autem, inquit, magis
postulationem satanæ aliquando, vt veluti magnum agrotan-
tiam ad certamen illi committat benignus Dominus, & quod
solentiam illius per extremam seruorum suorum colerentiam
deiciat, quod in Job factum esse dicimus,* & c.

Excitatio
agrotan-
tis.

exemplum illis, qui nihil ferre sustinent molestie in medium adducatur à Deo, qui ad mortem vsque in tristibus perdurare possunt, qualis erat Lazarus, qui cum talibus obrutus esset vulceribus, nusquam commemoratur quòd presentem calamitatem molesto animo tulerit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus omnem mundi vanitatem & ^{virtus sacra Eucharistia.} concupiscentiam è cruce sua damnauit, & ad huc mundum eiusque appetitiones damnat in Eucharistia, quæ nihil carnale nihil terrenum sapit, & efficit, vt Regis gloriosi conuiuæ rebus mundanis renuntient. Quamuis in hac renuntiatione excelluerit Augustinus, pro humilitate sua cap. 13. Soliloq. exclamat, *Mundus clamat, Deficio; tu verò clamas, Reficio: & miseria mea praua magis sequitur deficientem quàm reficientem. Planè infirmitas mea hæc est.* Infirmitas planè est, cum iacens in lecto æger, appetit ea quæ valetudini nocent: at cum exoptat quæ saluti suæ proficiunt, in via salutis est. Cum idem ipse mundanis affectibus ducitur, infirmus censendus est: si verò renuntians terrenis appetitionibus, cælestia quærit ^{viaticum.} alimenta, in via salutis & vitæ incedit & ambulat vsque ad mortem, cum dixerit **CHRISTVS**: *Qui Ioan. 6. 60. manducat hunc panem, viuet in æternum.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientia
corona aurea & laureola.

Honor. sit
artem be-
ne viuere
di & mo-
riendi.

Laureola
deuicta
concupi-
scentia.

Matth. 5, 8.

Matth. 5, 3.

Luc. 14,
11.

Gal. 5, 24.

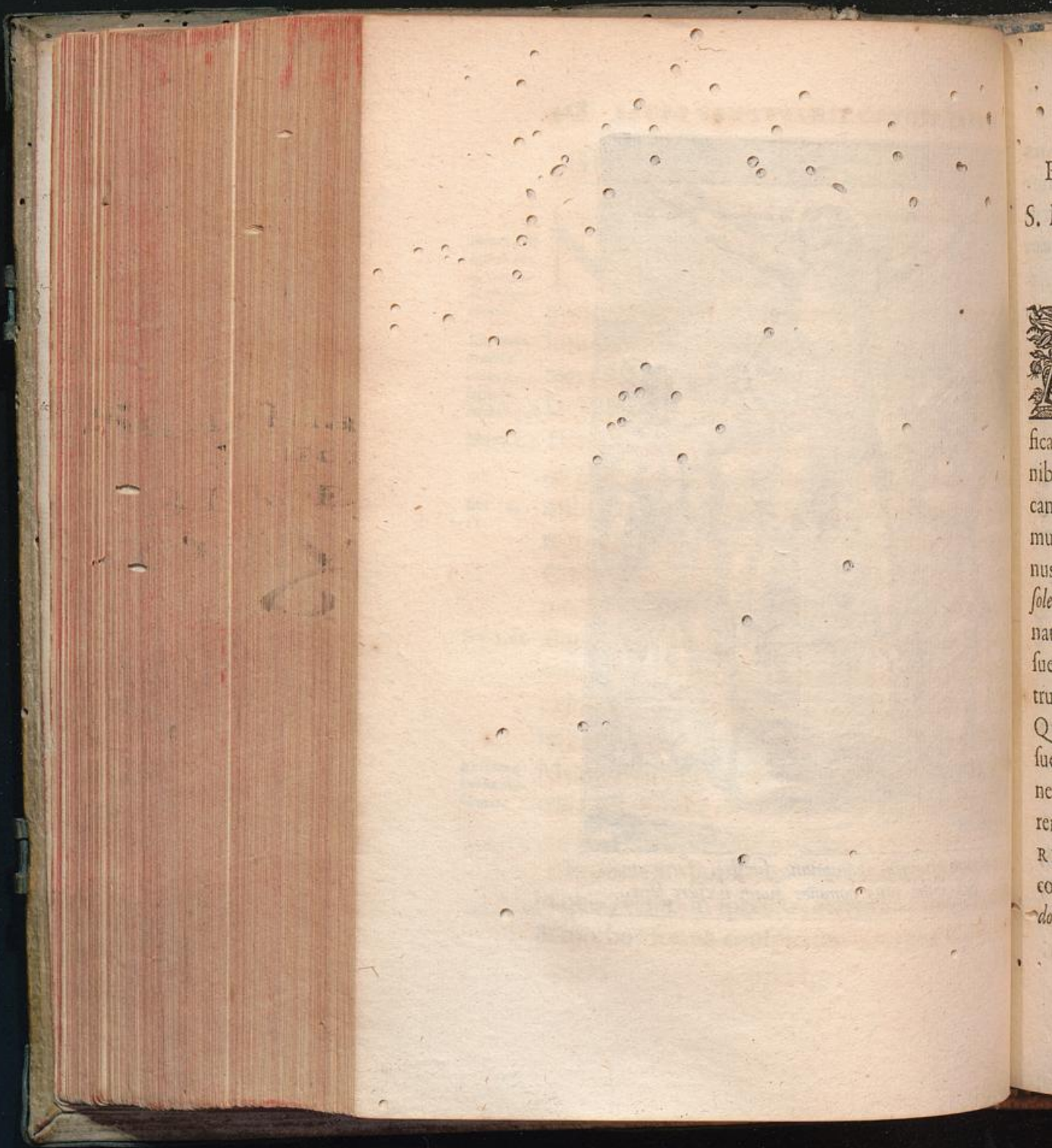
Extrema
verba mo-
rientis.

Nodus triplex concupiscentia carnis, & con-
cupiscentia oculorum, atque superbia vitæ, im-
plicitus adeo est, vt explicari non queat, cuius dis-
solutioni annexum est regnum cælorum, decreta
corona & laureola conceditur. Hæc corona & laureola
destinata castitati: *Beati mundo corde, quoniam*
Deum videbunt. Hæc paupertati decreta; *Beati pau-*
res spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum. Hæc
militati concessa: *Qui se humiliat, exaltabitur.* Pro
regno & imperio necesse est vt nodus ille frangatur
& cum manuum ministerio dissolutio non succedat
recursus ad crucem fiat, cuius ope & opera crucis
atque cruciferi *carnem suam crucifixerunt cum vitio*
concupiscentiis, & bono hoc omine & nomine regnum
cælorum intrarunt & occuparunt. Cùm iam intro-
irit, & simul occuparit hoc regnum Calliopius apud
Metaphrasten, falsus ingenuè est: *Malo CHRIS-*
cruce affigi, quàm caducis stulti mundi deliciis frui.

Prodeat in publicum spectaculum S. MARCI
in quo, veluti in speculo, ferentis furiosos homines
& morbos forma conspicitur.

Subiacui furijsq; hominum, furijsq; ferarum :
47. Sed mihi plus homines quam nocuere fere.

EMBLEMATICA IMAGO XLVII.

S. MARINI CRVCIFI XI
EXPLICATA.

NAZARBI in Cilicia sub Diocletiano, ^{Martyrol.}
 Præside Lyfia, S. MARINVS senex pri- ^{Menolog.}
 mò flagris cæditur, dein ligno suspendi-
 tur, & in eo mirum in modum excarni-
 ficatur, postremò capite obruncatur, & corpus can-
 nibus ac feris vorandum traditur. Feras & rabidos
 canes truculentia sua homines superarunt. Benè si-
 mul & verè lib. 5. de Ciuit. Dei cap. 28. dicit S. Augusti-
 nus: *Subhumanus homines hominem viuum, quàm bestia
 solent decerpere cadauer abiectum.* Ferae crudeles suapte
 natura sunt, homines suoapte ingenio mites & man-
 sueti, peccati verò malitia redduntur sæui, furiosi,
 truculenti. Nihil peccato crudelius, nihil sæuius.
 Quamuis culpa ita barbara & fera sit, potens man-
 suetudo est, vt vincat omnem eius sæuitiam, om-
 nem eius truculentiam. Contra hominum degene-
 rem inhumanitatem, ac feram crudelitatem S. MA-
 RINVS suam patientiam obiicit, & dum baculis
 contunditur, ait: *Fruentum CHRISTI sum, contun-*
dor baculis, vt panis mundus inueniar. Dum vnguibus
 lania-

Psal. 2,
12.

laniatur, dicit Deo: *Conscidisti saccum meum, & conturbasti me.* *Concedidisti me letitia.* Vim vi repellere licet, vi nimiam

Sympathia
Christi &
Marini.
Artificum
superbi
furoris.
Psal. 2, 1.

patientiae vim saevitiae & truculentiae. Sic CHRISTVS furias humanas repressit, de quibus David: *Quae fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania, & stiterunt reges terrae, & principes conuenerunt in terra aduersus Dominum, & aduersus CHRISTVM eius.*

CRUX MARINI, CRUX patientis humanum
furorem.

Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.

Psal. 57, 5.

IMmanis hominum crudelium furor. *Furor illius sicut aspidis sordidus, & obturantis aures suas, quae non exaudiet vocem incantantis, & venefici incantantis sapienter.* Edoctus experientia loquebatur, furorem Regis Saulis experientia fuerat, & contenderat rabidam eius iram cantu tharae temperare David, nec tamen potuit: potuit tamen eius rabiem, & proiectam in se lanceam detrahere.

Provr. 9, 8.

Homines pestilentes, ait Salomon, dissipant caritatem, sapientes vero auertunt furorem. Cum pestis uent, cauere sibi homines solent ne vento infecto tangantur & inficiantur; cumque pestis crudelis inficiat homines furiosi sunt, furorem declinant sapienter, & curantque omnibus modis, ne aura indignationis & irae frementis vento per impatientiam corripantur.

Excitatio
laboran-
tis.

tur. Confugiunt ad CHRISTVM patientem, qui furoris humani crucem tulit, & ferre docuit eos qui dicunt: *Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel, nisi quia Dominus erat in nobis, cum exurgerent homines in nos, forte viuos deglutissent nos. Cum irasceretur furor eorum in nos, forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem. Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.* Hæc MARINI imitatores; sed, vt ait S. Ephræm agens de Pœnitent. *Martyres ob amorem Dei dissecti meruerunt accipere coronam, nos autem, cum sine tormentis Martyres esse queamus, potius contraria agentes, inutiles permanemus.*

CRUX MARINI, CRUX ægotantis.

Læditur à seipso æger; fera sibi humana est: *Instrumentum artis bene moriendi.* Quæ dum valet, vincitur & ligatur; cum male habet, soluitur, vt à se diris pœnis discerpatur, doloribus dilanietur, & lecto affixus crucem MARINI patiat, si tamen eius patientiam imitetur, memor regis Ezechia, qui cum grauitè vexaretur acerbis ac diris ægritudinis doloribus, quasi leonis vnguis disrumpebatur & dilaniabatur. *Quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.* Ita contingere solet, vt incidat in leonem, & eius vngues incurrat, qui iacens in lecto

ager diris pœnis exercetur. Interim dum exercetur
 Deus orandus est: Deus & homo, qui feritatem
 minum & dolorum expertus es, mitiga furentes
 mentares humores, qui ferarum instar miseram
 nem impetunt & dilaniant. Dum caro humana
 rumpitur & laniatur, virtute patientiæ æger se
 uet, atque intus se custodiat. Benè Basilius in
 ticus: *Nèque incisiones igitur, neque vsiones, neque
 ueolentiam, ac molestorum pharmacorum dolores, neque
 inediam, neque exactam dietæ mensuram, neque abstinentiam
 eorum quæ noxia sunt, recusari à nobis recta ratio
 Etat; ita tamen, quod rursus dico, vt anima iuuanda
 obseruetur, quæ quasi exemplo ad suam ipsius curam
 tuatur. Cùm æger ex vna parte doloribus diuexatur
 & ex altera duris ac diris pharmacis ac medicamentis
 curatur, cor suum dabit in similitudinem picturæ, & considerabit
 se mysticum esse MARINVM, qui ex vno latere verberatur
 altero latere verberatur ac laniatur. Mare magnæ
 passio CHRISTI est, dicitque propterea ipse, *Quæ
 altitudinem maris.* Mare tumultuatur, intumescit,
 sæuit & fremit, & tamen animantia, quæ ferocia
 terra sunt, in pelago furenti atque frementi mis-
 scunt. Mansuetus agnus CHRISTVS inter passiones
 & furias. Talis & MARINVS extitit, talis & æger
 existat.*

Excitatio
 agrotan-
 tis.

Eccli. 38,
 28.

Psal. 8, 3.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus mansueti agni instar furias hominum passus est, & se manducandum dedit, <sup>virtus sacra-
cræ Eucha-
ristiæ.</sup> ut agnos redderet homines, qui, licet discerperentur à lupis, & diris morbis ac doloribus disrumperentur, nihilominus & lupis & morbis euaderent superiores. Robur cælestis panis hoc est, ut qui se communicauerit, totus mitis, totus mansuetus fiat, & virtute mansuetudinis omnem impetum furiosum frangat, furias vincat, & tam luporum quàm morborum omnium furorem omnino superet. Quòd si dæmon ipse, *sciens quia modicum tempus* ^{Apoc. i. 12.} *habet*, inuadit ægrotum, & miris modis illum affligit & torquet, meminerit magni Antonij, qui cùm esset in extremis, assistentes sibi monuit, primos esse dæmonis feroces impetus, sed deinde vires eius esse prorsus effeminatas. Tunc maximè debilis & infirmus est, cùm sacro Eucharistiæ Viatico præmunitum ^{Viaticum.} hominem reperit. Hæc enim virtus Eucharistiæ est, ut cor humanum confirmet, diabolicum robur infirmet.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientia
corona aurea & laureola.

Honorabit
artem be-
ne uiuen-
di & mo-
riendi.
Marth. 5,
12.

CRucifixos & cruciferos in ipsis pœnis & cruciatibus monet CHRISTVS: *Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.* Ad hanc vocem Paulus excitatus & recreatus, inter furias manus constitutus, flagris & verberibus totus corpus

2. Cor. 7, 4.

Rom. 8,
18.

2. Cor. 4,
17.

Laurea de-
nisi furo-
ris.

Extra ma-
verba mo-
rientis.

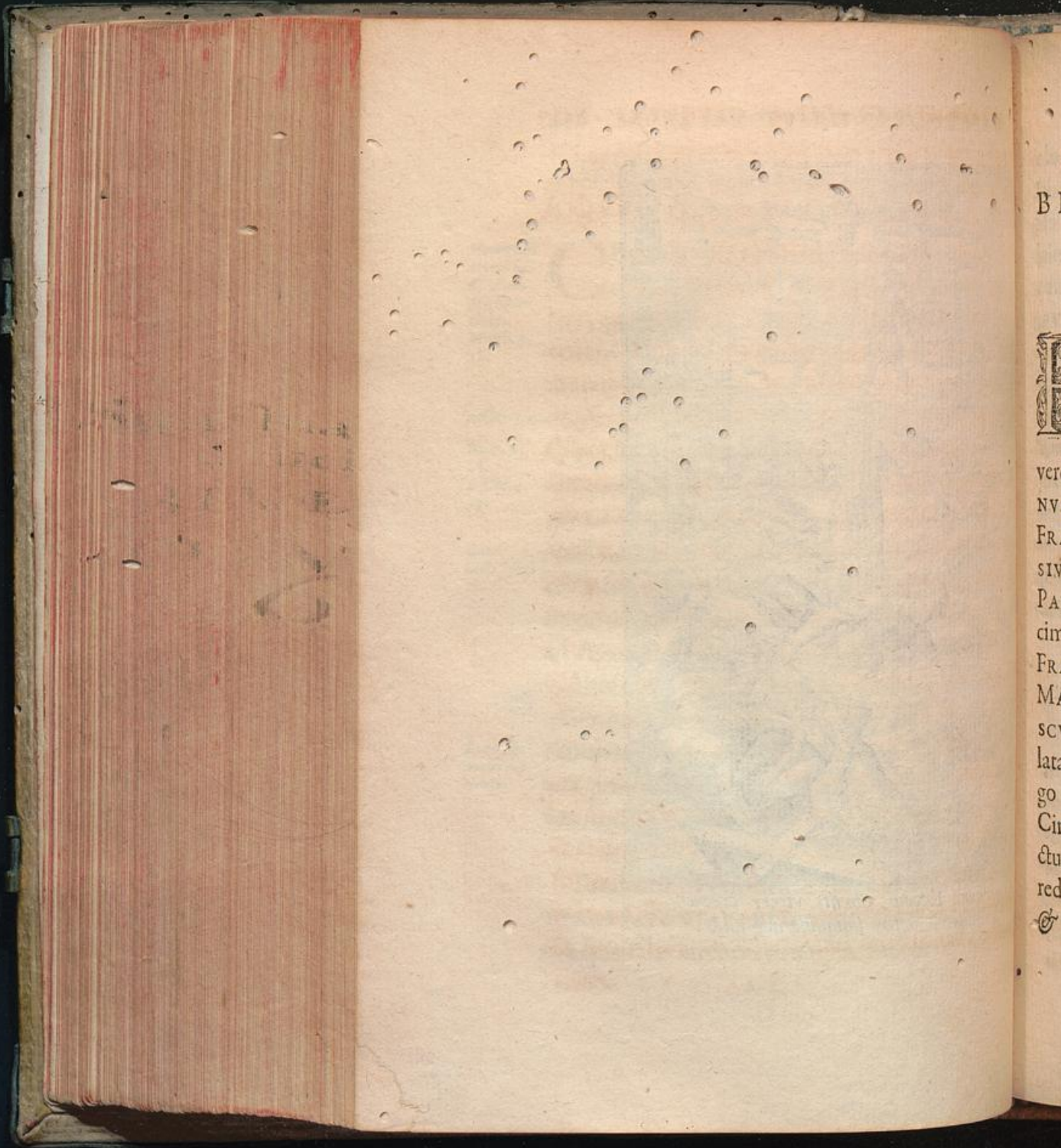
dicebat: *Superabundo gaudio in omni tribulatione vestra.* Quid sic? *Non sunt condignae passiones huius temporis, quae futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis. & rursus: Momentaneum & leue tribulationis nostrae aeternum gloriae pondus operatur in nobis.* Per morbidas furias & iras rores simul humanos itur ad regnum caelorum, & summa pax est, & quidem coronata & laureata, quae ad Agnum, qui splendet in caelesti ciuitate. Hanc in Calliopius crucifixus, contusus & vulneribus incensus, qui rogatus à tyranno concitato, & acto in rabie tormentorum sentis acerbitatem? respondit: *Dolentiam nem promissa à CHRISTO quietis degusto, & tormentum non sentio.*

Prodeant in publicum spectaculum beati MARTYRES IAPONIAE; in quibus, velut in speculo, figura spiritualis circumcisionis & morbi conspicitur.

48. *Cedite nunc Fotoqui, Shristi vicere tropaea.
Germinat e nostro sanguine dia fides.*

W R L I Z
S
V. I

B L

E

vero

NV

FR

SIV

PA

cim

FR

MA

scv

lata

go

Cir

ctu

red

Ⓞ

EMBLEMATICA IMAGO XLVIII.
 BEATORVM IN IAPONIA
 CRVCIFIXORVM
 EXPLICATA.

HABVIT gloriosus Rex in Iaponia Martyres suos, quos Taicosama cruci addixit & affixit. Affixi sunt è Societate IESV, PAVLVS, IACOBVS, & IOANNES : ex familia verò S. Francisci sex, PETRVS BAPTISTA, MARTINVS, FRANCISCVS, PHILIPPVS, GONSALVVS, FRANCISCVS. Accesserunt septemdecim laici, ALOISIVS puer duodennis, PAVLVS, LEO, COSMVS, PAVLVS, MICHAEL cum filio annorum quindecim, ANTONIVS annorum tredecim, IOACHIMVS, FRANCISCVS, GABRIEL, THOMAS, IOANNES, MATHIAS, VENTVRA, PETRVS, & FRANCISCVS. Omnes crucifixi sunt, sinistrae auris parte ablata, & dextro simul latere transfosso. Cordibus ergo & auribus circumcisi, caeleste regnum intrarunt. Circumcisionem cordis & aurium desiderabat sanctus Stephanus in iis, quos cap. 7. Actuum merito redarguebat : *Dura ceruice, & incircumcisis cordibus & auribus, vos Spiritui sancto resistitis.* Nostris verò cruci-

crucifixis neutra circumcisio defuit, cum partem
auris abscissa, & circumciso corde per crucem
aulam Dei cæli sunt admissi. Eadem disciplina
sanctæ Crucis, & doctrina mysticæ Circumcisionis
vt multis probat Ambrosius lib. i. de Abraham.

inde hæc pauca desumimus. *Aduenit Dominus Iesus*
 qui ait, *Ego sum via, veritas, & vita: qui non per-*
exiguam corporis in signo, sed totum circumcidit hominem
in veritate. Signum destruxit, veritatem induxit;
postea quàm venit quod perfectum est, quod ex parte
euacuatum est; & idè cessauit circumcisio partis, vbi
fulget circumciso vniuersitatis. Iam enim non ex parte,
totus homo saluatur, in corpore scilicet & anima. scriptum
est enim: Qui vult post me venire, abneget semetipsum
& tollat crucem suam, & sequatur me. Hæc crux
cietatis IESV & eius sociorum est.

CRUX BEATORVM CRVCIFIXORVM, CRUX circumcisionis spiritualis.

Instrum-
zum artis
bene vi-
uendi.
 Nihil ad perfectum lex perduxit, nec ipsam
 circumcisionem, quæ ante CHRISTI passio-
 nem imperfecta erat, cum CHRISTVS in cruce
 xit, *Consummatum est*, omnem pariter oblationem
 circumcisionem spiritus perfecit, & consummatam.
 Rursus Ambrosius: *Hæc est perfectio circumcisionis*

Ioan. 19,
30.

quia per corporis oblationem redimitur anima, de qua ipse Dominus ait: *Quoniam qui perdidit animam suam propter me, inueniet eam.* Beati, qui crucis circumcissionem patiuntur, quia crucifixo CHRISTO assimilantur. Nihil in homine reformatione non eget, ac proinde non ita gladio quam cruce CHRISTI circumcidendus est: gladius quippe partem hominis scindit, crux verò totum hominem capit, affligit atque configit. *Qui sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.* Lex ista cunctis imponitur & intimatur, circumcisio enim crucis, ut ait Zenon Sermone de Circumcisione, *non sexu, non atate, non conditione depellitur, sed gloriosa in omnibus reperitur.* Hæc item in IAPONENSIBVS cernitur & spectatur.

CRUX IAPONENSIVM, Crux ægrotantium.

VIta quidem humana subiecta gladio est, & in partes illa diuiditur, donec accesserit mors. Instrumentum artis bene moriendi. Cùm iam affixus lecto ægrotus est, ut vitæ suæ imponat finem, subiacet cruci, quæ totam vitam absumit, totumque hominem abripit, sicut visum est in MARTYRIBVS IAPONIAE, quorum corporeas partes prius gladius abscidit & abstulit. Horum factorum MARTYRVM passio in circumcissione fuit, &

*Excitat
agrotan-
tis.*

etiam in circumfione confiftit sæpè labor hominis
 ægroantis. Hinc magnam fanctitatis argumētum
 est fi homo ita infirmetur, vt potentior efficiatur,
 fi infirmus ita circumcidatur, vt maior patientia
 tor ipfe reddatur. Qui feruit in castris CHRISTI,
 uerit sternendam fibi viam ad crucem Domini,
 tolerantiam myfticæ circumfionis, vt paffio
 Dominicæ effectus socius, comes etiam fiat remun-
 rationis, adfcriptus catalogo eorum, qui Pfalms
 loquuntur in hæc verba apud Hieronymum: *filij
 filij sub IESV duce venimus, & circumcisi sumus cir-
 cifione fpirituali, & ablatum est à nobis opprobrium
 pti. Nunc ipse IESVS dux noster gladium tenet, & nos
 nos precedit, & pugnat pro nobis, & vincit aduer-
 Canimus Sacerdotalibus tubis, & circumimus Iericho,
 est, istum mundum, & cadunt muri eius, & nos
 dimur, & victores existimus. Vincimus diuina gra-
 per morbos quos toleramus; triumphamus per
 riosa martyria sociorum, qui sanguinem suum
 CHRISTO & eius nomine profuderunt.*

Leuamen laborantis & ægroantis.

*Virtus sa-
cra Eucha-
ristie*

Rex gloriosus punctus est in circumfione,
 sacer eius carnis saccus conscissus est in
 fione, vnde & effusus est thesaurus nostræ red-

prionis, cuius beneficij memoria recolitur in altaris Sacramento. Quisquis illum recolit, & more debito sumit, tanti virtute mysterij, siue pungatur morbis, siue morte saccus corporis penitus conscindatur, insensilis efficitur; & cum effluit eius spiritus, latus obit, in cælum abit, & in eius dicit ingressu: *Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me* Viatikum.. Plal. 29. 12. *latitia*. Dum viueret in corporis sacco, anima circumdata quoque erat, sed tristitia atque in gero; sed cum è corpore egreditur, circumcingitur alacritate & latitia, cuius primitias accipit in Viatico Eucharistiæ, cuius effectus est, desolatam animam consolari & recreare: & eius solatium in morte ipsa non extinguitur, sed accenditur, cum in cælum ascenditur. Quæ sunt terrena gaudia, cum pereunte homine pereunt: quæ verò sunt caelestia atque diuina, qualia Eucharistica sunt, post obitum non tolluntur, non minuuntur, sed augentur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

MYstica vitis palmites sunt gloriosi MARTYRES & CONFESSORES IAPONIAE, quos mitis modis magnus agricola excoluit virtute circumcissionis. Vnde pulchrè Iustinianus, *Nemo, inquit, i-*

Kkk 2.

stus,

stus, teste Apostolo, ab hac purgatione, secernitur. ait enim

2. Tim. 3, 12. Omnes, qui pie volumus vivere in CHRISTO, persecutionem patientur.

Quamobrem conuersis Hebraeis & alijs dicebat: Quis enim filius, quem non corripiat pater?

si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt conuersi ergo adulteri, & non filij estis. Quanti vero sit meritum

Hco. 11, 11. iusmodi purgatio, eisdem intimaui, dicens: Omnis autem disciplina in presenti quidem non videtur esse gaudij,

maceroris; postea autem fructum pacatissimum exercitatio eam reddet iustitia. Propter quod remissas manus, &

luta genua erigite, & rectos gressus facite semitis vestris. Esto talis & tu, purgeris à CHRISTO: caue tamen

purgatus murmures, & agricolae detrahas sapientiam. Nequaquam dolorem vulneris, sed sanitatis attende diligentem.

Purgationis incisionem abhorre noli, si centum fructum percipere concupiscis. Palmetum in lecto

Laurea
circumci-
sionis spi-
ritalis.

Gallus Episcopus Auernorum, & cum vi febris

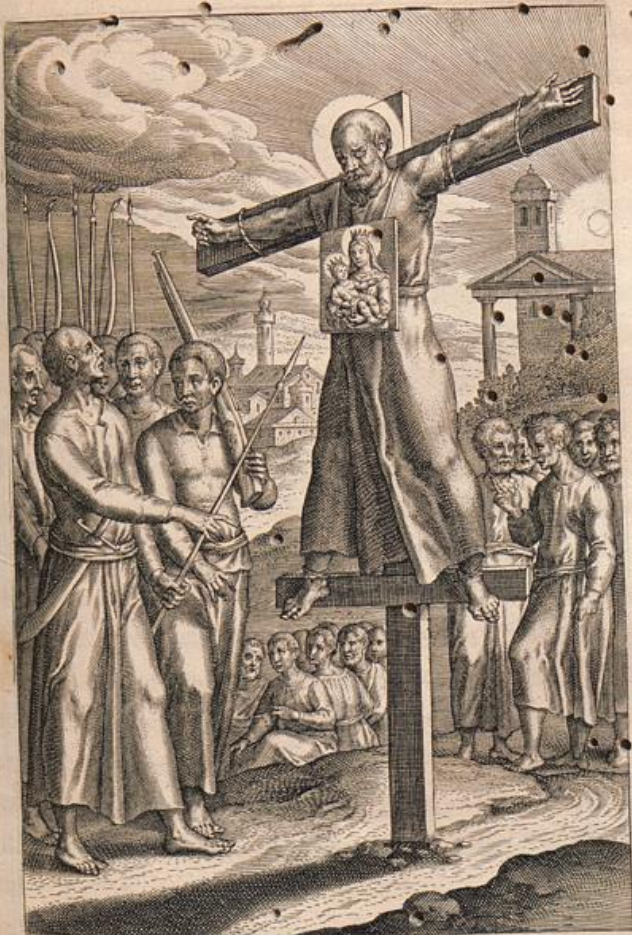
dentis barbam & capillos simul amitteret, spiritus circumcisus, & animo simul serenus & tranquillus

Extrema
verba mo-
rientis.

dixit fratribus moriturus: Vale dicimus vobis fratres

& obiit corde & spiritu circumcisus.

Prodeat in publicum spectaculum HIORANUS Iaponensis; in quo, veluti in ipeculo, natiuitatis infirmitatis humanae forma conspicitur.

FÜR KLIEL
5
EN I

*En populi explodor, placeam vt tibi Christe, catharma.
49. Displiceam: hoc ipsum displicuisse placet.*

H

H

ca r
bus
Mo
tam
tabo
ferib
bell
fide
Hæ
Ma
gest
uiff
. mit
mit
com
-win

EMBLEMATICA IMAGO XLIX.

HIORAMI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

HIORAMVS senex venerabilis à Rege Iapo-
nensi, qui fidem acceptam deseruerat,
Bungi comprehensus cruci adiudicatus
est. De mandato eiusdem Regis cum the-
ca reliquiaria, imagine CHRISTI, & Matris, qui-
bus pium cultum exhibebat, appensus in cruce est.
Moris solet esse in militia, vt cum quis strangulatur
tamquam rebellionis reus, ad collum eius quædam
tabella appendatur, & in ea culpa defectionis de-
scribitur. Suspenditur HIORAMVS, & ad pectus ta-
bella Matris & Filij apponitur & appenditur, in qua
fides & fidelitas boni senis describitur & innotescit.
Hæc ipsa fides innotuit in monacho Christiano, &
Mariano summo cultore imaginis quæ MARIAM
gestantem suam prolem exprimebat. Hic cum gra-
uissimè torqueretur à dæmone, & dæmon illi pro-
mitteret se de pœnis ac tormentis remissurum, si re-
mitteret ipse de imaginis cultu & veneratione, ex
consilio Abbatis Theodori constanter respondit: *Do-
minum Deum meum adorabo, & tibi non obediam.* Præces-
ferat

Ex litteris
Iaponicis.

ferat antè cultor Filij simul & Matris fidus ac
 his senex. Euangelicus ille Simeon, qui cum Filio
 simul & Matrem in templo sibi assistere con-
 placetur, mortem ipsam non timuit, sed cece-

Luc. 2. 29. *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum ver-
 tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum, quia
 parasti ante faciem omnium populorum, lumen ad reu-*

tionem gentium. Hunc ipsum senem, qui infans
 intra vinas suas accepit, HIORAMVS in se refert,
 captiuitate & libertate, in vita & morte, in cruce
 eius felice sorte. Qualis debeat esse mysticus CHRIS-
 STI Simeon, vel mysticus Hioramus, declarat Au-
 brosius lib. 2. in Lucae cap. 12. *Qui vult dimitti, veni
 in templum, veniat in Jerusalem, expectet CHRISTUM
 Dominum, accipiat in manibus verbum Dei, complectatur
 velut quibusdam fidei suae brachiis: tunc dimittatur
 ut non videat mortem, qui viderit vitam.* Amplectatur
 etiam celebres Reliquias Sanctorum, de quibus Beatus
 filius in Psalm. 104. *Quando apud Iudeos moriebantur
 abominabilia dicebantur morticina; quando autem
 CHRISTO quisquam moritur, pretiosae Reliquiae Sanctorum
 eius.*

*Sympathia
 Simeonis
 portantis
 Christum
 & Hiora-
 mi, &
 veriusque
 Artifi-
 cium.*

CRUX HIORAMI. *Crux natiuitatis
humanae.*

Non immeritò Iobus, cùm miserias humanas ad summam quamdam reduceret, in capite posuit, esse natum de muliere mortalem hominem. *Instrumentum artis bonè viuendi.*
Homo natus de muliere (ex quo capite proueniunt & procedunt cetera) breui viuens tempore, repletur multis miseris, quasi flos egreditur & conteritur, & fugit velut umbra, & numquam in eodem statu permanet. Miser filij hominis status, misera conditio, indigna prorsus aestimatione & fauore. *Iob. 1, 2.*
Quid est homo, quòd memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum? Quò maior miseria est, eò maior crux, sub cuius onere filius hominis gemit: Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem. *Psal. 8, 5.*
Cùm homo tanta sarcina preme- Excitatio laborantis.
 retur, venit de caelo, natus est de femina Deus, vt filius hominis factus, cum filio hominis crucem humanam portaret. Quid enim Maria CHRISTO nisi mystica crux extirrit, cùm Homilia de Laudibus Virginis dixerit Epiphanius, thronum simul & crucem esse? Fuit CHRISTO Maria crux, *extendens enim sanctas vlnas, Dominum portauit.* Cùm natus de muliere homo grauem suam crucem portat, instar HIORAMI est, nec tamen sine solatio, cùm in sua con-

ditione Deum ipsum habeat socium, ortum de
gine matre, cui dicere fas est, IESVM *benedi-*
fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.
rim natus de muliere tutum aliquod quærat & re
refugium. *Deus refugium nostrum, & virtus.* In quo
locum Basilius: *Homo ob insitam sibi à natura debili-*
tem pluribus in se rebus tristibus & laboriosis irruentibus
multo inuiget auxilio, ex omnibus circumstantibus
gium quærens, velut in tutum se recipiens locum ad
quem acutum verticem, inexpugnabili circumdatum
ro, ob inimicorum incursum securum sese munit. Ver
CHRISTVS est, murus MARIA est.

Psalm. 95. 2.

CRUX HIORAMI, CRUX ægrotantis
& extremè laborantis.

Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.

Excipatio
ægrotan-
tis.

CVM iaces in lecto æger, sacris Reliquiis
Cnitus, mysticus Hioramus es, si CHRISTI
eius Matris opem imploraueris: quam cum impo
traueris, primæ natiuitatis tuæ miseras facile effu
gies. Satis benè Basilius in Psalm. 104. *Sanctorum*
rorum exitus in hac vita nequaquam plorandus, sed magis
genesis, & in hanc vitam ingressus, qui multam secum
institie sordiumque ac malorum affert, quorum spectum
si quis cerneret, uiuentium nullus sustinere facile possit.
Offert HIORAMVS ægroto imaginem CHRISTI
Domini

-ib

III

Domini, vt cum in lecto iacuerit, statim ad illum recurrat; prius ad salutis ductorem, quam ad medicam artem recursus fiat. Confirmat hoc ipsum Ambrosius lib. i. de Cain & Abel. cap. 10. *Ne videamur de humanis artibus, medendi peritia, herbarumque succis sperare magis remedium, quam de Deo, ad CHRISTVM prius est confugiendum, qui nostra curare possit anime passionem. Verum prapostero ordine ante sibi ab hominibus accersant opem: vbi autem humana subsidia defecerunt, tunc opinantur postulandam diuini fauoris gratiam. Non CHRISTVM solum, sed etiam sacratissimam Matrem offert agrotanti HIORAMVS. Huius virginis opem, cum extreme laboraret, sensit Reginaldus: adfuit enim agrotanti ipsa, & in eius comitatu virgines & martyres Cæcilia & Catharina. Rogatur æger quid vellet, & dubius quid responderet, non nihil substitit. Accessit vna ex comitibus, & monuit: Nihil certi petas, frater, sed omnia petenda illi committe; siquidem melius illa tibi dare, quod necesse est, no-uit, quam tu postulare. Acquieuit consilio æger, & se in manus Virginis resignauit. Accepit MARIA oleum, Reginaldum vixit, & ita conualuit, vt reliquo vitæ tempore nullum inordinatum & inhonestum carnis motum vquam senserit.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Virtus sa-
cra Eueh-
ristia.*

Rex gloriosus similis sibi est in natiuitate morte: nudus ex matre nascitur, nudus in matrem moritur, vt humanæ conditionis principium & simul exitum pateretur. Hoc graue Adam iugum, quod idem Dominus virtute sacræ Euehristiæ reddidit dulce satis ac suaue. Reddidit di-

Ioan. 6, 58. cem natiuitatem, cum dicit: *Sicut misit me Pater, & ego uiuo propter Patrem, & qui manducauit me, ipse uiuet propter me.* Fecit exitum humanæ vi-

Verf. 59. suaue, cum addit: *Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem, uiuet in æternum.* Cùm CHRISTVS nascitur in

Viaticum. Bethleem, panis est, *Hic est panis, qui de celo descendit:* cum moritur Ierosolymis, panis est. hinc illi

Ierem. 11, 19. VOX: *Mittamus lignum in panem eius.* Venerat in mundum CHRISTVS, vt nostræ natiuitatis, mortalitatis & mortis miseris mederetur, & earum medicamentum constitutum esse in pane, ostendit & declarat.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honoy alit
artem he-
re vissen-
di & mo-
riendi.*

Habet ante oculos suos in virginalibus brachiis martyr affixum Cruci Regem marty-

rum CHRISTVM, qui præt crucifixos & cruciferos
 passione & admonitione. *Qui vult post me venire, Luc 9, 23.*
abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, &
sequatur me. Præuiderat hoc ipsum mysterium Da-
 uid, cum Psalm. 90. cecinit, *Scapulis suis obumbrabit*
tibi, & sub pennis eius sperabis. Mysterium obumbra-
 tionis declarat in hæc verba Basilius: *Erit enim pro-*
pugnator tuus, protegetque te, vbi impugnaberis. Posuit
 autem hoc ex eorum metaphora, qui in bellis primi instant
 in acie, ac scapulis suis eos, qui à tergo sunt, protegunt.
 Nec dubium, quin in acie crucis & mortis primi
 steterint CHRISTVS & MARIA vnici ac singulares
 protectores crucifixorum & cruciferorum, quorum
 vnus extitit HIERONIMVS suspensus cum imagine
 Matris & Filij, sacrisque Reliquiis Sanctorum, qui
 primi etiam in certamine steterunt & vicerunt.

Ergo quisquis ab ortu suo vsque ad metam fixam
 vitæ grauissimam crucem portat, & in acie consti-
 tutus semper pugnat & decertat, consideret ante se
 CHRISTVM, MARIAM & Sanctos, à quibus in
 certamine obumbratur protectione, patrociniis &
 subsidiis, vt quos sequitur in pugna, subsequatur in
 victoria, in gloria palmæ & coronæ, quæ debetur
 non in stadio solum certantibus, sed etiam in lecto
 diabolum superantibus. Superauit tantum hostem

*Laureola
 victa her-
 maritatis.*

lecto affixus Richardus Episcopus Ciceſtrenſis, moriturus dicebat creatori Deo: *In manus tuas mendo ſpiritum meum*, & ſimul Matri:

*Extrema
verba morientis.*

*Maria mater gratie,
Mater miſericordia,
Tu nos ab hoſte protege,
Et hora mortis ſuſcipe:*

præcepit inſuper adſtantibus miniſtris, ut ea verba ad eius aures pronuntiare non ceſſarent. Accedit Eleazarus Comes, qui cum eſſet in extremis, & ſtaretur cum hoſtibus, inquit: *Magna eſt damnatio vis, ſed eam penitus eneruarunt myſteria ſacroſanctæ carnationis & paſſionis IEſu CHRISTI.*

Prodeat in publicum ſpectaculum ALFONSO CASTRIVS è Societate IEſu, ſpeculum & forma ſciorum IEſu laborantium & agrotantium.

I decus, i nos truns, tot ponti emense pericla
50. Clafibus; hac meliüs sidera puppe petes.

AL

A

affi
tun
tu v
& f
mu
inu
de
rvo
Ecc
ext
con
suff
ut
sim
ue
vt

EMBLEMATICA IMAGO L.
ALPHONSI CASTRII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

ALPHONSVS CASTRIVS, natione Lusitanus, dignitate Sacerdos, Religiosus è Societate IESV, ad Malucas insulas propter fidem CHRISTI à Mauris captus, naui affixus in formam crucis, capite tandem caesus, portum in caelo cepit. ALPHONSVS noster in ipso portu vitae iacturam fecit, prosperè tamen nauigauit, & saluus emerfit. Qui perdiderit animam suam in mundano pelago, haud dubiè in portu caeli eam inueniet. Quid naui cum cruce? Augustinus lib. i. de Verbis Domini Sermon. 54. *Quando Rex aliquis impie voluntatis, maximæque potestatis, persecutionem indicit Ecclesiae, quantum in ipso est, Christianum nomen conatur extinguere; super nauiculam CHRISTI grandis unda consurgit, sed in iis tentationibus erigitur antenna, ut suspensa arbori crucem figuret. Hanc Christianus respiciat, ut non deficiat. Huic antennæ, id est, cruci CHRISTI, simplex conuersatio, & pura confessio, tamquam cadentia vela religenter, & hæc vela nostra fluctibus abluantur, ut sine macula & ruga inueniantur. Quid cruci cum*

M m m naue?

Histor.
Indic.
Maff.

Sympathia
naui &
crucis
Christi, &
vtriusque
Artifici-
cium.

naue? Ambrosius Serm. 66. *Arbor quedam in nauis crux in Ecclesia. Suspenditur in arbore CHRISTI suspenditur Socius eius ALPHONSVS, socius patris, vt sit consolationis comes, iuxta oraculum Pauli 2. Corinth. 1. Scientes quoniam sicuti socij passionum sic eritis & consolationis.*

CRUX ALPHONSI crucifixi, Crux Sociorum IESV.

*Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.
Matth. 5,
13.*

SOcij CHRISTI sunt, quibus conuenit illa *Vos estis sal terræ.* Accedit Chrysoftomus Homilia 15. in Matth. *Attendite, quid dixerit, Vos estis sal terræ, per quod ostendit, quàm necessariò ista precipiat. Non enim pro vestra, inquit, tantùm salute, sed pro vniuersa orbe vobis certamen erit, &c.* Hic finis vocationis sociorum, quos in suam Societatem CHRISTVS adficiunt vt propriæ saluti attendentes, & alienam quoque curantes, totum peragrent mundum, totum pelagus transirent. Benè nauigant IESV Socij, *benè nauigant,* vt Ambrosius in Psalm. 47. *qui in nauibus CHRISTI explorant, sicut arborem præferunt, atque inde explorant fluctuum ventorum, vt corpora sua dirigant ad sancti Spiritus gratiam in ligno Domini tuti atque securi, nec permittunt naues suas vago fluctu errare per maria, sed ad portum salutis, & ad consummationem gratiæ cursus suos dirigere intendunt.*

*Excursio
laboran-
tis.*

tendunt, vt fida statione potiantur, quo dissoluti cursus suos possint in resurrectione reparare, vbi naufragium timere non possint. Et nos igitur circumspicemus hanc gratiam, speculatores eius simus, exploremus eam, vt fiant corpora nostra naues Tharsis. Tunc enim caro ad seruitutem redigitur, cum ad Dei intendimus gratiam, vt id quod amarum ad tempus sit, non quod dulce & voluptarium sequamur.

CRUX ALPHONSI crucifixi, **Crux**
ægotantis.

NAues Tharsis corpora nostra sunt. Nauigat in corpore homo, & cum benè habet, expansis velis in sæculi mari nauigat, cum morbum lethalem contrahit, tempus iam esse vela vitæ contrahendi, in sua effigie exprimit & ostendit ALPHONSVS. Contrahebat vela Paulus, cum vastum emensus mare fuisset, & appellens iam ad portum dicebat: Ego enim iam delibor, & tempus resolutionis meæ instat. Bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidem seruaui. Non reuinit ALPHONSVS pati, qui totum nauigauit mare, nec exire recusauit, qui vela in portu contraxit. Diuersus omnino erat à monacho quodam ægro, quem libro de Mortalitate proponit S. Cyprianus. Cum quidam de collegis, inquit, & consacerdotibus nostris iam in infirmitate defessus, atque de appropinquante

Instrumentum artis benè moriendi.

Excipio ægotantis.

morte sollicitus commeatum sibi precaretur, adfuit de-
 canti iuuenis honore & maiestate venerabilis, statura
 celsus, & clarus aspectu, & quem assistentem sibi
 posset humanus aspectus oculis carnalibus intueri, nisi quod
 talem videre iam poterat de seculo recessurus. Atque
 non sine quadam animi ac vocis indignatione infremuit,
 dixit: *Pati timetis, exire non vultis, quid faciam vobis?*
 Pulchrum satis exemplum, cuius lectione mirum
 in modum recreatum fuisse S. Augustinum, in eius
 Vita memorat Possidonius. Habes in vno ALPHONSO
 & eius effigie formam, quam in agro CHRISTI
 optabat, vt & dicas cum Terefia, & ipsa quidem
 infirma, *Aut mori, aut pati.* Dicas appellens ad portum
 cum Ludouico Episcopo Caroli II. Regis Sicilie filio,
*Ego morior, & gaudeo quasi terram venturumque in portum ex longa navigatione huius
 & indomiti maris, quod mihi diu in votis fuit.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Virtus sa-
 cra Eu-
 charistia.*

Malach. 1.
 11.

Felix vitæ Religiosæ navigatio, quæ definit in
 sv nomen, in cuius exaltationem ipsa sacra Eu-
 charistia condita est. *Ab ortu enim vsque ad occasum
 nomen est nomen meum in gentibus; & in omni loco sacrificatur
 & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum
 est nomen meum in gentibus, dicit Dominus exercituum.*

Ab ortu vsque ad occasum magnum est hoc Sacramentum, ab ortu scilicet hominis, ad eius occasum, in quo post vitæ nauigationem optatum portum ingreditur. Appellentem iam ad portum, & accipientem Eucharisticum Viaticum, faustis suis clamoribus *Viaticum.* & acclamationibus Serm. de Euchar. sequitur ac prosequitur Iustinianus. *Protegant, inquit, te sancta mysteria, & inter medios seculi fluctus ante mystici Pharaonis faciem gradiëris illesus: illum itaque in intellectu pelago suffocatum adspicias constitutus in litore. Tunc letitia initiato carmine, magna cordis cum exultatione clamabis: Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, Exod. 15, equum & ascensorem proiecit in mare. Proiecit per Crucem, proiecit per Eucharistiam: vnã & alteram colit in altari Sacerdos, de Pharaone agens solemnem triumphum; vnã & alteram velit sibi, veneretur & teneat ægrotus, qui affixus iacet in lecto, & simul augustissimum nomen IESV, cuius socius est, imploret, vt suam victoriam perfectam & consummatam agat pariter & celebret.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & lauscola.

Quotquot è Societate IESV crucem ferunt, nauigant simul cum CHRISTO, in eadem naue *Honor alis artem ne viuendi & moriendi.* cer-
tant

M m m 3

tant

tant & triumphant, viui Martyres habiti, quos Abbas Piamon apud Cananum collat. 18. capit. cit honorificam mentionem: *Illos patientia atque strictio, qui tam deuote in hac, quam semel acceptum confessione, perdurant, vt numquam suas expleant voluntates crucifixos quotidie huic mundo, viuosque Martyres.* Viui Martyres socij IESV euaserunt Maria, Iohanna & Magdalena, quorum sanguis effusus non est.

Laureola Sociorum IESV.

Cant. 2, 5.

finis eorum trium dignus corona & laureola in cæto gloriosus fuit, vt dixerit decedens Maria, *Fructe me floribus, stipate me malis, quia amore languens.*

Cant. 3, 1.

rit Magdalena: *In lectulo meo per noctes quasi uiuam.*

Cant. 1, 16.

diligit anima mea. & dicere potuerit Ioannes: *Lectulus noster floridus.* Lectus dolorum, lectus florum est, qui ueniens ad portum navigationis suæ usurpauit.

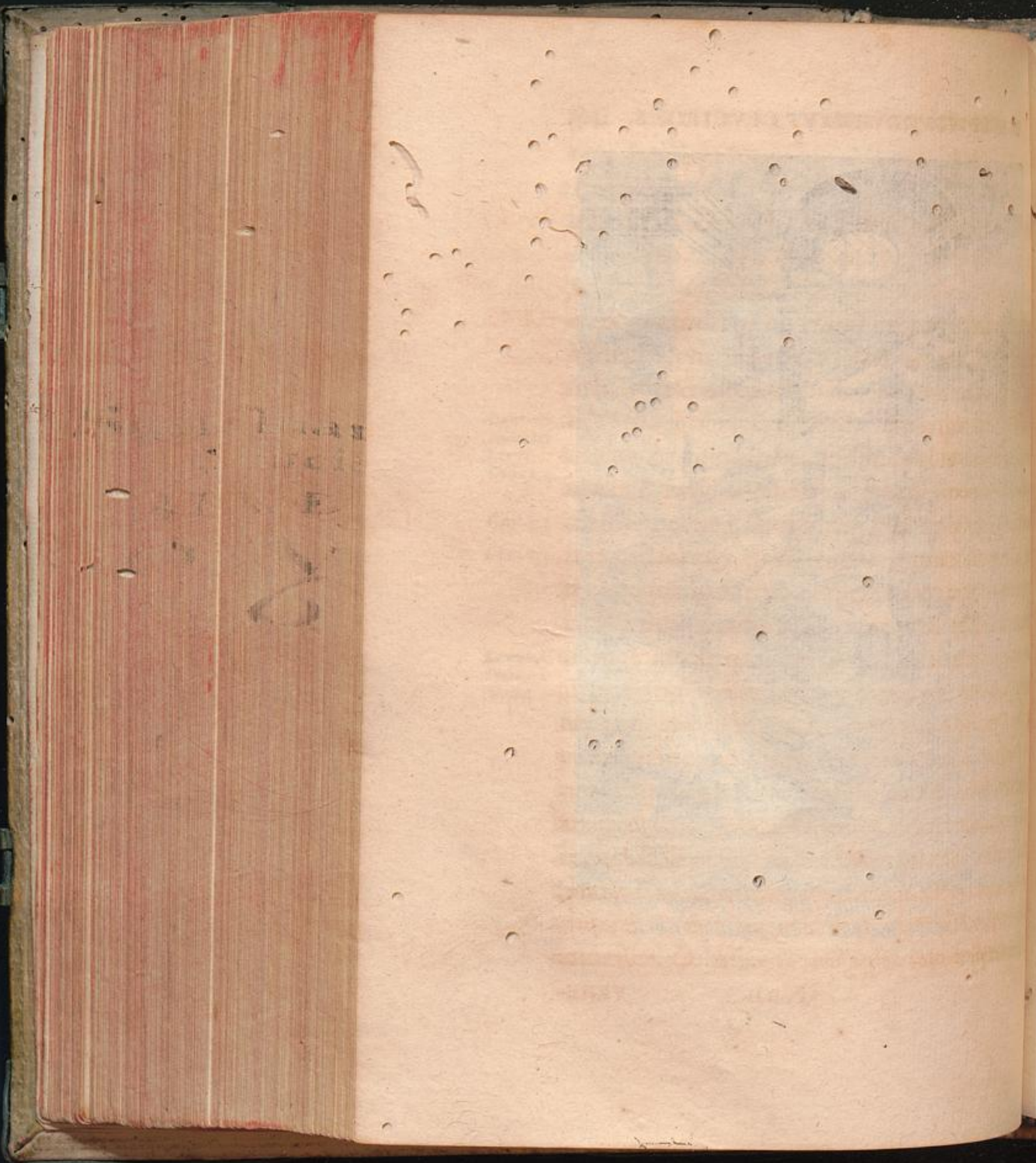
Extrema verba morientis.

Extrema verba Archiepiscopi Dunstani: *Ipse benigne Deus, qui direxit iter meum ad se, dirigat ad omnium salutatem suam corda & corpora uestra in pace.*

Prodeat in publicum spectaculum VENERABILIS SACERDOS crucifixus; in quo, veluti in speculo, ferentis hæreticam prauitatem & infirmitatem forma conspicitur.

51. *Ne fors sim nūquā tibi vīlis Rector olympi
Victima, me Nati nobilitabit honōs.*

SA

S

bra
pug
cru
peti
ima
pra
quo
inq
ut
Fili
vid
tem
per
tem
ad
re

EMBLEMATICA IMAGOLI
SACERDOTIS CRVCIFIXI
EXPLICATA.

HÆRETICI in Gallia per ludibrium VENE-
RABILEM SACERDOTEM compulerunt, Theat. cru-
delit. nostri
temporis.
vt in vrbe Houdam, diœcesis Carthonen-
sis, solemnna Missæ perageret. Dum cele-
braret, faciem eius manibus verberarunt, & corpus
pugionibus perfoderunt, ac denique super ligneam
crucifixi CHRISTI imaginem ipsum affixum, sclo-
petis suis traiecerunt. Verus Regis gloriosi & eius
imaginis cultor, & quidem in eam formam, quam
præscripsit Carolo Magno Gregorius Pontifex II. à
quo imaginem CHRISTI Domini petierat. *Scimus,*
inquit, quia tu imaginem Seruatoris nostri ideò non petis,
vt pro Deo aut quasi Deum colas, sed ob recordationem
Filij Dei, vt in eius amore recalescas, cuius tu imaginem
videre desideras. Et nos quidem, non quasi ante diuinita-
tem, ante illam prosternimur, sed illum adoramus, quem
per imaginem, aut natum, aut passum, aut in throno seden-
tem recordamur. Et dum nos illa pictura, quasi scriptura,
ad memoriam Filij Dei reducit, animum nostrum de resur-
rectione letificat, aut de passione demulcet. Crucifixores

Nnn

VENE-

VENERABILIS SACERDOTIS iconomachi erat,
 in despectum iconis CHRISTI, & eius ministrum
 facram colebat imaginem, & propterea idololatricam
 tram impudenter nominabant, affixerunt illi
 imagini crucifixi, cuius amor peccatus eius accendebat,
 passio mulcebat. Dignus altari SACERDOS, verè dicere licet:
 CHRISTO confixus sum cruci. Dignus gloria Sacerdotali,
 cui fas est gloriari: Si *complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul
 resurrectionis grimus; hoc scientes, quia vetus homo
 simul crucifixus est, vt destruat corpus peccati, & non
 seruiamus peccato.* Manus crucifigentium CHRISTO
 famulatae sunt crucifixo, vt sacrificium suum in cruce
 ageret & perficeret: ministrarunt quoque VENERABILI
 SACERDOTI, vt in corpore suo, quod decerant CHRISTI
 passionibus, in cruce ipse completeret, & crucifixus
 compleuit. Hoc sacrosanctum officium, hoc munus
 Sacerdotum est, sic in altari seruire, sic ministrare,
 vt CHRISTI personam gerant, & per oblationem sui
 CHRISTO crucifixo adherant. Qui personam Regis gerit,
 refert & ipsam Regem; & qui vices CHRISTI agit, debet
 ipsi assimilari. Crucifixores CHRISTI, qualis CHRISTUS
 quales quoque & ipsi essent, facto suo declarantur
 & sacrilegi Galliae haeretici, quales Sacerdotes, quos

*Sympathia
 Christi &
 Sacerdotis
 Artificum
 tolerantia
 circa haereticos.
 Gal. 2. 16.
 Rom. 6. 5.*

les etiam ipsi forent, ostenderunt. Ostendit quoque Paulus, cap. 6. ad Hebræos: *Impossibile est enim, eos qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum celeste, & participes facti sunt Spiritus sancti, gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, & prolapsi sunt; rursus renouari ad poenitentiam, rursum crucifigentes sibi metipsis Filium Dei, & ostentui habentes.*

CRUX crucifixi SACERDOTIS, CRUX ferentis hæreticos.

BENÈ Augustinus lib. 3. de Verbis Domini, Sermone 8. *Hæretici comparate vos Judæis: illi contempserunt CHRISTVM pendentem in ligno, vos contemnitis sedentem in celo: illis suggerentibus stetit titulus CHRISTI, vobis instantibus deletur Baptismus CHRISTI.* Magna crux hæreticorum CHRISTO & eius ministris incumbit. Qualis illa sit, ostendit idem Augustinus lib. 16. de Ciuitate Dei cap. 2. *Callidum est genus hæreticorum, non spiritu sapientiæ, sed versipellis astutiæ, quo solent hæreticorum feruere præcordia, & pacem conturbare Sanctorum; sed hæc in vsum cedunt proficiuntium, iuxta illud Apostoli: Oportet esse hæreses, ut probati manifesti fiant in vobis, unde etiam scriptum est: Filius eruditus sapiens erit, impudenti autem ministro vretur. Nec sunt, nec possunt esse impudentiores mi-*

Instrumentum artis bene viuendi.

Excitatio laborantis. 1. Cor. 12. 19.

nistri, quàm illi ipsi, quorum munus famulari Redemptori. Sapiens Dei Filius eorum minister vsus, sacrificium suum peregit, quod & nunc Sacerdotes in altaribus suis conficiunt. Confecit vtriusque SACRABILIS iste SACERDOS, & sacrum suum in cruce perfecit, qui filij sapientis instar impudentibus ministris vsus est. Impudentes certe haec tam in CHRISTVM mortuum in cruce, quàm Reliquias Sancti huius SACERDOTIS, qui cum CHRISTO commoritur, & mundus obit. *Antiquum tempus, vt notat Basilus in Psalm. i. dictum est Sacerdotibus, Non contaminabitur super aliquo mortuo; in autem felicitate nominis Christiani, & Dei nostri adhaerentis uatoris nostri IESV CHRISTI munificentia quicquid Martyres eius attigerit, illius iustitiae sanctitatisque quodammodo particeps, ob gratiam ex eorum corporibus procedentem, efficitur.*

CRUX crucifixi SACERDOTIS, CRUX aegrotantis.

Instrumentum artis bene moriendi.

NOs omnes genus electum, regale Sacerdotium sumus: nostrae igitur memores conditionis sub quodam Sacerdotio seruiamus, adhaerentes crucifixo, vt vnusquisque nostrum in lecto iacens

Gal. 2, 16.

cere possit cum Paulo: CHRISTO confixus sum

Non sine causa crucifixi imago ægrotantibus exhibetur: ideo porrigitur, vt communicantes CHRISTI passionibus, adhæreant CHRISTO patienti, & eius exemplo ad tolerantiam ægritudinis excitentur. Confirmat hoc ipsum Gregorius 3. Parte Pastoralis, admonit. cap. 3. *Admonendi, inquit, sunt agri, quatenus patientiæ virtutem seruent; vt incessanter, quanta Redemptor noster ab iis, quos creauerat, pertulit mala, considerent.* Considerent in effigie conditionem suam venerabiles Sacerdotes, qui CHRISTO crucifixo debent esse arctè & strictè coniuncti. Vnde sacra virgo Elisabetha moritura, iam è lecto adstantes sibi Sacerdotes monens officij sui, *Vestrum est, inquit, dilectissimo Domino vos exhibere familiares magis ceteris hominibus, per bonam conuersationem, & sanctum ministerium vestrum, quatenus in regno suo post hanc vitam sibi familiaris vos iungat.* Huic Domino Crucifixo ita se Bernardus adiunxit & adstrinxit, vt cum iam in extremis esset, & Sacerdotium absolueret, fuerit in hanc sententiam locutus: *Fateor, non sum dignus ego, nec possum propriis meritis regnum obtinere celorum: ceterum duplici iure illud obtinens Dominus meus, hereditate scilicet Patris, & merito passionis: altero ipse contentus, alterum mihi donat, ex cuius dono illud mihi vendicans non confundor.* Hoc ius crucis & passionis est,

Nnn 3 quod

Exortatio
ægrotan-
tis.

quod tenet ac possidet VENERABILIS iste SACR
DOS, & qui eodem dono & priuilegio frui desit
rat, *Cor suum dabit in similitudinem pictura*, & iac
in lecto æger non solum adhærebit, sed etiam
cifixo CHRISTO inhærebit, vt feliciter decedat.
Iste enim Basilio in Psalm. 33. *Qui cum CHRISTO
mul moriuntur, in bona sunt morte.*

Eccli. 38.
28.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus sa-
cra Eucha-
ristia.

REX gloriosus hominem, quem assumptum
secum in crucem euexit, & Patri sacrificium
& vt Sacrificium conficeret, vocatus à Deo est tan-
quam Aaron. Idem ipse secundum ordinem Mo-
chisedech factus Sacerdos, panem & vinum
tulit, & præbuit seipsum edendum, qui & dicitur
Ioan. 6. 57. *Qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem
in me manet, & ego in illo.* Felix, & satis felix SACR
DOS, qui simul in cruce & lecto, in altari & sacri-
ficio cum Rege glorioso manet, ac dicit, *Quis
separabit à charitate CHRISTI?* Hic arcus & strictus
nexus diuini amoris componitur & connectitur
operante venerabili Sacramento, quemadmodum
aduertit & monet S. Laurentius Iustinianus cap. 10.
Monastic. perfect. *Pia mens, inquit, tanti sponsi lacrimis
cata presentia venerando hoc mediante Sacramento*

Ioan. 6. 57.

Rom 8,
35.

itur gaudio, exultatione perfunditur, humilitate delicitur,
lumine irradiatur, pace satiatur, roboratur fide, deuotione
sagimatur, atque indissolubili amoris vinculo Redemptori
interius copulatur. Hæc copula tunc perficitur, cum ^{viaticum.}
anima munita Viatico in cælum assumitur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Benè sancta mater Ecclesia canit de glorioso ^{Honoratis}
Martino: *O beatum Pontificum, qui totis visceribus ^{artem be-}
diligebat CHRISTVM Regem, & non formidabat imperij ^{ne vincen-}
principatum! ^{di & mo-} o sanctissima anima, quam etsi gladius perse- ^{riendi.}
cutoris non abstulit, palmam tamen martyrij non amisit!*
Accedit Iustinianus Sermone de S. Martino: *Quomo-
do martyrij gloriam ipsum non habere censendum est, qui
flagrans amore martyrij pro fidei testificatione Catholica ter-
renorum principum nec expauit potentiam, nec heretico-
rum sauitie cessit, quin constanter veritatis propalaret re-
gulam, eorumque confutaret errores. Toties igitur martyrij
promeruit palmam, quoties se inimicis fidei disputando op-
posuit. Sapienter Deus prouidit in gratiam propugna-
torum fidei, vt licet proprium sanguinem non fun-
derent, Martyres esse possent, quoties pro veritate ^{Laurea}
pugnarent, corona aurea & laureola decertarent, qui- ^{propugna-}
bus effecti victores, in cælis ornarentur & illustra- ^{ta hæresis.}
rentur.*

rentur. Ergo cum hæretici fraudulentè abstinere
 lunt à sanguine, ne numerum augeant Martyrum
 seipfos planè decipiunt, quandoquidem incruentum
 est martyrium, eorum errores conuellere, & in-
 nias refutare. Toties debetur palma & corona, qu-
 ties propugnatores fidei hostibus veritatis oppo-
 se fortiter, & animosè aduersantur. Non augent
 merum Martyrum crucifixorum, sed implent ca-
 logum cruciferorum, zelantium videlicet imitatorum
 rum, imitatorum gloriosissimi Martini, cuius
 gium concludit in hæc verba Iustinianus: *Itaque sancto huic Martyri non est deneganda corona,*
Ecclesiarum curam gerens, ac proximorum saluten-
lans, nec mori timuit, nec viuere recusauit. Vixerat cum
 CHRISTO, & cum CHRISTO mortuus est, sicut
 Herulus martyr, qui ligno affixus dicebat: *Esse me*
hi adiutor Domine, & Redemptor. cui CHRISTUS
Noli timere; sum enim tecum, & Deus tuus ego sum.

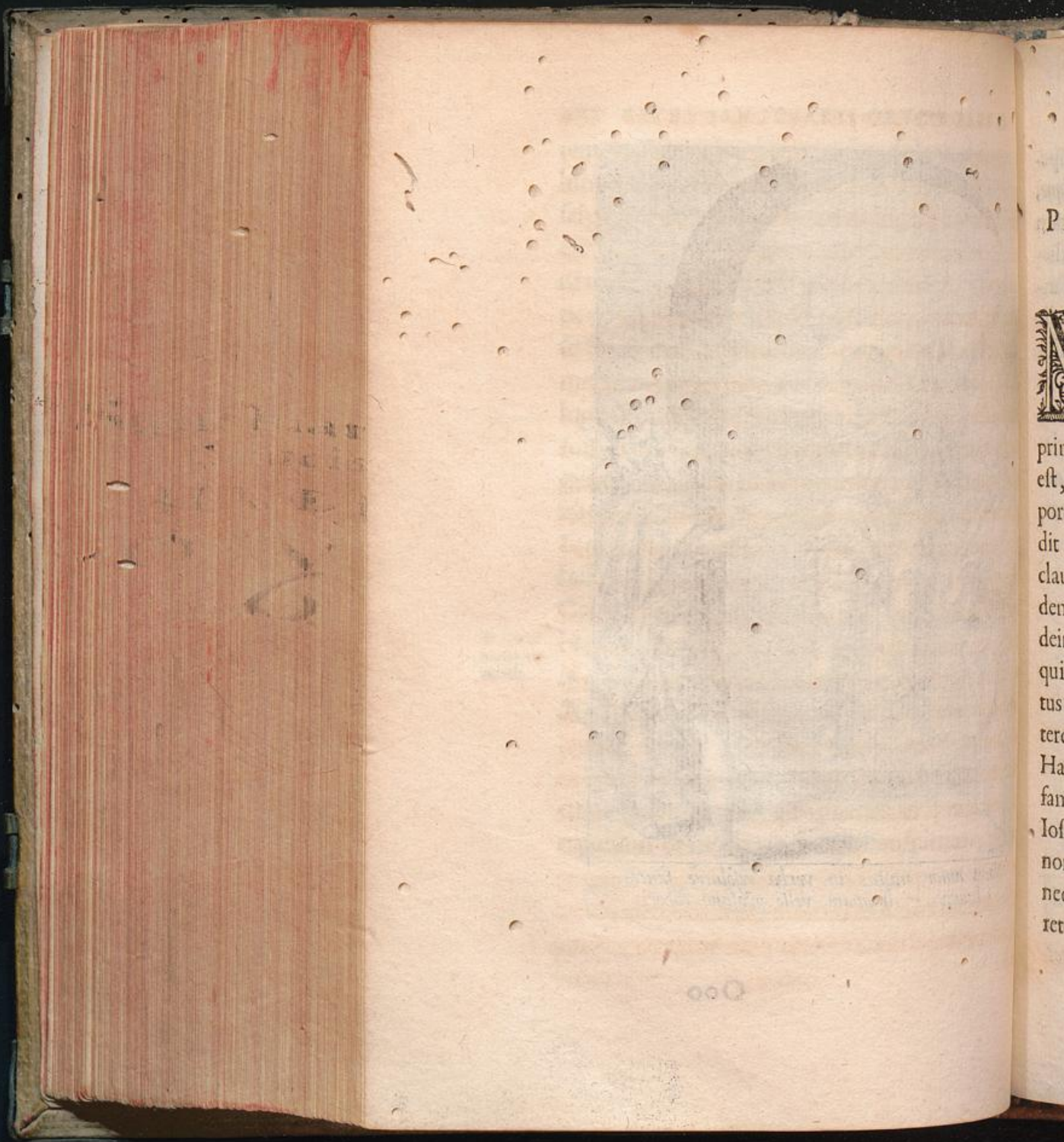
*Extrema
 verba mo-
 vientis.*

Prodeat in publicum spectaculum PETRVS Hæ-
 CIUS crucifixus; in quo, veluti in speculo, ferreus
 repulsam & morbum forma conspicitur.

*Novit amor mutas in verba resoluere fauces.
52. I nunc, et linguam velle profana cohors.*

Ooo

P

N

prin
est,
por
dit
clau
den
dein
qui
tus
terc
Ha
fam
Iof
nor
ne
ret.

EMBLEMATICA IMAGO LII.
PETRI HELCII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

MAROCCI in Africa PETRVS HELCIVS Histor.
Indic. Madritanus hortatus est Mauritanos, vt partes CHRISTI sectarentur, & eos qui semel à fide Christiana defecerunt, ad primam fidem redirent. Quam ob causam captus est, & iussu Regis vrgente, linguâ auulsâ, pro valuis portæ in formam crucis affixus, animosè caput dedit, vt ferreo clauo traiceretur. Extractus è capite clauus gutturi infixus est: cumque ne gutta quidem sanguinis è vulneribus antè fluxisset, effluxit deinde, & tinctâ sanguine portâ, mundum reliquit. Cùm homo in angustias eas reducitur, vt aditus querelis non pateat, sed ex omni parte via interceptiatur & claudatur, laboriosa satis crux est. Hanc crucem passus est Iobus, cùm iustis querelis familiares aures clauderent. Hæc crux, quam tulit Iosephus, cùm eius deprecationibus sæui fratres non attenderent, & cùm esset in Ægypto captus, nec sui domini nec Regis gratas sibi aures impetraret. Ad has angustias redacta erat Susanna, cùm,

Ooo 2 clau-

clauso portuario, nemo esset qui eius voces exciperet, diceretque proinde, *Angustia sunt mihi*

Dan. 12.
12.
Symptoma
Christi
Petri Hel-
cij Avifi-
cum tole-
rata re-
pulsæ.

CHRISTVS quoque ipse in porta & extra portam passus est, è cruce clamabat, & tamen non audiebatur. Clamavit non tam voce linguæ quàm sanguinis, cuius vocem nemo adimere queat, licet adimere linguam, imò & ipsam vitam auferre potest. Potuit Maroci Rex euellere PETRI linguam, & verba formare, efficere tamen non potuit, nec sanguis effusus ad portam, cui confixus erat, clamaret Deo, cuius ianuæ omnibus facile patent. *per porta Domini*, vt ait agens de Patientia Ephraim: *cunctis patet hominibus, paruis simul & magnis.*

CRUX PETRI MADRITANI crucifixi,
Crux datæ repulsæ.

Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.

NOUERAT Rex Salomon, quanta crux ista esset, & vt eius onus indicaret, dixit cap. 9. Ecclesiastice: *Ciuitas parua, & pauci in ea viri: venit contra eam Rex magnus, & vallauit eam, extruxitque murum, & inuentusque est in ea vir pauper & sapiens, & conturbauerat urbem istam per sapientiam suam, & nullus in illa inceptus recordatus est hominis illius pauperis. Et dicebat ego, meliorem esse sapientiam fortitudine. Quomodo ergo sapientia pauperis contempta est, & verba eius non sunt audita.*

audita? Inter summos illos labores, quibus mundus repletus est, vnus & præcipuus est, quòd monita sapientum à Principibus non audiantur. Erat ad fores palatij Mardocheus, & cùm graciosus Aman multum posset apud suum Assuerum, omnem portam obserauit, ne Mardochei totiusque populi Hebræorum clamores ad aures Regis venirent. Verùm enimuerò non est prudentia, non est consilium contra Dominum, qui nouit iustis querelis aditum ac portas aperire. Dedit Estheræ Reginae accessum, coram Rege exposulauit, postulauit caput gratiosi, qui malorum caput fuerat, & impetrauit. Interim dum sanguis pauperum clamat, & clamores in palatio non audiuntur, crucem patitur Mardocheus, patitur & HELCIVS MADRITANVS. Secùs faciebat olim Alexander, cuius & exemplo & testimonio vtitur Basilius Epist. 54. *Audiuisse quidem non negamus, negamus quidem Timotheum esse, qui calumnias in te fabricauerit. Cùm autem omnino audiuerimus, si nihil aliud, vel illud saltem Alexandri dicemus, Alteram auriculam delato illibatam ac sinceram conseruamus.*

CRUX PETRI crucifixi, CRUX ægrotantis.

Hanc crucem patitur æger, cùm iustè queritur, nemo tamen audit aut credit. Recurrendum

Ooo 3

dum

*Instrum-
tum a
vis
benè mo-
riendi.*

dum tunc ad Deum, cuius aures attentæ & intente sunt clamoribus ægrotorum. Testatur ipse qui dicitur

Psal. 99
15.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum. Benè Ezechias

Discept. de Patient. ait: *Quid hoc beatius, quam sequi talis Regis beneuolas aures?* Clamauit Ezechias

æger, qui conuertit ad parietem faciem suam, per murum clausum, obseratum & obstructum

ces suas intromisit, & illas Deus excepit. Excipiet tuas, si dicas cum Ezechia: *Sicut pullus hirundinis*

Excitatio
ægotan-
tis.

Isai. 38, 21.

clamabo, meditabor ut columba. Quamuis Rex Ezechias multos haberet ministros, multos Medicos, solum confugit ad Deum, & solum Deum con-

suluit, ut diuino eius fauore sanatus, & à morbo liberatus, soli Deo pro valetudine sua ageret & haberet gratias. Eapropter non semel, sed sæpè De-

claudit suas portas, & vias intercludit humanas per adipiscenda salute, ut necessitate ductus, & etiam

coactus ægrotus, recursum ad Deum habeat, ut post acceptæ valetudinis beneficium gratis exillat.

Ad Regis illius exemplar componat se æger, & quem sic monet in Asceticis Basilii: *Quemadmodum*

Isai. 38, 21.

Ezechias massam ficorum non primam duxit sanitatis causam, neque curandi corporis rationem illi tribuit, sed gloria Dei, qui ficos condidit, gratiarum actionem ob-

lit: ita & nos plagas à Deo recipientes, qui benè & pro-

denter vitam nostram moderatur, principio quidem inquiramus cognitionem rationis ob quam nos flagellet, deinde & liberationem à doloribus & patientiam, & præterea ut tentationi præbeat exitum, ut tolerantes esse possimus: datam verò medicandi gratiam siue per oleum vino mixtum, ut in eo qui incidit in latrones; siue per ficos, ut in Ezechia, grato animo suscipiamus. Reddita ergo sibi sanitate, in Ecclesia referat æger actionem gratiarum, more Ezechia Regis, imitator crucifixi PETRI, cuius ut inhæreat vestigiis, pro foribus stabit, & cor suum dabit in similitudinem picturæ. Quòd si statio vitæ deferenda sit, oret sicut moriturus iam, & stans pro foribus orauit Eligius, cuius meminit Surius: *Suscipe me secundum magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti portas tuas.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus extra portam passus est, repul-
sus quidem à Proceribus Hebræorum, quibus Vitus facta Eucharistia.
monita salutis dabat, & cui portas suas clauferat humana potentia: statim ianuas suas diuina omnipotentia aperuit; vnde mandatur cælestibus potestatibus. *Attollite portas, principes, vestras, & eleuamini portæ æternales, & introibit Rex gloriae.* Ergo qui in porta patitur,

patitur, & in ea repulsam subit, soletur seipsum
 & caelos apertos consideret, qui patent dignè
 communicantibus. Huc alludens præsciis cœc
 olim David: *Januas celi aperuit Dominus, & pluuiam
 manna ad manducandum.* Hinc Gregorius lib. 4. De
 log. cap. 58. *Quis fidelium habere dubium possit, in
 immolationis hora caelos aperiri, choros Angelorum ad
 Repulsus Stephanus vidit caelos apertos, & les
 stantem à dextris virtutis Dei, & virtute eius
 fauoris obdormiuit in Domino.* Qui pellitur iam
 mundo, & accipit Eucharistiam, eundem sub
 vaticum. cidentibus CHRISTVM Dominum consideret, ut
 cræ virtute Communionis in Domino quiescat, p
 que ac sanctè dormiat, & somno tranquillo fruatur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ
 corona aurea & laureola.

*Honor alit
 artem be-
 nè viuendi
 & moriendi.*

LAzarus pauper ad ianuam avari diuitis erat,
 cum tantum vlcerum & vulnerum martyri
 patientissimè perferret, maior crux erat afflictio
 necessitate extrema cum clamor non audiretur,
 iusta eius petitio repelleretur. Paulò post
 sunt rerum vices, quando simul repellentem &
 pulsum mors arripuit, & locis suis ambos addidit.
 Repulsus Lazarus, in sinum Abrahæ deportatus

nibus & plausibus Angelorum; diues verò purpurarius & simul auarus, in tartara deturbatus: vbi cùm à sancto Patriarcha vnã exposceret guttam aquæ, est passus semel repulsam, & iterùm, cùm rogaret, vt nuntium mitteret, qui fratres de statu suo mone-
ret, & cauere sibi à pœnis & tormentis inferorum iuberet.

Ergo qui patitur nunc repulsam, exemplo Lazari se soletur, & speret intra aulam Dei aliquando recipiendum, quæ exulant tyrannicè repellentes, repulsi verò patientes in ea honorantur & coronantur. Meminerit gloriosi martyris Stephani, qui cùm à contribulibus suis expelleretur, vidit sursum gloriam Dei, & exclamauit, *Ecce video calos apertos,* & AA. 7, 56.

IESVM stantem à dextris virtutis Dei. Cælestes videt ianuas, habet & portas apertas, qui clausas sibi hîc fores tolerat patienter. Expectat ad ianuam CHRI-
STVS, vt venientem cruciferum suum excipiat, ho-
noret, & coronet virum, quem expulit à se mun-
dus. Cùm è mundo expelleretur Longinus Centu-
rio, monuit socios: *Jam aperta est porta quæ est in cæ-*
lis, & *Angeli sunt nostras accepturi animas,* & *oblaturis.*
ri Filio vnigenito. Ecce & lampadès video, & *apparent*
mibi brauia, cum quibus sistendi sumus ad iudicis tri-
bunal.

Ppp

Pro-

Prodeant modò in publicum spectaculo
 sacri Tyrones, siue Pueri honorarij
 riosi Regis: de quibus Rex ipse ait: *Compara
 tibi, Pater, Domine cali es terra, quia abscon
 disti hæc à sapientibus, es prudentibus, es reu
 lasti ea paruulis.* Matth. II, 25.

Prodeat verò omnium primus SIMON
 paruum speculum mysticæ resurrectionis,
 patientiæ ægrotantis.

*In speculo paruo imagines parua videntur
 quia pro modo speculi videntur. S. Augustinus
 bro de Quantitate animæ.*

53. *Paruule, quem dulci raptavit ad vbera tortor,
I nunc, cælesti nectare pelle sitim.*

S. 9

Pasc
cum
circ
mu
& n
scien
à la
gen
imb
fiot
mu
qui
cum
go a
sum
bus

Iste est...
...
...

EMBLEMATICA IMAGO LIII.

S. SIMONIS PVERI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS SIMON puerulus Tridentinus, Surius in Martio Martyr. trigesimo ætatis mense nondum completo, captus & raptus à ludæis est, vt victima Paschalis immolaretur. Ergo in ipso Paschatis die à Rabbi Moyse nudatur vestibus, circumciditur, crucifigitur, & stylis ferreis infantulus circumfoditur. Cum esset iam in extremis, & extremum spiritum emitteret, oculos in calum extulit, & mundam simul animam efflauit. *Quem docebit scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ab lactatos à lacte, auulsos ab vberibus.* Crucis scientiã & intelligentiã SIMON ab vtero materno raptus instruitur & imbuitur, instruit & imbuit nos, vt mysteria passionis CHRISTI, & simul resurrectionis expendamus. Prouidit nobis Deus de agnello isto Paschali, qui corde tactus, tangat & corda nostra, dicatque cum Augustino lib. 4. de Ciuitate Dei: *Considerate ergo diligenter ineffabilis viscera pietatis, perpendite immensum & inuestigabile pondus diuinæ charitatis, quia in rebus humanis inuenire non poterat pietatem nostræ redemptionis.*

Surius in Martio Martyr.

scimusque
vna cum
-ce. Sed
-hauri

Itai. 28. 9.

Sympathia
Christi, &
Simonis
Artificum
mystica
resurre-
ctionis.

ptionis, Redemptor noster seipsum obtulit Patri pro
 hostiam in odorem suavitatis: sic ipse factus est Sacerdos
 & Sacrificium, ipse Redemptor, & pretium. Audite etiam
 reparationis nostrae mirabile sacramentum, audite etiam
 salutis nostrae opportunum & valde consilium. Tradidit se
 pro nobis ad mortem, mortificemus & nos eius amore
 nem in nobis terrena concupiscentia voluntatem.

**Crux SIMONIS, Crux mysticae
 resurrectionis.**

*Instrumentum
 artis
 bene vi-
 uendi.*

PVeri suopte ingenio rudes indigent Cate-
 chismo, sed sapiens SIMON Ioannem Baptistam
 refert, in cuius elogium modulatus est Zacharias
 Luc. 1. 76. *Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis, praebis enim
 te faciem Domini parare vias eius, ad dandam scientiam
 salutis plebi eius.* Non tam ad discendam, quam
 dicendam scientiam infantulus crucem ascendit,
 qua tanquam ex cathedra mysticae resurrectionis
 mysterium declarat. Ergo in sancto Paschalis die
 cum puram efflaret animam, extulit in altum o-
 coloss. 3. 1. *los, & puer nos catechizans monuit: Si resurrectionis
 cum CHRISTO, quae sursum sunt querite, quae sursum
 sunt sapite, non quae super terram.* Haec mystica mentis
 nostrae resurrectio fieri nequit, nisi crucem feramus
 pro CHRISTO, & simul cum CHRISTO, qui vel

sua resurrectione crucem in manu gestans describitur. Succurrit Augustinus lib. 2. de Diuin. inquit. cap. 4. *Quantò magis CHRISTO appropinquat affectu pietatis, tantò magis exterior homo corrumpitur: sed interior renouatur de die in diem, omnisque lux illa ingenij, quæ ad inferiora vrgebat, ad superiora conuertitur, & à terrenis quodammodo aufertur, vt magis magisque huic seculo moriatur, & vita eius abscondatur cum CHRISTO in Deo.*

CRUX SIMONIS, CRUX ægrotantis.

Cum pueri malè habent, ad charos sibi parentes lacrymantes oculos erigunt. Nouerat SIMON Patrem sursum in supernis esse, conuertitque lumina in cælum, quasi diceret, *Pater noster, qui es in cælis.* Nobilis conditio hæc est, qua ductus Rex Ezechias in ægitudine sua sursum oculos leuauit, dixitque: *Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba.* Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum. Cum quis affigitur lecto, ingenui nobilisque pueri Patrem suum in cælis quærat, more Gerardi, qui cum esset in extremis, vt refert Bernardus Serm. 26. in Cantica, dicebat: *Quanta dignatio, Deum Patrem hominum esse! & quanta hominum gloria, Dei filios esse heredes!* Pertinet huc, quod refertur inter Apophthegmata Patrum. Cum nuntiaretur mors patris, nuntian-

ti

ti respondit monachus, *Desine blasphemare, non pater immortalis est.* Oportet in doloris lecto Patrum summum inuocare, quem inuocauit, coluit & orauit CHRISTVS, cum in lecto crucis infirmatur. Hinc Gregorius p.3. Pastoral. cap.13. *Admirantur sunt agra, quod pro nobis Patrem, quamuis diuinitate set equalis, adorauit.* Magna reuerentia Patris est, tunc maxime ostenditur, cum ab eo morbis punitur homo, infirmitatibus castigatur, quemadmodum Serm.1. de Visitat. infirmor. decernit Augustinus simul monet aegrotantem: *Disciplinam patris non abiicias fili. Nemo filius, quem non corripit pater. Sed si filii deficere a disciplina Domini, et ne fatigeris, dum argueris. Quem enim Deus corripit, flagellat, et quiescit in eo complacet sibi.* Adhuc puer erat Basilius, dum aegrotaret, disciplinam non abiiciebat, sed manu paterna prouenire recognoscebat, ac proinde non moleste illam ferebat, nec fatigabatur longinqua diuturna sua aegritudine iudicium Dei venerabatur unde & Epist. 77. scribit, *Corporis imbecillitate impiorior, quam plane haud ignoratis, quanta mihi sit a pueritate ad istam vsque senectam vna mecum educata, merito iuxta iustum Dei iudicium, qui omnia sapienter disponit castigans & erudiens. Castigatus & eruditus in eadem*

Prou. 3, 11.
Heb. 12, 6.
Excitatio
aegrotan-
tis.

schola cum CHRISTO, qui didicit ex iis quæ passus est ^{Heb. 5, 8.}
 obedientiam. CHRISTVS quidem Doctor paruulorum
 est, & eos in laboribus & infirmitatibus suis orare
 docet, *Pater noster, qui es in calis, sanctificetur nomen* ^{Math. 6,}
tuum. Hunc ipse vocauit & inuocauit, cum esset in
 lecto crucis: *Pater, dimitte illis.* & rursus: *Pater, in* ^{Luc. 23,}
manus tuas commendo spiritum meum. Orauit Patrem, ^{34.}
 & inclinato capite emittens spiritum, ^{Luc. 23,}
 suum adorauit. ^{46.}

• Leuamen laborantis & ægroantis. •

MOribus antiquis Ecclesiæ post sacri Baptisma- ^{Virtus sa-}
 tis susceptionem augustissimum Sacramen- ^{cræ Euc-}
 tum infantibus ministrabatur, cuius solemn- ^{haristiæ.}
 itudinis Cyprianus Serm. 5. de Lapsis, & Hugo Vi-
 ctorinus lib. 1. de Ecclesiast. Officiis cap. 20. memine-
 runt. Laudabilis tunc ille vsus, quando vel ipsa Ec-
 clesia suam agebat infantiam, sacrosanctisque vbe-
 ribus Eucharistiæ lactabatur & nutriebatur. Qua-
 lem in tenera ætate infantia & pueritia suæ erga se
 Deum experiebatur Ecclesia, talem seipsam erga in-
 fantes, puerosque aqua lustrali tinctos ostendebat &
 exhibebat. Consonat dictis præcius primæ & pri-
 mæ domus Ecclesiæ Salomon: *Sapientia adificauit* ^{Prou. 9, 1.}
sibi domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas
suas,

Q99

suas,

suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Missas
cillas suas vt vocarent ad arcem, & ad mœnia ciuitatis
quis est paruulus, veniat ad me, & insipientibus locuta
Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod
miscui vobis. Relinquitte infantiam, & viuite, & ambul
late per vias prudentie. Cesset igitur illa antiqua

Th. en. 3, 4. mentatio : Paruuli petierunt panem, & non erat
frangeret eis. Paruuli nunc sub Patris disciplina

Matth. 6, 12. stentes panem petunt : Panem nostrum quotidianum
nobis hodie. Frangit illis panem gloriosa Patris

Matth. 26, 17. pientia, quæ & pueris suis ait : Accipite, & comedite
Accipit, & comedit mysticus Dei Simon, & ait

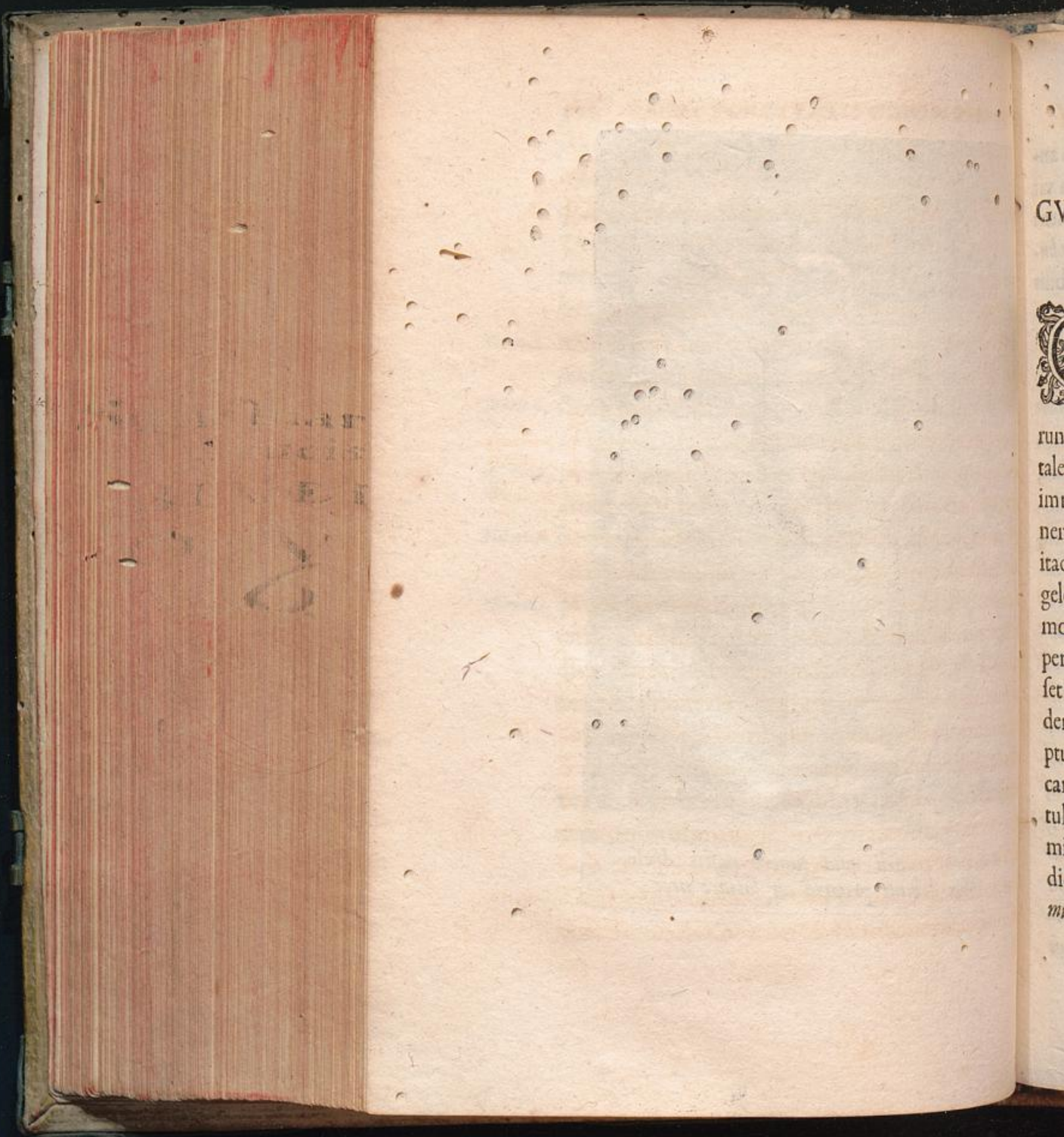
Psal. 12, 4. beranti Patri : Virga tua & baculus tuus ipsa me con
lata sunt. Parasti in conspectu meo mensam aduersus

viaticum. qui tribulant me. Hæc mensa laborum & dolorum
uamen est, & in extremo agone Viaticum pro re
dio adhibetur, cum homo nudus in terram reuer
tens reperascit.

Prodeat in publicum paruum speculum GR
LIELMI pueri, in quo splendet imago ferentis
nem & morbum.

Lumina crudeli quid funere pascis Apella?
54. Mox dabitur propria cor satiare nece.

GV

G

run
tale
im
nem
itac
gele
mo
per
fer
de
ptu
car
tul
mi
di
mp

fit; non militat secundum carnem, cum totus angelicus viuat. Quamdiu ille in carne viuit, cum angelicus sit, caro crux laboriosa est. vnde & dicitur
Rom. 7. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gemit angelicus homo sub carnis pallio onere.

CRUX GVILIELMI CRUCIFIXI, CRUX corporis.

Nisi caro viro angelico crux foret, Angelus igni consilij non assereret, *Abneget semetipsum, tollat crucem suam, & sequatur me.* Monuit Angelorum Rex, vt homo abnegando se suamque carnem assurgeret, & in societatem Angelorum seipsum sinuaret. Benè Bernardus Serm. 23. inter paruos: *Abneget seipsum, id est, a seipsa (nempe natura humana) a societate Angelorum, a visione Dei, id est, a libertate, a dignitate, a beatitudine. Audiatur ergo consilium, & abnegando seipsum, id est, propriam voluntatem, seu libertatem renunciet tollendo crucem suam, id est, carnem suam concupiscentiis & concupiscentiis crucifigendo per continentiam bonam recuperet societatem Angelorum, sequendo CHRISTUM, id est, eius passionem imitando, recuperet claritatis visionem: quia si compatimur, & conregnabimus.* Adhuc ex Basilio Epist. 41. ad Maximum Philosophum: *Abneget seipsum, id est, carnem suam concupiscentiis & concupiscentiis crucifigendo per continentiam bonam recuperet societatem Angelorum, sequendo CHRISTUM, id est, eius passionem imitando, recuperet claritatis visionem: quia si compatimur, & conregnabimus.*

Rom. 7.
24.

Instrumentum artis bene viuendi.
Matth. 16.
24.

Excitatio laborantis.

que enim certè parum vtilitatis habet eum, qui ex ampla familia, & illustri genere ad angelicam vitam transiit, rationis moderamine quasi fræno quodam cohibere iuventam, & carnis affectum in seruitutem redigere rationis. Qui mysticus velit esse Guilielmus, carnem, quam fert, loco crucis habeat, & ferat, & oret cum Augustino lib. Contemplat. *Fac me, quæso, dulcis IESV, pie, bone, semperque benedicte, tuo amore, & tuo desiderio onus carnalium desideriorum, & terrenarum concupiscentiarum superare & calcare.*

CRUX GVILIELMI, Crux ægrotantis.

GVILIELMVS debili carni adstrictus, & simul ^{Instrumentum artis bene moriendi.} cruci alligatus, tormenta sic sustinebat, vt non tam homo passibilis quàm Angelus passionis expertus esse videretur. Tolerare dira remedia, dura medicamenta sic ferre, quasi careas corpore humano, non tam humanum quàm angelicum spectaculum est. Quanti hoc habendum sit, Chrysostomus agens de Patientia pulchrè ostendit. *Nihil est, inquit, tam horrendum tamque tremendum, quàm quòd hi qui vel morbo aut pœnis discruciantur, non superentur, si diuino sint amore incensi: ita vt neque ignis, neque ferrum, neque inopia, neque languor aliquis, neque mors, neque aliud quidpiam huiusmodi graue aut molestum appareat ei, qui hunc sit erga Deum*

Deum amorem consecutus. Totus hoc amore accenditur
 & totus angelicus in suis infirmitatibus & moribus
 qui nihil graue nihil molestum sentiret, patientissimus
 Iobus erat, de quo Ambrosius Tract. 2. de Iob terpellat.
 Dauid cap. 1. dicit: *Non agrotabat anima, si dolo-
 ret in corpore, quia non erat in carne anima eius, in
 ius passionibus non adhaerebat, sed in spiritu, cuius
 te se texerat.* Cùm æger D. Nazianzenus esset, ad
 tum hunc angelicum adspirabat, & simul suscipiebat
 Epist. 99. apud Basilium: *Vociferabor aliquando
 uersum meipsum. Sit autem uenia dolenti, si que dolentibus
 sunt locutus fuero. O carunculam prauam & malignam,
 quibus me malis afficis? quæ mala perpetras?* In hoc
 angelico statu Ecclesiastica historia lib. 6. cap. 2. de
 bit Beniaminum, qui cùm gratia sanitatis diuinitus
 esset donatus, ægris multis medebatur, ipse tamen
 perpetuò infirmabatur, dixitque admirantibus
 ciis: *Rogate Deum tantùm pro anima mea, de corpore
 meo estote solliciti, quia etiam dum sanus eram, ad
 id mihi utile erat.* Mysticus Guilielmus est, qui
 agrotat in carne, ut carne & eius passionibus videatur
 esse nudatus, & unicæ animæ suæ curam habeat.
 Quòd si Democritus dicere solebat discipulis,
*Si corpus animum in ius vocaret, haud quaquam
 turum, ut ille muneris malè administrati crimen effugeret.*

Excitatio
 agrotan-
 tis.

accipiendum ita est, vt reus corporis sit, qui ratione non ducitur, sed voluptate seducitur. hic enim in corpus suum grauius peccat, grauius delinquit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

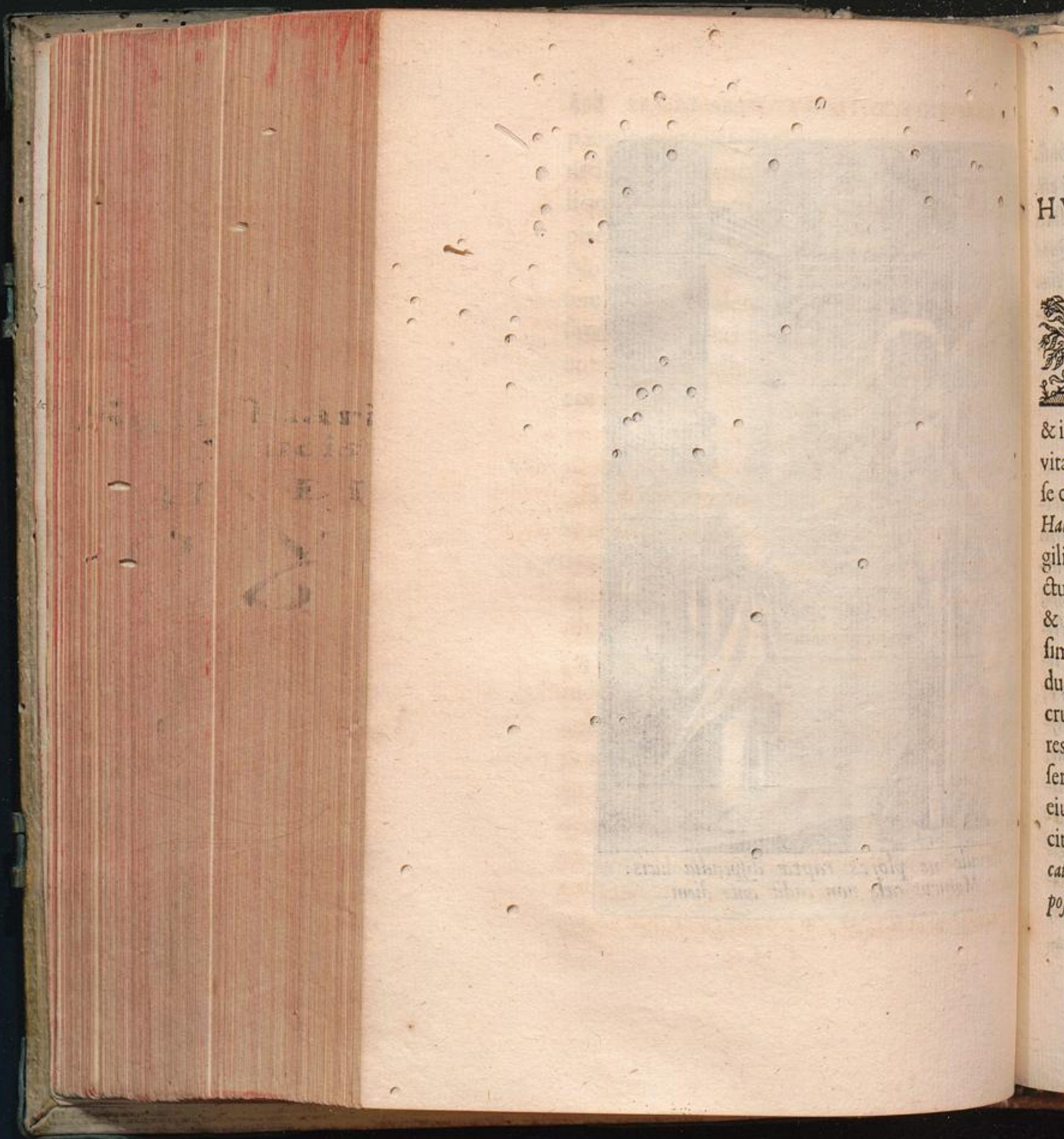
Esset illa querimonia, *Paruuli petierunt panem*, Thren 3,
 et non erat qui frangeret eis. Petierunt à cælesti ^{4.} Virtus
 Patre panem, *Panem nostrum quotidianum dā nobis ho-* crs Eucha-
die, quem non solum impetrarunt, sed etiam abun- rificia.
 danter obtinuerunt per manus gloriosi Regis, qui Math. 3,
 & illis panem fregit, inuitansque ad epulum ait: *Si* Pron. 9, 3.
quis est paruulus, veniat ad me. Venit paruulus ange-
 licam vitam ducens, & cum eo more cælesti agi-
 tur; *Panem Angelorum manducauit homo*, vt totus an- Psa. 77,
 gelicus redditus, carni & eius passionibus omnino ^{25.}
 renuntiet. Benè Nyssenus Homilia 8. in Ecclesiast.
Qui hanc amat carnem, non est amicus sue carnis; et qui
in hunc sanguinem est affectus, mundus erit à sensili san-
guine. Vnde cum res est de carnis & spiritus diuisio-
 ne, peropportunè sacrum Viaticum porrigitur & *viaticum.*
 administratur, vt dediscat homo diligere carnem
 suam, & discat è carne purus & mundus abire in
 consortium Angelorum, qui de pane Dei diuino
 aluntur & nutriuntur. Fuit olim apud Græcos mos,
 vt postquam maioris ætatis homines cælesti forent

498 SACRI SANCTUARI CRVCIS PARS II.
pabulo recreati, ingenui pueri, & maxime puri
nitidi accerferentur, & sacratissimis Eucharistia
liquiis reficerentur. Consule Nicepnotum libro
pitē 25. Consonat hic ritus cum moribus celestibus
Numinis, quod cum sublimibus dapibus gloriae
suae diuinitus aleretur, ad gloriosas earum reliquias
sumendas & accipendas creauit & vocauit Angelos
& homines, adhuc Angelis per omnia similes creauit
cat & accerfit.

Prodeat in publicum paruum speculum Huiusmodi
NIS pueri, in quo splendet imago innocentiae & patientiae
agrotantis.

Paruile ne plores raptæ dispendia lucis:
55. Maturus cæd non cadit ante diem.

HY

& in
vita
se c
Hab
gili
ctu
& i
sim
du
cru
res
fer
ciu
citu
cat
pos

EMBLEMATICA IMAGO LV.
HVGONIS PVERI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

LINCOLNIAE in Anglia S. HVGGO puer in ^{Histor. Anglic.} odium CHRISTI crucifixi à Iudæis cruci suffixus fuit. HVGGO tenellus pendens è ligno crucis, puritatem, munditiam & innocentiam spirat, inspiratque inuentibus se, vt vitæ puritatem, & innocentiam morum semper in se custodiant. Magnus thesaurus vitæ innocentis est. *Habemus thesaurum istum in vasis fictilibus, & ita fragilibus, vt non solum vno ictu, sed vno etiam aspectu violentur & confringantur.* Hinc fit, vt si sana & integra innocentia seruetur virtus, res miraculo similis habeatur, & mirabilis ille sit, qui puerilem, dum viuit, referat innocentiam, cuius causam egit in cruce, & peregit innocens CHRISTVS. Satis ardua res est, & proxima ipsi martyrio, depositum istud seruare. Mundus plenus periculis est, & inter omnia eius pericula innocentiam custodire, summæ sollicitudinis est. Benè Augustinus Serm. 150. *Nemo dicat, quòd temporibus nostris martyrum certamina esse non possunt; habet enim & pax nostra martyres suos.* Nam, ^{Sympathia Christi & Hvgonis Artificum innocentia.}

Rrr 3

sicut

sicut frequenter suggestimus, iracundiam mitigare, iracundiam fugere, iustitiam custodire, pars magna martyrii. Hanc custodire quàm sit difficile & arduum, ostendit Ambrosius Epistola ad Heliodorum: esse discrimen putas inter eum qui moritur puer, & qui demoritur senex, nisi quòd hic peccatis abeat minor, & plurimum coram Deo culparum reus, quam ille. Præstat igitur puerum quàm senem mori.

CRUX HYGONIS crucifixi, CRUX
innocentiæ.

Instrumentum artis bene videndi.

1. Tim. 6.
12.

Morum integritatem & vitæ innocentiam tuare, magna crux est, & ad eius ferendum onus validis est opus humeris, quos Paulus in suo uenit Timotheo. *Certa*, inquit, *bonum certamen* apprehende *vitam æternam*, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. Præcipitur hi coram Deo, qui uiuificat omnia, & CHRISTO IESU qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem, ut serues mandatum sine macula, irreprehensibile usque in aduentum Domini nostri IESU CHRISTI. Cuius iungit Paulus hoc loco confessionem fidei CERTI SITI quæ per martyrium habetur, cum fida custodia, in qua integritas nòrum vitæque innocentia consistit. Seruemus sine macula præceptum

seruiamus imperanti Deo, erimusque de Martyrum
 illorum numero, qui candidati in cælis degunt. Fa-
 uet dictis Clemens Alexandrinus lib. 4. Stromat. *Qui-
 cumque Seruatoris mandata exequentur, in vnaquaque
 actione sunt martyres, facientes quidem quod vult. Ac-
 cedit & Hieronymus Epistola ad Eustochium: Pars
 tua Dominus, & quò magis gaudens mater tua longo mar-
 tyrio coronata est. Non solum effusio sanguinis in confes-
 sione reputatur, sed deuota quoque mentis seruitus imma-
 culata quotidianum martyrium est. Custodi innocen-
 tiam ornatam non sanguinis effusione, sed diui-
 næ legis obseruatione. Maluit illam HVGGO seruare,
 quàm vitam ipsam tueri. Et quidem B. Iobus pluri-
 ma passus est, opum, hōnoris & prolium detrimen-
 ta generoso animo tulit, vna innocentia contentus,
 quam inter varios euentus variaque rerum discrimi-
 na tenuit ac conseruauit. Vix innocens Iobus erat,
 & agens infantem dixit: *Nudus egressus sum de vtero* Iob 1, 21.
matris meæ, & nudus reuertar illuc. Lacerauit venter
 suas, & cum esset tantus homo, repuerascens instar
 innocentis HVGONIS in cruce positi, nudus ille &
 mundus corde comparuit. Conuersus in paruulum
 Iobus innocens est. Quomodo conuerti debeamus
 & fieri sicut paruuli; rogatus Basilius Regul. 216.
 respondit: *Ipsa nos hæc Euangelij pericope docet, quo ar-
 gumento**

*Excitatio
 laboran-
 tis.*

Iob 1, 21.

gumento

504 SACRI SANCTVARI CRVCIS PARS II.
gumento dictum sit declarans: ne videlicet affectemur
mentiam, sed equalitatem honoris ex natura prouenire
agnoscamus: diligamusque equalitatem etiam in illis,
in quibusdam etiam minores esse videntur. Nam taliter
ter se sunt & paruuli, qui nondum eorum malitia,
quibus conuersantur, assueti sunt.

CRUX HVGONIS crucifixi, Crux
agrotantis.

*Instrumen-
tum artis
bene mo-
riendi.*

Primus innocentiae status immunis erat a mor-
bo: decidit ab illo homo, & incidit in infir-
mitates, & maior ab eo distantia causa fit maiorum
malorum. Quapropter homo, si minuere & con-
nuare cupiat corporalem aegritudinem quam patitur,
curet ad pristinum se statum reuocare, & corpus
suum reformare in similitudinem picturae, & HVGONIS
similis fieri. Ad eius imitationem excitantur aegrotantes
verba illa Nazianzeni Epist. 70. *Honestum est
centesio dolori resistere, atque animo vel nunc maxime expurgari.*
Item cum more HVGONIS immaculati purgari
& expurgetur homo, ut redeat ad innocentiam, curari
rari non debet, si quando patiat infirmitates, & ipsa
& ipsa innocentia in lecto crucis laborauerit, quod
admodum aduertit Gregorius 3. Pastor. admonitio.
Quis sana intelligentia de percussione sua ingratus expurgari

*Excitatio
agrotan-
tis.*

si ipse hinc sine flagello non exiit, qui hic sine peccato exiit? Rosa instar innocentia est, nec sine spinis rosa, sicut nec sine morbis puritas vitæ est. Rectè Basiliius Sermone de Paradiso: *Rosa hic spinis est coniuncta, externa gratia molestiam obtegens, & tantum non aperta nos voce contestans, ac dicens: Quæ iucunda vobis sunt, ô homines, tristibus permixta sunt. Nam verè in humanis bonis ita comparatum est, vt nullum eorum sincerum sit, sed confesum letitiæ & hilaritati conglutinetur mœstitia, coniugio viduitas, puerorum educationi cura & sollicitudo, fecunditati abortus, vitæ splendori ignominia, prosperis successibus dispendia, deliciis fastidium, sanitati infirmitas. Vera rosa CHRISTVS erat, & illa coronata spinis apparuit in lectulo suæ crucis, & inde aperta nos voce monebat, quæ tacita rosa monuit. Hoc ipsum loquitur puerulus HVGGO è cruce, in qua instar placidæ rosæ corona spinarum cingitur, & simul in spinis aculeatis morborum & ægritudinum coronam sitam declarat. Non coronabitur æger, nisi legitimè certauerit; nec certauerit, nisi parauerit se per cultum vitæ innocentis. Refert Hieronymus in Vita Hilarionis, quòd cum puer adhuc esset, & ad eum venissent latrones, & quasi per iocum rogarent puerum, Quid faceres, si latrones ad te venirent? respondit ille: *Nudus latrones non timeo.* At illi aiunt: *Occidi potes.**

*Possum, inquit, possum, & ideo latrones non timeo, p
mori innocens paratus sum.*

Leuamen laborantis & ægotantis.

Thren. 3,
4.
Virtus sa-
cer & eucha-
ristie.

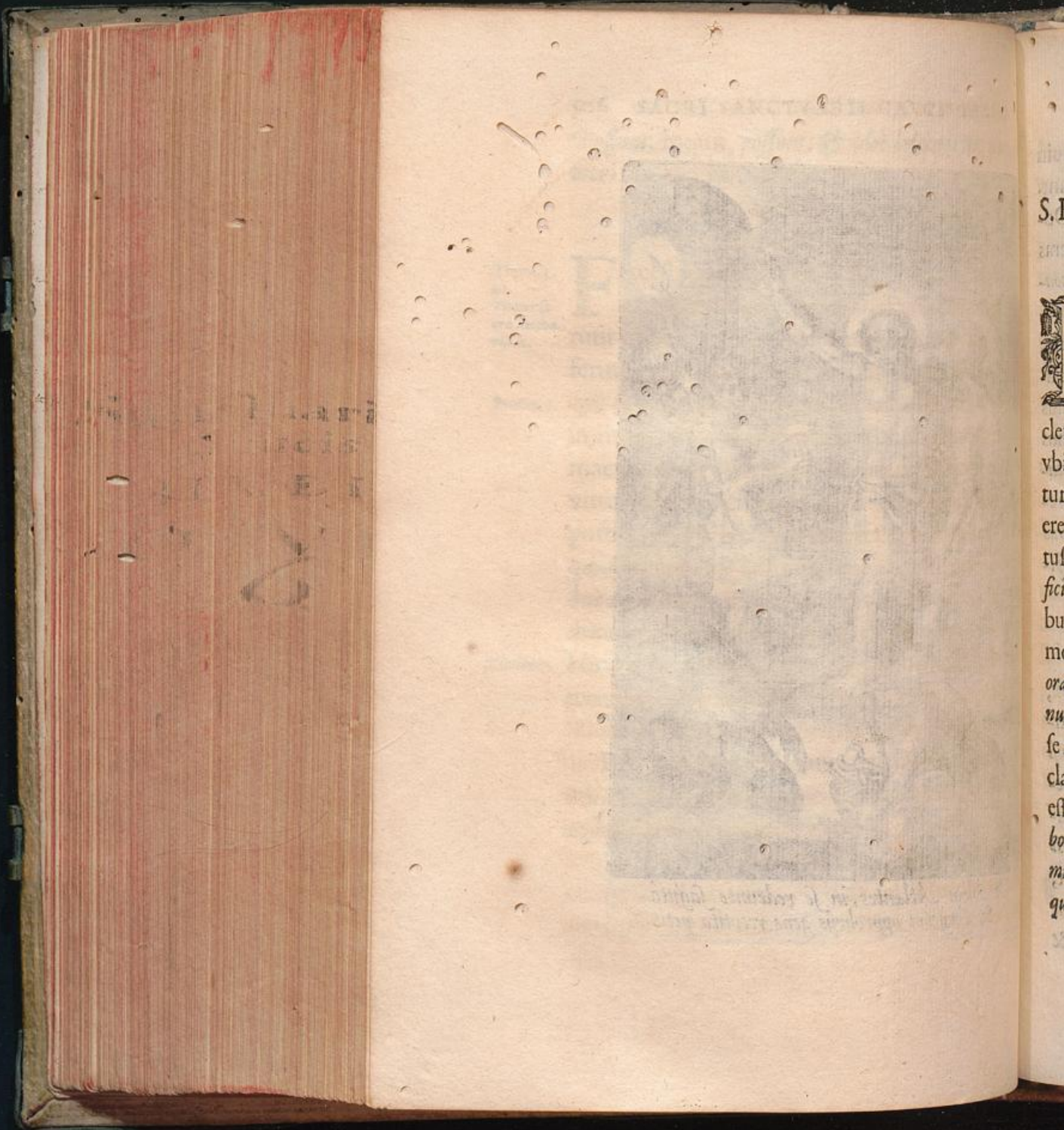
FAccessat illa querela, *Paruuli petierunt panem, non erat qui frangeret eis. Petierunt & impetrarunt qui iustitiam esuriebant. Hic iustitiæ panis fertur simul & frangitur à manu ipsa Regis celebrat qui & dicit: Si quis est paruulus, veniat ad me. Ne inuitatus & rogatus, sumit hostiam sanctam & immaculatam, & orat post Communionem, vt in virtute Sacramenti sanctum & immaculatum se posterum custodiat ac seruet: Corpus tuum, Domine quod sumpsi, & sanguis quem potavi, adheret visceribus meis, & presta, vt in me non remaneat vlla scelerum macula, quem tam pura & sancta refecerunt Sacramenta.*

Vaticum. Hinc haurit moriturus homo innocentiam, vt spiritum purum reddat.

Prodeat in publicum paruus speculum **CHARDI** pueri, in quo splendet imago orantis ægotantis.

Ut Solem Atlantes, in se redeunte sagittâ,
56. Sic Christum opprobrijs gens recutita petit.

EMBLEMATICA IMAGO LVI.

S. RICHARDI PVERI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

RICHARDVS Gallus, adhuc puer, in no- Paulus
Aemi.
Richard.
stra Religionis ludibrium, porrectis in
altum manibus, cruci suffixus a perfidis
Iudæis est. Sacrae eius Reliquiae in Ec-
clesia sanctorum Innocentium Parisiis asseruantur,
vbi & multa miracula earum veneratione patran-
tur. RICHARDVS innocens erat, & puras manus
erexit, vt dignum de se sacrificium immolaret, to-
tusque Dauidicus ait: *Eleuatio manuum mearum sacri-* Psal. 140,
ficiu[m] vespertinum. CHRISTVS ipse primus in preci-
bus suis hæc protulit, de quo S. Augustinus Psal-
mo 64. *Extendit manus in cruce, vt diceret: Dirigatur*
oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, eleuatio ma-
nuum mearum sacrificium vespertinum. Describit & ip-
se Augustinus libro de Vita CHRISTI, cap. 15. præ-
claras dotes, quibus Richardus mysticus insignitus
esse debet. *Ille merito ad Deum extollit manus, ille preces*
bona conscientia fundit, qui potest dicere: Tu nosti Do-
mine, quam innocentes, quam puræ sint ab omni fraude,
quas ad te expando, manus. Sunt qui, dum orant, in

SIO SACRI SANCTVARI CRVCIS PARS II.

crucis formam se componant, nec dubium, quod inter se crux & oratio consonent & conueniant.

*Sympathia Christi
Richardus
Artificum
orationis.
Psal. 23, 4.*

Compositus in formam Crucis CHRISTVS Dominus, cum in Caluarie monte pateretur, faceret preces & supplicationes fudit. *Quis ascendet in caelum Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? firmans manibus, & puro corde;* RICHARDVS scilicet & qui est Richardo similis. Erectio manuum coniuncta cum oratione, mystica est, & sacrum est mysterium lib. 7. Stromat. Clemens Alexandrinus explanat. *Caput, inquit, & manus in caelum exten- mus vnà cum verbo, corpus à terra ducere conantes, Etam & eleuatam animam: desiderio meliorum corporum in sancta progredi, magno animo corporis vinculum delinquentes.*

CRUX RICHARDI, CRUX orationis.

*Instrumen-
tum artis
bene i-
uendi.*

CORPUS humanum erigit & eleuat à terra et oratio verò animam in altum tollit, ut Augustinus Serm. 230. de Tempore definit. *Quid oratio, ascensio anime de terrestribus ad caelestia, inquisitio superiorum, inuisibilium desiderium?* Consonat & Damascenus lib. 3. de Fide Orthodoxa cap. 24. *Oratio est ascensio mentis in Deum.* Ne palmites terram repererint clauiculos, quibus innixi ad superiora contendunt.

*Excitatio
laboris.*

& conscenderent, beneficio naturæ acceperunt. Nos omnes palmites sumus, vt ab ipso CHRISTO didicimus, *Ego sum vitis, vos palmites*: ne solo terræ re-^{Ion 15.5.} pamus, sed in cælum ascendamus, imitemur palmitem CHRISTI, qui suarum manuum clauiculis vsus, ad sublimia gradum facit. Fecit orando Dauid: *Leuau manus meas ad mandata tua, quæ dilexi.* ^{Psal. 117.} vnde Paulus & ipse Dauidicus ait, *Volo viros orare in* ^{48.} *omni loco leuantes puras manus.* ^{1. Tim. 2.} Quid sic? Respondet S. Ephræm in Panoplia: *Verè arcus æreus est contra inimicos, expansa in oratione manus in scientia orantis, sicut etiam sagitta directa emissa ab eo qui arcum librat.* Hinc Dauid: *Posuisti vt arcum æreum brachia mea.* ^{Psal. 17.} Hæc orandi forma sic placuit, sic arrisit Constantino, vt, ^{35.} teste Eusebio lib. 3. cap. 3. voluerit suam statuam more precantis, manibus expansis, oculisque in cælum sublatis, in publico collocari. Quid autem sibi velit gestus prædictus oratoris, exposuit Tertullianus in Apologia cap. 30. *Paratus est, inquit, ad omne supplicium habitus orantis Christiani: quasi orans protestetur, Pæssò sum, nekte & plecte, si vis, aut certè miserere.*

CRUX RICHARDI, CRUX ægrotantis.

QVAM RICHARDVS puer in cruce formam seruauit, seruauerat & Martinus, cum in lecto <sup>Instrum-
tum a vis
benè mo-
riendi.</sup> iaceret

iaceret infirmus. canit enim Ecclesia: *Oculis ac manibus in caelum semper intentus, inuictum ab oratione, tum non relaxabat.* Ad hanc ergo normam & formam se omnis æger componat. Extendunt manus medicis curantibus ægrotantes, vt pulsum tangant, plorent, deque statu morbi & eius remediis decernant. Deus omnium medicorum facile princeps

Pfal. 143,

10

Excitatio
ægrotantis.

qui dat salutem Regibus. Cum Medico illo diuulgandum est, more crucifixi RICHARDI, porrigendæ manus sunt, vt quod libuerit, de valetudine sua stia statuatur & disponat. Extendebat Eudoxius ad Deum & caelum manus, commendatus à Gregorio Nazianzeno Epist. 120. apud Basilium. *ita, inquit, ad reprimendos doloris affectus succurrere reddit, atque ipsa animi passio. Fluebat quodammodo noster; tu verò, cum loquebar, quasi quibusdam stimulis excitatus, manibus in caelum extensis, vultuque ad Orientem verso (Orientem enim aspicere poteram) clamabas: Gratias tibi ago, Pater, o conditor hominum.*

2. Paralip.
25, 12.

Admonendus itaque æger est, vt Deo porrigat manus, nec ita Medicis confidat humanis, quemadmodum Rex Asa fidebat, & malè cessit. *Nec in misericordia sua quaesuit Dominum, sed magis in Medicorum arte confisus est.* Non sic RICHARDVS, nec æger RICHARDO similis, qui Dominum salutis quaerit.

ad Deum manus extendit. Hæc manuino extensio & eleuatio signum sacrificij est, quo se totam totamque vitam suam in manibus Medici diuini generose resignat. *Eleuatio manuum mearum sacrificium* Psal. 140. *vespertinum*. Hæc eleuatio sic frequens & chara Simone Stylitæ erat, vt in publicis solemnitatibus ab occasu ad ortum solis, sublatis in cælum manibus, totam noctem steterit, neque somno victus, nec labore defessus. Consule Surium. Hanc etiam formam seruabat deuotus Gerson, qui morti iam proximus, pueros, quos docebat, euocabat ad templum; & ostiis clausis, in medio eorum, porrectis ad sacrificium manibus, dicebat, vt eius historia tradit: *Deus meus, creator meus, miserere pauperis famuli tui Joannis Gerson*. Non precatoris solum, sed & victoris hic gestus est, cum Psalm. 17. dixerit nomine Dauidis Bassilius: *Dum manus ad precandum in tentationibus extendo, eas vinco.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

NE iam vlteriùs dicatur, *Paruuli petierunt panem*, Thren. 3, 4
 & non erat qui frangeret eis, paruulis cælestem Virtus sa-
 panem petentibus, & simul orantibus, *Panem no-* cræ Eua-
 strum quotidianum da nobis hodie, datur, & in mensa à charistia.
 CHRISTO frangitur. *Hic est panis, qui de celo descen-* Matth. 6,
 dit, Ioan. 6, 59.

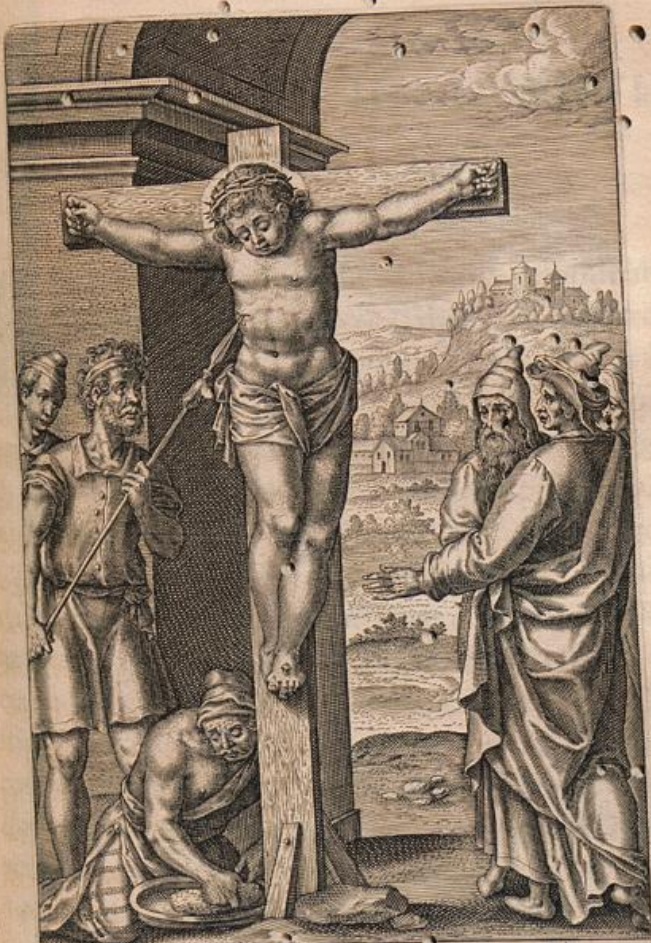
T t t dit,

dit, ad cuius sacram sumptionem inuitat pariter

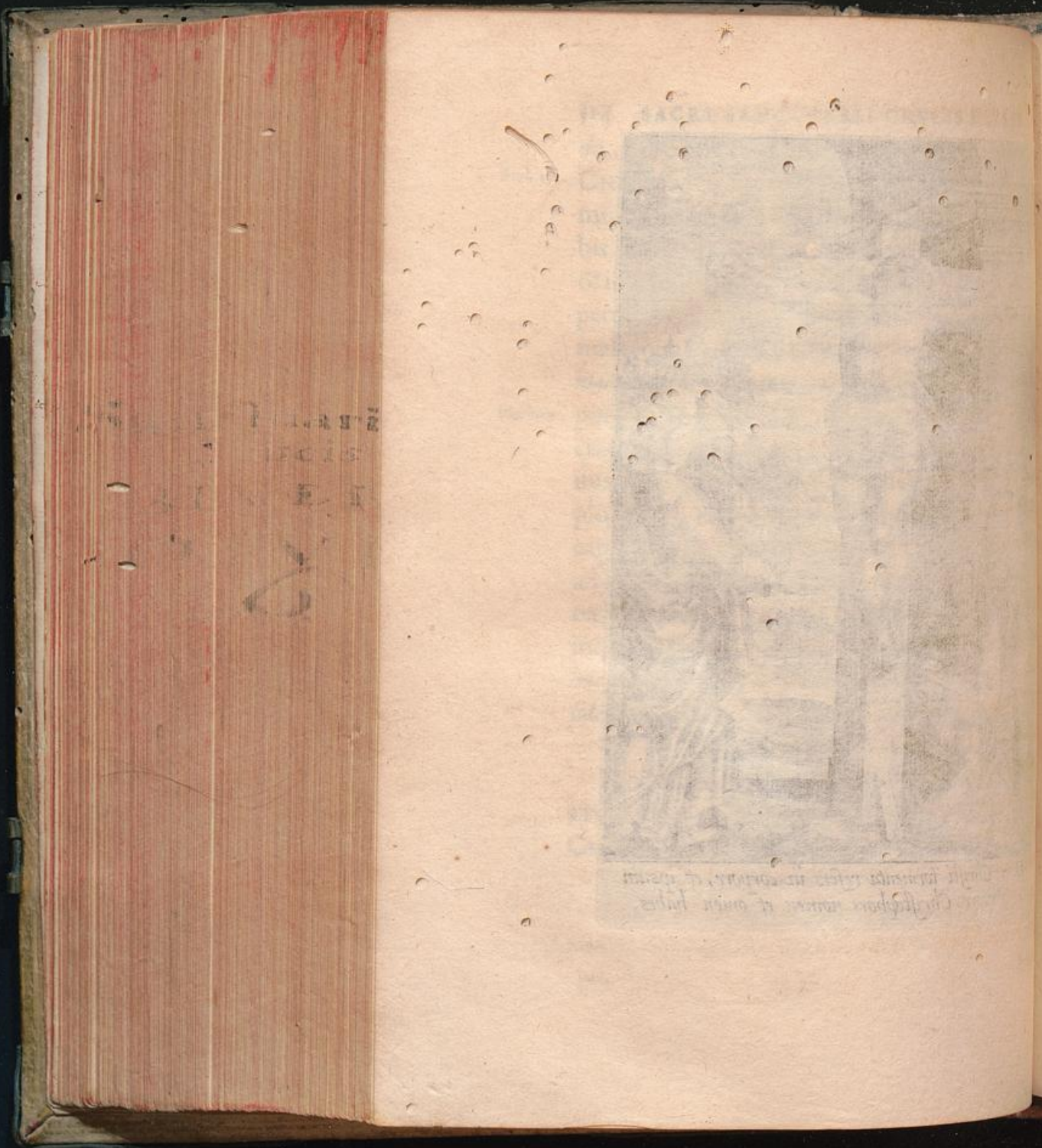
Prou. 9. j. CHRISTVS: *Si quis est paruulus, veniat ad me. Venimus humiles omnes, mysticum Richardum in vobis pariter praeferamus, Eucharistiam postulare & in eandem formam simul communicantes. Pertinet quod lib. 4. de Fide Orthodoxa asserit Damascenus: Accedamus desiderio ardenti, manus in formam crucis formantes, crucifixi corpus suscipiamus.*

Viaticum. poris loco, quod hora mortis deponimus, corpus clarissimum CHRISTI sumamus & recipiamus, manus formantes in modum crucis, & quidem exemplo pueri, cuius meminit Thomas à Kempis lib. cap. 28. Achaz puer, cum esset annorum septem, ad mortem aeger esset, commeatumque sacrum peteret, nec daretur, extensis in caelum manibus, Tu inquit, Domine IESV, quod summa votorum meorum hac, vt te reciperem, petiui te, feci quod potui, spero confidentius quod tua praesentia non frustrabor.

Prodeat in publicum paruum speculum CHRISTOPHORI pueri, in quo splendet imago ferens CHRISTVM & morbum.

Dum Christi tormenta refers in corpore, et ipsum
57. Pectore, Christophori nomen et omen habes.

CH

cruc
dole
verl
feru
dex
tus
cor
ftia
paf
ftop
per
sto
cruc
cruc
cus

CHRISTOPHORI INNOCENTIS

CRVCIFI XI

EXPLICATA.

APVD Guardiam in Hispania, dominantibus Ferdinando & Isabella, CHRISTOPHORVS octennis puer omnia CHRISTI tormenta sigillatim passus est: cumque crudeliter ad columnam caderetur, nullum signum doloris dedit, solum in vltimis quinque plagis, quæ verberum CHRISTO inflictorum numerum exceperunt, conquestus est. Cum esset iam cruci affixus, dexterum sibi latus effodienti dixit: *Si cor queris, latus alterum effodias necesse est.* Sinistro latere effosso, & corde per vim extracto, innocens puer regna caelestia subiit. Christophorus verè erat, qui CHRISTVM Sympathia & Artificium Christi & Christophori ferentis Christum. passum crucifixumque in suo corpusculo tulit. Christophorus magnus atque procerus paruulum IESVM per aquas fluuij transmisit: paruulus verò CHRISTOPHORVS magnum IESVM in se suscepit, & per crucem secum in astra traduxit. Qui pro CHRISTO crucifigitur, & pro CHRISTO crucem fert, mysticus Christophorus est, *Ergo glorificate & portate Deum* 1. Cor. 6.

in corpore vestro. Anselmus in Commentario: Glorificate Deum benè operando, & portate Deum, inquam, super vos tollendo: & hoc facite in corpore vestro, ut nihil in vestro corpore contumeliam spectet, quod ad Dei gloriam commendet. Non verbis solum, sed rebus.

2. Cor. 4, 8. Christophorus Paulus agebat, cum diceret, In tribulationibus tribulationem patimur, sed non angusti sumur: non derelinquimur: deiicimur, sed non perimus: semper mortificationem IESU in corpore nostro circumferentes, & vita IESU manifestetur in corporibus nostris. Apud Hispanos CHRISTOPHORVS nomine Innocentis gloriatur, cui similis ille est, quem Sermones de Iohanne Euangelista Laurentius Iustinianus describit. Merito ab Angelis honorandus est ille, qui diuina claritatis flamma succensus, infatigabiliter innatas concupiscentias eradicare conatur, atque terram sui vtriusque hominis ad pristinum originalis puritatis reformare decorat. Huiusmodi plurimum amatur à CHRISTO, qui innocentie auctor, & puritatis semper amator existit. Sicut (quit ipse) paruulos venire ad me, talium est enim regnum Dei.

Marc. 10,
14.

CRUX CHRISTOPHORI, CRUX CHRISTVM
ferentis.

PAulus I. Corint. 15, 47. Primus homo de terra, terrenus; secundus homo de celo, celestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & celestes. Igitur sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem celestis. Excitat nos Paulus, vt non tam Adamum quam CHRISTVM in nobis feramus. <sup>Instrum-
tum artis
bene vi-
uendi.</sup> Commendat nobis Apostolus, vt non tam inuisamus CHRISTI imaginem, quam vt illam in nobis portemus. Venis ad templum, venis ad Sanctuarium, inuisis statuas, visitas imagines, veneraris, colis, oras, & adoras, recedis inde facta oratione & adoratione. Amplius hoc loco quærit & requirit Apostolus, vt nimirum viuam imaginem CHRISTI tecum portes, tecum feras, vt mysticus Christophorus fias, sicut in Commentario dicit Anselmus: *Imaginem terreni hominis induimus propagatione prauaricationis & mortis, quam nobis intulit generatio; imaginem vero celestis hominis induimus gratiâ indulgentiæ, vitæque perpetuæ, quam nobis per CHRISTVM præstat regeneratio. Vnus enim generat in mortem, alius in salutem. Carnis voluptate proles suas generat in mortem Adamus; Crucis verò passione suas soboles CHRISTVS enititur*

<sup>Excitatio
labora-
tis.</sup>

enititur in salutem, & quidem ad formam sui
patientis sibi patientes & ipsa assistant.

CRUX CHRISTOPHORI, Crux agrotantis

*Instrumen-
tum artis
bene mo-
riendi.
1. Cor. 6,
20.
Excitatio
agrotan-
tis.*

Non solum modò sanis, sed infirmis etiam
ctum esto, *Portate Deum in corpore vestro.* Per
& gestet patientem in Cruce CHRISTVM lecto
xus aeger, dolores non aegrè sustinens. Summa gloria
CHRISTOPHORI est, passum in se patiente CHRIS-
TVM Dominum tulisse; & summus agrotantis
nor, CHRISTVM patrem futuri saeculi ex mundano
incendio plus quàm Troiano eripere in seipso, & a
corâ sarcinâ onustum de lecto in caelum ascendere.
Mysticus Christophorus est, qui per viam in seip-
dem CHRISTVM fert, dum laborat & agrotat, quod
cum agens Augustinus lib. de Symbol. ait: *Aduersari-
us diabolus mortem minando terrebat, sed CHRISTVS
vitam aeternam promittebat. Aduersarius diabolus carnis
peregrinurum se esse dicebat, Rex autem noster, ut docer-
ret, quomodo suus exercitus vinceret, in se demonstrat
mortem corporis non esse timendam, dum prior ipse pro
nobis dignatus est mori, ne eius exercitus à diabolo in
posset occidi.* Admonendi sunt aegri, vt hunc CHRIS-
TVM crucifixum gestent in corde, in humeris
mul & brachiis. Benè Bernardus monet Serm. 8. in

ter paruos: MARIA portat IESVM in vtero, Joseph in humero in Ægyptum, scilicet iens & rediens, Simeon portat in brachiis. Portet æger cum MARIA CHRISTVM in corde, & expendat quanta sit in cruce passus. Admonendi sunt ægri, sicut Gregorius ait 3. p. Pastoral. cap. 13. *Ut incessanter, quanta Redemptor noster ab iis, quos creauerat, pertulit mala, considerent.* Portet cum Iosepho in humeris suis CHRISTVM, & eius crucem in lecto ferat ægrotus. Ferebat in lecto crucem S. Didacus æger, de quo Seraphica historia testatur, expirasse, dum diceret, *Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera, quæ sola fuerunt digna portare Regem calorum, & Dominum.* Portet tandem in brachiis cum Simeone æger CHRISTVM crucifixum, accipiat illum in manibus, & mysticus Simeon sit, qualis erat Adelphardus Abbas, de quo Surius: *Erant oculi eius ad Deum defixi, manus verò ad calum extense, inuitansque sanctum Spiritum dicebat: Nunc dimittis* Luc. 2, 29. *seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace, quia percepi omnia tui mysterij Sacramenta.*

Leuamen Crucis & passionis sacra Hostia.

O Sacrum Regis conuiuium! Paruuli petierunt panem, & adæpti sunt Eucharistiam, cuius singulari beneficio mystici Christophori euadunt.

*Elevata
virtus sa-
cra Eu-
chari, stia.*

V V V

Con-

Consonat Cyrillus Ierosolymitanus Catech. 4.
 enim efficitur christiferi, hoc est, CHRISTVM ferre
 cum corpus eius & sanguinem in membra nostra
 mus. Ita monet sanos & ægros CHRISTOPHORVS
 & Petrus 1. Epist. cap. 2, 1. concludit: Deponentes
 omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes,
 inuidias, & omnes distractiones, sicut modo geniti
 tes, rationabile sine dolo lac concupiscite; vt in eo crescat
 in salutem: si tamen gustastis, quoniam dulcis est Domi-
 nus. Suius est Dominus in sacra sua Eucharistia
 qui patienter ipsum sustinent. Cum sustentibus
 ita se CHRISTVS gerit, vt eos vice reciproca su-
 se teneat & ferat. Ad hoc vt mysticum suum Chri-
 stophorum sursum attollat & eleuet, accedit, cui
 Viaticum. Viaticum ministratur. Tunc impletur, quod Deu-
 ter. 32. præcinit Moyses: Sicut aquila prouocans ad vo-
 landum pullos suos, & super eos volitans expandit
 suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis. Ita
 reuerà fit vt christifer, & simul crucifer CHRISTVS
 portet, & ipse à CHRISTO portetur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & laureola.

Honor pue-
 rorum alit
 artem bo-
 nè viuē-
 di & mo-
 riendi.

R Ex Martyrum idem promittit, idem assignat
 præmium cruci martyrij, & pueritiæ cruci
 martyrij

martyrij pro præmio decernit regnum celorum: *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum.* Hoc ipsum crucifixis & cruciferis pueris diuinus amator paruulorum adscribit & attribuit: *Sinite paruulos venire ad me, talium est enim regnum celorum.*

Constituit ante oculos nostros Rex gloriosus honorarios suos pueros face patientiæ fulgentes, & martyrij honore decoros, & monet in singulis pueris, *Nisi efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum celorum.* Efficitur sicut paruulus Martyr, qui nouit sine sanguine se litare & immolare in eam formam, quam præscribit S. Ephræm, dum de laude martyrum agit. *Huc igitur, inquit, iam age, & sanctorum te Martyrum discipulum præbe. Nam si te illis in discipulum dederis, erunt & ipsi vicissim tibi magistri optimi, addiscesque ab iis passiones quascumque superare ac nullatenus locum eis dare: disces quoque ab iisdem perfectam fidem, dilectionem Dei, ac ingentem commiserationis affectum, futurorumque bonorum desiderium; nam ardentius hi rogam atque flammam, virtute Dei, fideque perfecta extinxerunt atque vicerunt. Quare tu semper prauæ ac noxiæ concupiscentiæ flammam in te ipse restingue & vince. Varia illi tormenta superarunt, spe que est in CHRISTVM, suffulti: vince igitur & tu tyrannidem*

iracundiæ ipsdem instructus armis. Illi palam martyres
 runt : at tu in secreto saltem martyrem te præbe. Illi
 aperto certamen consummarunt : perfice quoque tu cer-
 men in occulto, vt in die retributionis coronâ cum ipsi
 neris, ac in caelesti regno socius gloriæ illorum inueniaris,
 mulque sempiterno gaudio perfruaris. Hic finis gloriæ
 puerorum Deo inseruientium est, vnde merito Iulianus
 nianus decedens in cælum ait : *Mibi credite, filij, non
 est præstantius, quam seruire Domino.* Hæc consumma-
 tio vnius & alterius martyrij est, quæ pender à pa-
 rantia, in eius elogium Tertullianus libro de Patien-
 tia cap. 15. asserit : *Patientia martyria consummat, impu-*
erum non extendit, valentem non consumit. Amatorum
puero, laudatur in iuvene, suspicitur in sene, in omni se-
culo in omni atate formosa est. Talis debet esse patientia, quæ
 comes indiuidua gloriosæ crucis est, quæ per omnes
 status pertinet, & vbiq; reperitur ; Oratione enim
Quòd CHRISTVS sit Deus, Chrysostomus ait : *Hæc*
mortis genus diademate gloriosius est : nam Reges populi
diadematis crucem suscipiunt, mortis symbolum : in pu-
puris crux, in diademate crux, in precibus crux, in ar-
ca crux, & in mensa sacra crux, & in toto orbe crux, &
super Solem fulget crux.

Laureo.
 inruenti
 marty.

Extrema
 verba mo-
 rienti.